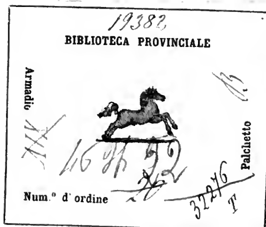

NAZIONALE
B. Prov.
coll.
BIBLIOTECA
VITT. EM. III
NAPOLI

19382
BIBLIOTECA PROVINCIALE
Armadio
Palchetto
Num.° d'ordine

BIBLIOTHECA

CLASSICA LATINA

SIVE

COLLECTIO

AUCTORUM CLASSICORUM LATINORUM

CUM NOTIS ET INDICIBUS

On souscrit, à Paris,

Chez N. E. LEMAIRE, Éditeur, rue des Quatre Fils, n° 16, au Marais.
DEBURE frères, libraires du Roi, rue Serpente, n° 7.
TREUTTEL et WURTZ, libraires, rue de Bourbon, n° 17.
F. DIDOT, imprimeur du Roi et de l'Institut, rue Jacob, n° 24.
BOSSANGE père, libraire, rue de Richelieu, n° 60.
DONDEY-DUPRÉ, impr.-lib. rue de Richelieu, n° 47 *bis.*
BRUNOT-LABBE, libraire, quai des Augustins, n° 33.
Jul. RENOUARD, libraire, rue de Tournon, n° 6.
MONGIE aîné, libraire, boulevard Italien, n° 10.
H. VERDIÈRE, libraire, quai des Augustins, n° 25.
ARTHUS-BERTRAND, libraire, rue Hautefeuille, n° 23.

Et chez tous les libraires de France et des pays étrangers.

PUBLII TERENTII AFRI
COMOEDIAE

EXCUDEBAT FIRMINUS DIDOT,
REGIS ET GALLICARUM ACADEMIARUM TYPOGRAPHUS.

PUBLII TERENTII AFRI
COMOEDIAE

INDEX
NOMINUM, RERUM ET VERBORUM
ABSOLUTISSIMUS,
QUEM AD HANC NOVAM EDITIONEM
ACCOMMODAVIT
N. E. LEMAIRE

VOLUMEN POSTERIUS
PARS SECUNDA

PARISIIS
COLLIGEBAT NICOLAUS ELIGIUS LEMAIRE
POESEOS LATINAE PROFESSOR

MDCCCXXVIII

PRÆMONITIO

AD LECTOREM

DE HOC NOVO INDICE IN TERENTIUM.

Omnes Terentii editores valde dissentiunt in distribuendis comœdiarum scenis, imo et nonnunquam actibus; ita, ut unius cujuslibet editionis index, huic tantummodo, omnibus aliis exclusis, possit convenire. Res ergo poscebat, ut index unus Terentii conficeretur extra hanc inconcinnitatem positus et commodiorem in usum admittendus; quam hodie operam lectori offerimus benevolo.

Textum scilicet comœdiarum pro tota fabulæ unius serie, admisso in hanc recensionem prologo, notavimus numeris continuis; et rursus in indice, varia loca designavimus, non, ut fit vulgo, per actum, scenam, et scenæ versum; sed proferentes solum cum suo numero versum, ubi voces citatæ reperientur. Quam cæterum immutationem non tentavimus primi omnium; siquidem una pariter serie numerantur versus in scenicis fere omnibus Græcorum poetis; item fit apud unum etiam Terentii editorem, Bothium; item denique in Seneca Tragico nostræ editionis.

Quanquam tamen ita agendo destinaverimus vitio occurrere satis grandi, et hunc præterea indicem editioni nostræ peculiariter (cur non fateremur?) voluerimus accommodare, inscripsimus in cujusque operis paginæ titulo actum et scenam, ex recentissimis sapientissimisque distributionibus, ita ut supputatione admodum facili debeat opus esse, si quis textum editionis nostræ, alieno indice usus, interrogaverit.

Secuti fuimus indicem Delphiniacæ editionis; sed cavimus ne, ad illius imitationem, apud nos confuse miscerentur literæ *i* et *j*, *u* et *v*, et ne in nimiam prolixitatem abirent loca in indice citata; unde potuimus longe breviorem, nec minus tamen plenam offerre materiem.

Facile agnoscet lector, quantam huic operi sedulitatem adhibue-

rimus, ut satisfaceremus viris bonarum literarum studiosis, et sentientibus quam sit necessaria Indicis in auctores adjunctio. Quotiescumque vox una citatur, sequimur seriem quam indicat ordo grammaticæ; genitivus, verbi causa, dativum antecedit; singularis numerus, pluralem; fit item de verbis. Præterea uno agmine referimus omnia unius ejusdem comœdiæ loca, in quibus vox de qua agitur eumdem statum grammaticum habet.

Facile item agnoscere licebit, quam periculosum et aleæ plenum fuerit opus novos numeros sufficiendi, pro iis quos omnes præbent vulgo indices. Sane non potuit non fieri, quin plura irrepserint minus juste indicata, tum propter laboris novitatem, tum quia versus ipse pluribus minoribusve vocibus apud varias editiones sæpe constat. Arbitramur tamen loca, si acciderit ut male designentur, non plus a suo versu aberrare quam ab uno aut altero, ita ut lector vel paulo infra, vel paulo supra; locum verum repererit, si non statim despondeat animum.

Quod attinet ad cætera, et ad ea quæ sine remedio vitiata occurrere potuerunt, ea in nos recipere properamus, deprecati quidem legentium severitatem, velint modo tenuem, sed non tenuis utilitatis et præsertim difficultatis, operam æqua lance ponderare: speramusque fore ut indulgentiam facilius nobis conciliatura sit ea ipsa ingenuitas, quacum ultro proferimus quid mali possit in hoc Indice reperiri. Vale.

Scribebam Parisiis, mense septembri, MDCCCXXVIII.

N. E. LEMAIRE.

INDEX ABSOLUTISSIMUS

IN

TERENTIUM

AD HANC NOVAM EDITIONEM UNICE ACCOMMODATUS*.

A. Andriam designat; *Eu.* Eunuchum; *Hea.* Heautontimorumenon; *Ad.* Adelphos; *He.* Hecyram; *Ph.* Phormionem.

A.

* Vide quid modo supra de hoc indice digerendo fuerimus præfati.

tum, Pb. 711. — abi præ, nuntia hanc venturam, Pb. 776. — abi: tange, Ph. 993. — abin' binc in malam rem? A. 318. — abin' hinc, insana? Eu. 860. — abite, A. 28. — quo modo hinc abeam nescio, Eu. 715. — quin abs te abeam doctior, Eu. 790. — quo hinc abeam? Hea. 586. — numquid vis, quin abeam, Ad. 248. — in angulum abeam, Ad. 790. — ne hinc abeas longius, Hea. 212. — abeas, si sapis, Hea. 379. — ne abeas longius, Ad. 886. — denuo abeat, Hea. 544. — optabit, ut abeat filius, Hea. 756. — immo abeat multo malo, Hea. 929. — priusquam hinc abeat, Ph. 718. — ne bæc binc abeat, Ph. 778. — abeamus intro, Eu. 905. — abeamus, Ad. 682. — mirabar, hoc si sic abiret, A. 175. — quam ob rem abiret? He. 696. — te incusamus, qui abieris, Pb. 471. — miror, quid ex Piræeo abierit, Eu. 290. — quamobrem hæc abierit, He. 382. — quando hæc abierit, He. 619. — si pergis, abiero, Ad. 128. — ubi ego abiero, Ph. 143. — quo ille abire possit, Eu. 662. — jube bunc abire, Hea. 586. — binc abire matrem, He. 613. — sinam sine munere a me abire? He. 854. — dic, abisse Dorum, Eu. 723. — ain', patrem binc abisse rus? Ad. 519. — uxorem abisse, He. 578. — patris ais conspectum veritum hinc abisse? Pb. 315. — itane hinc abisse? Pb. 466. — cupida abeundi, He. 91. — puerum abiens conveni, A. 369. — abiens mihi innuit, Eu. 734. — interminata sum abiens tibi, Eu. 829. — eripuit vi abiens annulum, He. 574. — commendavi filium abiens, Ph. 288. — suspicor aliquid abeuntem abstulisse, Eu. 661. — observabam servulos abeuntes, A. 84. — abeuntes ambo senes, Pb. 71. — abiturum se minabitur, Hea. 489. — spero abituram, He. 156. — rus abituram me decrevi, He. 586.

Abhinc; abbinc triennium, A. 69. — abhinc menses decem fere, He. 823. — fere abhinc annos quindecim, Ph. 1016.

Abhorreo; abhorrere animum video a nuptiis, He. 714. — abhorrenti ab re uxoria, A. 831.

Abigo; abigam hunc rus, Ad. 402.

Abjicio; quæ aliquo abjicienda est, Ad. 748.

Abitio. Abitus; propter eam hæc abitio eveuit, Hea. 190. — excruciarier abitu, Hea. 385. — sperabit sumptum levatum esse harum abitu, Hea. 746.

Ablego; est ablegandus, He. 414.

Abligurio; patria abligurierat bona, Eu. 235.

Abortus; dicam abortum esse, He. 398.

Abrado; aliquid abradi potest, Ph. 333.

Abripio; id illa abripiet, Ph. 45. — parvola est abrepta, Eu. 156. — intro abripiere, Ad. 182. — in cruciatum abripi, A. 788. — jussisse abripi, Hea. 1003. — puella ex Attica abrepta, Eu. 110. — abrepta e Sunio, Eu. 115.

Abs (præpos.) Vid. in *A*, *Ab*.

Abscedo; ira abscedet, He. 782. ne abscedam, imperat, Eu. 578. — latere tecto abscedere, Hea. 672.

Absolvo; hominem absolvitote, Ad. 283. — ut hunc absolvam, Ad. 278.

Absque; absque una hac foret, He. 601. — nam absque eo esset, Ph. 189.

Abstergeo; qui abstergerem vulnera? Eu. 778.

accessit, A. 76. — aecessit imprudentius, A. 130. — accessit exspectatio, He. 34. — ad aures sermo mihi accessit, He. 482. — paululum accessit pecuniæ, He. 506.— ad eam aecesserat, He. 181. — accedam ad illos, Hea. 583. — accedam ad fores, Ad. 635. — aecede ad ignem, Eu. 85. — accede huc, Eu. 472; Hea. 762; Ad. 975. — ubi via, accede, Eu. 1087.— accede illuc, Ad. 169. — accede propius, He. 316. — ne accedam ad Bacchidem, Hea. 809. — propius accedamus, Ad. 310. — accedamus, He. 622. — quod hine accesserit, Ad. 820. — voluntas si accesserit, Ph. 30.—ad heram accedere, Ph. 863.—accedundi via, Hea. 583.

Accido; vere in te accidit, A. 887. — ad genua accidit, He. 378. — quæ nec opinanti accidunt, He. 362. — nihil quidquam accidet uovum, Ph. 250. — hoc quorsum accidat, A. 264. — aliquid acciderit boni, A. 399.

Accingo; accingere, Ph. 318.— accingar, En. 1059.

Accipio; dos est decem talenta. PA. Accipio, A. 953. — accipio tristis, Eu. 596. — accipioque, et volo, Eu. 875. — abhae aeeipio, Ph. 656. — uon recte accipis, A. 368. — aliter tuum amorem, atque est, accipis, Hea. 264. — quiu accipis? Hea. 832. — accipit hominem, Eu. 1081. — ad contumeliam accipiunt, Ad. 608. — accepi. Acceptam servabo, A. 298.—accepi ab suis, He. 150.— aecepi auribus, He. 363.—procul hine atans accepi, He. 607. — argentum aecepit, Ph. 828. — me accepisti, A. 683. — accepit conditionem, A. 79. — mater ubi accepit, Eu. 116. — illa ubi me accepit, Eu. 576.— incommoditates accipies, Hea. 933. — si te æquo animo ferre accipiet, A. 398.— dotem si accipiet, Ph. 692. — accipe a me hunc, A. 726. —accipe hem! Ph. 52; 857.— minas accipe, Ph. 410.—causam accipite, He. 55.— contumeliam accipiam, Eu. 770. — hanc a me aecipias, Eu. 750.— accipias puerum, He. 638; 699. — cupide accipiat, Ad. 210. — jam accipiat (dotem), Ph. 676. ubi acceperim, Eu. 140. — ueve aliorsum acceperit, En. 82. — si argentum acceperit, Ph. 698. — multum accipere, Eu. 1074.—accipere metnm, Hea. 337. — argentum aceipere, Ad. 196. — beneficium accipere, Ad. 255. — accipere injuriam, Ph. 768. — accipiunda iujuria, Ad. 208. — indignis acceptus modis, Ad. 167.— accepta injuria, Eu. 761.

Accipiter; rete accipitri teuditur, Ph. 330.

Accresco; quæ (amicitia) eum ætate accrevit, A. 540.

Accubo; dum accubabam, Eu. 727.

Accumbo; accumbere mecum, Eu. 515.

Accuro; res accuro, He. 738.— accurate, ut metui videar, A. 495.

Accurro; accurrit, A. 133.—Accurrit ad me, Eu. 334; Ph. 861. — accurrunt servi, Hea. 124. — accurre hne, Ph. 982.

Accuso; uemo accusat te, Hea. 977. — accusat virum, He. 267. — me accusat vir, He. 276. — quum hunc accusant, Nævium, Plantum, Ennium accusant, A. 18, 19. — ultro accusant, Ad. 598.— quotidie accusabam, Hea. 102. — te ultro accusabis, Eu. 69. — ac-

—prætererat ad ducendum ætas, Ph. 423. — qui prior ad dandum est, Ph. 532. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 597. — in servitutem pauperem ad ditem dari, Ph. 652.

Adaugeo; duritia adaucta, Hea. 435.

Adbibo; adbibit plus paulo, Hea. 220.

Adc. Vid. in *Acc.*

Addo; dieculam addo, A. 712. — addo istuc, Ph. 294. — addit animum, Hea. 542.—propter misericordiam addunt pauperi, Ph. 277.—mercator hoc addebat, Eu. 114.— hæc tria addidi, Ad. 888. — ut ne addam, Ph. 168. — neque, præterquam quas amor molestias habet, addas, Eu. 78.—tantummodo non addat, Ph. 143.—aliquid addant divitioribus, Ph. 42. — verbum si addideris, A. 862.

Adduco; adducimus Bacchidem, Hea. 311. — amatorem adduxti! Eu. 793.— adduxti pro eunucho, Eu. 948.—mihi amicam adduxti, Hea. 819.— adduxtin' filiam? Ph. 567. — quem adduxit Parmeno, Eu. 694. — istum adduxit, Eu. 943.—ancillas adduxit, Hea. 451. hanc adduxit, Hea. 604.—secum adduxit adolescentulam, Hea. 654. — nemon' medicum adduxit? He. 323. — puero nutricem adduxit, He. 771.—eam adducam, A. 231. — animum ad malas adducam partes, He. 837. — uxorem adducam, Ph. 775.—ad misericordiam adduces, Hea. 997.— domum adducet, Ad. 917. — adduce huc, Ph. 309. — ad me adducito, Eu. 503. — sine illum adducam. Si adducas! A. 902. — eam adducam, Eu. 807. —te ut adducerem, Ph. 880. — copias adducere, Eu. 754. — adducere ante oculos, Hea. 1043. — scortum adducere, Ad. 970. —secum adduxisse, Hea. 769. — esse adducturum senem, Ph. 598.— quamobrem adductus est? Eu. 825.— fac illi adducantur, Eu. 189.— adduci jubes, A. 228.—curabo adductum, A. 686. — adductum æmulum, Eu. 623. — adducti, qui illam civem dicant, A. 894.

Adelphi. Ad. 11.

Adeo (Adverbium); vultu adeo modesto, adeo venusto, A. 120.— magis id adeo, A. 162. — ipsum adeo præsto video, A. 416.— aut, si adeo, bidui est aut tridui sollicitudo, A. 441.—atque adeo in tempore eccum obviam, A. 533. —tute adeo verba audies, A. 580. —idque adeo metuens, A. 587.— usque adeo, donec, A. 664.—propera adeo tollere, A. 761.— nunc adeo, A. 777.— atque adeo longum est, A. 979. — adolescentem adeo nobilem, Eu. 204. — hoc adeo venit in mentem, Eu. 233.— adeo hanc inveni viam, Eu. 247. —meque adeo, qui restiterim, Eu. 303. — adeo digna res, Eu. 312. — idque adeo visam, Eu. 545. — usque adeo ferre possum, Eu. 740. — adeo ad te attinere, Eu. 743. — nunc adeo edico, Eu. 805. —non adeo inhumano ingenio, Eu. 879. — atque adeo cur non intro eo? Eu. 963. — inde adeo, Hea. 54. — nulla adeo ex re istuc fit, Hea. 109. — postremo adeo, Hea. 113. —ibo adeo hinc intro, Hea. 173. — adeo impeditæ, Hea. 245. — quum egomet vitam tuam considero, omniumque adeo vestrarum, Hea. 386. — facis adeo indigne injuriam, Hea. 565. — ipse adeo adest, Hea. 804. — gaudere adeo

metum adimam, A. 340. —adimat hanc consuetudinem, Ph. 161.— adimere ægritudinem, Hea. 422. — curam adimere, Ph. 885. — adempta spes, A. 305. — causa adempta, A. 839. — ademptum faxo metum, Hea. 341. — ademptam causam vides, He. 680.

Adipiscor; adipiscar ego, Ph. 412. — nuptias adipiscier, A. 333. — his judicium adipiscier, Ph. 406.

Adjumentum; nihil aderat adjumenti, Ph. 105.

Adjungo; beneficio adjungas, Ad. 72.—animum adjungas, He. 683. — animum adjungant, A. 56. — familiam adjungere, Ad. 931. — imperium quod amicitia adjungitur, Ad. 67.

Adjuro; per omnes adjuro Deos, A. 696. — sancte adjurat, He. 268.

Adjuto; adjutabo senem, Hea. 426. — adjuta me, Eu. 150. — his adjuta, He. 359. — Pamphilumne adjutem, A. 209. — adjutaret funus, Ph. 90. — adjutare adolescentuli causa, Hea. 546. — dicunt nobiles eum adjutare, Ad. 16. — bonitas adjutans, Ph. 35.

Adjutor; adjutor meus, Hea. 876. — adjutor iracundiæ, Ad. 147.— in psaltria adjutor, Ad. 972. — in re adjutor, He. 721. — ad rem adjutorem dare, Ph. 559.

Adjutrix; oro ut adjutrix sies, Eu. 884.—adjutrix industriæ, He. 32. — auctoritas adjutrix, He. 48. — adjutrix socrus, He. 705. — in peccato adjutrices, Hea. 994.

Adjuvo; consilio adjuvas, Hea. 984. —fortes fortuna adjuvat, Ph. 203. — adjuvabo, Eu. 362. — me adjuves in hac re, A. 543. — opera me adjuves, Ph. 785. —adjuverit comiter, Ph. 536. — familiam adjuvare, Ad. 931 — id spero adjuturos Deos, A. 523.

Adl. Vid. in *All.*

Administro; laute munus administrasti, Ad. 768.

Admiror; eorum ingenia admiror, Eu. 250. — cave quidquam admiratus sies, ea. 826.

Admisceo; ne te admisce, Hea. 977.—ne me admisceas, Hea. 783.

Admitto; quid sceleris admisi, Hea. 958. — admisit nemo, He. 189.—sumptum admittet, Ad. 917. — ne quid turpe admitteret, Ph. 415.—si (noxiam) aliam admisero, Eu. 852. — culpam in se admiserit, Ph. 270.—stultum admittere, Eu. 760. —admittere indigna, Ad. 409. — intro admittere, He. 237; 329. — delictum admisisse, Ad. 686. — non admissa sum, He. 238. — admittar ad illam, Eu. 181. — illum admitti jubeat, Eu. 618.

Admodum; hæc inter nos nuper notitia admodum est, Hea. 53. — atque iratum admodum, Ad. 404. — La. Advenis modo? Pa. Admodum, He. 458. — ais hinc abisse? Ge. Admodum, Ph. 315. — confutavit verbis admodum iratum senem, Ph. 477.

Admoneo; recte admones, A. 955. — ridiculum est, te istuc me admonere, Hea. 353.

Admoveo; aurem admovi, Ph. 867.

Adn. Vid. in *Ann.*

Adolescens; advenit adolescens, Eu. 617. — te auctore fecisset adolescens, Eu. 1013. — quisnam hic adolescens est? Hea. 403. — adolescens patris pacem conficiet, Hea. 999.—in Græca adolescens est, Ad. 8. — adolescens luxu perditus, Ad. 764.— adolescens plus potus, He. 138. — adolescens mulier, He. 661; Ph. 793. — adolescens, dic

— illum tibi salvum adfuturum esse hic confido, Hea. 160. — illam simul tibi hic ego adfuturam hodie scio, Hea. 176.

Aduncus; virginem adunco naso, Hea. 1064.

Adustus; hoc adustum est, Ad. 426.

Adveho; mecum una advectus est, He. 433. — quæ advecta est, Eu. 161.

Advena; e Corintho advena, Hea. 96.

Advenio; o salve, Pamphile, ad te advenio, A. 320. — quum illoc advenio, A. 363. — hue quum advenio, nulla erat, Eu. 345. — optato advenis, A. 534. — per tempus advenis, A. 785. — paratus advenis, A. 911. — in tempore ipso advenis, A. 976. — opportune advenis, Hea. 179. — ehem! Menedeme, advenis? Hea. 884. — advenis modo? He. 458. — tentatum advenis, Ph. 388. — advenit Chremes adolescens, Eu. 617. — derisum advenit, Eu. 859. — unde hæc advenit? He. 81. — rure huc advenit, He. 190. — ad macellum ubi advenimus, Eu. 255. — ut ne imparatus sim, si adveniat Phormio, Ph. 314. — mansurusque patruum pater est, dum huc adveniat, Ph. 480. — quamobrem adveneris, He. 791. — quocumque adveneris, He. 860. — si Chremes huc forte advenerit, Eu. 501. — ego tum si advenissem, Ph. 396. — video herilem filium huc advenire, Eu. 289. — salvum te advenire gandeo, Eu. 975. — salvum te advenire gaudemus! Ad. 80. — videon' ego Getam advenire? Ph. 177. — salvum advenire. Dr. Credo, Ph. 255. — salvum advenisse gaudeo, Hea. 407. — postquam me aspexere advenisse, He. 367. — bene factum, te advenisse, Pamphile, He. 456. — here, salve: salvum te advenisse gandeo, Ph. 286. — conveni hodie adveniens quemdam mei loci, Eu. 234. — adveniens mecum stomachabar, En. 323. — quod dedit principium adveniens! Eu. 458. — adveniens audivi omnia, He. 468. — offendi adveniens, quicum volebam collocatam filiam, Ph. 757. — hoc advenienti quot mihi dixere! Ad. 93. — multa advenienti, ut fit, nova hic, compluria, Ph. 610. — advenientem abduxi, Hea. 182.

Adventus; voluptati adventus tuus siet, He. 860. — adventus hujus quo impellat patrem? Ph. 607. — ubi in mentem ejus adventi venit, Ph. 154. — ego commodiorem adventum nou vidi, A. 846. — adventum gratulantur, Eu. 259. — isse dicito percontatum adventum Pamphili, He. 77. — nunc adventum tuum ambas scio reverituras, He. 290. — illis fors obtulerat adventum meum, He. 370. — obtuli adventu meo lætitiam, He. 817.

Adversarius, vel *Advorsarius;* restitui remotum injuria adversarium, He. 22. — causam tradere advorsariis, Ph. 237. — adversarios rapere in pejorem partem, Ad. 2. — ulcisci adversarios, He. 72.

Adversatrix, vel *Advorsatrix;* in re advorsatrix, Hea. 1009.

Adversor, vel *Advorsor;* advorsor sedulo, Ad. 145. — libidini advorsabor, He. 245. — ein' ego ut advorser? A. 263. — non possum advorsari meis, He. 271. — noli advorsari mihi, He. 654. — cœpi advorsari primo, Ph. 75.

Adversum, vel *Advorsum;* id gratum fuisse advorsum te, habeo gra-

tiam, A. 42. — peropus est, me advorsum hunc loqui, A. 265. — ne credas me advorsum edictum tuum facere, Hea. 623.— qui advorsum ierant, Ad. 27. — advorsumne illum causam dicerem? Ad. 680. — advorsum animi tui libidinem, He. 534. — advorsum stimulum calces? Ph. 78. — itane es paratus facere me advorsum omnia? Ph. 427. — ego te advorsum ingenium meum tuli, Ph. 519.

Adversus, vel *Advorsus*, *a*, *um;* advorsus nemini, A. 64. — Advorsam ærumnam ferant, Ph. 242. — advorsa tempestate usi, He. 423. — bonæ felicitates adversæ, Eu. 325.— res advorsæ sicut, Ph. 821. — viris esse advorsas, æque studium est, He. 202.— nihil est magis meis nuptiis advorsum, Hea. 699. — si quid advorsi evenerit, Hea. 355. — advorsa tecta, He. 388.

Adverto, vel *Advorto;* advertunt graviter, quæ non censeas, Hea. 570. — advorti hercle animum, Eu. 397. — animum non advorti primum, Hea. 656.— illa sese huc advorterat, Eu. 343. — animum advortite, A. 8.

Advesperascit; jam advesperascit, A. 583.

Advigilo; si advigilaveris, A. 675. — te advigilare æquum est, Ph. 203.

Advocatus ; advocatus mane, Eu. 340. — veneram advocatus, Ad. 681. — me a foro abduxit huc advocatum sibi, Ad. 650.— volo ego adesse hic advocatos, Eu. 763.

Advoco; amicos advocabo, Ph. 313.

Æcastor ; vide *Ecastor.*

Ædepol. A. 316, 694; Eun. 866, 915, 1001; Hea. 381; Ad. 290, 767, 787, 974, 976; He. 83, 160, 274, 499, 520, 568; 623, 732, 787, 800; Ph. 734.

Ædes; ædes vix capient, Hea. 254. — ædes perviæ, Ad. 916. — dominus ædium, Ph. 752. — si puerum ante ædes viderit, A. 775. — ædes expugnabo, Eu. 772. — in ædeis recipere, Eu. 896. — inscripsi ædes mercede, Hea. 145. — ventum ad ædes, Hea. 275. — in ædes irruit, Ad. 89.— ante ædes fecisse convicium, Ad. 181.— extulisse extra ædes puerum, He. 563. — scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. 583. — introiit in ædes canis, Ph. 705. — in ædibus nihil ornati, A. 365.— aderit una in unis ædibus, Eu. 367. — consilium de occludendis ædibus, Eu. 783. — nihil relinquo in ædibus, Hea. 140. — in ultimis conclave ædibus, Hea. 903. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679.

Ædiculæ sunt, Ph. 662.

Ædilis; postquam ædiles emerunt, Eu. 20.

Æger, *a*, *um;* video ægrum, Eu. 236. — ægra est, He. 256. — in proxumo ægra, He. 341.— ægram simulant mulierem, He. 188.

Ægre ; ægre ferens, A. 137.— ægre tulit, A. 178, He. 128, 709. — facere ægre, Eu. 624. — ægre ferat? Ch. Ægre! Hea. 861, 862. — ægre patior, Hea. 960. — ægre est, Ad. 138. — ostendere, me ægre pati, nolui, Ad. 144.— ægre fero, Ad. 549. — ne quid ægre esset, He. 227.— dixin', hanc rem ægre laturum esse eum? He. 497. — quod mihi ægre est, evomam, He. 515.— ne ægre quidquam audias, He. 765.— fuisset mihi ægre, Ph. 159. — aliis, quia defit, quod amant, ægre est, Ph. 162.

Ægritudo; si nulla ægritudo huic

haud dubium, quin emitti æquum siet, Ad. 981. — istuc patrem rogare est æquum? He. 527. — e medio æquum excedere est, He. 620. — ut non siet peccato mihi ignosci æquum, He. 737. — nec, quibus est minime æquum, viderier, He. 759. — ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — quos non æquum est scire, He. 869. — te advigilare æquum est, Ph. 203.— restitui in integrum, æquum est, et bonum, Ph. 451. — ita, ut æquum fuerat, volui uxorem ducere, Ph. 650.—me hoc est æquum amittere, Ph. 672. — non est æquum, me propter vos decipi, Ph. 926.—istuc, æqui bonique facio, Hea. 788. — æqui modo aliquid, Ad. 188.— si tu aliquam partem æqui bonique dixeris, Ph. 636.— æquum postulat, A. 903. — non æquum facis, Hea. 91. — æquum esse censent, Hea. 214. — neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. 642. — ego hunc æquum censeo, Hea. 1057. — durus, præter æquumque et bonum, Ad. 64.—ita æquum ceuses, Ad. 603. — non æquum dicis, Ad. 807. — judico Syrum fieri esse æquum liberum, Ad. 965. — præter æquum atque ætatem meam, He. 226. — neque eum æquum ait facere, Ph. 114.— scio quidem, hoc esse æquum, Ph. 538. — neque adeo ex æquo et bono, Ad. 992. — vos æqua noscere oportet, Ad. 505. — quum illa æqua de me dixerit, He. 475.— quo æquior sum Pamphilo, A. 430.

Ærumna; quo pacto advorsam ærumnam ferant, Ph. 242. — ex quanta ærumna extraxeris, He. 877. — minus scis ærumnas meas, A. 657. — qui te expedias his ærumnis, He. 288.

Æs; ancillam ære emptam suo, Ph. 510.

Æschinus; non rediit hac nocte a cœna Æschinus? Ad. 26. et ibid. passim.

Æsculapius; te, Æsculapi, oro! He. 338.

Ætas; dum ætas, metus, prohibebant? A. 54; He. 594. — dum ætas tulit, A. 444. — forma, et ætas ipsa est, facile ut pro eunucho probes, Eu. 375.—illa ætas magis ad hæc idonea est, Hea. 133. — locus, occasio, ætas, mater, Hea. 233. — quæ sit ejus ætas vides, Hea. 555. — illos sat ætas acuet, Ad. 839. — ætas aliquid adportet novi, Ad. 860. — cur non aut istæc mihi ætas, et forma est? He. 75. — odiosa hæc est ætas adolescentulis, He. 619. — tua præterierat jam ad ducendum ætas, Ph. 423. — non manebat ætas virginis meam negligentiam, Ph. 569. — an mea ætas magis expetenda est? Ph. 1023.—istuc ætatis, non amori operam dabam, Hea. 110. — meæ longinquitas ætatis, He. 596. aliquid tulisse mali capiti atque ætati! He. 334. — formam atque ætatem vides, A. 286. — neque per ætatem potuerat, Eu. 113.— jamdudum, ætatem. Eu. 733.— præter ætatem facere, Hea. 59. — ætatem agere, Hea. 392; He. 207, 284. — ætatem velle assimularier, Hea. 716. — dum per ætatem licet, Ad. 109. — contrivi in quærendo ætatem meam, Ad. 873. — præter æquum atque ætatem meam, He. 226. — neque ille hoc animo erit ætatem, He. 747. — ut cum uno ætatem degeret? Ph. 417. — respice ætatem tuam, Ph. 434. — ætate integra A. 72; Eu. 473. — quæ (amicitia) incepta a parvis,

Agmen; in medium huc agmen cum veeti, Eu. 773.

Ago; id ago sedulo, A. 616. — parum succedit quod ago, A. 681. — istuc ago quidem, Eu. 349. — quid ago nunc? Hea. 343. — tamen istuc ago, Hea. 347. — quid ago? Ad. 920; Ph. 447. — dis gratias habeo, atque ago, Ph. 893. — mea Glycerium, quid agis? A. 134. — hoccine agis, an non? A. 186. — quid tu? quo hinc te agis? A. 710. — alias res agis, Eu. 348. — quid agis? jocabar equidem, Eu. 378. — quid agis, homo impudens? Eu. 425. — ah! quid agis? tace, Eu. 794. — siccine agis? Eu. 803; Ad. 129. — quam rem agis? Hea. 89, 740, 943. — quid agis? Hea. 948, 978; Ad. 344; 784. — quid agis, Micio? Ad. 60. — agis gratias, Ad. 598. — quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi, Ad. 684. — nihil agis: fieri aliter non potest! Ad. 939. — ah! quid agis? quo abis, Antipho? Ph. 216. — quid agit? My. Rogas? A. 267. — quid hic agit? A. 312. — viden' tu, Thais, quam hic rem agit? Eu. 782. — quam hic rem agit? Ad. 936. — quid agimus? Eu. 810; 1080; Ph. 1006. — obsecro te, quid agimus? Eu. 1087. — syre, quid agimus? Ad. 540. — quam vos facillime agitis, Ad. 503. — quid istuc est, quod vos agitis! He. 875. — itane agitis mecum? Ph. 967. — rape hunc. Ph. Itane agitis? Ph. 984. — estne hic ipsus, de quo agebam? Ad. 78. — ipsus est, de quo hic agebam tecum, He. 455. — ipsum esse opinor, de quo agebam, Ph. 355. — id hoc quum agebam commodum! Ph. 613. — pudice vitam, parce, ac duriter agebat, A. 75. — vel rex semper maxumas mihi agebat, Eu. 398. — dis gratias agebat, Ph. 595. — perii! quid ego egi miser? Eu. 87. — ecquid de illo, quod dudum tecum egi, egisti, Syre? Hea. 595. — usque id egi dudum Hea. 985. — perii! quid ego egi? He. 321. — egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres, He. 686. — quid egisti? Ph. 681. — mihi egit gratias, Ad. 369. — egit vitam in otio, Ad. 867. — quod te absente hic filius egit, Ph. 451. — ego id agam, mihi qui ne detur, A. 336. — quid agam, cogito, A. 359. — hoc agam, A. 416. — sed quid agam? adeamne ad eum? A. 641. — herus est. Quid agam? A. 848. — quid agam? aut quid comminiscar? Hea. 674. — at jam hoc non ages. Cl. Agam, Hea. 694. — nunc si hoc omitto; aetum agam, Ad. 233. — Quid ego nunc agam? Ad. 788. — sic agam, Ad. 790. — hei mihi! quid faciam? quid agam? Ad. 793. — ille abiit. Quid agam infelix? He. 444. — perii! quid agam? He. 516. — quid ergo agam, Phidippe? He. 715. — quid agam? Ph. 199, 727. — at jam hoc non ages, Hea. 694. — tamen hoc non ages, Ad. 227. — quid ages? Ph. 322. — primas qui partes aget, 322. Ph. 28. — age igitur, ubi nunc est ipsus? A. 602. — age, instiga, A. 694. — age, veniam, A. 715. — age nunc jam, A. 868. — age, Pamphile, exi, A. 873. — age dicat, sino, A. 897. — jube solvi obsecro. Si. Age fiat, A. 958. — age, me in tuis secundis respice, A. 977. — siccine ais, Parmeno? age! Eu. 99. — age modo, nunc patent fores, Eu. 282. — age, inepte! Eu. 311; Ad. 272. — age, eamus intro, Eu. 377. — age

rem negligenter agere ? A. 253. — magnas agere gratias, Eu. 391. — rem seriam agere, Eu. 514. — statariam agere liceat, Hea. 36. — cum uno ætatem agere ubi decretum viro, Hea. 392. — subsensi illos id agere clanculum, Hea. 472. — ruri agere vitam, Ad. 45. — omnia pro jure agere, Ad. 52. — aliquid ruri agere, Ad. 402. — de psaltria agere, Ad, 729. — easdem agere cœpi, He. 18. — per silentium agere, He. 30. — quum primum eam agere cœpi, He. 33. — agere ætatem liceat, He. 207. — ubivis gentium agere ætatem, He. 284. — alias res agere se simulare, He. 827. — egisse jam nescio quid, Hea. 759. — dic egisse te de nuptiis, Hea. 864. — assidue agendi, Hea. 39. — agendi tempus, He. 44. — in agendo partem ostendent, Ad. 24. — dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum, A. 708. — integram Comœdiam acturus, Hea. 5. — partes acturus, Ph. 834. — quam tu rem actura es? Eu. 895. — acturi sumus Menandri Eunuchum, Eu. 19. — adversarios rapere in pejorem partem, quam acturi sumus, Ad. 3. — eam nos acturi sumus novam, Ad. 12. — quid agitur? Pa. Statur, Eu. 271. — meum suavium, quid agitur? Eu. 456. — non nunc de pecunia agitur, Hea. 476. — ea res nunc agitur ipsa, Hea, 851. — aspexeram te: quid agitur? Ad. 374. — quid fit? quid agitur? 887, 889. — quid agitur, Æschine? Ad. 905. — mensis agitur septimus, He. 394. — hæc res hic agitur, He. 775. — quid agitur? Ph. 609. — non capitis ejus res agitur, Ph. 630. — acta hæc res est; perii! Hea. 564. — sic res acta est. Quanta spe decidi! Hea. 852. — actum est; si vera prædicat, A. 466. — nescis quid sic actum? A. 793. — actum est! ilicet! Eu. 54. — de symbolis quid actum est? Eu. 607. — actum est, siquidem tu me nebulo ludificabere, Eu. 716. — actum est, Eu. 1015; Hea. 584. — quod si iterum mihi sit danda, actum siet, Hea. 456. — perimus! actum est! Ad. 326. — hoc actum est, Ph. 1008. — in diebus paucis, quibus hæc acta sunt, A. 104. — ut, quomodo acta hæc sint, sciat, Ad. 640. — ut, quæ acta hic sint, sciat. Ph. 463. — per quem res agetur maxume, Ph. 29. — quasi istic minor mea res agatur, Hea. 354. — quid agitur? Dr. Quid agatur! Ad. 375. — occepta est agi, Eu. 22. — bene dicat secum esse actum, Ad. 211. — nunc si hoc omitto; actum agam, Ad. 233. — actum, aiunt, ne agas, Ph. 419.

Aggravesco; metuo, ne morbus aggravescat, He. 337.

Aggredior; satis astute aggredimini, Ph. 967. — aggrediar. Bacchis salve! He. 731. — alia aggrediemur via, A. 672.

Agrestis; ego ille agrestis, Ad. 870.

Ah! A. 252; Eu. 208; Hea. 91; Ad. 113; He. 109; Ph. 195, et pluries passim.

Aio; negat quis? nego: ait! aio, Eu. 252. — quid ais? A. 137, 184, 302, 518, 576, 590, 618, 667, 874; Eu. 334, 654, 747, 947, 956; Hea. 118, 182, 611, 702, 901; He. 138; 346; Ph. 199, 754, 832. — hinc civem esse ais? A. 910. — quid tu ais? A. 935. — siccine ais, Parmeno? Eu. 99. — quid tu

— ad me profectam esse aiebant, Ph. 571.

Alacris; quid es alacris? Eu. 304.

Algeo; ne aut ille alserit, Ad. 36.

Alias; quid alias malim, A. 530. — alias ut uti possim, He. 80.

Alibi; neque alibi tibi erit in me mora, A. 421. — hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 279. — habebam alibi animum, He. 294.

Alicubi; utinam adesset alicubi, Ad. 454.

Alicunde: venit meditatus alicunde, A. 407. — minas corradet alicunde, Ad. 234. — alicunde objectus labos, He. 286. — submeret alicunde. Ge. Alicunde! Ph. 300.

Alieno; nos alienavit, Hea. 981.

Alienus, a, um; cibus alienus? Eu. 265. — alienus non sum, Ad. 138. — alienus ab nostra familia, Ad. 327. — alienus puer, Hea. 576, 649. — vobis alienus sum? Ph. 544. — alienus affinem volet, Ph. 581. — alienus canis, Ph. 705. — id illi nunc dolet alieno, Ad. 453. — ne in animum inducas, alienum esse te, Hea. 1031. — alienum ab sese videt, He. 158. — alienus animus, He. 658; Ad. 339. — alieno more vivendum est, A. 152. — labore alieno parta gloria, Eu. 399. — alieno metu, Ad. 75. — cur duxit alienam? Ad. 676. — in ædes irruit alienas, Ad. 90. — alienum a vita mea, Ad. 948. — humani nihil a me alienum puto, Hea. 77. — tantumne est otii, aliena ut cures? Hea. 76. — aliena ut melius videant, quam sua? Hea. 504. — alieniore ætate, Ad. 111.

Alimentum; pro alimentis datæ minæ, Hea. 836.

Alio; profectus alio, Eu. 280. — alio conferas, Eu. 450. — animum alio conferunt, Hea. 390.

Aliorsum; neve aliorsum, atque ego feci, acceperit, Eu. 82.

Aliqua; ne aliqua ad patrem hoc permanet, Ad. 284. — ne uxor aliqua hoc resciscat mea, Ph. 584. — id aliqua uxor mea resciscеret, Ph. 745.

Aliquando; si quid simile aliquando evenerit, Hea. 551. — aliquando animum adjungas, He. 683.

Aliquantisper; concedas hinc aliquantisper, Hea. 572. — cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. 643.

Aliquantulum. Subtristis aliquantulum, A. 448; — aliquantulum tibi parce, Hea. 163. — aliquantulum quæ afferret, Ph. 654.

Aliquantum; aliquantum avidior, Eu. 131. — aliquantum iniquior, Hea. 201.

Aliquis, a, od vel *id*; atque aliquis dicat, nihil promoveris, A. 642. — aliquis forsan me putet non putare hoc verum, A. 959. — ne videat te aliquis exiens, Hea. 235. — inveniendus est aliquis, Hea. 841. — aperite aliquis ostium, Ad. 637. — aliquis objectus labos, He. 286. — quum ex te esset aliquis, He. 652. — arbitror, jam aliquem esse amicum ei, A. 815. — ferendum aliquo modo, Ad. 470. — audisti ex aliquo, He. 550. — aliquos parare amicos, Eu. 149. — aliqua pars laboris, Hea. 42. — qui alicui rei est, Ad. 359. — invenerit aliquam causam, A. 383. — aliquam fallaciam portare, A. 433. — ut aliquam producam moram,

Hea. 264. — aliter animus est, Ad. 493. — aliter de hac re est ejus sententia, Ad 517. — nunquam te aliter, in animum induxi meum, Ad. 599. — aliter putas, Ad. 605. — haud aliter censeo, Ad. 932. — fieri aliter non potest, Ad. 940. — scio, nemini aliter suspectum fore, He. 398. — neque adeo arbitrari patris est aliter, He. 529. — ut aliter tua siet sententia, He. 637. — aliter si facias, He. 765. — sin aliter, negat, Ph. 116. — ego hanc esse aliter credidi, Ph. 528. — nihilo sum aliter, ac fui, Ph. 529.

Aliunde; aliunde est periculum, Ph. 333.

Alius, a, ud; alius nemo respicit nos, Ad. 354. — est alius quidam, parasitaster, Ad. 783. — quibus in rebus alius ne iratus quidem est, He. 308. — vultisne eamus visere? alius: censeo, Ph. 102. — alius ab oculis meis illam hinc abducet? Ph. 547. — ut alii, si huic non sit, siet, He. 509. — alium esse, atque olim? A. 546. — neminem alium videam? A. 752. — qui pararet alium, Eu. 488. — alium habui neminem, Eu. 680. — alium quærebam, Eu. 1064. — ad alium defertur gregem, Hea. 45. — per alium ostendit suam sententiam, Hea. 219.—per alium ut des, Hea. 470. — apud alium prohibet dignitas: apud alium ipsius facti pudet, Hea. 576. — quære alium tibi amicum firmiorem, He. 746. — quæreret alium virum, Ph. 297. — alio die quærebam, A. 89. — in alio occupato amore, A. 831. — esse ex alio viro puerum natum, Ad. 661. — alio morbo affectam, He. 365. — sin alio est animo, He. 502. — eadem hæc multi alii audivere, A. 933.—ubi alii? Sa. Qui, malum, alii? Eu. 779. — alii clanculum patres quæ faciunt, Ad. 108.—fecere alii sæpe, Ad. 692. — alii meliores erunt, Ad. 973. — aliorum exempla commonent, A. 814. — quod si personis iisdem uti aliis (poetis) non licet, Eu. 35. — mihi (gratias) agebat, aliis non item, Eu. 398. — immo, aliis si licet, tibi non licet, Hea. 797. — aliis consilium dare, Hea. 923. — libeat scribere, He. 156. — aliud fortasse aliis vitii est, He. 270. — hic dies alios mores postulat, A. 189. — cedo alios, Eu. 775. — video alios festinare, Hea. 125. — rem habere præter alios, Ad. 259. — te atque alios partum ut celaret, He. 384. — alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. 467. — periculum ex aliis facere, Hea. 210. — periculum ex aliis facito, Hea. 221.— ex aliis sumere exemplum, Ad. 417. — quod ipsa ex aliis auditura sit, Ph. 959. — fallacia alia aliam trudit, A. 781. — alia res est, Eu. 361. — dum nulla alia delectatio, Hea. 989. — nati filii: alia cura, Ad. 872. — ei causa alia quæ fuit, He. 695. — si esset alia ex hoc quæstu, He. 756. — hic dies aliam vitam affert, A. 189. — aliam otiosus quæret, A. 399. — aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — si aliam (noxiam) admisero unquam, occidito, Eu. 852.— ne quam aliam quærat copiam, Hea. 928.—aliam (virginem) dabo, Hea. 1065. — amare occepit aliam (puellam), Ad. 328. — quum amet aliam, Ad. 342. — tuos esse illi mores morbum ma-

426. — cessare alloqui ? A. 344, 847; Ph. 252.

Alludo; cœpit ad id alludere, Eu. 424.

Alo; alit illas, Ad. 482. — aliquid moustri alunt, A. 250. — illam aluit parvolam, Eu. 891. — ego alam ? He. 671; 708. — eho! an non alemus ? He. 671. — ut alamus uostrum, He. 670. — equos alere, A. 57. — mulierem alere cum familia ? Hea. 751. — alere hominem edacem, Ph. 335.

Alter, a, um; amans unus, et item alter, A. 77, — ille alter venit, Eu. 693. — ille alter sine labore potitur commoda, Ad. 875. — ex incommodis alterius sua comparare commoda ? A. 630. — omnes sibi malle melius esse, quam alteri, A. 428. — ecce autem alterum, Eu. 297. — ludum jocumque dices fuisse illum alterum, Eu. 300. — hem alterum, Eu. 459. — curemus æquam uterque partem : tu alterum, ego item alterum, Ad. 131, 132. — quænam est altera ? Hea. 272. — quæ illa est altera ? Hea. 310. — si altera illa magis instabit, Ph. 716. — quid illa altera ? Ph. 754. — altera (injuria) est tecum, Ph. 983. — hoc alteræ narrat, Hea. 271. — quum repudium alteræ remiserim, Ph. 927. — nactus alteram (causam) es, Hea. 681. — alteram ducere, Ph. 915. — hasce (minas) ornamentis consequentur alteræ, Hea. 837. — tum hoc alterum id vero est, Eu. 928.

Alterco; cum patre altercasti, A. 655.

Amans; postquam amans accessit, A. 76. — quomodo hanc amans habere posset, Ph. 755. — uisi me lactasses amantem, A. 650. — eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater, He. 173. — inceptio est ameutium, haud amantium, A. 218. — amantium iræ, amoris integratio est, A. 556. — uovi ego amantium animum, Hea. 570.

Amorus, a, um; amaræ mulieres sunt, He. 710.

Amator; satrapes si siet amator, Hea. 453. — amator nuptiis lætetur, He. 836. — summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum, amatorem, A. 720. — coram amatorem adduxti tuum! Eu. 793. — Cum amatore suo cœnant, Eu. 935. — forma impulsi nostra, nos amatores colunt, Hea. 389. — amatores mulierum, 665. — fideles amatores, He. 59.

Ambages; ambages narrare, Hea. 318.

Ambigo; ambigunt de finibus, Hea. 499.

Ambiguus, a, um; fuerat ambiguum hoc mihi, He. 648.

Ambio; amicos ambire, A. 374.

Ambo, æ, o; euge, Charine; ambo opportune, A. 346. — ambo abierunt foras, Eu. 701. — ambo accusandi, Hea. 119. — quod ambo confiteamini sine periculo esse, Hea. 338. — usque ambo defessi sumus, Ad. 214. — apud illum sunt ambo, Ad. 877. — abeuntes ambo hic tum senes, Ph. 71. — nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut, Ph. 759. — putabas tua bona ambobus fore, Ad. 814. — eveuit, senibus ambobus simul iter, ut esset, Ph. 65. — ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim, Eu. 1068. — ut eos ambos fallam, Hea. 711. — ad misericordiam ambos adduces, Hea. 997. — uam ambos curare, propemo-

lum facias, He. 766.—amicus summus meus heri ad me venit, Ph. 35. — o vir fortis, atque amicus! Ph. 324. — tu parens, tu amicus, Ph. 495. — solus est homo amico amicus, Ph. 561. — vestræ familiæ amicus, Ph. 1048. —amici quoque res est videnda, Hea. 689. — amici filiam uxorem ducere, Ph. 649. — illa filia amici nostri, quid futurum est? Ph. 811. — amico filium restitueris, A. 571. — amico inservire, Hea 417. — ille operam amico dat suo, Hea. 911. — te isti do amicum, A. 295. — summum bonum esse heræ putavi Pamphilum amicum, A. 720. — simul arbitror jam aliquem esse amicum ei, A. 815.— habeo hic neque amicum, Eu. 148. — hominem amicum recipere, Hea. 567. — nostrum amicum noras Simulum? Ad. 466. — quære alium tibi amicum, He. 746. — paternum amicum me assimulabo, Ph. 128. — amicum tuum ais fuisse istum? Ph. 380. — nihilo minus amicum esse, Ph. 597. — quem mihi amicum inveniam misera! Ph. 727. — o festus dies hominis! amice! salve, Eu. 560. — si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, He. 389. — me amici deserunt, Eu. 238. — ut amici inter nos simus, Ph. 731. — cæteri amici uno ore auctores fuere, Ph. 623. — amici, quod polliciti sunt, dabunt, Ph. 702.—minus amicorum hic habens, Eu. 759.— amicum ingenio fretum, Hea. 24. — nemo est amicorum hodie, apud quem, Hea. 574. — communia amicorum inter se omnia, Ad. 808. — noctu amicis operam dare, Ad. 534.— ita facillime amicos pares, A. 66. — obsequium amicos parit, A. 68. — nisi senis amicos oras, A. 374. — parare amicos beneficio, Eu. 149. — sic soleo amicos (beare), Eu. 279. — patriam incolumem, amicos, genus, Hea. 194. —unaque nos sibi opera amicos junget, He. 799. — aliquot mihi amicos advocabo, Ph. 313. — nosque amicos ejus exonerastis metu? Ph. 842. — ex amicis inimici ut sint nobis, facis, He. 211. — ab amicis argentum aufero, Ph. 512.

Amitto; illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — consilium cum re amisti? Eu. 241. — qua ratione amisisti? Eu. 322. — incertum amisti, He. 251. — annulus, quem amiserat, Ad. 348. — hoc temere nunquam amittam ego a me, Ph. 713. — nunc amitte, quæso, hunc, Ph. 141. — quomodo a me amittam, Ph. 506. — cave, ne prius, quam hanc a me accipias, amittas, Eu. 750. — prius quam abs te amittas filium, Hea. 480. — occasionem insperatam amittere? Eu. 606. — hanc vis amittere? A. 900. — quidvis jam malo, quam hunc amittere, Hea. 859.— quid velis: retinere, amare, amittere, Ph. 175. — mercedem amittere, Ph. 414. — me hoc est æquum amittere, Ph. 672. — tum, Antiphonem video ab sese amittere, Ph. 917. — video invitum mulierem ab se amittere, Ph. 919. — dic te parvam virginem amisisse, Eu. 766. — ut neque mihi ejus sit amittendi nec remittendi copia, Ph. 176. — illa cum his amittenda sunt, Hea. 325.

Amo; merito amo te, Eu. 186; Ad. 950. — qui quæso? Ch. Amo, Eu. 307. — te quoque

odisse? Eu. 40. — indicans te amare, Eu. 54.—miles me amare occeperat, Eu. 125. — eam me amare suspicata est? Eu. 435. — amare cœpi, Eu. 568. — extrema linea amare haud nihil est, Eu. 641. — amare cœpit, Ph. 111. — amare perdite, Hea. 97; Ph. 82. — vis amare: vis potiri, Hea. 322. — illam te amare, et velle uxorem, Hea. 703. — te amare cogitat, Ad. 32. — amare occepit aliam, Ad. 328. — video vereri, inter se amare, Ad. 832. — ante quam me amare rebar, He. 581. —retinere, amare, amittere, Ph. 175. — nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — spatium amandi amicam tibi dedi? He. 684. — itaque ergo amantur, Eu. 37. — nihil est Thaide hac tua, dignius quod ametur, Eu. 1051. —a meis me amari, postulo, Ad. 883.— hic non amandus? Ad. 713.

Amolior; proinde hinc vos amolimini, A. 709.

Amor; tot me impediunt curæ: amor, misericordia bujus, A. 261. — ut neque me amor commoveat, A. 279. — amor molestias habet, Eu. 77. — quid amor valeat, nesciam, Eu. 880.—persuasit amor, Ad. 471. —amor me graviter tenet, He. 404. — prior amor me exercitatum reddidit, He. 407.— amantium iræ, amoris integratio est, A. 556. — pars æqua amoris, Eu. 92. — fecisse causa amoris, Eu. 877. — in hunc suspicio est translata amoris, Hea. 801. — satietatem amoris velle sumere? Ph. 833. — amori suppeditare sine sumptu, Eu. 1075. — non amori operam dabam, Hea. 110. — ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas, Hea. 395. —pudorin', anne amori obsequeretur magis, He. 122. — habebabam alibi animum amori deditum, He. 294. — amori obsequi, He. 448. — quo pacto me habueris præpositam amori tuo, He. 583. — bene dissimulatum amorem indicat, A. 132. — consuetum facile amorem cerneres, A. 135. — propter amorem uxorem nolit ducere, A. 155. — amorem ex animo amoveas tuo, A. 308. — amorem huic narrabo meum, A. 313. — per amorem obsecro, A. 327. — si cognoris amorem meum, A. 654. — amorem difficillimum, Eu. 925. — gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — aliter tuum amorem, atque est, accipis, Hea. 264.—meum amorem permitto tibi, Hea. 351. — meum amorem in se transtulit, Ad. 264. — huc transtulit amorem, He. 170. — vestrum amorem pertuli, He. 744. — horum amorem distrahi poterin' pati? Ph. 517.— de amore hoc comperit, A. 211.— adolescentulus in alio occupatus amore, A. 831. — in amore hæc omnia insunt vitia, Eu. 59. — amore ardeo, Eu. 72. — misera præ amore exclusti hunc foras, Eu. 98. — adeou' homines immutarier ex amore, Eu. 226. — nescio quid de amore loquitur, Eu. 298.—secundæ res de amore, Hea. 230. — in amore est totus, Ad. 591. — acerba ex amore oblata, He. 281. — amore abundas, Antipho, Ph. 163. — meretricios amores nuptiis conglutinas? A. 915.

Amoveo; ego hunc amovebo, Ad. 555. — te hinc amove, Ph. 565. — amorem ex animo amo-

tandum instituere, Ph. 240.—haud scio, an mutet animum, Ph. 773.— animum cœpi attendere, Ph. 867. — anime mi, A. 687; Eu 95; Hea. 406. — adeste æquo animo, A. 24; Hea. 35; Phorm. 31. — leni passus animo, A. 262. — dicta in animo Chrysidis, A. 283 — istum amorem ex animo amoveas, A. 308.— æquo animo ferre, A. 398; 648. — ex animo omnia facias? A. 769. — animo otioso esse, A. 844.—impotenti esse animo, A. 881. — malum æquo animo feres? A. 923. — bono animo es, Eu. 84; Hea. 822; Ad. 285, 700; Ph. 964. — utinam istuc verbum ex animo diceres, Eu. 175. — ego non ex animo misera dico? Eu. 179. — iniquo pati animo, Eu. 212. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296. — quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo, Eu. 406. — ubi quid in animo est molestiæ, Eu. 630. — fac animo hæc præsenti dicas, Eu. 768. — animo fere perturbato, Hea. 122. — in animo vitam tuam considero, Hea. 385. — leni et victo animo, Hea. 438. — tantamne esse in animo inscitiam, Hea. 620. — quam timui male, ne nunc animo ita esses duro, Hea. 665. — quemquamne animo tam communi esse, aut leni putas, Hea. 913. — tibi bene ex animo volo, Hea. 961. — animo esse omisso, Hea. 964. — quæ in animo cogitat irata, Ad. 30. — quem beneficio adjungas, ex animo facit, Ad. 72. — talem, tali genere, atque animo, Ad. 298. — alieno animo a nobis esse, Ad. 339. — quum animo cogites, Ad. 502. — æquo animo æqua noscere, Ad. 505. — bono animo fac sis, Ad. 513. — quin tu animo bono es, Ad. 545. — æquo animo fero, Ad. 742.— in animo vere cogitare, Ad. 822. — fortunatus, qui istoc animo sies, Ad. 856. — hodie animo judicavi meo, Ad. 896. — tuus hercle vero et animo et natura pater, Ad. 906. — te video nostræ familiæ tam ex animo factum velle, Ad. 923. — germanus corpore et animo, Ad. 961. — quid petam, æquo animo attendite, He. 28. — uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201. — ego tamen patrio animo victus, faciam, He. 244. — ego sum animo leni natus, He. 270. — si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, He. 389. — quam fideli animo in illam fui, He. 472. — sin alio est animo, He. 502. — adeon' pervicaci esse animo, ut, He. 532. — eo essem animo, He. 548. — quum hoc tam animo iracundo tulit, He. 568. — quam animo æquo tuli? He. 685. — usque ille hoc animo erit ætatem, He. 747. — feremus æquo animo, Ph. 138. — ten' asymbolum venire! otiosum ab animo, Ph. 340. — cum istoc animo es vituperandus, Ph. 465. — animo iniquo hoc oppido ferre aiunt, Ph. 762. — parare in animo cupiditates, Ph. 820. — animo virili præsentique ut sis, para, Ph. 956. — hi gladiatorio animo ad me affectant viam, Ph. 963. — te oro, æquo animo hoc feras. Nau. Quid ego, æquo animo? Ph. 1019, 1020. — sublati animi sunt, He. 507. — eorum animos laetas? A. 904. — non adeo, ut mea facilitas corrumpat illorum animos, He. 248.

Annona; tum annona cara est, A. 747.

Annulus; hic profecto est annulus, quem ego suspicor, Hea. 614. — is hic est annulus, Hea. 653.

Antiphila; collocupletasti te, Antiphila, Hea. 258. Passim alibi.

Antipho. Eu. 565. Passim alibi.

Antiquus, a, um; tu morem antiquum obtines. He. 861. — iter ad hospitem antiquum, Ph. 67. — tua duritia antiqua illa, Hea. 435. — rationem antiquam obtine, Ad. 816. — antiquam venustatem obtines, He. 859. — homo antiqua virtute, Ad. 443. — antiqua u consuetudine agitarem inter vos convivium, He. 92. — Crito, antiquum obtines, A. 819.

Anus; e Corintho anus paupercula, Hea. 96. — anus quæ est dicta mater esse ei, non fuit, Hea. 269. — anus quædam prodit. Hea. 276. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278. — anus subtemen nebat, Hea. 292. — fuit quædam anus Corinthia hic, Hea. 600. — erat hic Corinthia anus, Hea. 629. — id anus fecit indicium mihi, Ad. 620. — jam nos fabulæ sumus, senex, atque anus, He. 621. — quæ hæc anus est exanimata? Ph. 731. — ego, quæ essem anus deserta, Ph. 750. — ejus anuis causa, quæ erat mortua, Hea. 287. — anui illi prodita abs te filia est planissume, Hea. 639. — anum decrepitam, Ad. 943. — cum puella anum suscepisse inimicitias, non pudet? He. 231. — ad anum recta pergit, Ph. 112.

Apage; apage sis? Eu. 755. — Apage te, Eu. 903.

Aperio; qui mihi nuo digitulo fores aperis fortunatus, En. 284. — necessario se aperiunt, A. 634. — hæc ubi aperuit ostium, Hea. 276. — quo pacto hoc aperiam? He. 628. — senes qui primi venient, ii partem aperient, Ad. 23. — aperi fores, Ad. 168. — aperite aliquis actutum ostium, Ad. 638.

Aperte; aperte loqui? A. 195. — aperte ipsam rem modo locutus es, A. 202. — aperte fallere dolis? A. 494. — non tu istuc mihi dictura aperte es? Eu. 818. — aperte narrato, Hea. 702. — dicendum aperte, Ad. 668. — aperte tibi nunc fabuler, Ph. 653. — tam aperte irridens, Ph. 955.

Apiscor; deorum vitam apti sumus, Hea. 693.

Apollo; non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est, A. 700.

Appareo; apparet servum hunc esse domini pauperis, Eu. 486. — ille bonus vir nusquam apparet, Eu. 660. — res apparet, Ad. 969. — fac sis, nunc promissa appareant, Eu. 311.

Apparo, vel *Adparo;* video alios cœnam apparare, Hea. 126. — apparare de die convivium, Ad. 970. — in apparando consumunt diem, Ad. 904. — spatium apparandis nuptiis dabitur, Ph. 700. — dum apparatur, Eu. 563. — hæ nuptiæ non apparabantur mihi, A. 658. — omnia apparata jam sunt intus, A. 849. — domum modo ibo, ut apparentur, A. 596. — postquam videt nuptias domi apparari, A. 515. — nuptias quod mihi apparari sensit, A. 692.

Appello, are. Demipho, te appello, Ph. 1010. — nam quo ore appellabo patrem, Hea. 700. — quum ex te esset aliquis, qui te appellaret patrem, He. 652. — ne me istoc posthac nomine appellassis, Ph. 741.

Appello, ere; animum ad scribendum appulit, A. 1. — animum ad uxorem appulit, A. 447.

Applico; animum ad deteriorem partem applicat, A. 193. — forte applicat primum ad Chrysidis patrem se, A. 926. — hi se ad vos applicant, Hea. 393. — ad studium se applicasse musicum, Hea. 23.

Appono; tun' apposuisti hunc? A. 744. — cujum puerum hic apposuisti? A. 765. — ante nostram januam appone, A. 727. — at istos rastros interea appone, Hea. 89. — si forte opus sit jusjurandum, non apposuisse, A. 731. — prior decumbis: cœna dubia apponitur, Ph. 342. — postulare id gratiæ sibi apponi, A. 332.

Apporto, vel *Adporto;* nuntium apporto tibi, Hea. 427. — apporto novam Comœdiam, Ph. 25. — quidnam apportas? A. 860. — Hei vereor, ne quid Andria apportet mali, A. 73. — hoc paulum lucri, quantum ei damni apportet, Hea. 747. — quin usus semper aliquid apportet novi, Ad. 860.

Apposco, Adposco; hæc talenta dotis apposcunt duo, Hea. 838.

Apprehendo; pone apprehendit pallio, Ph. 862.

Apprime; nam id arbitror apprime in vita esse utile, A. 61. — scis, fratrem ejus esse apprime nobilem? Eu. 951. — etsi me omnibus scio esse apprime obsequentem, 247.

Approbo; si non id fama approbat? Ph. 723.

Appropero; approperat, A. 476.

Apud; ut semper tibi apud me justa fuerit servitus, A. 38. — navem is fregit apud Andrum insulam, A. 222. — præteriens modo mihi apud forum inquit, A. 254. — proin tu fac, apud te ut sies, A. 409. — aut quia sum apud te primus, Eu. 90. — se iri præpositum tibi apud me, Eu. 140. — sine illum priores partes apud me habere, Eu. 152. — olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius, Eu. 246. — si commodum est, apud me sis volo, Hea. 162. — quo maxume apud te se valere sentiet, Hea. 488. — at mihi fides apud hunc est, Hea. 571. — apud quem expromere omnia mea occulta audeam: apud alium prohibet dignitas: apud alium ipsius facti pudet, Hea. 575, 576. — facio te apud illum Deum, Ad. 537. — nostin' porticum hanc, apud macellum, Ad. 575. — apud ipsum lacum est pistrilla, Ad. 585. — cur nunc apud te potat? Ad. 803. — apud illum sunt ambo, Ad. 877. — sancte adjurat, non posse apud vos se perdurare, He. 269. — uti advorsa ejus per te tecta, taciteque apud omnes scient, He. 388. — eo pacto apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — ut apud me præmium esse positum pietati scias, He. 584. — num tibi videtur esse apud sese? He. 707. — ne nomen mihi quæstus obstet apud te, He. 735. — qui firmare meam apud vos possem fidem? He. 750. — nihil apud me tibi defieri patiar, He. 768. — erat ei de ratiuncula apud me reliquum pauxillulum nummorum, Ph. 37. — modo apud portum, Ph. 198. — itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. 809. — potaturus est apud me, Ph. 836. — sin est, ut velis manere illam apud te, Ph. 925. Et passim alibi.

Aqua; congrum istum sinito in aqua ludere, Ad. 378.

Aquila; aquilæ senectus, Hea. 521.

Ara; nec tu aram tibi pararis, Hea. 977. — ex ara hinc sume verbenas, A. 728.

Arbiter; me cepere arbitrum, Hea. 500. — cedo quemvis arbitrum, Ad. 124.

Arbitrium; arbitrium vestrum valebit, Hea. 25.

Arbitror; id arbitror apprime in vita esse utile, A. 60. — at ego non posse arbitror, A. 564. — simul arbitror, jam aliquem esse amicum ei, A. 814. — deorum vitam sempiternam arbitror, A. 961. — civemne? Th. Arbitror: certum non scimus, Eu. 110. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 172. — tene? non hercle arbitror, Eu. 218. — nec quemquam esse ego hominem arbitror, cui, Eu. 324. — sic homo est, perpaucorum hominum. Gn. Immo nullorum arbitror, Eu. 409. — e flamma petere te cibum posse arbitror, Eu. 491. — idem ego arbitror, Eu. 1082. — Illud permagni referre arbitror, Hea. 467. — sic est, non esse horum te arbitror, Hea. 987. — non arbitror, Hea. 993. — rem me habere præter alios præcipuam arbitror, Ad. 259. — jamdudum aliquid ruri agere arbitror, A. 580. — neque faciam, neque me satis pie posse arbitror, Ad. 460. — sanum te credis esse? Mi. Equidem arbitror, Ad. 752. — dignos arbitror, Ad. 923. — te desiderium Athenarum arbitror cepisse sæpe, He. 88. — nec verum arbitror, He. 140. — incommodum mihi esse arbitror, He. 153. — tuos esse illi mores morbum arbitror, He. 239. — te mihi injuriam facere arbitror, He. 256. — me uxorem in culpa inventurum arbitror, He. 299. — neutiquam honestum esse arbitror, He. 403. — meæ commodum famæ arbitror, He. 585. — nec conventurum inter nos posthac esse arbitror, He. 659. — neque eum quemquam esse arbitror, He. 807. — me fecisse arbitror, ne, He. 840. — commodius esse in omnes arbitror, Ph. 813. — quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. 275. — in qua civitate te arbitrare vivere? Ad. 689. — quodnam arbitrare? Ph. 870. — nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam exigat? He. 215. — me indotatis patrocinari fortasse arbitramini, Ph. 938. — hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse, Eu. 269. — non sunt solæ arbitratæ hæ, He. 762. — arbitrabitur commeruisse culpam, Ph. 205. — si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere, A. 917. — ut te arbitretur sibi paratum mœchum, A. 317. — te arbitrari, quod res est, velim, Eu. 978. — neque adeo arbitrari patris est aliter, He. 529.

Arcesso; obstetricem arcesso, A. 299. — cur non domum uxorem arcessis? Ad. 908. — postquam arcessunt sæpius, He. 187. — ubi voles, arcesse, A. 850. — propere arcesse, hinc qui auferant eam, A. 981. — Pamphilam arcesse, Eu. 625. — curre: obstetricem arcesse, Ad. 355. — abi domum, ut uxorem arcessas, Ad. 703. — uxorem ut arcessat, paret, Hea. 949. — nec qui arcessat Æschinum, Ad. 293. — rogito, eone obstetricem arcessat? Ad. 623. — quam mox virginem arcessant, Ad. 894. — missa est obstetricem arcessitum, A. 516. — nutricem arcessitum iit, Eu. 891. — nam idcirco arcessor, A. 692. — ne nunc quidem, quum arcessor? Eu. 47. — cur non arcessitur? A. 583. — arcessitur lavatum interea virgo, Eu. 592. —

592.—hem! emuuxi argento senes, Ph. 681.

Argumentum; non qui argumentum narret, A. 6. — debinc ue exspectetis argumeutum Fabulæ, Ad. 22. — uon ita dissimili sunt argumento, A. 11. — duplex quæ ex argumeutu facta est simplici, Hea. 6.

Aridus, a, um; habet patrem avidum, miserum, atque aridum, Hea. 526.

Arma; omuia prius experiri, quam armis sapientem decet, Eu. 788. — belli gloriam armis reperire, Hea. 112.

Aro; in fundo arare, Hea. 60.

Arrhabo; ea relicta huic arrhaboni est, Hes. 603.

Arrideo; sed his ultro arrideo, Eu. 250. — arridere omnibus, Ad. 868.

Arrigo; arrige aures, Pamphile, A. 935.

Arripio; quod ego arripui, Eu. 571. — sublimem medium arriperem, Ad. 317.

Ars; quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius, A. 31. — ignara artis meretriciæ, Hea. 226. — si nunquam avare pretium statui arti meæ, Hea. 48, 49. — nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos, He. 46. — qui artem tractant musicam, Ph. 18. — nihil istào opus est arte ad hanc rem, A. 32. — arte tractabat virum, Hea. 366. — id arte ut corrigas. De. Corrector! nempe tua arte viginti minæ pro psaltria periere, Ad. 745, 746. — remotus ab arte musica, He. 23. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis priucipem, Ad. 260.

Articulus; iu ipso articulo oppressit! Ad. 230.

Artifex; o artificem probum! Ph. 259.

Arx; in arcem trauscurso opus est. Pa. Cui homini? Pa. Tibi. Pa. In arcem! quid eo? He. 431, 432. — hospitem exspecto in arce Callidemidem, He. 770.

Ascendo; ascendo in excelsum locum, A. 357. — navem ascendit, Ad. 707.

Asia; meque in Asiam persequens, proficiscitur, A. 937. — in Asiam hiuc abii propter pauperiem, Hea. 111. — in Asiam ad regem militatum abiit, Hea. 117. — andivi, esse in Asia, Hea. 181.

Asinus; quæ suut dicta iu stultum, caudex, stipes, asiuus, plumbeus, Hea. 878. — flabellum tenere te asinum tantum, Eu. 598. — quid? tu autem huic, asine, auscultas? Ad. 939.

Aspecto; quid me aspectas? Eu. 559.

Asper, a, um; asperum, pater, hoc est, Hea. 458.

Aspernor; aspernatur illiberaliter, Ph. 371.

Aspicio; forte unam aspicio adolescentulam, A. 118. — accessi intro aspexi, A. 366. — tremo, horreoque, postquam aspexi hanc, Eu. 84. — sed postquam aspexi, ilico cognovi, Hea. 656. — postquam aspexi, o facinus indignum! He. 376. — postquam me aspexere ancillæ advenisse, He. 367. — hem! Demea, haud aspexeram te, Ad. 374. — clamant, venit! id quod me repente aspexerant, He. 368. — vide, amabo! si nou, quum aspicias, os impudeus videtur, Eu. 837. — sibi complacitam formam, postquam aspexerit, Hea. 773.

Asporto; quoque hiuc asportabitur terrarum, Ph. 550.

mi homo? Eu. 755. — at at! eccum Phidippum, et patrem video, He. 449. — at at! Phædriæ pater venit, Ph. 599. — at at! nisi mihi prospicio, hæreo, Ph. 962. — at enim istæc in me cudetur faba, Eu. 381. — at enim dices, me pœnitet, Hea. 72. — at enim. CLIT. Quid enim? Hea. 317. — at enim spem nuptiarum omnem eripis. Hea. 713. — at enim non sinam, Ad. 169. — at enim tædet jam, Ph. 486, et passim alibi.

Atavus; progeniem ab atavo proferens, Ph. 395.

Ater, a, um; ater alienus canis, Ph. 705. — pavem atrum vorent, Eu. 684. — tam excocta atque atra, quam carbo est, Ad. 853.

Athenæ; desiderium Athenarum, He. 88. — quid tu Athenas insolens? A. 910.

Atque; atque adeo, A. 533; Eu. 963; He. 397, 457; Ph. 389. Atque etiam, Ad. 667. — alium esse censes nunc me, atque olim? A. 546. — non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est, A. 700. — miser æque, atque ego, A. 704; A. 979. — aliorsum, atque ego feci, Eu. 82. — nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum, Ad. 599. — ne simili utamur fortuna, atque usi sumus, Ph. 32. — te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, scibam, Ph. 580. — faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027, et passim alibi.

Atqui; atqui expectabam quidem, A. 436. — sine veniat! atqui si illam digito attigerit uno, Eu. 739. — atqui, non est opus, Hea. 611. — atqui ex me hic non natus est, Ad. 40. — atqui ea res disjunxit illum ab illa, He. 160. — atqui reperi jam: aliud cura, Ph. 235. — atqui mirificissimum, Ph. 870, et passim alibi.

Atrox; re atroci percitus, He. 377.

Attamen; attamen ubi fides? A. 638. — Dave, attamen, A. 713. — Attamen si quid, A. 715. — attamen habet bene ac pudice eductam, Hea. 225.

Attemperate; attemperate venit in ipsis nuptiis, A. 918.

Attendo; postquam attendi magis, He. 267. — nunc quid petam, æquo animo attendite, He. 28. — quid velim, animum attendite, Ph. 25. — aurem admovi: ita animum cœpi attendere, Ph. 867.

Attente; ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66.

Attentus, a, um; animus in spe atque in timore attentus, A. 314. — nimium ad rem attenti, Ad. 958. — attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est, Ad. 838.

Attica; puella ex Attica abrepta, Eu. 110.

Atticus, a, um; Atticus quidam apud Andrum ejectus est, A. 925. — ibi ego audivi ex illo, sese esse Atticum, A. 929. — civem Atticam esse hanc, A. 221; 782. — se scire civem esse Atticam, A. 861. — eam esse dico liberam, civem Atticam, Eu. 804. — attica elegantia, Eu. 1092. — illam civem esse Atticam, bonam, Ph. 114.

Attineo; quod ante hac fecit, nihil ad me attinet, A. 187. — profundat, perdat, pereat! nihil ad me attinet, Ad. 135. — jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. 187. — quod ad illum attinet potissimum, Ad. 297. — illum curo unum: ille ad me attinet, Ad. 437. — quod ad hanc rem attinet, Ph. 481. — eaque, nihil quæ ad te

pol servandum tibi quidquam dare ausim, Eu. 903. — fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 926. — non auderet hæc facere viduæ mulieri, Hea. 954. — ille continuo irasci : neque negare audere, Eu. 619. — hoccine tam audax facinus facere esse ausum ? Eu. 644. — ne quid credas me advorsum edictum tuum facere esse ausam, Hea. 624. — incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo, He. 562.

Audio; miseram me! quod verbum audio? A, 240. — herus, quantum audio, uxore excidit, A. 424. — o Jupiter! quid ego audio? A. 466. — iræ sunt inter Glycerium et gnatum. Ch. Audio. A. 553. — quidnam audio! A. 594. — jam susurrari audio, civem Atticam esse hanc, A. 781. — si invenies me mentitum, occidito. si. Nihil audio, A. 865. — postilla unum primum audio, quid illo factum sit, A. 938. — pro illo te ducam. ch. Audio, Eu. 371. — quem hic ego audio ? Eu. 1059. — ego vero audio nunc demum, et video, et valeo, Hea. 244. — aut illud falsum est, quod vulgo audio dici, Hea. 421. — cognita est, quantum audio hujus verba, Hea. 682. — loquere ; audio, Hea. 694 ; Ph. 488. — pater. Ch. Nihil audio, Hea. 1058. — nihil etiam audio ipsum, Hea. 1059. — quid istuc, Sannio, est, quod te audio? Ad. 211. — pro Jupiter! clamorem audio, He. 317. — nescio, quid audio hic tumultuari misera, He. 336. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — at non cura angeret animum. Ph. Audio, Ph. 160. — lex coegit? audio, et fateor, Ph. 236. — te omnes nos accusare audio immerito, Ph. 289. — per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam, Ph. 483. — Dorio, audi, obsecro, Do. Non audio, Ph. 485. — patrem adolescentis facta tolerare audio violenter, Ph. 730. — argentum, quod habes, condonamus te. Ph. Audio, Ph. 946. — quid narras! Ge. Hoc, quod audis, Ph. 136. — atque audin'? verbum unum cave de nuptiis, A. 300. — audin' tu illum ? A. 343; 583. — atque audin' ? quadrupedem constringito, A. 867. — audin' tu? hic furti se alligat, Eu. 808. — audin' tu illum quid ait? Eu. 1036. — mulier tibi adest, audin' Clinia? Hea. 243. — audin', quid dicam, Scirte? He. 78. — laudarier te audit libenter, Ad. 537. — vulgus quod male audit mulierum, He. 600. — audivi, Archilis, jamdudum, A. 228. — apud forum modo e Davo audivi, A. 313. — unde id scis? Da. Audivi, et credo, A. 512. — ausculta. Ch. Audivi jam omnia. audivi, inquam, a principio, A. 786, 787. — nihil, nisi quod illum audivi dicere, A. 860. — ibi ego audivi ex illo, sese Atticum, A. 929. — ex ipsa millies audivi, A. 948. — quæ vera audivi, taceo, et contineo optume, Eu. 103. — plus millies audivi, Eu. 422. — mea tu, ne audivi quidem, Eu. 664. — nescio; abiit; audivi, Eu. 817. — scis Pamphilam inventam civem? Pa. Audivi, Eu. 1035. — audivi, esse in Asia, Hea. 181. — alteræ dum narrat, forte audivi, Hea. 272. — nunquam commodius herum audivi loqui, Hea. 559. — mea Phrygia, audisti, modo; etc. Ph. Audivi, Hea. 732. — audivi filium una affuisse in raptione, Ad. 356. — Æschine, audivi omnia, et scio; Ad. 683. — virgo nihil habet.

vera an falsa andieris, jam sciri potest, A. 924. — benedictis si certasset, audisset bene, Ph. 21. — si jam audierit sibi paratas nuptias, A. 342. — aderit continuo, hoc ubi ex te andierit, He. 814. — quod qnum andierit, Ph. 186. — audireque eornm est operæ pretium audaciam, A. 217. — audire vocem visa sum modo militis, Eu. 454. — audi qnid dicam. Do. At enim tædet jam andire eadem millies, Ph. 486. — mercator hoc addebat, se audisse abreptam e Sunio, Eu. 115. — næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo, Hea. 816. — andivisse vocem pneri visus est vagientis, He. 517. — adolescentulus eadem, et graviter andiendo, victus est, Hea. 114. — aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant, A. 535. — aut te visum, aut auditum velim, Ph. 432. — qnod ipsa ex aliis auditura sit id nosmet ipsos indicare placabilins est, Ph. 959. — audiendum hercle est, Hea. 321.

Aufero; quod est promissum, ab amicis argentnm anfero, Ph. 512. — minas triginta per fallaciam ab illo abstuli, Ph. 940. — inultum nnnquam id auferet, 612. — omne hoc mater auferet, Ph. 49. — nisi facient, quæ illos æquum est, haud sic anferent, Ad. 455. — aufer aurum hoc, Eu. 725. — insania? aufer, Ad. 941. — aufer mihi; oportet, Ph. 223. — aufer te hinc, Ph. 558. — quin tu hinc pollicitationes aufer, Ph. 856. — vos isthæc intro auferte: abite, A. 28. — dat mihi (aurum) ut auferam, Eu. 627. — hiccine ut a nobis hoc tantum argenti auferat? Ph. 954. — prinsquam dilapidet nostras trigiuta minas, ut auferamus, Ph. 897. — propere arcesse, hinc qui auferant eam, A. 981. — quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — suspicor, aliquid domo abenntem abstulisse, Eu. 661. — ut ea via abs te argentum auferretur, Hea. 830. — parasiti persouam inde ablatam et militis, Eu. 26.

Aufugio; dic mihi, aufugistin'? En. 850. — denique hercle aufugerim potius, quam redeam, He. 424.

Augeo; immo auge magis suspicionem, Eu. 436. — verum si augeam, aut adjutor sim ejus iracundiæ, Ad. 146. — facite, æquanimitas Poetæ ad scribendum augeat industriam, Ad. 25. — si sic factum est, herns damno auctus est, Hea. 628. — morhus qui auctus siet, He. 334. — omnes te in lauta, et bene aucta parte putant, Hea. 798.

Augesco; mihi angescit magis de filio ægritndo, Hea. 423.

Aureus, a, um; Jovem quo pacto Danaæ misisse ainnt in greminm imbrem aureum, Eu. 585.

Auris; faxo, in aurem ntramvis otiose nt dormias, Hea. 342. — animam compressi: aurem admovi, 867. — habet hæc, ei qnod, dum vivat, usque ad aurem obganniat, Ph. 1029. — arrige aures, Pamphile, A. 935. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330. — haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus, He. 482. — partim quæ accepi auribus, He. 363. — id quod aiunt, auribus teneo lnpum, Ph. 505.

Aurum; aurum quære sit sunm, Eu. 11. — senem pellexit, modo uon montes auri pollicens, Ph. 68. — aurum sibi clam mulier demit, Eu. 627. — aufer anrum hoc, Eu. 725. — portant quid rerum! aurum

Eu. 797. — quid mea autem? Eu. 848. — utque adeo autem cur non intro eo? Eu. 963. — ecce antem video senem, Eu. 966. — quid hoc autem est? Eu. 1004. — perii! quid hoc autem est mali? Eu. 1028. — tum autem Phædriæ gaudeo amorem esse in tranquillo, Eu. 1036. — sycophanta autem impudens, Hea. 38. — quæ res te sollicitat autem? Hea. 251. — ego te autem novi, Hea. 371. — tibi autem porro ut non sit suave vivere, Hea. 482. — quid hoc autem? Hea 1002. — ecce autem de integro! Ad. 154. — egon' debacchatus sum autem, an tu in me? Ad. 186. — præterea autem te aiunt proficisci, Ad. 255. — Geta autem hic non adest, Ad. 292. — tum autem Syrum impulsorem, Ad. 316. — quid autem? Ad. 405, 463. — Ph. 787. — porro autem, Ad. 420. — hem tibi autem, Ad. 539. — Ctesipho autem in amore est totus, Ad. 591. — ecce autem! Ad. 726. — He. 503. — ecce autem hic adest senex, Ad. 771. — meam autem mortem exspectant, Ad. 878. — me ducere autem! Ad. 938. — tu autem huic, asine, auscultas? Ad. 939. — promisti autem? Ad. 944. — paullum id autem? Ad. 954. — habere autem? He. 100. — illum autem unicum, He. 118. — reddi patri autem superbum est, He. 154. — tum autem, ex amicis inimici ut sint, facis, He. 211. — tum autem filius introiit videre, He. 345. — sin est autem, ut nolit, He. 559. — illam autem uxorem! He. 602. — sin autem est ob eam rem iratus gnatus, He. 781. — quot autem ademi curas! He. 818. — sciunt: quos non autem æquum est scire, He. 868. — porro autem Geta ferietur alio munere: porro autem alio, Ph. 46, 48. — ecce autem similia omnia, Ph. 264. — dignum autem hoc illo est, Ph. 373. — egone autem teuto? Ph. 389. — ah! quid istuc antem est? Ph. 502. — simul autem non manebat ætas virginis, Ph. 569. — quid pertimui autem, bellua? Ph. 600. — hem! mutet autem (*Nos* animum. *Ed.*)? — tum autem, Antiphonem video ab sese amittere invitum eam, Ph. 917.

Autumo; deinde facturum autumat, Hea. 19.

Auxilior; sibi non posse auxiliarier? Hea. 924. — nihil tibi possent auxiliarier, Ad. 274.

Auxilium; Neque habeo auxilii copiam, A. 321. — auxilii nihil afferant, Ad. 301. — matres auxilio in paterna injuria, Hea. 994. — vitæ qui auxilium tulit, A. 142. — ad te advenio, auxilium expetens, A. 320. — ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. 156. — unde mihi auxilium petam? Ph. 728.

Avare; si nunquam avare pretium statui arti meæ, Hea. 48; He. 49.

Avaritia; vide; avaritia quid facit! Gr. Si herum insimulabis avaritiæ, male audies, Ph. 358, 359.

Avarus, a, um; sycophanta impudens, avarus leno, Hea. 39. — Amorem difficillimum et carissimum ei confeci ab meretrice avara, Eu. 926.

Aveho; is venit, ut secum avehat. Æs. Hem! Virginem ut secum avehat! Ad. 657, 658.

Avello; credo ei placere hoc, sperat se a me avellere, Eu. 520. — si is posset ab ea sese derepente avellere, He. 554. — ita magnæ (iræ inter Glycerium et gnatum,) ut sperem posse avelli, A. 554.

Avidus, a, um; habet patrem avidum, miserum, atque aridum,

A. 44. — ut beneficium verbis initum, re comprobes, A. 826. — ut solidum parerem mihi beneficium, En. 870. — beneficium accipere, Ad. 255. — beoeficium summum reddere, Ph. 336. — fœoeratum beneficium tibi polchre dices, Pb. 492. — quin beoeficium rursum ei experimur reddere? Ph. 537. — cupio parare amicos heneficio meo, Eu. 149. — hoc beneficio otrique ab utrisque deviocimini, Hea. 394. — quem beneficio adjungas, Ad. 72.

Benevolens; neque illi benevolens qoisquam aderat, Pb. 97.

Benevolentia; putavit me, et benevolentia plus scire, Hea. 115.

Benevolus; benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit, He. 761.

Benigne; quid ego possiem benigne facere, Ad. 882. — quin, qnod opus sit, beoigne præbeatur, He. 769. — benigne dieis, Pb. 1050.

Benignitas; neque modum benignitatis cogitas, A. 828. — meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. 164. — benigoitatem novi, He. 263.

Benignus; quam animo beoigno in illam foi, He. 472. — nsa sum benigno, et lepido, et eomi, He. 838. — dum nimium dici nos studemus benignos, Pb. 766.

Beo; ecquid beo te? Eu. 279. — o factum bene! beasti, A. 106.

Bibo; vieit vinum, qnod bibi, Eu. 726. — prior bibas, prior deeumbas, Pb. 342. — beri qui tantum biberis, Hea. 519. — quod jussi ei dare bibere, date, A. 485.

Biduum; siqnidem bidoum: verum ne fiaot viginti dies, Eu. 182. — profecto non plus bidunm, Eu. 184. — sine, biduum hoc præterleat, Eo. 283. — bidni est, aut tridui bæc sollieitudo, A. 441. — impetrare nequeo hoe abs te biduum, Eo. 181. — ibi hoc me macerabo biduum, Eo. 187. — in boc bidoum, Thais, vale, Eu. 190. — bem! biduum bie maneudum est soli sine illa? Eu. 636.

Biennium; bieooium ibi perpetuum misera illom tuli, He. 87.

Bini, æ, a; ex prædiis talenta argenti bina eapiebat. De. Bioao'? quæso? Nau. Tamen talenta bina, Ph. 788, 789, 790.

Bis; qui amat, coi odio ipsus est, bis facere stnlte duco, He. 343. — de eadem causa bis judicium adipiseier, Ph. 406.

Blande; quid ego possiem blande dicere, Ad. 882. — hominem blaode alloqui, Pb. 252.

Blanditia; abs te ut blanditiis suis, voluptatem expleat, He. 68.

Blandus, ior; ut te vivat nosqnam quisquam blandior, He. 862.

Bolus; crucior, bolum taotum mihi ereptom tam subito e faucibus, Hea. 673.

Bonitas; bonitasque vestra adjutans, Pb. 35.

Bonum (substant.); summum bonum esse heræ putavi Pamphilum, A. 719. — animus commotus repeotioo bono, A. 940. — ejus morte ea ad me lege redierunt bona, A. 801. — bonorum extortor, Pb. 374. — quæ io bomine dieuntur booa, Hea. 193. — bona nostra bæc tibi permitto, A. 296. — patria qoi abligurierat bona, Eo. 235. — serva, obsecro, bæc nobis bona, Eu. 1048. — labore inventa eui dem bona, Hea. 841. — me mea omnia bona doti dixisse illi, Hea. 943. — egon' mea bona ut

642. — nimium est durus, præter æquumque et bonum, Ad. 64. — ipse est ingenio bono, A. 488. — neque adeo ex æquo et bono, Ad. 992. — qui uti scit, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala, Hea. 196. — tum uno ore omnes omnia bona dicere, A. 97. — bona verba quæso, A. 204. — una tecum bona, mala tolerabimus, Ph. 555. (Vide in suo loco, *Melior*, *Optimus*.)

Brevis, *ve*; an occasionem, tam brevem amitterem? Eu. 605. — ne me in breve conjicias tempus, He. 843. — ut pater tam in brevi spatio de me ejecerit animum patris? Hea. 957.

Bruma; haruspex vetuit ante brumam, Ph. 708.

Byrrhia; quid ais, Byrrhia! A. 302. — forte ibi hujus video Byrrhiam, A. 358; et passim in A.

C.

Cadaverosus, *a*, *um*; cadaverosa facie, He. 441.

Cado; homini illico lacrymæ cadunt, Ad. 538. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseris: si illud, quod maxime opus est jactu, non cadit; illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 744, 745. — aut uspiam ceciderit, aut perfregerit aliquid, Ad. 37.

Cæcilius; quas primum Cæcilii didici novas, He. 14.

Cædo; sermones cædimus, Hea. 242. — ex occulto cæderes, Eu. 786. — verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. 199.

Cælum; quid si nunc cælum ruat? Hea. 719. — o cælum! o terra! o maria Neptuni! Ad. 794. — Qui templa cæli summa sonitu concutit, Eu. 590.

Cæsius, *a*, *um*; cæsius, cadaverosa facie, He. 440. — Rufamne illam virginem, cæsiam, Hea. 1064.

Cæteri; vid. *Ceteri*.

Calamitas; sed ecca ipsa egreditur, nostri fundi calamitas, Eu. 79. — ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas, Hea. 395. — novum intervenit vitium, et calamitas, He. 2. — ita eam oppressit calamitas: eam calamitatem vestra intelligentia sedabit, He. 30, 31.

Calesco; jam calesces plus satis, Eu. 85.

Calidus; vide, ne nimium calidum hoc sit modo, Eu. 380.

Calleo; quo pacto id fieri soleat, calleo, Hea. 548. — ego illius sensum pulchre calleo, Ad. 535.

Callide; quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? Da. Immo callide, A. 201. — Hoc fugito. Sy. Callide, Ad. 418.

Callidemides; es tu Myconius? non sum. At Callidemides? non, He. 805. — Callidemidem hospitem Myconium, conveni, He. 432. — Myconium hospitem dum exspecto in arce Callidemidem, He. 802.

Calliditas; Syri calliditates, Hea. 888.

Callidus; aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198. — vah! consilium callidum, A. 591. — primo callidum et disertum credidi hominem, Eu. 1010. — ego hominem callidiorem vidi neminem, Ph. 590. — hem! nunc ipsa est opus ea: aut, si quid potest, meliore, et callidiore, Ph. 228.

Calx; quæ inscitia est, advorsum stimulum calces? Ph. 78. — calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285.

Canis; ain' vero, canis? siccine

Hea. 608. — non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines, A. 697.

Capitalis; flagitia capitalia, Ad. 727.

Capitulum; o capitulum lepidissimum! Eu. 531.

Caprificus; illic ubi etiam caprificus magna est, Ad. 579.

Capto; quid cum illo consilii captet, A. 170. — reviso quid captent consilii, A. 405. — aut qua via te captent, eadem ipsos capi? He. 73. — sermonem captans, Ph. 868.

Captus (subst.); Geta, ut captus est servorum non malus, neque iners, Ad. 481.

Caput; ridiculum caput! A. 372. — illic est huic rei caput, A. 459. — colaphis tuber est totum caput, Ad. 246. — festivum caput! Ad. 262. — o lepidum caput! Ad. 971; Ph. 558. — capitis periculum adire, A. 679. — non capitis ejus res agitur, Ph. 630. — aliquid tulisse comminiscentur mali, capiti atque ætati illorum! He. 334. — metuo lenonem ne quid suo suat capiti, Ph. 490. — diminuam ego caput tuum hodie, Eu. 802. — utinam tibi commitigari videam sandalio caput! Eu. 1027. — capillus circum caput rejectus negligenter, Hea. 290. — non possum pati, quin tibi caput demulceam, Hea. 762. — sentit, te esse huic rei caput, Ad. 570. — non si ex capite sis meo natus, Hea. 1037. — capite pronum in terram statuerem, Ad. 317.

Carbo; tam excoctam reddam, atque atram, quam carbo est, Ad. 853.

Carcer; ain' tandem? carcer! Ph. 373.

Careo; patria careo, Hea. 257. — non ego illa caream, Eu. 223. — reperire mulierem, quæ careat culpa? He. 663. — carens patria ob meas injurias, Hea. 137. — præterquam, tui carendum quod erat, Hea. 400.

Caria; in Cariam est profectus, Eu. 126. — dicam hanc esse captam ex Caria, Hea. 608.

Carnifex, aut *Carnufex;* carnufex, quæ loquitur! A. 183. — meus carnufex, A. 653. — eho, non tu dixti esse inter eos inimicitias, carnufex? A. 854. — os ut sibi distorsit carnufex! Eu. 670. — numquam dicet carnufex, Ad. 364. — eho! carnufex; est Ctesipho intus? Ad. 781.

Carpo; quod quidem erit belllssimum, carpam, Ad. 593.

Carus, a, um; tum annona cara est, A. 748. — solum id est carum mihi, Ad. 49. — hæc quam sint suavia, et quam cara sint, Ph. 344. — neque meo cordi esse quemquam cariorem hoc Phædria, Eu. 201. — ego quoque una pereo, quod mihi est carius, Eu. 211. — in animum instituere, sút parare, quod sit carius, quam ipse est sibi? Ad. 39. — amorem difficillimum et carissimum, Eu. 926.

Casa; ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, Ph. 767.

Castigo; Chreme, nisi eum servas, castigas, mones? Hea. 592.

Catus; senex catus, A. 857.

Caudex; caudex, stipes, asinus, plumbeus, Hea. 878.

Causa; causa ad objurgandum, A. 150. — vera objurgandi causa, A. 158. — tandem inventa est causa, A. 645. — ubi ea causa erit adempta his, A. 839. — una harum quævis causa me, ut faciam,

illam adsero causa manu, Ad. 195. — ego illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est, Ad. 525. — mea causa, æquo animo attendite, He. 28. — mea causa, causam hanc accipite, He. 55. — alias ut uti possim causa hac integra, He. 80. — nempe ea causa, ut ua id fiat palam, He. 105. — heri ea causa rure huc advenit, He. 190. — gaudeo, ita me Di ament! gnati causa, He. 233. — qui scis, an ea causa, mi vir, me odisse assimulaverit? He. 235. — id adeo gnati causa, He. 259. — haccine causa ego eram tantopere cupidus redeundi domum? He. 283. — de eadem causa est iracundus factus inimicissimus, He. 309. — heri causa mei, He. 331. — visendi causa, He. 342. — ea de causa huc introire nolo, He. 348. — id qua causa clam me habuisse dicam? He. 519. — tuas amicas te deserere, mea causa, nolo, He. 593. — ut de tali causa nuptæ mulieri se ostenderet, He. 757. — judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi, Ph. 404. — de eadem causa bis judicium adipiscier, Ph. 406. — sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472. — ni etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Ph. 543. — qua profectus causa hinc es Lemnum, Chremes? Ph. 566. — mea causa ejicitur, Ph. 672. — de eadem hac fortasse causa, Ph. 899. — quum ego vestri honoris causa repudium alteræ remiserim, Ph. 927. — multæ sunt causæ, quamobrem cupiam abducere, Eu. 145. — olim quidem te causæ impellebant leves, He. 425. — fingit causas, ne det, Eu. 138. — omnes causas præcidam, He. 598. — fingis falsas causas ad discordiam, He. 693.

Caute; omnes res cautius accuro, He. 738.

Cautim; cautim, et paulatim dabis, Hea. 871.

Cautio; puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa, cautio est, A. 401. — pisces hi mihi ne corrumpantur, cautio est, Ad. 422.

Cautus; ut cautus est, ubi nihil opus est! Ph. 714.

Caveo; faciet, nisi caveo, Hea. 730. — etiam caves? ne videat forte hinc te aliquis, Hea. 235. — quot incommoditates accipies, nisi caves? Hea. 933. — profecto nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali, Hea. 1005. — geminabit (colaphos), nisi caves, Ad. 174. — malo coactus qui suum officium facit, dum id rescitum iri credit, tantisper cavet, Ad. 70. — cavit, ne infamiæ ea res sibi esset, A. 445. — ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco, Eu. 781. — etiam taces? ego cavebo, Ad. 553. — sciens cavebo, Ad. 715. — neque tu hoc dicas, tibi non prædictum. Cave, A. 205. — audin'? verbum unum cave de nuptiis, A. 300. — cave, te esse tristem sentiat, A. 404. — verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave, A. 755. — mane; cave quoquam ex isthoc excessis loco, A. 762. — at enim cave, ne prius, qoam hanc a me accipias, amittas, Eu. 750. — cave sis; nescis, cui uuuo maledicas viro, Eu. 798. — cave faxis, Hea. 187. — perge, obsecro te, et cave, Hea. 302. — cave quidquam admiratus sis, Hea. 826. — cave posthac, unquam istuc verbum ex te sudiam, Hea. 1033. — mores cave in te

Censeo; ego rus ibo, atque ibi manebo. PA. Censeo, Eu. 217. — militem ego rivalem recipiendum censeo, Eu. 1071. — recte dicit: censeo, Hea. 588. — hunc æquum censeo, Hea. 1057. — neque vendundam censeo, quæ libera est, Ad. 194. — rus cras cum primo lucu ibo. MI. Immo de nocte, censeo, Ad. 845. — haud aliter censeo, Ad. 932. — meretricem primum adeundam censeo, He. 716. — alius : censeo ; eamus, Ph. 102. — Cratinum censeo, si tibi videtur, Ph. 447. — amplius deliberandum censeo, Ph. 457. — continuo dari tibi verba censes, A. 506. — alium esse censes nunc me, atque olim ? A. 546. — num censes faceret ? A. 579. — Paullum interesse censes, A. 796. — quid illum censes? A. 855. — quid faciendum censes? Eu. 719. — quid te futurum censes, quem assidue exedent ? Hea. 462. — me ætatem censes velle id assimularier ? Hea. 716. — si ita æquum censes, Ad. 603. — quid illas censes ? nihil enim, Ad. 660. — ex quo censes, nisi ex illo ? He. 528. — adeon' me esse pervicacem censes ? He. 547. — ignarum censes tuarum lacrymarum esse me ? He. 675. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem ? Ph. 327. — censen' ullum me verbum potuisse proloqui ? A. 256. — censen' posse me obfirmare ? Eu. 217. — censen' vero ? Hea. 591. — vah ! censen' hominem me esse ? erravi, Ad. 581. — censen' te posse reperire ullam mulierem ? He. 662. — sed me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium ? Ph. 874. — qui æquum esse censent, Hea. 214. — ita faciam, ut frater censuit, Ph. 775. — advertunt graviter, quæ non censeas, Hea. 570. — quam severus ! rem quum videas, censeas, Hea. 1025.

Centies; nisi idem dictum sit centies, Hea. 882.

Centurio; ubi centurio est Sanga ? Eu. 775.

Cerebrum; diminuetur tibi quidem jam cerebrum, Ad. 573. — an tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. 786. — ut cerebro dispergat viam, Ad. 318.

Ceres; sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731.

Cerno; si satis cerno, Ad. 440. — ut consuetum facile amorem cerneres, A. 135.

Certe; certe captus est ! A. 82. — mea quidem hercle certe in dubio vita est, A. 348. — certe si resciverim ! DA. Certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego, A. 495, 496. — certe enim scio, A. 504. — expedies ? DA. Certe, Pamphile, A. 619. — molestus certe ei fuero, A. 643. — Andrium ego Critonem video ? certe is est, A. 908. — certe mea est, A. 935. — nescis quid mihi obtigerit. DA. Certe, A. 968. — homo quatietur certe cum dono foras, Eu. 358. — certe extrema linea amare haud nihil est, Eu. 640. — certe tu quidem pol et multo hilarior, Eu. 730. — credin' ? GN. Immo certe, Eu. 811. — venit ! CH. Certe, Hea, 431. — at certe concedas hinc aliquo, Hea. 572. — ain' tu ? So. Certe, inquam, mi vir, Hea. 1016. — estne hic ipsus, de quo agebam ? et certe is est, Ad. 78. — certe, Hegio, Ad. 489. — simulare certe est hominis, Ad. 738. — certen' ? PAR. Certe, He. 844. — illi certe, quæ nunc tibi domi est,

nes cessare ? Hea. 884. — cessatum usque adhuc est, Ad. 634.

Cetarii; Eu. 257.

Ceteri, æ, a; mihi hoc negotî ceteri dedere, Eu. 544. — ceteri quidem amici omnes, Ph. 623. — non postulat sua causa excludi ceteros, Eu. 481. — fallere ceteros, Ad. 56. — ceteros ruere, agere, rapere, tundere, et prosternere, Ad. 320. — pisces ceteros purga, Ad. 377. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est; et quia erat forma præter ceteras honesta et liberali, A. 121, 122. — quum ego vos solvi curis ceteris, He. 230. quam fortunatus ceteris sum rebus, He. 601. — si cetera sunt ita, ut vis, He. 604. — horum ille nihil egregie præter cetera studebat, A. 58. — patriam et signa cetera neque sciebat, Eu. 112. — jube parari cetera, Ad. 286. — tu conjicito cetera, Ph. 166. — intus cetera audies, Ph. 764.

Ceterum, vel *Cæterum;* ceterum de exclusione verbum nullum, Eu. 87. — ceterum idem hoc tute melius quanto invenisses, Thraso! Eu. 452. — ceterum equidem istuc, Chreme, æqui bonique facio, Hea. 787. — ceterum hoc nihil facis, Ad. 168. — ceterum, placet tibi factum, Micio? Ad. 740. — ceterum rus cras cum filio, cum primo luce ibo hinc, Ad. 844. — ceterum de reducenda id facias, quod in rem sit tuam, He. 391. — ceterum posthac, si quidquam, nihil precor, Ph. 141. — ceterum quum argentum repetent, Ph. 693.

Chærea; heus! heus! tibi dico, Chærea, inquit. Restiti, Eu. 337. — Chæream ei rei præfecimus, Eu. 540; et passim alibi, in Eun.

Charinus; modo iste homo quam villam demonstravit Charini? Hea. 732. — Charinum video. Salve, A. 319. — quæso, ædepol, Charine, A. 306.

Chremes; venit Chremes postridie ad me clamitans, A. 144. — nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. 247. — puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — exsequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — ego me continuo ad Chremem, A. 362. — hunc simulant parere, quo Chremetem absterreant, A. 473. — per ego te Deos oro, Chreme, ut me adjuves in hac re, Ad. 539, et passim alibi.

Chrysis; Chrysis vicina hæc moritur, A. 105. — sororem esse aiunt Chrysidis, A. 124. — dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. 85. — metui a Chryside, A. 106, et passim alibi.

Cibus; viden', cibus quid faciat, alienus? Eu. 265. — avidæ cibi, Eu. 937. — deducunt cibum, Eu. 937. — cibum nonnunquam capiet cum ea, Eu. 315. — cibum una capias, Eu. 368. — e flamma petere te cibum posse arbitror, Eu. 491. — unde mihi peterem cibum, Hea. 980.

Cicatrix; neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat, neque tibi obstat, Eu. 482.

Cilicia; iter Nostro in Ciliciam, Ph. 66.

Circuitio; nihil circuitione usus es, A. 202.

Circum; paucæ, quæ circum illam essent, Eu. 581; — capillus circum caput rejectus negligenter, Hea. 290.

— clamitent, me sycophantam, A. 816. — venit Chremes postridie ad me, clamitans, indignum facinus! A. 144. — venit ad me sæpe, clamitans, Ad. 60.

Clamo; clamo sæpe, Ad. 381. — Dic mihi, non clamas? Ad. 731. — clamat de via, A. 492. — id nunc clamat scilicet, Ad. 795. — clamant omnes, indignissime factum esse, Ad. 92. — tumultuantur, clamant, He. 41. — ne clama: petito hasce a me decem, Ph. 663. — quid agam? quid clamem, aut querar? Ad. 793. — cœpit clamare, o Æschine! Ad. 408.

Clamor; strepitus, clamor mulierum, He. 35. — pro Jupiter! clamorem audio, He. 317. — vereor, si clamorem ejus hic crebro audiat, He. 412. — clamore summo, Hea. 40.

Clanculum; in cellulam ad te patris penum congerebam clanculum, Eu. 310. — mordere clanculum, Eu. 411. — in alienas tegulas venisse clanculum per impluvium, Eu. 589. — ego limis specto, sic per flabellum, clanculum, Eu. 602. — agere inter se clanculum, Hea. 472. — alii clanculum patres quæ faciunt, Ad. 52. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum, Ph. 872.

Clare; unde est? dic clare, A. 756.

Clarus, a, um; vide, ut mihi hæc certa et clara attuleris, He. 842.

Claudo; nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — nuncubi meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. 164.

Clemens; justa et clemens servitus, A. 36. — clemens, placidus, Ad. 868. — sequi clementem vitam urbanam, atque otium, **Ad.** 42. — quam fideli animo, et clementi fui, Hc. 472.

Clementia; nihil esse homini melius clementia, Ad. 865.

Cliens; cliens, amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. 531.

Clientela; patri se commendavit in clientelam, Eu. 1038.

Clinia; erras, et me ignoras, Clinia, Hea. 105. — ille Cliniæ servus tardiusculus est, Hea. 515. — Phædrum, aut Cliniam, dicebant, A. 86, et passim alibi.

Clitipho; necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia, Hea. 209. — Senex resciscet ilico, esse amicam hanc Clitiphonis, Hea. 697, et passim alibi.

Clivus; clivus deorsum vorsus est, Ad. 577.

Cœlum, vid. *Cælum.*

Coemo; coemisse hinc, quæ illuc veheres, multa, Ad. 226.

Cœna; cœna dubia apponitur? Ph. 342. — videam nobis quid cœnæ siet, Hea. 211. — olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni, A. 370. — quem ad cœnam vocabo, A. 454. — ad cœnam vocant, Eu. 259. — cesso rogitare ad cœnam? Eu. 266. — eamus ergo ad cœnam, Eu. 459. — ego, inquit, ad cœnam hinc eo, Eu. 580. — video cœnam apparare, Hea. 126. — monere, ad cœnam ut veniat, Hea. 170. — abduxi ad cœnam, Hea. 183. — ei unam cœnam atque ejus comitibus dedi, Hea. 455. — me ad cœnam voca, Ph. 1052. — non rediit hac nocte a cœna Æschinus, Ad. 26.

Cœno; cum amatore suo cœnare, Eu. 935. — symbolam dedit, cœnavit, A. 89.

sic cogitet, Eu. 14. — nunc si quis est, qui hoc dicat, aut sic cogitet, Ph. 13. — peregre rediens semper cogitet, Ph. 243. — cœpi aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — occepi mecum cogitare, Eu. 636. — quantum ille potuit cogitare commode, Hea. 14. — ubi video hæc, cœpi cogitare, Hea. 128. — hæc si voles in animo vere cogitare, Ad. 822. — ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias, A. 182. — ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere, Ph. 240. — non potuit cogitata proloqui, Ph. 283.

Cognata; qui cognata tibi sit, Ph. 130. — verum si cognata est maxume, Ph. 295. — qui mihi cognata ea esset, dicerem: itidem tu face. Cedo, qui est cognata? Ph. 397, 398. — itidem ut cognata si sit, Ph. 409. — quid illa altera, quæ dicitur cognata? Ph. 754. — negat Phanium esse sibi cognatam Demipho? Hanc Demipho negat esse cognatam? Ph. 352, 353. — cognatam comperi esse nobis, Ph. 800. — cave, ne in cognatam pecces, Ph. 802. — tum tuas amicas te, et cognatas deserere nolo, He. 592.

Cognatus; tum is mihi cognatus fuit, qui eum recepit, A. 928. — mihi cognatus erat, Ad. 495. — dum cognatus huc illinc veniret, Ad. 677. — Hegio his est cognatus proxumus, Ad. 951. — interea in Imbro moritur cognatus senex horunc, He. 171. — neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus aderat, Ph. 90. — neque mihi cognatus fuit quisquam isthoc nomine, Ph. 391. — tu mihi cognatus, tu parens, tu amicus, Ph. 495. — cognato hujus rem omnem narrato ordine, Ad. 352. — habeo hic neminem, neque amicum, neque cognatum, Eu. 148. — patris cognatum, novistin'? En. 327. — ego te cognatum dicam, Ph. 127. — Narrabat, se hunc negligere cognatum suum, Ph. 366. — qui cognatum me sibi esse diceret, Ph. 381. — inopia et cognatorum negligentia coacta, A. 71. — amicos, genus, cognatos, divitias, Hea. 194.

Cognitio; inde est cognitio facta, He. 832. — ibo intro, de cognitione ut certum sciam, Eu. 920.

Cognosco; non cognosco vestrum tam superbum, Eu. 1065. — dum ea, quæ loquitur, magis cognosco? Ph. 736. — ambo! quid ait? cognoscitne? CH. Ac memoriter, Eu. 914. — te interea loci cognovi, Eu. 127. — sed postquam aspexi, ilico cognovi, Hea. 657. — postquam introii, ejus morbum cognovi miser, He. 373. — tandem cognosti qui siem, A. 588. — ipse se, et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis, He. 162. — eum hæc cognovit Myrrhina in digito modo me habentem, He. 831. — alias cognostis ejus: quæso hanc nunc noscite, He. 8. — eo pacto et gnati vitam, et consilium meum cognosces, A. 50. — rem cognosces, He. 291. — adeste æquo animo, et rem cognoscite, A. 24. — adeon' homines immutarier ex amore, ut non cognoscas eumdem esse? Eu. 226. — in ea re utilitatem ego faciam ut cognoscas meam, Eu. 309. — ne quis me cognosceret, Eu. 846. — haud istuc dicas, si cognoris vel me, vel amorem meum, A. 654. — hæc, dum incipias, gravia sunt: dumque ignores: ubi cognoris,

vera sunt; colloquar, A. 976. — ea est ipsa : colloquar, Ph. 738. — colloquetur : aderit una in unis ædibus, Eu. 366. — opperiar hominem hic, ut salutem, et colloquar, Ad. 447. — quæso ut liceat, convenire et colloqui, Eu. 467. — datum erat spatium ut colloqui mecum posset, He. 131.

Colo; forma impulsi nostra, nos amatores colunt, Hea. 389. — is nostro Simulo fuit summus, et nos coluit maxume, Ad. 353. — usque dum ille vitam illam colet inopem, Hea. 136. — tamen ut pietatem colam, He. 447. — familiam colere, adjuvare, adjungere, Ad. 931. — ibi agrum de nostro patre colendum habebat, Ph. 365.

Color; oris; num ejus color pudoris signum indicat? A. 880. — qui color, nitor vestitus; quæ habitudo est corporis! Eu. 242. — color verus, corpus solidum, et succi plenum, Eu. 318. — hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino, Eu. 689.

Columen; bone custos, salve: columen vero familiæ, Ph. 287.

Comedo; quid comedent? quid ebibent? Hea. 255. — hunc comedendum et deridendum vobis propino, Eu. 1086.

Comes; Memini, ad me nocte prima confugere sine comite, vini plenum, He. 824. — comites secuti scilicet sunt virginem? Eu. 346. — comitum conventus, He. 35. — ei unam cœnam atque ejus comitibus dedi, Hea. 455.

Comis; ego illo usa sum benigno, et comi, He. 838.

Comiter; patiemur fieri miserum, qui me dudum, ut dixti, adjuverit comiter? Ph. 536.

Commemini; ego, si satis commemini, Ph. 522. — sic commemineram, Eu. 564.

Commemoratio; nam isthæc commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii, A. 43.

Commemoro; cui dem, et quamobrem dem, commemorabo, Ph. 714. — quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. 1043. — quid ego nunc commemorem, Demipho? 1030.

Commendo; ego me tuæ commendo et committo fidei, Eu. 885. — vobis commendo Phanium, et vitam meam, Ph. 218. — commendat virginem. Ax. Cui? tibine? Ch. Mihi, Eu. 577. — cui commendavi filium hinc abiens meum, Ph. 288. — Thais patri se commendavit in clientelam et fidem, Eu. 1038. — ille tibi moriens nos commendavit senex, Ad. 458.

Commenta est. Vid. *Comminiscor.*

Commentum; ipsis commentum placet, A. 225.

Commeo; huc raro in urbem commeat, He. 175. — commeare ad mulierculam, Hea. 444.

Commereo, Commereor; Quid feci? quid commerui, aut peccavi, pater? A. 139. — quæ exopto mihi, ut nunquam sciens commerui, He. 580. — ah! nullam de his rebus culpam commeruit tua, He. 631. — arbitrabitur te commeruisse culpam, Ph. 206. — nunquam quidquam erga me commerita est, pater, He. 486.

Commigro; ex Andro commigravit huc viciniæ, A. 70. — neque diu huc commigrarunt, Ad. 653.

Comminiscor; hujusmodi res semper comminiscere, Hea. 812. — quid agam? aut quid comminiscar? Hea. 674. — aliquid tulisse comminiscentur mali, He. 333. —

missatorem haud sane commodum, Ad. 787. — mulier commoda et faceta hæc meretrix, Hea. 521. — quot commodas res attuli! He. 818. — si id non commodum est, ut redeat, Eu. 502. — si commodum est; apud me ais volo, Hea. 161. — dabitur a me argentum, dum erit commodum, Ad. 119. — quod erit mihi bonum, atque commodum, Ph. 131. — exsequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — hoc et vobis, et meæ commodum famæ arbitror, He. 585. — commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi, A. 846. — commodius esse opinor duplici spe utier, Ph. 602. — sic pol commodius esse in omnes arbitror, Ph. 813.

Commoneo; aliorum exempla commonent, A. 814. — ut neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 280.

Commonstro; quod peto, et volo, parentes meos ut commonstres mihi, Hea. 1029. — hominem commonstrarier mihi istum volo, Ph. 305.

Commorior; eam Commorientes Plautus fecit fabulam, Ad. 7.

Commoror; quid illic tam diu igitur commorabare? Ph. 572.

Commoveo; commovi, A. 457. — commorat omnes nos, Ph. 101. — pol ego istos commovebo, Hea. 730. — neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 280. — neque commovetur animus in ea re tamen, A. 94. — in hac commotus sum, Eu. 567. — animus commotus est metu, A. 939. — quidnam ille commotus venit? Ph. 184. — ego jam te commotum reddam, A. 866.

Communico; nonne prius communicatum oportuit? A. 239.

Communis, e; pernicies communis adolescentium, Ad. 189. — communis corruptela nostrûm liberûm, Ad. 797. — animo communi esse, Hea. 913. — vitium commune omnium est, quod, Ad. 957. — id oro te, in commune ut consulas, A. 549. — et hæc, communia omnium quæ sunt patrum, He. 117. — communia esse amicorum inter se omnia, Ad. 808. — communia esse hæc, Ph. 245.

Commuto; ubi satias cœpit fieri, commuto locum, Eu. 972. — tria non commutabitis verba hodie inter vos, Ph. 637. — crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse verbum, A. 411.

Como; dum comuntur, annus est, Hea. 240.

Comœdia; Συναποθνήσκοντες Diphili comœdia est, Ad. 6. — ex integra Græca, integram comœdiam hodie sum acturus, Hea. 5. — adporto novam, Epidicazomenon quam vocant comœdiam Græci, Ph. 26. — posthac quas faciet de integro comœdias, A. 26. — placet, non fieri hoc itidem, ut in comœdiis, He. 867.

Comparco; quod ille unciatim vix de demenso suo, suum defraudans genium, comparsit miser, Ph. 44.

Comparo; an potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eu. 47. — quod donum huic dono contra comparet, Eu. 351. — aurum, atque vestem, qui, tenesne? CH. Comparet? SY. Id ipsum, Hea. 778. — des qui aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, comparet, Hea. 856. — atque ex incommodis alterius

giportom hoc proximum, Ph. 890. — concede ad dexteram, A. 753. — concede istuc paululum, Eo. 705. — to coocede paullum istuc, Eo. 1067. — concede hinc domom, Hea. 510. — concede hiuc a foribus, Ph. 740. — bidnum, saltem ut concedas, solom, Eu. 182. — concedas hiuc aliqoo ab ore eorum, Hea. 572. — si ouoc de tuo jure coocessisses paululum, Ad. 218. — hoc coocessero, Hea. 174. — tempus est coocedere, He. 597. — rus habitatum abii, coucedens vobis, He. 224. — dic filiæ, rus concessuram hinc Sostratam, He. 629. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679.

Concertatio; nunquam vidi iniquius coocertatiooem comparatam, Ad. 213.

Concerto; quid istuc est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. 212.

Concieo; disperii! scelestus quantas turbas concivi iosciens! Hea. 972. — fortasse unum aliqood verbum iuter eas iram haoc conciverit, He. 313.

Concilio; exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — prodi, male couciliate, Eo. 669.

Conclamo; jam cooclamatum est, Eu. 348.

Conclave; est mihi iu ultimis conclave ædibus quoddam, Hea. 903. — virgo iu couclavi sedet, Eu. 583.

Concludo; tot me nunc rebus miserum coocludit pater, He. 702. — qoæ tot res, tantas, tam opportune io unom cooclusit diem? Eo. 1046. — nam me jam io cellam aliquam cum illa coocludam, Ad. 554. — uam illum aliquo conclusissem, Eu. 667. — ut hoc concludar, A. 387. — conclusam hic habeo uxorem sævam, Ph. 743.

Concordo; si coocordabis cum illa, Ph. 433.

Concors; credo ea gratia concordes magis fore, He. 617.

Concrepo; coucrepuit a Glycerio ostium, A. 684. — sed ostium coocrepuit! He. 521. — sed ostium coocrepuit abs te, Ph. 839.

Concubo; nam aiunt tecum post duobus coocuboisse eam mensibus, He. 393.

Concurro; multa coocorrunt simul, A. 512. — cooeurruot læti mi obviam cupedinarii omnes, Eu. 256. — coucurrunt multæ opinioaes, Hea. 232. — tot coocurrunt verisimilia, Ad. 630.

Concutio; qui templa cæli summa sonito coocotit, Eu. 590.

Condecoro; potestas coodecorandi ludos scenicos, He. 45.

Conditio; quæ placita est cooditio, He. 241. — accepit conditionem, A. 79. — hanc cooditiooem si cui tulero extrario, Ph. 578. — harom duarum conditiouom nunc utram malis, vide, Hea. 326.

Condono; argentum quod habes, condooamus te, Ph. 946. — habeo alia multa, quæ nuoe condonabitur, Eo. 17.

Conduco; navem conductam, hoc scio, Ad. 226.

Conduplico; idem hoc tibi, qood bene promeritus foeris, conduplicaverit, Ph. 515.

Confabulor; si quando ad eam accesserat confabulatum, He. 182.

Confero; suum animum alio couferont, Hea. 390. — conferuot coosilia adolescentes, Hea. 473. — vixque (animum) huc contuleram, He. 298. — ne post conferas cul-

— quantum ex ipsa re conjecturam cepimus, Hea. 266. — ego de me facio conjecturam, Hea. 574.

Conjicio (Suspicor); annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio, Hea. 63. — tu conjicito cetera, Ph. 166. — nequeo satis mirari, neque conjicere, Eu. 547.

Conjicio (Jacio); in nuptias conjeci herilem filium, Ad. 470. — in quod me conjeci malum? He. 132. — qui me hodie ex tranquillissima re conjecisti in nuptias, A. 622. — continuo hic se conjecit intro, Hea. 277. — ne me in lætitiam frustra conjicias, Hea. 292. — ne me in breve conjicias tempus, He. 843. — hinc me conjicerem protinus in pedes, Ph. 191. — si omnes hunc conjectum iu nuptias inimici vellent, A. 668.

Conjugium; conjugio liberali devinctus, A. 562.

Conjuratio; quæ hæc est conjuratio? He. 198.

Conor; at ego obviam conabar tibi, Dave, Ph. 52. — scio quid conere, A. 705. — si sensero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari, A. 197. — hem, egone istuc conari queam? A. 270. — conatus manibus, pedibus, noctesque et dies, A. 678.

Conqueror; neque voce alia, ac res monebat, ipsa poterat conqueri, He. 375.

Conscindo; vestem omnem miseræ discidit: tum ipsam capillo conscidit, Eu. 646. — virgo conscissa veste lacrymans obticet, Eu. 819.

Conscius, a, um; parturire eam, neque gravidam esse ex te, solus conscius, He. 392. — qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. 156. — ubi comperi ex iis, qui ei fuere conscii, Hea. 121. — ego, pol, quæ mihi sum conscia, hoc certo scio, Eu. 199. — ego conscia mihi sum, Ad. 349.

Consector; est genus hominum, qui, etc. hos consector, Eu. 249.

Consentire; ne nos inter nos consentire sentiant, Hea. 511.

Consequor; ego consequor, Hea. 277. — recta consequor, He. 372. — mater consequitur, He. 378. — eam consequitur alienus puer, He. 649. — Bacchis consecuta est illico, Hea. 906. — quæ consecuta est nox, He. 137. — matrem ipsam mors consecuta est, Ph. 749. — sed quam cito sunt consecutæ mulieres, Hea. 375. — consequar jam te, mea mater, He. 358. — hasce ornamentis consequentur alteræ, Hea. 837. — necesse est consilia consequi consimilia, Hea. 209.

Conserva; summa forma conservam domi videbit, Eu. 366. — conservam esse credidi. Py. Conservam! Eu. 857, 858.

Conservo; conservasti te, atque illam, Hea. 653. — conserva, quære, parce, Ad. 817.

Conservus; conservis ad eumdem istuuc præcipio modum, Ad. 425.

Considero; in animo vitam tuam considero, Hea. 385.

Consilium; consilium illud rectum est, Eu. 783. — non est consilium, pater, He. 494. — hoc vostrum consilium fuit, Ph. 933. — sceleratus Davus si quid consilî habet, A. 159. — quid cum illo consilii captet, A. 170. — neque pol consilii locum habeo, A. 321. — reviso quid captent consilii, A. 405. — quum intellexeras, id consilii capere, A. 519. — nulli consilii sum, A. 610. — neque, quid nunc consilii capiam, scio, Eu. 866. — pectore consistere nihil

verticulum, constiti, Eu. 635. — otiose nunc jam illico hic consiste, Ad. 157. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616.

Consobrinus ; Phania, consobrinus noster, He. 459.

Consolor ; quid consolare me? He. 293. — illam miseram consolare, Ph. 564. — istam, quod potes, fac consolere, Ad. 514. — aut consolando, aut consilio, aut re juvero, Hea. 86.

Conspectus ; tuum conspectum fugitat, Hea. 434. — scio, iis fore meum conspectum invisum hodie, He. 789. — ipsum gestio dari mihi in conspectum, Ph. 261. — itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. 315. — neque mihi in conspectum prodit, Ph. 443. — illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — fugere e conspectu illico, He. 182.

Conspicor ; cur ergo in his ego te conspicor regionibus? Eu. 1061. — neque tam vesperi domum revortor, quin te in fundo conspicer fodere, Hea. 68.

Constabilio : tuam rem constabilisses, Ad. 775.

Constituo ; constitui cum quodam hospite, He. 195. — quod constitui me hodie conventurum eum, He. 437. — et is hodie venturum ad me constituit domum, Eu. 205. — nam illi mihi dotem jam constituerunt dare, Ph. 675. — aut quum venturam dixero et constituero, Hea. 726. — constitutæ nuptiæ, A. 269. — tempus constitutum, Eu. 541.

Constringo ; pro mœcho constringere, Eu. 992. — quadrupedem constringito, A. 867.

Consuefacio ; nihil prætermitto : consuefacio, Ad. 415. — ea ne me celet, consuefeci filium, Ad. 54. — consuefacere filium, sua sponte recte facere, Ad. 74.

Consuesco ; cum illa consuevit prius, Ad. 670. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum, Ph. 872. — quicum tot consuesset annos, He. 555.

Consuetudo ; ut neque me consuetudo, neque amor, commoveat, A. 279. — me graviter consuetudo ejus tenet, He. 404. — parvæ consuetudinis causa, A. 110. — propter hujusce hospitæ consuetudinem? A. 440. — quotidianæ vitæ consuetudo, Hea. 283. — mitto rem : consuetudinem ipsorum, Ad. 824. — quam mox veniat, qui adimat hanc mihi consuetudinem, Ph. 161. — consuetudine, et conjugio liberali devinctus, A. 561. — vetere in nova cœpi uti consuetudine, He. 37. — antiqua consuetudine agitare, He. 92.

Consuetus, a, um ; ut consuetum facile amorem cerneres, A. 135.

Consulo ; pessume istoc in te atque in illum consulis, Hea. 437. — tun' consulis quidquam? Ad. 128. — quæ vos propter adolescentiam consulitis parum, Ad. 998. — recte ego consului meæ, He. 559. — post consulam, Ad. 987. — quod ad hanc rem opus est, porro consule, Ad. 336. — id oro te, in commune ut consulas, A. 549. — quid me fiat, parvi pendis, dum illi consulas, Hea. 715. — ut id consulerem, interea vita ut in tuto foret, Ph. 733. — illi certe, quæ nunc tibi domi est, consuleres, Ph. 468. — consulere in longitudinem, Hea. 965. — dum tempus consulendi est, He. 746. — cui de integro est potestas etiam consu-

nuo sola soli, He. 350. — continuo vultum earum sensi immutari, He. 369. — continuo exponetur, He. 400. — aderit continuo, hoc ubi ex te audierit, He. 814. — hic Phædria continuo quamdam nactus est puellulam, Ph. 81. — ibi continuo Antipho, Ph. 101.

Contortor; honorum extortor, legum contortor, Ph. 374.

Contra; quod donum huic dono contra comparet, Eu. 355. — si laudabit hæc illius formam: tu hujus contra, Eu. 444. — voluit facere contra huic ægre, Eu. 624. — uxorem nunquam habui. Ille contra, hæc omnia, Ad. 44. — ille ut item contra me habeat, facio sedulo, Ad. 50. — nunc experiamur contra hæc, Ad. 881. — nou contra insidiabere? He. 70. — contra gratiam referre, He. 583. — at tu mihi contra nunc videre fortunatus, Ph. 173. — nunc contra omnia hæc, Ph. 520. — audi nunc contra jam, Ph. 698.

Controversia; sine controversia, Ph. 853.

Contumelia; quid est, si non hæc contumelia est? A. 237. — nam istæc quidem contumelia est, Hea. 566. — ne ulla merito coutumelia fieri a vobis posset, He. 470. — contumeliæ causa, Eu. 876. — contumeliam tam insignem accipiam? Eu. 770. — ad contumeliam omnia accipiunt magis, Ad. 608. — quin novo modo ei faceres contumeliam, Ph. 971. — digna contumelia, Eu. 864. — meretricum contumeliæ? Eu. 48. — tegere contumelias, He. 166. — contumelias nunquam cessavit dicere hodie, Ph. 376. — libido occlusa contumeliis, A. 558.

Contumeliose; en unquam cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 348.

Conturbo; conturbasti mihi rationes omnes, Eu. 867.

Convaso; aliquid convasassem, Ph. 191.

Convenio; sed visne adesse me una, dum istam convenis? He. 725. — nomen non convenit, A. 944. — haud conveuit una ire cum amica imperatorem in via, Eu. 494. — non convenit, nunc me ipsum fugere, Hea. 165. — in me quidvis harum rerum conveuit, Hea. 877. — patrem continuo convenit Philumenæ, He. 191. — conveniunt mores, A. 698. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — primo bene conveniebat inter eas, He. 178. — puerum conveni Chremis, A. 369. — conveni hodie adveniens quemdam mei loci hinc, Eu. 234. — quæ convenere in Andriam, A. 13. — nunc Chremem conveniam, A. 529. — tace! egomet conveniam jam ipsum, Ad. 210. — fratrem conveniam, Ad. 500. — Micionem conveniam, Ad. 515. — ego Æschinum conveniam, Ad. 640. — ego hos conveniam, Ad. 761. — an conveniam modo? He. 436. — conveniet numerus, Ph. 53. — Callidemidem conveni, He. 433. — solum solus conveni, He. 557. — conveniam Pamphilum, A. 227. — conveniam Parmenonem, Eu. 1004. — conveniat hunc priusquam hinc abest, Ph. 718. — convenire nuptiis? A. 367. — convenire et conloqui, Eu. 467. — hominem convenire, Ad. 155. — dic convenisse, Hea. 864. — tempus conveniendi patris? Ph. 827. — conveniendus Phormio est, Ph. 905. — Laches me nunc conventam esse expetit, He. 727. —

Corrector; corrector! nempe tua arte viginti minæ pro psaltria periere, Ad. 746.

Corrigo; quod peccatum a nobis ortum est, corrigo, Ad. 595. — nisi quis correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — vobis corrigemus, te judice ipso, He. 254. — illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 745. — corrigere gnatum, A. 598. — consulitis parum, hæc reprehendere, et corrigere me, Ad. 999. — at si corrigitur, quot commoditates, vide, A. 570.

Corripio; modo me intro ut corripui timidus, He. 365. — corripui illico me inde lacrymans, He. 376. — corripuit derepente tacitus sese ad filiam, He. 518.

Corrumpo; facilitas corrumpit animos, He. 248. — praudium corrumpitur, Ad. 590. — hi (pisces) mihi ne corrumpantur, cautio est, Ad. 422. — sed vereor, ne mulier me absente hic corrupta sit, Hea. 231. — inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat, A. 397. — illum corrumpi sinis, Ad. 188.

Corruptela; corruptela liberûm, Ad. 797.

Cras; cras est mihi judicium, Eu. 338.— Thais maximo te orabat opere, ut cras redires, Eu. 533. — de argento, somnium: mox; cras redi, Ad. 205. — rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc, Ad. 844. — cras mane, Ph. 530.

Crassus; magnus, crassus, He. 440.

Cratinus; scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. 583. — ego Cratinum censeo, si tibi videtur. De. Dio, Cratine, Ph. 447, 448.

Creber, bra, brum; hæccine erant itiones crebræ? Ph. 1011.

Crebro; scortari crebro nolunt; nolunt crebro convivarier, Hea. 206. — ruri crebro esse, He. 215. — si clamorem ejus hic crebro andiat, He. 412.

Credibilis, le; hoccin' est credibile, A. 627.

Credo; quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia facturum, A. 161. — credo, impetrabo, A. 314. — quem ego nunc credo, me quærere, A. 342. — credon' tibi hoc? A. 498. — unde id scis? Da. Audivi, et credo, A. 512. — satis credo, si advigilaveris, A. 675. — credo: et id facturas, Davus dudum prædixit mihi, A. 842. — tuam inveniri gaudeo. Pa. Credo, pater, A. 941. — omnes nos gaudere hoc, Chreme, te credo credere. Ch. Ita me Di ament, credo, A. 949. — illam me credo haud nosse, A. 954. — credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras, Eu. 98. —num quidnam quod nolis, vides? Pa. Te. Gn. Credo, En. 272. — perpulchra credo dona, haud nostris similia, En. 468. — credo ei placere hoc, En. 520. — credo equidem illum jam adfuturum esse, En. 738. — nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — debeam, credo, isti quidquam furcifero, Eu. 861. — nihil tibi quidquam credo, En. 883. — non pol credo, Chærea, Eu. 900. — reddam hercle. Py. Credo, En. 1018. — gandeo. Ch. Satis credo, En. 1050. — ita credo, Hea. 211, 688. — si hæc sunt vera, ita uti credo, Hea. 296. — credo, Hea. 400, 787; Ad. 977; Ph. 255, 609. — credo; neque id injuria, Hea. 581. — etsi incredibile est, credere? Credo, Hea. 625. — credo, id cogitasti, Hea. 641. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo,

me in illo credidisti esse hominum numero, Ad. 596. — me tum uxorem credidisti ducturum, Ad. 815. — alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. 467. — id sibi negoti credidit solum dari, A. 2. — quæ mihi suum animum, atque vitam credidit, A. 272. — quid isti credam? res ipsa indicat, Eu. 704. — quid ego, obsecro, huic credam, qui nihil dixit? Ph. 996. — dum amicam meam esse credet, non committet filiam, Hea. 714. — crede, inquam, hoc mihi, Pamphile, A. 410. — crede hoc meæ fidei, Eu. 897. — crede, inquam, mihi, Hea. 85. — crede, et nostrum te esse credito, Hea. 1036. — non est flagitium, mihi crede, Ad. 102. — crede hoc; ego meum jus persequar, Ad. 164. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — quod illum facere credito, Hea. 577. — nostrum te esse credito, Hea. 1036. — aliquid credito, Phormio, esse causæ, Ph. 873. — oh! tibi ego ut credam, furcifer? A. 620. — mea consilia ut tibi credam omnia, Eu. 128. — sed qui istuc credam ita esse? He. 103. — quam eum esse graviter laturum credam, He. 261. — timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties, He. 845. — factis ut credam, facis, He. 858. — sed, qui istuc credam ita esse, Ph. 854. — quid credas? A. 500. — ne vacuum esse me nunc ad narrandum credas, A. 708. — non te credas Davum ludere, A. 789. — hoc modo te obsecro, ut ne credas a me allegatum hunc senem, A. 901. — oro, ne quid credas me advorsum edictum facere esse ausam, Hea. 623. — ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum sit centies, Hea. 882. — credas animum ibi esse, Hea. 1065. — quid credas jam? aut cui credas? Ad. 331. — aliquid moneat, ut illa, quæ te scire credas, nescias? Ad. 861. — immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, dabo, He. 870. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 877. — cave isti quidquam credas, Ph. 992. — vel hoc quis non credat, qui norit te, abs te esse ortum? A. 490. — ut per me stetisse credat, A. 701, 703. — ut, quum narret senex voster nostro, istam esse amicam gnati, non credat tamen, Hea. 712. — qui imperium credat gravius esse, aut stabilius, Ad. 66. — ipsum id metuo, ut credant, Ad. 630. — exple animum iis, ut credant, He. 788. — ne conficere credant argentum suum, Ph. 838. — non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem, A. 525. — si istuc crederem sincere dici, Eu. 176. — nec quum male facerem, crederem mihi impunius licere, Hea. 560. — ni nossem causam, crederem vera hunc loqui, Ph. 278. — sumeret alicunde. Ge. Hui! dixti pulchre, siquidem quisquam crederet, Ph. 302. — per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — nos gaudere hoc, te credo, credere, A. 949. — credere omnem exercitum, consilia, Eu. 402. — quid? illicone credere ea, quæ dixi, oportuit te? Eu. 1011. — principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim, Eu. 1068. — nec tibi ille est credere ausus, quæ est æquum patri, Hea. 156. — vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. 624. — fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 927. — quandoquidem hoc nunquam mihi ipse vo-

nit, He. 228. — illius dices culpa factum, He. 232. — me uxorem in culpa inventurum arbitror, He. 299. — neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor! He. 476. — reperire mulierem, quæ careat culpa? He. 663. — nam is quidem in culpa non est, He. 700. — sua culpa ut sciat factum me esse acerrimum, Ph. 261. — nostrapte culpa facimus, ut, Ph. 765. — minus queo viri culpà, quam me dignum est, Ph. 786.

Culpo; quod qui rescierint, culpent, Eu. 387.

Cum (præpos.); cum quibus erat cumque una, A. 63. — satis cum periclo, A. 131. — abin' hinc in malam rem cum suspicione isthac, A. 318. — cum eo injuriam hanc expostulem? A. 641. — habere studeat cum summo probro? A. 883. — dignus es cum tua religione, odio, A. 943. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. 153. — quis est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. 353. — roget quis, quid tibi cum illa? Eu. 296. — ecquis cum ea una? Eu. 308. — nolo me in via cum hac veste videat, Eu. 906. — Clitipho cum spe pendebit animi, Hea. 727. — ut te quidem omnes Dii, Deæque, quantum est, Syre, cum tuo istoc invento, cumque incepto perduint! Hea. 811. — hoc tu facito: cum animo cogites, Ad. 502. — quod cum salute ejus fiat, Ad. 521. — qui cum illa consuevit prius, Ad. 670. — quid nobis cum illis? Ad. 682. — ut, Syre, te cum tua monstratione magnus perdat Jupiter! Ad. 717. — ne cum poeta scriptura evanesceret, He. 13. — si cum illo habuerit rem postea, He. 718. — et si tibi res sit cum eo lenone, Ph. 171. — ni hæc ita essent, cum illo haud stares, Ph. 269, 465. — cum illo ut mutet fidem, Ph. 511. — inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala, Ph. 620, 621. — parce, sodes, ut possis cum illa, Ph. 793; et passim alibi.

Mecum; egomet continuo mecum: certe captus est! A. 82. — ne te oblectes: mecum tota sis, Eu. 195. — id equidem adveniens mecum stomachabar modo, Eu. 323. — ait, rem seriam velle agere mecum, Eu. 514. — ipsa accumbere mecum, Eu. 516. — occepi mecum cogitare, Eu. 636. — pergin', scelesta, mecum perplexe loqui? Eu. 816. — dum illum modo habeam mecum, Hea. 466. — mecum una simul, Hea. 908. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — quid tibi rei mecum est, Ad. 178. — testis mecum est annulus, quem amiserat, Ad. 348. — qui minus mihi idem jus æquum est esse, quod mecum est tibi? Ad. 805. — sed ut tacita mecum gaudeam, He. 107. — ubi hoc cognoverit, non posse se mecum esse, He. 156. — hanc abere orationem mecum instituit, He. 381. — etiam mecum litigas? He. 507. — redi mecum in memoriam, Ph. 801. — itane mecum agitis? Ph. 967; et alibi passim.

Nobiscum; ut nobiscum esset hodie, Hea. 185. — et tu nobiscum una, si opus sit, Ad. 757.

Quicum; quocum. Quicum? Do. Cum Parmenone, Eu. 698. — quicum res tibi est, peregrinus est, Eu. 758. — quicum loquitur filius? Hea. 178. — is, quicum exposita est gnata, Hea. 615. — psaltriam, si Dis placet, paravit quicum vivat,

te, Eu. 561. — quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi, A. 886. — ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier, Ad. 274. — videre ait te cupere, A. 690. — ubi mihi dixti, cupere te ex Æthiopia ancillulam, Eu. 165. — hanc cupere uxorem, Hea. 774. — nemo ad te venit, nisi cupiens tui, He. 142.

Cupide; cupide accipiat, faxo, Ad. 210.

Cupiditas; ubi animus semel se cupiditate devinxit mala, Hea. 208. — parare in animo cupiditates, Ph. 820.

Cupidus; cupidus redeundi domum? He. 283. — videndi cupidus, He. 372. — animum cupidum inopia incenderet, Hea. 367. — neu me cupidum eo impulisset, Ph. 158. — cupida eram huc redeundi, He. 91.

Cur; cur simulas igitur? A. 48. — cur non? A. 385; Eu. 897; Hea. 163; Ad. 752, 755. — cur nunc apud te potat? cur recipis meum? cur emis amicam, Micio? Ad. 803. — cur non aut istæc mihi ætas, et forma est, aut? He. 74. — cur non, inquam, Phormio? Ph. 619; et passim alibi.

Cura; nati filii: alia cura, Ad. 872. — istoc verbo cura ex corde excessit, He. 347.—hæc mihi nunc cura est maxuma, ut, He. 595. — at non quotidiana cura hæc angeret animum, Ph. 160. — curæ est mihi. Mi. Et mihi curæ est, Ad. 130. — quæ agis, curæ sunt mihi, Ad. 684. — dominus curæ est, Ad. 898. — nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193. — magnam mihi injecit sua commoditate curam, Ad. 714. — curam adimere argentariam, Ph. 885. — animus cura confectus, A. 305. — ille et cura, et sumtu absumitur, Ph. 340. — quanta me cura et sollicitudine afficit gnatus! Ph. 441. — sine nostra cura, maxuma sua cura, hæc sola fecit, Ph. 760. — cura se expedivit, Ph. 822. — me impedinnt curæ, A. 260. — quot autem ademi curas! He. 818. — quum ego vos solvi curis ceteris, He. 230.

Curatura; reddunt curatura junceas, Eu. 315.

Curiosus, sa, sum; sed neminemne curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur, Eu. 553.

Curo; ego istæc moveo, aut curo? A. 923. — unum (filium) vis curem, curo, Ad. 139. — illum curo unum, Ad. 437. — quando ego tuum non curo, ne cura meum, Ad. 806. — id populus curat, scilicet! A. 185. — curabat una funus, A. 108. — a pueris curavi ambos sedulo, Ad. 967. — jam illi datum est argentum? De. Curavi illico, Ph. 795. — curavi, propria ea Phædria ut potiretur, Ph. 829. — tamen adhuc curavi unum hoc quidem, Ph. 903. — curasti probe, A. 849. — Ædepol, Syrisce, te curasti molliter, Ad. 767. — hic adjutor fuit, hic curavit, Ad. 973. — neque quod daretur quidquam, id curarant patres, Ph. 84. — sat est. Curabo, A. 171. — jam, ubi ubi erit, inventum tibi curabo, A. 686. — ego istuc curabo, Hea. 593. — curabo, ne quid verborum duint, Ph. 712. — cura adservandum vinctum, A. 867. — atqui reperi jam: aliud cura, Ph. 235. — ehem! curate istam diligenter virginem, Eu. 505. — diligenter, Pythias, fac cures, Eu. 501. — Chreme, tantumne est ab re tua otii tibi, aliena

de uxore, nihil mutat Chremes, A. 951. — purgon' ego me de istac Thaidi? Eu. 434. — ecquid nos amas de fidicina istac? Eu. 457. — illud de Rhodio dictum in mentem venit, Eu. 498. — in hunc diem ut de symbolis essemus, Eu. 540. — consilium rectum est de occludendis ædibus, Eu. 783. — quid de te tantum meruisti? Hea. 83. — si mihi secundæ res de amore meo essent, Hea. 230. — quanta de spe decidi! Hea. 250. — hic de nostris verbis errat videlicet, Hea. 263. — de integro, Hea. 674. — indicio de se ipse erit, Ad. 4. — obsonat? potat? olet unguenta? de meo, Ad. 118. — de argento, somnium, Ad. 205. — lætus est de amica, Ad. 254. — hercle hic de grege illo est, Ad. 363. — adortus jurgio fratrem de Psaltria istac, Ad. 406. — de istoc ipse viderit, Ad. 438. — de Psaltria hac audivit, Ad. 452. — immo de nocte censeo, Ad. 845. — de te largitor, puer, Ad. 944. — adparare de die convivium, Ad. 970. — de te peccando detrimenti nihil fieri potest, He. 233. — adii te heri de filia, He. 251. — tibi causa est de hac re, He. 625. — nullam de his rebus culpam commeruit tua, He. 631. — post de matre videro, He. 700. — non hoc de nihilo est, quod, He. 727. — meritus de me est, He. 760. — quia non audisti, de hac re animus meus ut sit, He. 786. — erat ei de ratiuncula apud me reliquum, Ph. 36. — ibi agrum de nostro patre colendum habebat, Ph. 364. — verum istoc de nomine, eo perperam olim dixi, Ph. 743. — de jurgio siletur, Ph. 777.

Dea; ut illum Di, Deæque senium perdant! Eu. 302. — ut te omnes Dii, Deæque, quantum est, perduint! Hea. 810. — ita Di, Deæque faxint! He. 102. — at te Di, Deæque perduint! He. 134. — ut te omnes Di, Deæque perdant! Ph. 686. — malum, quod isti Di, Deæque omnes duint! Ph. 975.

Deambulatio; me hæc deambulatio ad languorem dedit! Hea. 806.

Deambulo; abi deambulatum. Cl. Deambulatum! quo? Hea. 587.

Deamo; deamo te, Syre, Hea. 825.

Debacchor; si satis jam debacchatus es, leno, audi, si vis, nunc jam. Sa. Egon' debacchatus sum autem, an tu in me? Ad. 185, 186.

Debeo; ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo, A. 677. — qui dissolverem, quæ debeo, Ph. 655. — quod tibi dixi de argento, quod ista debet Bacchidi, Hea. 791. — quid, si animam debet? Ph. 660. — conveniet numerus, quantum debui, Ph. 53. — quodne ego perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. 922. — debeam, credo, isti quidquam furcifero, si id fecerim, Eu. 860.

Debilis; membra metu debilia sunt, Ad. 615.

Decedo; de summa nihil decedet, Ad. 820. — decedet jam ira hæc, He. 505. — qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum, Hea. 32.

Decem; vix, inquit, drachmis est obsonatus decem, A. 452. — dos, Pamphile, est decem talenta, A. 953. — jam ancillas secum adduxit plus decem, Hea. 451. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — minas quidem jam decem habet a me filia, Hea. 835. — decem dierum vix mihi est familia, Hea. 910. — mi-

sese dedere, A. 63. — habebam alibi animum amori deditum, He. 294. — quasi dedita opera domi erant, Eu. 840.

Deduco; uxorem deducit domum, He. 135. — deducunt cibum, Eu. 315. — cito hunc deduce ad militem, Eu. 538. — domum, ut mancipia hæc deducam ad Thaidem, Eu. 364. — huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam, Eu. 395. — sed cesso ad Thaidem hanc deducere? Eu. 266. — neque is deductus etiam dum ad eam, Eu. 570. — qui ad vos deductus hodie est, Eu. 677. — ad nos deductus hodie est adolescentulus, Eu. 686. — pro te hunc deductus est? Eu. 707. — illo Eunucho ad Thaidem deductus est, Eu. 990. — huc deducta est ad meretricem Thaidem, Eu. 352. — an id flagitium est, si in domum meretriciam deducar? Eu. 383. — fac, ita ut jussi, deducantur isti, Eu. 207. — ut pro illo jubeam me illuc deducier, Eu. 572. — an tu hunc credidisti esse, obsecro, ad nos deductum? Eu. 680. — in cubiculum iri deductum, Ad. 698.

Defatigo; ne te adolescens mulier defatiget, Ph. 793. — ita se defatigarit, velim, ut, Ad. 521. — deceptus sum, at non defatigatus, A. 671. — opus, faciam ut defatiger usque, Eu. 14.

Defendo; summa vi defendam hanc, Ad. 494. — æquum fuit id defendere, Ad. 679. — defendenda noxia, Ph. 225. — defendenda causa, Ph. 266.

Defensor; arbitror, jam aliquem esse defensorem ei, A. 815. — defensorem paro, Eu. 769.

Defero; quin egomet jam ad eam deferam, Hea. 799. — jam argentum ad eam deferes, Hea. 822. — mox deferent puerum huc ante ostium, A. 508. — cape hoc argentum, ac defer, Hea. 831. — sin leuis est, ad alium defertur gregem, Hea. 45. — epistolam audivi ad portitores esse delatam, Ph. 150.

Deferveo; sperabam jam defervisse adolescentiam, Ad. 153.

Defetiscor, defessus; neque adeo defetiscar unquam experirier, donec, Ph. 588. — defessus sum ambulando, Ad. 717. — non queo: ita defessus sum, He. 443. — ambo defessi sumus, Ad. 214. — defessa jam sum misera te ridendo, Eu. 1007.

Deficio; sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472. — si quid deficies, Ph. 230.

Defit; nihil quum est, nihil defit tamen, Eu. 243. — aliis, quia defit, quod amant, ægre est: dolet, Ph. 162. — nihil apud me tibi defieri patiar, He. 769.

Defraudo; vid. voc. seq.

Defrudo; etiam insuper defrudet? Ad. 247. — suum defrudans genium, Ph. 44.

Defugio; nunquam defugiam auctoritatem, Eu. 390.

Defungor; defunctus jam sum, Eu. 15. — utinam hoc sit modo defunctum! Ad. 510. — cupio misera in hac re jam defungier, Ph. 1020.

Dego; ut cum uno ætatem degeret? Ph. 417. — diem perpetuum in lætitia degere, Ad. 524.

Dehinc; dehinc ut quiescant, porro moneo, A. 22. — Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, ut, A. 190. — dehinc, ne frustretur ipse se, Eu. 14. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296. — nunc dehinc spero æternam inter

Hea. 244. — vah! nunc demum intelligo, Hea. 253. — nunc demum venis? Ad. 234. — verum enim vero id demum juvat, Ad. 256. — nunc demum istæc nata oratio est? Ad. 809. — ego novus maritus anno demum quinto et sexagesimo fiam! Ad. 942. — ibi demum ita ægre tulit, He. 128.

Denarro; hæc adeo ego illi jam denarrabo, Ph. 943.

Denego; qui denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxorem, A. 241. — si deneget, A. 158. — dare denegaris, Hea. 487. — et tamen res cogit denegare, A. 635. — in denegando pudor, A. 632.

Denique; denique ita tum discedo ab illo, A. 147. — incommoditas denique huc omnis redit, A. 568. — denique nullum est jam dictum, quod, Eu. 40. — metui, quid futurum denique esset, Hea. 569. — denique hic vult fieri, Ad. 974. — tundendo, atque odio denique effecit senex, He. 123. — sed illam spero abituram denique, He. 156. — denique, ubi non quit pati, He. 183. — oremus, accusemus gravius, denique minitemur, He. 717. — denique hercle jam pudebat, He. 807. — vereor, ne istæc fortitudo in nervum erumpat denique, Ph. 325. — hæc denique ejus fuit postrema oratio, Ph. 648; et alibi passim.

Dens; omnes dentes labefecit mihi, Ad. 245.

Denuo; jube, mihi denuo respondeat, Eu. 691. — dabit hic aliquam pugnam denuo, Eu. 898. — an dum hinc denuo abeat, Hea. 543. — metuo, quam ne denuo miser aliquo extrudar hinc, Hea. 808. — refero denuo, He. 38. — in eamdem vitam te revolutum denuo video esse, He. 691. — cum patre idem recipit se intro denuo, Ph. 878.

Deorsum; aursum, deorsum, En. 278. — nostin' porticum, apud macellum, hanc deorsum? ubi eo veneris, clivos deorsum vorsus est, Ad. 575, 577.

Depeciscor; depecisci morte cupio, Ph. 166.

Depereo; Clinia hanc deperit, Hea. 525.

Depexus; dabo adeo depexum, ut, Hea. 952.

Depingo; probe horum facta imprudens depinxit senex, Ph. 268.

Deporto; hinc deportarier in solas terras? Ph. 977.

Depravo; male narrando depravarier, Ph. 696.

Deputo; tun' virum me, aut hominem deputas adeo esse? He. 524. — sese esse indignam deputat matri meæ, He. 477. — meam operam deputat parvi pretii, He. 800. — deputare esse in lucro, Ph. 246, 251. — malo quidem me dignum quovis deputem, si, Hea. 135.

Derepente; corripuit derepente tacitus sese, He. 518. — sese derepente avellere, He. 554.

Derideo; derides? Hea. 916; Ad. 856. — hunc deridendum vobis propino, Eu. 1086. — etiam ultro derisum advenit, Eu. 859.

Derivo; in me omnem iram derivem senis? Ph. 323.

Describo; describendo male, Eu. 7.

Desero; si deseris tu, perimus, Ad. 459. — mulier telam deserit continuo, Hea. 305. — omnes me amici deserunt, En. 238. — me in his deseruisti malis, Hea. 258. — animam relinquam potius, quam illas deseram, Ad. 499. — tum autem hoc timet, ne deseras se, A.

Detraho; de digito annulum detraho, Hea. 651. — servi soccos detrahunt, Hea. 124. — Chærea tuam vestem detraxit tibi? Eu. 706. — annulum detraxisse, He. 830. — neque detractum ei est quidquam, He. 573.

Detrimentum; detrimenti nihil fieri potest, He. 234.

Deus; quid si hoc quispiam voluit Deus? Eu. 874. — Deus sum, si hoc ita est, He. 844. — Deum sese in hominem convertisse. At quem Deum? Eu. 588, 590. — facio te apud illum Deum, Ad. 537. — non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. 345. — memini relinqui me, Deo irato meo, Ph. 74. — quod Di prohibeant! A. 569. — me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidi, A. 644. — tibi Di dignum factis exitium duint! A. 668. — Di te eradicent! A. 763; Hea. 589. — ita me Di ament! A. 949; Eu. 474, 1036; Hea. 308, 383, 569, 686, 954; Ad. 753; He. 233, 258, 276, 579, 642, 865; Ph. 882, 953. — solus est, quem diligunt Di, A. 975. — ut illum Di Deæque senium perdant! Eu. 302. — Di vortant bene! Eu. 390; Ad. 732; He. 196; Ph. 551. — at te Di perdant! Eu. 431. — ita me Dii bene ament! Eu. 615, 881; He. 206; Ph. 165. — in me plane Di potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1031. — utinam ita Di faxint! Hea. 161. — sic me Di amabunt, ut, Hea. 463. — quantum tibi opis Di dant, Hea. 592. — ita me Di amabunt! Hea. 749; He. 106. — ut te omnes Dii, Deæque, eum incepto perduint! Hea. 810. — Di istæ! Hea. 1040. — Di me, pater, omnes oderint! Ad. 705. — Di tibi, Demea, bene faciant, Ad. 921. — Di tibi omnes semper omnia optata offerant, Ad. 983. — ita Di, Deæque faxint! He. 102. — at te Di, Deæque perduint, eum istoc odio! He. 134. — Di mala prohibeant! He. 207. — utinam istuc ita Di faxint! He. 354. — Dii illum perduint! He. 441. — at istos invidos Di perdant! He. 469. — qui, illum Di omnes perduint! Ph. 123. — Di tibi male faciant! Ph. 394. — Di tibi omnes id, quod es dignus, duint! Ph. 518. — satin' illi Di sunt propitii? Ph. 635. — ut te Di, Deæque, Superi, Inferi, malis exemplis perdant! Ph. 686. — o Jupiter! Di nos respiciunt! Ph. 816. — malum, quod isti Di, Deæque omnes duint! Ph. 975. — mi homo, Di melius duint! Ph. 1004. — proh Deum, atque hominum fidem! A. 237, 246; Hea. 61; He. 198. — Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror, A. 961. — Deorum vitam apti sumus, Hea. 693. — pro Deum immortalium! Ph. 351. — Dis pol habeo gratias, A. 772. — si Dis placet! Eu. 918; Ad. 477. — est, Dis gratia, Ad. 122, 139. — Dis gratiam habeo, He. 346. — habeo gratiam Dis, He. 653. — Dis gratias agebat, tempus sibi dari, Ph. 595. — Dis magnas merito gratias habeo, Ph. 893. — Deos quæso, ut sit superstes, A. 488. — id spero adjuturos Deos, A. 523. — per ego te Deos oro, et nostram amicitiam, A. 539. — nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, A. 665. — per omnes tibi adjuro Deos, A. 696. — per ego te Deos oro, ut, A. 836. — Deos, gratulando obtundere, Hea. 880. — Deos nescio: quod potero, enitar sedulo, Hea. 1040. — Deos

rum, dico quod videtur, Hea. 582. — eum (annulum) dico, ut una cum puella exponeret, Hea. 651. — non hercle vero: verum dico, Hea. 766. — ita dico, Hea. 939. — hæc quum illi, Micio, dico, tibi dico, Ad. 98. — non, quia ades præsens, dico hoc, Ad. 394. — haud equidem dico, mi Laches, He. 232. — quæ dico, parvi pendunt, He. 513. — quid ais Myrrhina? heus! tibi dico, He. 523. — jam dudum dixi, idemque nunc dico, Lache, He. 721. — non causam dico, quin, Ph. 272. — hem! non dico, Ph. 388. — omnia hæc illum putato, quæ ego nunc dico, dicere, Ph. 424. — sic habent principia sese, ut dico, Ph. 479. — nescio: verum, si forte, dico, Ph. 774. — sic erit. Non temere dico, Ph. 801. — quando hoc nihil est, quod ego dico, Ph. 999. — recte dicis, A. 364; Eu. 612. — male dicis? A. 756. — ah, nihil dicis, Parmeno, Eu. 221. — hoc nunc dicis, ejectos hinc nos, Eu. 275. — sane hercle, ut dicis, Eu. 607. — de fallacia dicis? st! Hea. 597. — gnatus quod se assimulat lætum, id dicis, Hea. 889. — verum dicis, Hea. 995. — ita pol est, ut dicis, Ad. 299. — pro certon' tu istæc dicis? Ad. 479. — et recte, et verum dicis, Ad. 611. — non æquum dicis; non, Ad. 807. — non verisimile dicis, He. 140. — quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco, He. 264. — si vera dicis, nihil tibi est a me pericli, mulier, He. 736. — ita ut dicis, Ph. 396. — dicis, quod mali est, Ph. 697. — benigne dicis, Ph. 1050. — quid dicit? A. 403. — dum hæc dicit, abiit hora, Eu. 341. — mirum, ni hanc dicit, modo huic quæ data est dono, Eu. 344. — credis huic quod dicit? Eu. 704. — mirum, ni tu credis quod iste dicit, Eu. 710. — scin' tu hanc, quam dicit sordidatam et sordidam? Hea. 297. — verum hic dicit, Hea. 319; Ph. 544. — recte dicit. Censeo, Hea. 588. — quæ in te uxor dicit irata, Ad. 30. — nec nihil, neque omnia hæc sunt, quæ dicit, Ad. 142. — dicitque sese illi annulum, dum luctat, detraxisse, He. 830. — ubi dicimus redisse te, Hea. 304. — quidquid dicunt, laudo, Eu. 251. — verum illud, Chreme, dicunt, jus summum sæpe summa malitia est, Hea. 796. — quod isti dicunt malevoli, Ad. 15. — profecto hoc vere dicunt, Ad. 28. — omnes bene dicunt, amant, Ad. 869. — non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut dares, Hea. 781. — tu illis fruare commodis, quibus tu illum dicebas modo, Eu. 372. — matris nomen et patris dicebat ipsa, Eu. 112. — Parmeno dicebat eum esse, Eu. 700. — qui se in sui gremio positurum puerum dicebat patris, Ad. 334. — Phædrum, aut Cliniam, dicebant, A. 87. — soror, quam dixi, A. 130. — hodie uxorem ducas, ut dixi, volo, A. 419. — eadem hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi, A. 601. — an non dixi hoc esse futurum? A. 623. — postquam me amare dixi, complacita est tibi, A. 647. — nihil, pol, falsi dixi, mi senex, A. 790. — quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, numquid tibi dixi? Eu. 421. — illicone credere ea, quæ dixi, oportuit te? Eu. 1011. — dixin' ego in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. 1092. — hac quidem causa, qua dixi tibi, Hea. 87. — Ah! quid dixi habere

dicam tibi, A. 376. — quin taces? Pa. Dicam, A. 401. — vos celavi, quod nunc dicam, A. 587. domum modo ibo, ut apparentur, dicam, A. 596. — hæc, quæ tibi dixi, dicam itidem illi, A. 601. — quid ego nunc dicam patri? A. 614. — dicam, aliquid jam inventurum, A. 617. — te esse illum dicam, Eu. 371. — dicam huic, an non? dicam hercle, Eu. 967. — id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar, Hea. 3. — quid tute tecum? Ch. Dicam, Hea. 200. — si sinas, dicam, Hea. 317. — dicam, ut revortantur domum, Hea. 340. — ibo, ac dicam, ut dixeram, Hea. 500. — cedo quid est? Sy. Dicam, Hea. 598. — dicam, hanc esse captam ex Caria, Hea. 608. — quid dicam? quam causam afferam? Hea. 701. — dicam. Quid deinde? Hea. 865. — quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. 938. — dicam, quod mihi in mentem, Hea. 988. — si scire vis, ego dicam: gerro! Hea. 1035. — nunquam ita magnifice quidquam dicam, id virtus quin superet tua, Ad. 258. — quid dicam? Sy. Nihilne in mentem? Ad. 530. — sed si hic pernocto, causæ quid dicam, Syre? Ad. 533. — dicam fratris esse hanc? Ad. 628. — dicam tibi, Ad. 650, 990. — ibo, illis dicam, nullam esse in nobis moram, Ad. 723. — verum, quid ego dicam? Ad. 950. — si mihi fidem das, te tacituram, dicam, He. 113. — dicam abortum esse, He. 398. — quid dicam hisce? incertus sum, He. 450. — id qua causa clam me habuisse dicam? He. 520. — nihil aliud dicam? He. 812. — hoc consilium, quod dicam, dedit, Ph. 124. — ego te cognatum dicam, Ph. 127. — audi, quod dicam. Do. Tædet audire eadem millies. Ph. At nunc dicam, quod lubenter audias, Ph. 486, 487. — dicam in itinere, Ph. 565. — ego me ire Sunium dicam, P. 837. — posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciamque, et dicam, Ph. 1059. — si te dices ducere, A. 412. — quid dices mihi? A. 895. — ludum jocumque dices fuisse illum alterum, Eu. 300. — primam dices, scio, si videris, Eu. 567. — at enim dices, me, quantum hic operis fiat, pœnitet, Hea. 72. — mutum dices, Hea. 748. — memorem me dices esse, Ad. 252. — nunquam dices tam commode, ut, He. 108. — dices, ducent damnatum domum, Ph. 334. — fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices, Ph. 492. — an legibus daturum pœnas dices? Ph. 626. — si illa dicet, Phædriam intromittamus commissatum, Eu. 441. — de illius peccatis plura dicet, Hea. 33. — sese ipse dicet tuam vidisse filiam, Hea. 772. — nunquam dicet carnufex, Ad. 364. — servum illico introisse dicent Sostratæ, He. 332. — quid mihi dicent? aut quam causam reperient? Aune hoc dicent mihi, invitus feci? Ph. 234, 235. — quin uno verbo dic, quid est, quod me velis? A. 45. — dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. 85. — huic dic quæso, Byrrhia, A. 324. — ehodum dic mihi, A. 325; Eu. 360. — dic te ducturum, A. 384. — patri dic velle, A. 395. — quin dic, quid est? A. 450. — eho, dic mihi, A. 669, 933. — unde est? dic clare, A. 756. — cujum puerum hic apposuisti? dic mihi. Dic, quod rogo, A. 765, 766. — rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui, A. 875. — dic mihi hoc primum, Eu. 100. — scin' quid

sine. Si. Age dicat, sino, A. 897. — nihil est quod dicat mihi, Eu. 15. — aut dicat quod volt; aut molesta ne siet, Eu. 529. — Jocon' an serio illæc dicat, nescio, Hea. 541. — bene dicat secum esse actum, Ad. 211. — si est, ut dicat velle se, redde, He. 558. — neque sinam, ut mea pertinacia esse dicat factum, He. 591. — instare, ut dicat, He. 828. — si quis est, qui hoc dicat, Ph. 13. — ut saltem sciam, quid de hac re dicat, Ph. 444. — dicat, nos dare eam Phormioni nuptum, Ph. 719. — adducti, qui illam civem hinc dicant, A. 894. — nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum, patri, A. 663. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem, Hea. 9. — ne quid de fratre garrulæ illi dicerem, Ad. 627. — advorsumne illum causam dicerem? Ad. 680. — — qui mihi cognata ea esset, dicerem, Ph. 397. — venio ad hominem, ut dicerem, argento opus esse, Ph. 591. — utinam istuc verbum ex animo, ac vere diceres, Eu. 175. — virgo pulchra! et, quo magis diceres, Ph. 104. — causam ut pro se diceres, Ph. 835. — diceret, quid feci? A. 138. — audisti ex aliquo fortasse, qui vidisse eum diceret exeuntem, He. 550. — quem (Prologum) diceret, nisi haberet cui malediceret? Ph. 16. — qui cognatum me sibi esse diceret, Ph. 381. — numquid est aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquum? Eu. 994. — quod quum dixero, si placuerit, facitote, Eu. 1066. — quum venturam dixero et constituero, Hea. 726. — ubi me dixero dare tanti, Ad. 204. — id sumam: uxori, tibi opus esse, dixero, Ph. 680. — cave dixeris, Ad. 459. — si non quæret, nullus dixeris, He. 79. — si tu aliquam partem æqui bonique dixeris, Ph. 636. — næ ista magno conatu magnas nugas dixerit! Hea. 621. — quæ nunc in me iniqua est, æqua de me dixerit, He. 475. — tum uno ore omnes omnia bona dicere, et laudare, A. 97. — id mihi visus est dicere: abi cito, et suspende te, A. 255. — hei mihi! vereor dicere, A. 324. — potin' es mihi verum dicere? A. 438. — nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere, A. 843. — nihil equidem, nisi quod illum audivi dicere, A. 860. — si mihi pergit, quæ volt, dicere, A. 922. — causam dicere prius, unde petitur, Eu. 10. — quid? quid aliud volui dicere? Eu. 504. — neque, quum rogites, quid sit, audet dicere, Eu. 659. — at nesciebam id dicere illam, Eu. 735. — omitte de te dicere, Eu. 988. — nihil esse mihi, religio est dicere, Hea. 228. — videre verum, atque ita uti res est, dicere, Hea. 490. — meministin', mihi te maxumopere dicere? Hea. 626. — certo scio, te, inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere, Hea. 633. — pudet dicere verbum turpe, Hea. 1044. — nolo in illum gravius dicere, Ad. 141. — jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. 187. — hæc, mi pater, te dicere æquum fuit, Ad. 679. — si te ipsum mihi puduit dicere, Ad. 694. — sæpe, ut possis dicere, hoc licet, Ad. 827. — quid ego possiem blande dicere, Ad. 882. — sese senem esse, dicere, He. 118. — id ego hoc præsente tibi nolebam dicere, He. 712. — absenti contumelias dicere, Ph.

— quo pacto, aut unde mihi sit, dicendum ordine est, Ph. 579. — incommoda alia sunt dicenda, Eu. 329.

Dictio; testimonii dictio, Ph. 293.

Dictito; tum quod malevolus vetus poeta dictitat, Hea. 22. — qui ita dictitat, quas antehac fecit fabulas, Ph. 4. — non, obsecro, es, quem semper te esse dictitasti? Ph. 742.

Dictum; dictum ac factum invenerit aliquam causam, A. 382. — nullum est jam dictum, quod non dictum sit prius, Eu. 41. — tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? vetus credidi. Th. Meum est. Gn. Dolet dictum imprudenti adolescenti et libero, Eu. 428, 430. — illud de Rhodio dictum in mentem venit, Eu. 498. — dictum sapienti sat est, Ph. 540. — dictum ac factum reddidi, Hea. 760. — mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio, A. 283. — magis nunc me amicæ dicta stimulant, Hea. 224. — non sunt hæc parentis dicta, Hea. 1037. — ego stultior, meis dictis parere hunc qui postulem, He. 564. — etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. 646. — te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar, Eu. 940. — hic dictis confutabitur, Hea. 950. — ne te iratus sævidicis dictis protelet, Ph. 213. — ut phaleratis dictis ducas me? Ph. 499. — hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, ut, Ph. 973.

Diecula; dieculam addo, A. 712.

Dies; hic nuptiis dictus est dies, A. 102. — nunc hic dies aliam vitam affert, A. 189. — dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum, A. 707. — o festus dies hominis! Eu. 560. — unus est dies, dum argentum eripio, Hea. 717. — ubi erit puero natalis dies, Ph. 48. — tibi quidem est olim dies præstituta, Ph. 522. — faciam, ut hujus diei semper memineris, Eu. 800. — ut diei tempus est, Hea. 168. — tu, ut tempus est diei, vide sis, ne, Hea. 212. — o faustum et felicem hunc diem! A. 958. — in hunc diem ut de symbolis essemus, Eu. 540. — sed in diem istuc est fortasse, quod minitare, Eu. 1019. — quæ tot res in unum conclusit diem? Eu. 1047. — audio dici, diem adimere ægritudinem, Hea. 422. — hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288. — nunquam unum intermittit diem, quin, Ad. 294. — qui sine hac jurabat se unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — videre videor jam diem illum, Ad. 385. — diem in lætitia degere, Ad. 523. — paulatim hunc producam diem, Ad. 593. — ei (rei) hilarem hunc sumamus diem, Ad. 858. — in apparando consumunt diem, Ad. 904. — neque fuisse prægnantem nunquam ante hunc scivi diem, He. 640. — hunc videre sæpe optabamus diem, He. 651. — frustra ubi totum desedi diem, He. 801. — totum hunc contrivi diem, He. 816. — nunquam ante hunc diem meis oculis eam videram, He. 864. — plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam, He. 881. — egon' illam cum illo ut patior nuptam unum diem? Ph. 304. — præsens quod fuerat malum, in diem abiit, Ph. 780. — quantis commoditatibus hunc onerastis diem! Ph. 841. — alio die quærebam, A. 89. — ex hoc misera sollicita est die, A. 268. —

Ad. 238. — an quidquam pro istis factis dignum te dici potest? He. 209. — discidio dignum, He. 783. — dignum autem hoc illo est? Ph. 373. — cujus de stultitia dici, ut dignum est, non potest, Ph. 402. — si tu illam attigeris secus, quam dignum est, liberam, Ph. 438. — minus queo viri culpa, quam me dignum est, Ph. 786. — at tibi Di dignum factis exitium duint! A. 668. — non te dignum, Chærea, fecisti, Eu. 863. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430. — nihil est Thaide hac tua, frater, dignius, quod ametur, Eu. 1050.

Digredior; nos nostro officio nihil digressos esse, Ph. 721.

Dijudico; ego dicam, quod mihi in mentem? tu dijudica, Hea. 988. — aliena ut melius videant, et dijudicent, quam sua? Hea. 504. — pergin' istuc prius dijudicare, quam scis, quid veri siet? Hea. 237.

Dilapido; priusquam dilapidet nostras triginta minas, Ph. 896.

Diligenter; at diligenter. Pa. Fiet, Eu. 207. — quid tum? ut diligenter nunties patri, Eu. 339. — diligenter, Pythias, fac cures, Eu. 500. — ehem, curate istam diligenter virginem, Eu. 505. — satis ut meæ domi curetur diligenter, He. 257.

Diligentia; obscura diligentia, A. 21. — et diligentiam vestram, et benignitatem novi, He. 263.

Diligo; solus est, quem diligunt Di, A. 975. — illum diligunt, Ad. 877. — te in germani fratris dilexi loco, A. 292. — non pol, quo quemquam plus diligam, eo feci, Eu. 96. — ab Dis solus diligere, Ph. 853.

Dilucide; dilucide expedivi, Ph. 399.

Dimidius, *a*, *um*; dedit in sumtum dimidium minæ, Ad. 370. — vix dum dimidium dixeram, intellexerat, Ph. 593.

Diminuo; diminuam ego caput tuum, Eu. 802. — diminuetur tibi quidem jam cerebrum, Ad. 573.

Dimitto; jam dimitto exercitum? Eu. 813.

Dinumero; dinumeret viginti minas, Ad. 919.

Dionysia; Dionysia hic sunt hodie, Hea. 162. — apud eum miles Dionysia agitat, Hea. 733.

Diphilus; ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ Diphili Comœdia est, Ad. 6.

Diruo; Sy. Quid ago? De. Dirue, Ad. 920. — hanc in horto maceriam jube dirui, A. 912.

Dis (dives); dis quidem esses, ac tuam rem constabilisses, Ad. 774. — scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. 583. — dicam, hanc esse captam ex Caria, ditem et nobilem, Hea. 609. — in servitutem pauperem ad ditem dari, Ph. 652. — maxume dites, Ad. 504.

Discedo; denique ita tum discedo ab illo, ut, A. 148. — immo vero pulchre discedo, Ph. 1046. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772.

Discessio; si eveniat discessio, A. 569.

Discidium; valeant, qui inter nos discidium volunt, A. 699. — neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor Deos! He. 476. — profecto in hac re nihil mali est, quod sit discidio dignum, He. 783.

Discindo; vestem omnem miseræ discidit, Eu. 646. — discidit vestem? resarcietur, Ad. 121. — hem! vide, ut discidit labrum, Ad. 561.

Disciplina; disciplina est eisdem,

dabit, Hea. 402. — ut sit satius perdere, quam hic manere tam diu, Ad. 236. — satis diu dedisti verba, Ad. 624. — neque enim diu huc commigrarunt, Ad. 653. — ubi te oblectasti tam diu? He. 84. — quæ (ira) tam permansit diu, He. 305. — nosne hoc celatos tam diu? He. 645. — ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui, Ph. 165. — tibine hæc diutius licere speras facere? Hea. 102. — quanto diutius abest, magis cupio tanto, Hea. 424. — nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834. — quam decrerim me non posse diutius habere, He. 148. — ne orata nostra nequeat diutius celare, He. 575. — non potest celari nostra diutius jam audacia, Ph. 182. — postquam videt me ejus mater esse hic diutius, Ph. 568.

Diutinus, a, um; mansiones diutinæ, Ph. 1011.

Diverse, vel *Divorse;* curæ meum animum divorse trahunt, A. 260.

Diverticulum; ad ipsum veni diverticulum, Eu. 635.

Dives, divitior; qui sæpe propter invidiam adimunt diviti, Ph. 276. — hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitioribus, Ph. 42.

Divido; non sat commode divisa, A. 477.

Dividuus, a, um; dividuum face, Ad. 242.

Divino; plane hic divinat, He. 696.

Divinus, a, um; ait, rem divinam fecisse, Eu. 513. — a matre arcessi ad rem divinam, He. 184.

Divitiæ; parere divitias, A. 799. — amicos, genus, cognatos, divitias, Hea. 194. — quasi is non divitiis abundet, Hea. 527.

Divus; pro Divum fidem! Ad. 750.

Do; nunc id operam do, A. 157. — te isti virum do, A 295. — hanc tibi dono do, Eu. 748. — quum tibi do istam virginem, Eu. 791. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — quum (puellam) exponendam do illi, Hea. 650. — huic equidem consilio palmam do, Hea. 709. — at ego illi neque do, neque despondeo, Hea. 779. — facio sedulo: do, prætermitto, Ad. 51. — fidem do: loquere, He. 114. — maxume volo, doque operam, ut, He. 396. — sin fidem do, Ph. 491. — sexcentas scribito jam mihi dicas. Nihil do, Ph. 668. — quando illud, quod tu das, expectat, atque amat, Eu. 447. — si mihi fidem das, te tacituram, dicam, He. 113. — quid das consilii? He. 715. — itane obstinate operam dat, ut? A. 243. — hanc mihi in manum dat, A. 297. — uxorem tibi non dat jam Chremes, A. 353. — huic prorsus illam non dat. Da. Quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere, A. 372, 373. — si id succenseat nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes, A. 377. — num solus ille dona dat? Eu. 163. — dat mihi, ut auferam, Eu. 627. — habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077. — ille operam amico dat suo? Cu. Immo quod amicæ. Me. Si dat, Hea. 911, 912. — is si dat, sat est, Ph. 603. — prius quam hæc dat veniam, Ph. 1035. — facile omnes, quum valemus, recta consilia ægrotis damus, A. 310. — quantum tibi opis Di dant, Hea. 592. — ut res dant sese, He. 380. — si illam dant, hanc ut mittam, Ph. 674. — alium

credas, dabo, He. 870. — age, age; jam ducat : dabo, Ph. 661. — quæso, ego dabo, quiesce, Ph. 669. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 876. — hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, Ph. 973. — sic dabo! Ph. 1026. — dabis ei ultro supplicium, Eu. 69. — cautim, et paulatim dabis, Hea. 871. — præcipitem me in pistrinum dabit, A. 214. — uxorem his moribus dabit nemo, A. 397. — suam gnatam non dabit : tanto hercle magis dabit, A. 776. — præut hujus rabies quæ dabit, Eu. 300. — dabit hæc Thais mihi magnum malum, Eu. 508. — dabit hic aliquam pugnam denuo, Eu. 898. — de illius peccatis plura dicet, quum dabit alias novas, Hea. 33. — immo, ut patrem tuum vidi esse habitum, diu etiam duras (partes) dabit, Hea. 402. — quia videbitur magis verisimile id esse, quum hic illi dabit, Hea. 802. — sed nemo dabit, Ad. 209 ; Ph. 183. — amici, quod polliciti sunt, dabunt, Ph. 702. — postremo id mihi da negoti, A. 522. — Æquum postulat. Da veniam, A. 903. — tum tu igitur paululum da mihi operæ, Eu. 281. — da mihi, atque affer mihi, Hea. 223. — da illis locum, Hea. 586. — age, da te mihi vicissim, Hea. 688. — da veniam, Chreme, Hea. 1051. — da te hodie mihi, Ad. 842. — age, da veniam filio, Ad. 941. — quasi non hoc sit maximum. Dr. Da veniam, Ad. 946. — reddam hercle, da modo, Ad. 987. — mi gnate, da veniam hanc mihi, He. 605. — cape, da hoc Dorcio, Ph. 152. — da locum melioribus, Ph. 521. — Di, date facultatem huic pariundi, A. 232. — quantum imperavi, date, A. 486. — date operam, Eu. 44 ; Ph. 31. — date crescendi copiam, Hea. 28. — date potestatem, mihi statariam agere ut liceat per silentium, Hea. 35. — date silentium, He. 55. — ubi voltis, uxorem date, Ph. 906. — sine me, vacivum tempus ne quod duim mihi laboris, Hea. 90. — tum, quod dem ei, Recte est, Hea. 228. — argentum cudo, quod tibi dem, Hea. 741. — inveniendus est aliquis, labore inventa mea cui dem bona, Hea. 841. — egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? Hea. 1052. — cui dem, et quamobrem dem, commemorabo, Ph. 714. — nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias, Eu. 63. — quod des paulum est, Eu. 1074. — vis, quod des illi, effici, Hea. 322. — per alium quemvis ut des, Hea. 470. — des qui aurum, ac vestem, Hea. 856. — quam ocissume ut des, Hea. 869. — hanc gratiam, ut sibi des pro illa, nunc rogat, He. 390. — haud dubium est, quin Chremes tibi non det gnatam, A. 393. — gnatam ut det oro, vixque id exoro, A. 594. — fingit causas, ne det, sedulo, Eu. 138. — principio et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077. — Cliniam orat, sibi uti id nunc det, Hea. 605. — non multum habet, quod det, fortasse, Ph. 146. — repperi, qui det, Ph. 521. — uxorem demus, A. 561. — quomodo minimo periclo id demus adolescentulo, Hea. 477. — huic demus, qui fruatur, Ad. 954. — nunc, quam rem vitio dent, quæso animum advortite, A. 8. — at tibi Di dignum factis exitium duint, A. 688. — Di tibi omnes id, quod

quam despondisti, Ph. 923. — exclamat, furem, non poetam, fabulam dedisse, et nihil dedisse verborum tamen, Eu. 24. — itane vitam tuam tutandam aliis dedisse? Ph. 466. — potior sit, qui prior ad dandum est, Ph. 532. — si id fit dando, atque obsequendo, non posteriores feram, Ad. 884. — fidem dans, jurans se illam ducturum domum, Ad. 474. — egon' cui daturus non sum, ut ei despondeam? Hea. 784. — argentum haberes, quod daturus jam fui, Hea. 817. — denique ita tum discedo ab illo, ut qui se filiam neget daturum, A. 149. — ibo, ac dicam, ut dixeram, operam daturum me, Hea. 501. — id amicæ dabitur. Cu. Scilicet daturum, Hea. 858. — an legibus daturum pœnas dices, si illam ejecerit? Ph. 626. — illam illi tamen post daturam, Hea. 604. — verum aliquo pacto verba me his daturam esse, Hea. 735. — daturne illa Pamphilo hodie nuptum? A. 302. — cujus tibi potestas summa servandi datur, A. 542. — dum tempus datur, A. 557. — datur: fruare dum licet, Hea. 345. — hoc vitio datur, Ad. 419. — bonus est: noster est: recte dator, Ad. 955. — vobis datur potestas condecorandi ludos scenicos, He. 44. — quæ vobis placita est conditio, datur, He. 241. — dati annuli; Eu. 541. — pro uno duo sunt mihi dati? Ph. 601. — modo huic quæ data est dono, Eu. 345. — ei dono data est, Eu. 352. — quædam hodie est ei dono data virgo, Eu. 564. — Thaidi, quæ hodie dono data est, Eu. 950. — Hecyra quum data est nova, He. 1. — soli credidi, ea me abstinuisse in principio, quum data est, He. 365. — ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. 528. — hodie mihi potestas haud data est, He. 783. — olim quum honeste potuit, tum non est data, Ph. 911. — est istuc datum profecto, ut grata mihi sint, quæ facio, Eu. 395. — num datum mihi est? num jussi? Hea. 793. — agendi tempus mihi datum est, He. 44. — jam illi datum est argentum? Dr. Curavi illico. Cu. Nollem datum, Ph. 795. — idem hoc argentum, ita ut datum est, ingratiis ei datum erit, Ph. 887, 888. — ubicumque datum erat spatium solitudinis, He. 130. — at at! data hercle verba mihi sunt, Eu. 726. — ignoscendi dabitur peccati locus, Hea. 218. — atqui jam dabitur, Hea. 738. — argentum dabitur ei ad nuptias, Hea. 777. — id amicæ dabitur, Hea. 857. — amat? dabitur a me argentum, dum erit commodum, Ad. 119. — jusjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac, Ad. 166. — argenti tantum dabitur, Ad. 193. — quid istic? dabitur, Ad. 960. — spatium vocandi dabitur, Ph. 701. — efficite, qui detur tibi. Ego id agam, mihi qui ne detur, A. 335, 336. — o fortunatum istum Eunuchum, qui quidem in hanc detur domum! Eu. 365. — qui nunc si detur mihi, ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! Eu. 647. — quidni? quo verba facilius dentur mihi, Hea. 915. — neque quod daretur quidquam, id curarant patres, Ph. 84. — hisce opera ut data sit. Ct. Quæ non data sit? non potest fieri, Ad. 532. — tun' hanc duceres, si tibi data esset? Ph. 932. — id sibi negoti

tam aperte fallere incipias dolis? A. 494. — ne dicas, Davi factum consilio, aut dolis, A. 510. — lacrymæ confictæ dolis, A. 559. — dolis ut me deluderes, A. 585. — a me ludatur dolis, Eu. 386.

Domina; si sic factum est, domina, Hea. 628. — magnum signum est, dominam esse extra noxiam, Hea. 298. — ad dominas qui affectant viam, Hea. 301.

Dominus; hoc pater ac dominus interest, Ad. 76. — cui dominus curæ est, Ad. 898. — harum qui est dominus ædium, Ph. 752. — apparet servum hunc esse domini pauperis miserique, Eu. 486. — domini similis es, Eu. 496. — dominum mulcavit, Ad. 90. — domini ubi absunt, Eu. 600. — quot mihi sint domini, Ad. 557.

Domus; domus, uxor, liberi inventi, invito patre, A. 893. — una est domus, Eu. 1037. — postulo, ut mihi tua domus, te præsente, absente, pateat, Eu. 1057. — domus sumtuosa, Ad. 764. — postquam videt nuptias domi apparari, A. 515. — mirum ni domi est, A. 600. — si quid, domi ero, A. 716. — conservam domi videbit, Eu. 366. — curra, ut sint domi parata, Eu. 499. — domi adsitis, facite, Eu. 506. — visam, si domi est, Eu. 545. — domi erat quidam Eunuchus, Eu. 568. — frugi es: ubi? domin'? Eu. 608. — nescio, quid absente nobis turbatum est domi, Eu. 649. — Paulum si cessassem, domi non offendissem, Eu. 673. — ubi ea est? Th. Domi apud me, Eu. 746. — solus Sannio servat domi, Eu. 779. — domi memineris, Eu. 814. — mater et pater, quasi dedita opera, domi erant, Eu. 840. — domi opperiamur potius, Eu. 894. — jam dudum hera vos exspectat domi, Eu. 916. — quam inhonestæ solæ sint domi, Eu. 937. — sumtus domi tantos ego solus faciam? Hea. 130. — ibo, visam si domi est. Jam dudum domi præsto apud me esse aiunt, Hea. 170, 171. — ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi, Hea. 186. — ubinam est, quæso? Cu. Apud me domi, Hea. 430. — huic jam mansisset unicus gnatus domi, Hea. 540. — ubi videbit tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri, Hea. 754. — ego domi ero, si quid me voles, Hea. 873. — ellum! te exspectat domi, Ad. 261. — eho, an domi est habiturus? Ad. 390. — domi habuit, unde disceret, Ad. 414. — una semper militiæ, et domi fuimus, Ad. 496. — est frater domi? Ad. 558. — an sedere oportuit domi virginem tam grandem? Ad. 677. — nunc vero domi certum obsidere est, Ad. 721. — domi erit, Ad. 750. — et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis, He. 162. — ut vos mihi domi eritis, He. 218. — meæ domi curetur diligenter, He. 257. — non posse habere uxorem domi, He. 678. — illi certe, quæ nunc tibi domi est, consuleres, Ph. 468. — cui, quod amas, domi est, Ph. 503. — Demiphonem, si domi est, visam, Ph. 897. — abi domum, A. 255, 980; Ad. 703. — domum modo ibo; ut apparentur, dicam, A. 596. — is hodie venturum ad me constituit domum, Eu. 205. — quo nunc is? Pa. Domum, Eu. 363. — o fortunatum Eunuchum, qui in hanc detur domum! Eu. 365. — si in domum meretriciam de-

Eu. 654. — hanc tibi dono do, Eu. 748. — Thaidi quæ hodie dono data est, Eu. 950. — emit Eunuchum, quem dono huic daret, Eu. 982. — egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? Hea. 1052. — quodvis donum et præmium a me optato, Eu. 1056. — homo quatietur certe cum dono foras, Eu. 358. — ain' tu? læta est? Gn. Non tam ipso dono, quam, Eu. 393. — num solus ille dona dat? Eu. 163. — ubi vis, dona adsunt tibi a Phædria, Eu. 464. — perpulchra credo dona, Eu. 468. — abi hinc, cum donis tuis tam lepidis, Eu. 651.

Dorcium; cape, da hoc Dorcio, Ph. 152.

Dorias; abi, Dorias, Eu. 538. — quid faciundum censes, Dorias? Eu. 719.

Dorio; Dorio, audi, obsecro, Ph. 485. — haud longum est id, quod orat, Dorio, Ph. 514. — Dorio, itane tandem facere oportet? Ph. 525.

Dormio; dum tu dormis, Ph. 1006. — dormiunt: pol ego istos commovebo, Hea. 730. — interdum propter dormiet, Eu. 368. — ingratiis ut dormiam, Eu. 220. — adsis, tangas, ludas, propter dormias, Eu. 373. — in aurem utramvis otiose ut dormias, Hea. 342. — quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos? Ad. 697.

Dorus; id modo dic, abisse Dorum, Eu. 723. — ubi tu es, Dore? accede huc. Eu. 472. — heus tu, inquit, Dore, Eu. 594. — bone vir, Dore, salve, Eu. 849.

Dos; dos, Pamphile, est decem talenta, A. 952. — nihil nos dos movet, Hea. 940. — quæ secunda ei dos erat, periit, Ad. 346. — dos hic maneat, Ph. 925. — hæc talenta dotis apposcunt duo, Hea. 838. — quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. 938. — cur non quod dotis dixi, firmas? Hea. 1050. — quantum is voluerit, datum esse dotis, Ph. 722. — quæ dotis tantumdem dabat, Ph. 928. — me mea omnia bona doti dixisse illi, Hea. 943. — renumeret dotem, He. 502. — id quod lex jubet, dotem daretis, Ph. 297. — id quod lex jubet, dotem dare, Ph. 410. — inventa est, quæ dotem petat, Ph. 646. — dotem constituerunt dare, Ph. 675. — Phormio dotem si accipiet, Ph. 692. — cum dote summa filio uxorem dare, A. 101. — uxor sine dote veniet, Ad. 763. — habere sine dote, Ph. 756.

Dotatus; patrocinari dotatis soleo, Ph. 939.

Drachma; drachmarum argenti mille, Hea. 601. — vix drachmis est obsonatus decem, A. 452.

Dromo; hem, Dromo, Dromo. Da. Quid est? Si. Dromo. Da. Audi. Si. Verbum si addideris. Dromo, A. 862. — eccum Dromonem cum Syro, Hea. 241; et passim alibi.

Dubito; numquid, Gnatho, dubitas, Eu. 1042. — an dubitas, Clitipho? Hea. 1059. — hæc dum dubitas, menses abierunt decem, Ad. 695. — hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges, A. 406. — ubi tu dubites, quid sumas potissimum, Ph. 343.

Dubius, a, um; non dubium est, quin uxorem nolit filius, A. 172. — nam hocce haud dubium est, quin, A. 392. — haud dubium id quidem est, A. 400. — haud dubium est mihi, si nolit, quin, A. 531. — o! dubiumne id est? Eu.

He. 127. — age, age; jam ducat: dabo, Ph. 661. — fac ut illam ducat, nos quam volumus, Ph. 670. — illis repudium renuntiet. hanc ducat, Ph. 677. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772. — exorassem, ut eam ducerem, Ad. 633. — nec te quivit hodie cogere, illam ut duceres, A. 656. — egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres, He. 686. — tun' hanc duceres, si tibi data esset? Ph. 931. — seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse, He. 146. — emoriar, si non hanc uxorem duxero, Eu. 887. — ut te arbitretur sibi paratum mœchum, si illam duxerit, A. 317. — si propter amorem uxorem nolit ducere, A. 155. — quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere, A. 373. — sed si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet, A. 380. — si te dices ducere, A. 412. — negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 615. — etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. 646. — vis me uxorem ducere? hanc vis amittere? A. 900. — dixit velle uxorem ducere, Ad. 152. — ut liceret sibi hanc uxorem ducere, Ad. 335. — hanc te æquum est ducere. Mi. Me ducere autem! Ad. 937, 738. — nam vestrarum nulla est, quin gnatum velit ducere uxorem, He. 241. — in ludum ducere, et reducere, Ph. 86. — eam ducere cupiebat, Ph. 117. — illos ducere eadem hæc lex jubet, Ph. 126. — volui uxorem ducere, Ph. 650. — quia ne alteram quidem illam potero ducere, Ph. 915. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — tua præteriit jam ad ducendum ætas, Ph. 423. — dic te ducturum, A. 384. — hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges, A. 406. — scio equidem illam ducturum esse te, A. 661. — nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum patri, A. 663. — jurans se illam ducturum domum, Ad. 474. — me tum uxorem credidisti, scilicet, ducturum, Ad. 816. — nunquam illa viva ducturum uxorem domum, He. 62. — nec opinantes duci falso gaudio, A. 180. — multo rectius est, quam illam puerperam nunc duci hoc per viam ægrotam, Ad. 925. — uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, A. 254. — quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum, quam volo, Hea. 1066. — ducenda indotata est? Ad. 733. — uxor ducenda est domum, Ph. 692. — si argentum acceperit, ducenda est uxor, Ph. 699.

Ducto; ut meam ductes gratiis? Ph. 499. — tu inter eas restim ductans saltabis, Ad. 756.

Dudum; dudum nonnihil veritus sum, Dave, abs te, A. 584. — quæ tu dudum narrasti mihi, A. 593. — cum patre altercasti dudum, A. 655. — beneficium verbis initum dudum, A. 826. — Davus dudum prædixit mihi, A. 842. — quasi ego, quam dudum, rogem, A. 852. — ita visus est dudum, Eu. 683. — quam dudum? Do. Modo, Eu. 697. — formosior videre mihi, quam dudum! Eu. 730. — quod dudum tecum egi, Hea. 595. — de illo quod dudum? Hea. 760. — quia dudum tu tantopere jusseras, Hea. 786. — usque id egi dudum, dum loquitur pater, Hea. 985. — bene et sapienter dixti dudum, Ad. 957. — dixtin'

45. — factum a vobis duriter, Ad. 666.

Duritia; tum hoc timet, ne tua duritia antiqua illa etiam adaucta sit, Hea. 435.

Duro; non, hercle, hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest, Ad. 556.

Durus, a, um; satis jam, satis pater durus fui, Hea. 439. — nimium ipse est durus, Ad. 64. — quod illum insimulat durum, id non est, Hea. 204. — quam timui male, ne nunc animo ita esses duro, ut olim, Hea. 665. — adeon' ingenio esse duro te, ut? Ph. 496. — vitam duram, quam vixi usque adhuc, mitto, Ad. 863. — provinciam cepisti duram; Ph. 73. — duras fratria partes prædicas, Eu. 354. — diu etiam, duras (partes) dabit, Hea. 402. — os durum! Eu. 805. — etiamne id lex coegit? Ph. Illud durum, Ph. 238. — scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius, Hea. 959.

E.

E; feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — gravida e Pamphilo est, A. 216. — laborat e dolore, A. 268. — apud forum modo e Davo audivi, A. 303. — credon' tibi hoc, nunc peperisse hanc e Pamphilo? A. 498. — hæc se e Pamphilo gravidam dixit esse, A. 513. — e prædonibus audisse, Eu. 114, 115. — qui illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — e flamma petere cibum, Eu. 491. — est e Corintho hic advena anus, Hea. 96. — e navi egredientem abduxi ad cœnam, Hea. 182. — bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus, Hea. 673. — e re nata melius fieri haud potuit, Ad. 296. — e lecto surgere, Ad. 522. — fugere e conspectu, He. 182. — e medio excedere, He. 620. — unctum, atque lautum e balneis, Ph. 339. — qui te ad scopulum e tranquillo inferat, Ph. 688. — quum e medio excessit, Ph. 966. — e medio abiit, Ph. 1018.

Ex. Vid. in suo loco, infr. p. 128.

Ebibo; quid ebibeat? Hea. 255.

Ebrius, a, um; quum tu ebria eris, He. 770.

Ecastor; per ecastor scitus puer est natus Pamphilo, A. 487. — spero ecastor, He. 611. — est magna, ecastor, gratia de istac re, He. 741. — verum, ecastor, nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes, He. 836. — at ego ecastor posthac tibi, quod potero, et quæ voles, faciamque, et dicam, Ph. 1049.

Ecce; ecce me qui id faciam vobis, Ad. 1000. — ecce autem, Eu. 297; et passim alibi.

Eccere; eccere. Quid si reddet? Ph. 319.

Eccum, eccam; atque adeo in ipso tempore eccum ipsum obviam, A. 533. — atque eccum: video ipsum foras exire, A. 581. — sed eccum ipsum video, A. 607. — sed eccum militem, Eu. 395. — atque eccum salve, mi Thraso, Eu. 455. — ubi centurio est Sanga? Sa. Eccum adest, Eu. 775. — virum bonum eccum Parmenonem incedere video, Eu. 917. — Syrum optime eccum! Hea. 757. — eccum me! inque. Cl. Eccum hic tibi! Hea. 829. — hic patrem adstare aiebas? Me. Eccum! Hea. 962. — sed eccum Syrum ire video! Ad. 362. — eccum adest corruptela liberum, Ad. 796. —

A. 335. — dum efficias id, quod cupis, A. 827. — quod ut efficerem, orando surdas aures reddideras mihi, Hea. 330. — argentum effecero, Hea. 584. — donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero, Ph. 589. — hoc si effeceris, Eu. 1055. — quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. 31. — vis, quod des illi, effici, Hea. 322. — hoc ego tibi profecto effectum reddam, A. 705. — quin effectum dabo, Eu. 212. — aliquo pacto efficiundum tibi, A. 886.

Effluo; utrumque hoc falsum est: effluet, Eu. 121.

Effodio; oculi illico effodientur, Eu. 739.

Effringo; fores effregit, atque in ædes irruit alienas, Ad. 89. — fores effregit? restituentur, Ad. 121. — non est flagitium, adolescentulum fores effringere, Ad. 104.

Effugio; misera huc effugi foras, Eu. 944. — affinitatem effugere, A. 247. — nuptias effugere, A. 333. — maculam effugere, Ad. 959. — sine me, obsecro, hoc effugere, He. 600.

Effundo; effundite, emite, facite, quod vobis lubet, Ad. 996.

Effutio; ne vos forte imprudentes foris effutiretis, Ph. 745.

Egeo; cepi rationem, ut neque egeres, neque, Hea. 966. — tum ille egens, forte applicat primum ad Chrysidis patrem se, A. 926. — quum hinc egens profugiet aliquo militatum, Ad. 385. — egens relicta est misera, Ph. 357. — — anus deserta, egens, ignota, Ph. 750.

Egestas; hæc non sivit egestas facere nos, Ad. 105. — vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia, Ad. 304. — quod ut facerem, egestas me impulit, Ph. 732. — propter egestatem, proximo jussa est dari, Ph. 416. — coactum egestate ingenium? A. 275.

Ego; hoccine agis, an non? Da. Ego vero istuc, A. 186. — nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier, A. 333. — quis homo est? Pa. Ego sum, A. 967. — neque virgo est usquam: neque ego, qui, Eu. 293. — dum ego propter te errans patria careo demens, tu interea, Hea. 257. — ego ille agrestis, sævus, tristis, Ad. 870. — vir ego tuus sum? He. 524. — ita prorsum oblitus sum mei, Eu. 306. — mei semper memineris, Eu. 800. — merito ut caperet odium illa mei, He. 580. — væ misero mihi! A. 303. — concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes, Eu. 256. — qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus, Eu. 284. — mihi illam laudas? Eu. 1052. — mihi sic est usus, Hea. 86. — hæc res neutiquam neglectui est mihi, Hea. 357. — hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. 507. — egone illam? quæ illum? quæ me? quæ non? sine modo, Eu. 65. — nimis me indulgeo, Eu. 222. — scin' me in quibus sim gaudiis? Eu. 1034. — fac me ut sciam, Hea. 84. — me ignoras, Clinia, Hea. 105. — præ iracundia, Menedeme, non sum apud me, Hea. 922. — ego hunc adibo, si quid me velit, He. 429. — numquid, Geta, aliud me vis? Ph. 151. — nec quid me nunc faciam, scio. Da. Nec quid de me, A. 616. — quid me fiet? A. 711. — a me nescio quis exit, Hea. 510. —

Hea. 83. — eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! Hea. 1045. — eheu me miseram! He. 74. — eheu me miserum! Ph. 188.

Eho; eho, quid Pamphilus? A. 88. — eho! numnam hic relictus custos? Eu. 286. — si non tangendi copia est, eho! ne videndi quidem erit? Eu. 639. — eho! sceleste, quo illam ducis? Hea. 312. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — eho tu! an non habet? He. 100. — eho! an id succenses nunc illi? Ph. 259; et alibi passim.

Ehodum; hem, quid est? Sı. Ehodum ad me, A. 184. — ehodum, dic mihi, A. 325; Eu. 360. — ehodum, bone vir, quid ais? A. 618.

Eia; eia, haud sic decet, Eu. 1064. — visa vero est aquilæ senectus. Cн. Eia! Hea. 521. — eia! ne parum leno .ies, Ph. 507.

Ejicio; eum ego hinc ejeci miserum, Hea. 134. — nisi tu properas mulierem abducere, ego illam ejiciam, Ph. 437. — dictum ac factum invenerit causam, quamobrem ejiciat oppido. Pa. Ejiciat? A. 383. — ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. 957. — an legibus daturum pœnas dices, si illam ejecerit? Ph. 626. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — mea causa ejicitur, Ph. 672. — Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est, A. 925. — hoc nunc dicis, ejectos hinc nos, Eu. 276. — ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse, A. 223. — ne se ejectam prædicet, Ph. 724. — ejiciunda hercle hæc est mollities animi, Eu. 222.

Ejusmodi; nam qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi, A. 93. — quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates! Ph. 820.

Elabor; animus victus hujus injuriis, paulatim elapsus est Bacchidi, He. 169.

Elegans; elegans formarum spectator? Eu. 566. — heia, ut elegans est! Hea. 1065. — hui! regem elegantem narras, Eu. 408. — nihil videtur magis elegans, Eu. 934.

Elegantia; dixin' ego, in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. 1092.

Elephas, vel *Elephantus;* elephantis quem Indicis præfecerat, Eu. 413.

Ellum, ellam; nescio qui senex modo venit, ellum, confidens, catus, A. 857. — Æschinus ubi est? Sʏ. Ellum! te expectat domi, Ad. 261. — quid? istæc jam penes vos Psaltria est? Sʏ. Ellam intus, Ad. 390.

Eloquentia; ea eloquentia est, Ph. 628.

Eloquor; vix elocuta est hoc, Eu. 599. — id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar, Hea. 3. — eloquere ergo, obsecro te, quid sit, Ad. 326. — eloquere, Ph. 198. — perge eloqui, Ph. 640.

Eludo; peristi! eludet, ubi te victum senserit, Eu. 555. — summa eludendi occasio, Ph. 884.

Emergo; quo pergam, unde emergam, Eu. 555. — spero, dein facile ex illis sese emersurum malis, A. 563. — tot res repente circumvallant, unde emergi non potest, Ad. 303.

Emitto; curavi, propria ea Phædria ut potiretur: nam emissa est manu, Ph. 829. — haud dubium, quin emitti æquum siet, Ad. 981.

mihi gnatum porro enitere, A. 598. — nisi Phædria haud cessavit pro te eniti, Ph. 475.

Ennius; qui quum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant, A. 18.

Enumero; jamne enumerasti id, quod ad te rediturum putes, Ad. 237.

Eo (adverb.); eo redigis me, ut, quid egerim, egomet nesciam, Eu. 690. — ad tuam matrem abducetur. Clit. Quid eo? Hea. 335. — tua pompa eo traducenda est, Hea. 740. — neque tu scilicet eo nunc confugies, Hea. 793. — nisi eo ad mercatum venio, Ad. 232. — ubi eo veneris, Ad. 576. — quando eo provocat, Ad. 882. — eo amantem invitum extrudit pater, He. 173. — si eo mihi redeundum siet, He. 425. — in arcem! quid eo? He. 432. — propere curre ad Pamphilum. Pa. Quid eo? He. 810. — neu me cupidum eo impulisset, Ph. 158. — quod si eo meæ fortunæ redeunt, Ph. 201. — ad forum jussi opperiri: eo me esse adducturum senem, Ph. 598. — non potuit melius pervenirier eo, quo nos volumus, Ph. 640.

Eo, *Eone*, *Ideo;* non pol, quo quemquam plus amem, eo feci, Eu. 97. — nunc eo tibi videtur fœdus, quia, Eu. 684. — an eo fit, quia? Hea. 505. — neque eo nunc dico, quo, Hea. 554. — quia dudum jusseras, eo cœpi, Hea. 787. — quia hoc esse cupio verum, eo vereor magis, Ad. 702. — eo ad eam non admissa sum, He. 238. — eo domum, studeo hæc, priusquam ille, ut redeat, He. 262. — istoc de nomine, eo perperam olim dixi; ne, Ph. 744. — eone! es ferox; quia habes imperium in belluas? Eu. 415. — jam partus adsiet? eone obstetricem arcessat? Ad. 623.

Eo plus; annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conjicio, Hea. 63. — dies triginta, aut plus eo, in navi fui, He. 421.

Eodem; funambuli eodem accessit expectatio, He. 34.

Eo; (verbum), eo intro, A. 958. — quid stas? quid cessas? Da. Eo, A. 981. — rus eo, Eu. 533. — ut illuc transeas, ubi illa est. Ch. Eo, Eu. 484. — ego, inquit, ad cœnam hinc eo, Eu. 580. — dum rus eo, Eu. 629. — Thais, ego eo ad Sophronam nutricem, ut, Eu. 806. — atque adeo autem cur non egomet intro eo? Eu. 963. — abeas, si sapis. Clit. Eo, Hea. 379. — ego eo intro, ut, quæ opus sunt, parentur, Ad. 710. — eo tecum una, He. 273. — eo: etsi scio, pol, He. 789. — eo recta via equidem illuc, Ph. 309. — quo me assimularam ire ad mercatum, non eo, Ph. 892. — mea Glycerium, inquit, quid agis? cur te is perditum? A. 134. — unde is? Eu. 305. — quo nunc is? Eu. 363. in mea vita tu tibi laudem is quæsitum, scelus, Hea. 315. — it, lavit, redit, Eu. 593. — vide ut otiosus it, Eu. 918. — ea lavatum dum it, Hea. 655. — nostra illico it visere ad eam, He. 189. — effertur: imus, A. 117. — quid stamus? cur non imus hinc? Eu. 465. — jamne imus? Eu. 492. — qua spe, aut quo consilio huc imus? Eu. 1024. — imus: venimus: videmus, Ph. 103. — ad te ibam, A. 582. — mane: scio: istuc ibam, Ad. 825. — quid interea? ibatne ad Bacchidem? He. 157. — at nos ad te ibamus, Phormio. Ph. Quid ad

sas ire, ac facere? Ad. 920. — cesso hinc ire intro, ut, He. 324. — uxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras, He. 522. — Phædriam mei fratris video filium mihi ire obviam, Ph. 253. — ire igitur tibi licet, Nausistrata, Ph. 812. — ego me ire senibus Sunium dicam ad mercatum, Ph. 836. — ad lenonem hinc ire pergam, Ph. 846. — ubi in Gynæceum ire occipio, Ph. 861. — hoc ubi audivi, ad fores suspenso gradu placide ire perrexi, Ph. 866. — quo me assimularam ire ad mercatum, non eo, Ph. 892. — exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — modo isse dicito ad portum, He. 76. — iturau', Thais, quopiam es? Th. Ehem! bene fecisti: hodie itura, Eu. 462, 463. — ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me, A. 251. — eatur. Sy. Sequere hac, Hea. 743. — qui postquam audierat non datum iri filio uxorem suo, A. 177. — ait, si fidem habeat, se iri præpositum tibi apud me, Eu. 139. — dum id rescitum iri credit, tantisper cavet, Ad. 70. — illam sine tua opera in cubiculum iri deductum domum? Ad. 698. — quam interea rumor venit, datum iri gladiatores, He. 40.

Ephebus; quis fuit igitur? Py. Iste ephebus frater Phædriæ, Eu. 823. — is postquam excessit ex ephebis, A. 51.

Epidicazomenos; apporto novam, Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci, Ph. 26.

Epistola; epistolam ab eo allatam esse audivi modo, Ph. 149. — is senem per epistolas pellexit, Ph. 67.

Equidem; dabo equidem operam, A. 328. — quia tristis es. Pa. Nihil equidem, Eu. 273. — id equidem adveniens mecum stomachabar modo, Eu. 323. — quid agis? jocabar equidem. Tibi equidem dico, mane, Eu. 378, 379. — tum equidem istuc os tuum impudens videre nimium vellem, Eu. 597. — Equidem pol in eam partem accipioque, et volo, Eu. 875. — atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide, Eu. 955. — quid tu istic? Sy. Recte equidem, Hea. 518. — quam molestus! ut equidem metui, quid. Hea. 569. — nescio equidem: sed te miror, qui alia tam plane scias, Hea. 898. — equidem arbitror, Ad. 752. — atque equidem filium tum etiam, si nolit, cogas, ut, Ad. 854. — minime equidem me oblectavi, He. 85. — jam pridem equidem audivi, He. 219. — sed cessas? Pa. Minime equidem, He. 815; et passim alibi.

Equus; ut animum ad aliquod studium adjungant, aut equos alere, aut, A. 56.

Eradico, Di te eradicent! A. 763; Hea. 589.

Erga; satis jam, satis, Simo, spectata erga te amicitia est mea, A. 822. — timet omnia, patris iram et animum amicæ, se erga ut siet suæ, Hea. 189. — nam et vita est eadem, et animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. — si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, mi Pamphile, He. 389. — quæ nunquam quidquam erga me commerita est, quod nollem, He. 486. — nam fuisse erga me miro ingenio, expertus sum, He. 489.

Ergo; ergo aperte via, quæ restant, me loqui? A. 195. — ergo pretium ob stultitiam fero, A. 612. — quid ergo? A. 713. — quid

spes. Cl. Quæ? Sy. Nos esurituros satis, Hea. 983.

Et; et timent: et tamen res cogit denegare, A. 635. — nunc ego et illam scelestam esse, et me miserum, sentio: et tædet: et amore ardeo: et prudens, sciens, vivus, vidensque pereo, Eu. 70, 71, 72. — at quanti queas: et ne te afflictes, Eu. 76. — quibus et re salva, et perdita profueram, et prosum sæpe, Eu. 258. — eamus: et de istac simul consilium volo capere, Eu. 613. — vide, quid agas, ne neque illi prosis, et tu pereas, Eu. 964. — factum non negat, neque se id pigere, et deinde, Hea. 19. — immo, Syre, et me, et meum amorem, et famam permitto tibi, Hea. 351. — sed estne hic ipsus, de quo agebam? et certe is est, Ad. 78. — emtæ mulieres complures: et item hinc alia, Ad. 231. — pulchre discedo, et probe, et præter spem, Ph. 1046, 1047; sæpissime alibi.

Etenim; etenim ipsus secum eam rem recta reputavit via, A. 443. etenim bene libenter victitas, Eu. 1073. — etenim quo pacto id fieri soleat, calleo, Hea. 548. — etenim solus nequeo, Ph. 982.

Etiam; nihil suspicans etiam mali, A. 116. — quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? A. 201. — etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo, A. 282. — ne ad morbum hoc etiam, A. 301. — etiam puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — non satis me pernosti etiam, qualis sim, A. 504. — immo etiam, quo tu minus scis ærumnas meas, A. 657. — immo etiam: nam satis credo, si, A. 675. — immo etiam. Narrationis incipit mihi initium, A. 710. — an etiam rogas? A. 764. — an nondum etiam? A. 809. — etiam tu hoc respondes? A. 851. — at mihi unus scrupulus etiam restat; qui, A. 942. — dum est tempus, etiam atque etiam cogita, Eu. 56. — neque per ætatem etiam potuerat, Eu. 113. — etiam nunc hic stas, Parmeno? Eu. 286. — perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Eu. 360. — quin etiam insuper scelus, vestem miseræ discidit, Eu. 645. — etiam hoc misera suspicor, Eu. 660. — at etiam, restitas; fugitive? Eu. 668. — audin'? etiam nunc paululum, Eu. 705. — etiam nunc non credis? Eu. 709. — siquidem tu me hic etiam nebulo ludificabere, Eu. 716. — monstrum; etiam ultro derisum advenit, Eu. 859. — at etiam primo callidum credidi hominem, Eu. 1010. — ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. 1013. — an mentita es? etiam rides? Eu. 1016. — unum etiam hoc vos oro, ut, Eu. 1083. — numquam etiam fui usquam, quin, Eu. 1091. — quem pariter uti his decuit, aut etiam amplius, Hea. 132. — haudquaquam etiam cessant, Hea. 175. — atque etiam nunc tempus est, Hea. 187. — incertum est etiam, quid se faciat, Hea. 188. — etiam caves? ne, Hea. 235. — diu etiam duras (partes) dabit, Hea. 402. — non vult te scire se redisse etiam. Tum hoc timet, ne tua duritia antiqua etiam adaucta sit, Hea. 433, 435. — postremo etiam, si voles, desponsam esse dicito, Hea. 866. — magis unum etiam instare, ut, Hea. 896. — adeon' rem rediisse, ut periculum etiam famæ mihi sit, Syre? Hea. 982.

— etiam haud scio, an uxorem ducat, Hea. 1001. — nihil etiam audio ipsum, Hea. 1059. — nam hercle etiam hoc restat, Ad. 191. — atque etiam bene dicat secum esse actum, Ad. 210. — etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. 244. — etiam insuper defrudet? Ad. 247. — quamvis etiam maneo otiosus hic, Ad. 280. — si illum potest, qui alicui rei est, etiam eum ad nequitiam abducere, Ad. 359. — sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere, Ad. 388. — ubi etiam hujus generis reliquias restare video! vah! vivere etiam nunc libet, Ad. 445, 446. — an quid est etiam amplius? Ad. 469. — quam vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari, Ad. 534. — etiam taces? Ad. 552. — Illic ubi etiam caprificus magna est, Ad. 579. — atque etiam, si est, pater, dicendum magis aperte, illiberaliter, Ad. 667. — atque equidem filium tum etiam, si nolit, cogas, ut, Ad. 855. — narratque, ut virgo ab se integra etiam tum siet, He. 145. — sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odisset domum, He. 221. — etiam illorum esse hanc culpam credidi, He. 535. — at pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit, He. 543. — de uxore incertus sum etiam, quid sim facturus, He. 614. — ego quoque etiam credidi, He. 762. — nihil aliud dicam? Pa. Etiam: cognosse annulum illum Myrrhinam, He. 812. — vide, mi Parmeno, etiam sodes, ut, He. 842. — cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis, Ph. 174. — o audaciam! etiam me ultro accusatum advenit? Ph. 360. — numquid patri subolet? Ge. Nihil etiam, Ph. 474. — etiam tu hinc abis? Ph. 541. — ni etiam nunc me hujus causa quærere in malo jubeas crucem? Ph. 543. — ni instigemus etiam, ut? Ph. 546. — et etiam nunc, si vult Demipho dare, quantum, Ph. 655. — Imparatus me ille ut etiam irrideat? Ph. 668. — etiam argentum est ultro objectum, Ph. 768. — nunc una mihi res etiam restat? Ph. 830. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 876. — etiam nunc credis, te ignorarier? Ph. 930. — etiam dotatis soleo, Ph. 939; et alibi passim.

Etiamne; etiamne amplius? Th. Nihil, Eu. 143. — etiamne tecum res hic mihi est? Hea. 742. — etiamne id lex coegit? Ph. 238. — etiamne id dubium est? Ph. 773.

Etiamsi; etiamsi dudum fuerat ambiguum hoc mihi, He. 648.

Etsi; etsi hercle sæpe jam me spes hæc frustrata est, A. 375. — tamen etsi hoc verum est? 866. — etsi illud inceptum tamen animi est pudentis signum, Hea. 119. — etsi is quoque suarum rerum satagit: attamen, Hea. 225. — etsi consilium, quod cepi, rectum esse et tutum scio, Hea. 327. — etsi adolescentem hoc nolle intelligo, Hea. 412. — etsi subsensi id quoque, Hea. 471. — etsi incredibile est, Hea. 624. — etsi scio, hosce aliquot dies non sentiet, Hea. 752. — etsi Æschinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam, Ad. 148. — etsi hoc mihi pravum videtur, Ad. 948. — etsi scio, Philumena, meum jus esse, ut te cogam: ego tamen, He. 243. — etsi ego meis me omnibus scio esse apprime obsequentem, He. 247. — etsi illi pater as, He. 258. — etsi amor me graviter tenet,

He. 404. — etsi ea dissimulas sedulo, He. 578. — etsi tibi causa est de hac re, He. 625. — eo: etsi scio, pol, iis fore meum conspectum invisum, He. 789. — etsi hoc meretrices aliæ nolunt, He. 835. — etsi mihi facta injuria est, verum tamen potius, Ph. 407.

Eu, Euge; eu noster! laudo, Eu. 154. — eu Phormio! Ph. 478. — eu Geta! Ph. 808. — euge Charine! A. 346. — euge! habeo optumam, Hea. 677. — euge! jam lepidus vocor, Ad. 915.

Eunuchus (Comœdia); ut pernoscatis, quid sibi Eunuchus velit, Eu. 45. — quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum, postquam Ædiles emerunt, Eu. 20. — eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca, Eu. 32.

Eunuchus; erat quidam Eunuchus, quem mercatus fuerat frater, Eu. 569. — qui istuc facere Eunuchus potuit! Eu. 657. — Eunuchus abiit, Eu. 820. — porro Eunuchum dixti velle te, Eu. 167. — Eunuchum. Ch. Illumne obsecro inhonestum hominem? Eu. 356. — o fortunatum istum Eunuchum! Eu. 365. — hem Eunuchum tibi! quam liberali facie, quam ætate integra! Eu. 472. — ego illum Eunuchum, si opus sit, vel sobrius, Eu. 479. — Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit! Eu. 653. — illum Eunuchum negant fuisse, Eu. 821. —emit quemdam Phædria Eunuchum, Eu. 982. — mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunucho, Eu. 231. — facile ut pro Eunucho probes, Eu. 375. — ut pro illo jubeam me illuc deducier. An. Pro Eunucho? Eu. 573. — quod scis, nescis, neque de Eunucho, neque de vitio virginis, Eu. 721. — perdidisti istum, quem adduxti pro Eunucho adolescentulum, Eu. 948. — is pro illo Eunucho ad Thaidem deductus est. La. Pro Eunucho? Eu. 990, 991.

Evado; ubi friget, huc evasit, Eu. 517. — nimia illæc licentia profecto evadet in aliquod magnum malum, Ad. 511. — quo evadet hodie? Ph. 625. — quam timeo, quorsum evadas! A. 127. — scin' quam? quo evadat, vide, Ph. 111. — heri semper lenitas verebar, quorsum evaderet, A. 176.

Evanesco; ne cum poeta scriptura evanesceret, He. 13.

Evenio; quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. 757. — Præter spem evenit, A. 437. — si quid præter spem evenit, A. 680. — quid tu Athenas, insolens? Cr. Evenit, A. 909. — more hominum evenit, ut quod sim nactus mali, prius rescisceres tu, quam ego illud, quod tibi evenit boni, A. 969, 970. — nunquam, quod magis vellem evenire, mihi evenit, Eu. 1002. — propter eam hæc turba, atque abitio evenit, Hea. 190. — ut præter spem evenit! Hea. 664. — at postquam id evenit, cedo, numquid circumspexti? Ad. 692. — quod nunc mihi evenit, Ad. 863. — non mea opera, neque pol culpa evenit, He. 228. — videre optabamus diem: evenit, He. 653. — incommode mihi nuptiis evenit, He. 839. — evenit, senibus ambobus simul iter, ut esset, Ph. 65. — mea, quæ præter spem evenere, utantur sine, Ad. 819. — quot res? postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. 704. — evenere hæc nobis prospere, Ph. 894. — sin eveniat, quod volo, A. 165. — si eve-

— quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo, Eu. 406. — cœpi aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — possumne ego bodie ex te exculpere verum? Eu. 711. — ego scibo ex hoc quid siet, Eu. 725. — ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes, Eu. 786. — quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent, Eu. 938. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — aliud ex alio malum, Eu. 986. — nec magis ex usu tuo nemo est, Eu. 1076. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109. — hunccine erat æquum ex illins more, an illum ex hujus vivere? Hea. 203. — periculum ex aliis facere, Hea. 210, 221. — ex sua libidine moderantur, Hea. 216. — quantum ex ipsa re conjecturam cepimus, Hea. 266. — ut ex illius commodo meum compararem commodum, Hea. 397. — quum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. 415. — in eamdem fraudem, ex hac re, atque ex illa, incides, Hea. 442. — ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor, Hea. 683. — vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. 765. — non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. 1015. — atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre, Ad. 40. — si possiderem, ornatus esses ex tuis virtutibus, Ad. 177. — minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — tam ob parvulam rem pæne ex patris? Ad. 276. — ex aliis sumere exemplum sibi, Ad. 417. — pisces ex sententia nactus sum, Ad. 421. — virgo ex eo compressu gravida facta est, Ad. 475. — vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 617. — commenta mater est; esse ex alio viro, Ad. 661. — ut ostenderem, id non fieri ex vera vita, neque adeo ex æquo et bono: sed ex assentando, Ad. 992, 993. — ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis, He. 211. — nemini plura acerba esse credo ex amore oblata, quam mihi, He. 281. — tum matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum abitror, He. 299. — cura ex corde excessit, He. 347. — ni te ex ipsa hæc magis velim resciscere, He. 473. — peperit filia. Hem! taces? ex quo? My. Perii! ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. 527, 528. — ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires, He. 533. — sed nunc mihi in mentem venit, ex hac re, quod, He. 537. — si ex usu esset nostro hoc matrimonium? He. 540. — itaque obtingant ex te, quæ exopto mihi, He. 579. — ex urbe tu rus habitatum migres? He. 589. — videre optabamus diem, quum ex te esset aliquis, qui, He. 652. — si ex me illa liberos vellet sibi, He. 655. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679. — quod pol, si esset alia ex hoc quæstu, haud faceret, scio, He. 756. — scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam, He. 798. — multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — nescis, ex quanta ærumna extraxeris, He. 877. — quid ego ex hac inopia nunc capiam; et quid tu ex hac copia, Ph. 167. — ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans, Ph. 271. — ex crimine hoc Antiphonem eripiam, Ph. 322. — ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ph. 542. — matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consecuta est,

pli satis sum ? Hea. 921. — magnum exemplum continentiæ, A. 92. — de te si exemplum capit ? A. 653. — habet bonorum exemplum, Hea. 20. — exemplum statuite in me, Hes. 51. — ex aliis sumere exemplum sibi, Ad. 417. — illud sis vide exemplum disciplinæ! Ad. 771. — ad exemplum ambarum mores earum existimans, He. 163. — quo exemplo sibi licere id facere putat, Hea. 20. — aliorum exempla commonent, A. 814. — quid ais ? in quem exempla fient ? Eu. 947. — quæ futura exempla dicunt in eum indigna ? Eu. 945. — uterque in te exempla edent, Eu. 1021. — ut te Di, Deæque, malis exemplis perdant ! Ph. 687.

Exeo; tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic, A. 716. — post continuo exeo, Eu. 493. — exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — quid rei tibi est cum familia hac, unde exis ? Ph. 747. — sed ipse exit foras, A. 174. — sed Davus exit, A. 723. — sed Thais exit, Eu. 499. — quisnam hic a Thaide exit? Eu. 545. — a me nescio quis exit, Hea. 510. — optume: ipsa exit foras, Hea. 722. — senex exit foras: ego fugio, Hea. 1002. — mane, mane! ipse exit foras, Ad. 265. — ah sua palæstra exit foras, Ph. 484. — pater exit. Ahi, dic, Ph. 711. — tu hic nos, dum eximus, interea opperibere, Hea. 833. — ibo intro: post exibo, Eu. 921. — age, Pamphile, exi, Pamphile, A. 873. — exi foras, sceleste! Eu. 688. — Nausistrata! exi, Ph. 985. — adibo, atque assimulabo, quasi nunc exeam, Eu. 461. — adeo longum est nos illum expectare, dum exeat, A. 979. — fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 629. — ne expectetis, dum exeant huc, A. 982. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras, He. 35. — jam, ut limen exirem, ad genua accidit, lacrymans misera, He. 378. — introire neminem video, exire neminem, A. 365. — video ipsum foras exire, A. 581. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi ocius, Eu. 470. — credo, ipsum ad me exire, He. 521. — sed meum virum abs te exire video, Ph. 794. — etiam caves ? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens, Hea. 235. — qui vidisse eum diceret exeuntem, He. 551. — sed, quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? He. 776. — sane nollem hunc excitum, Ad. 779.

Exequiæ; exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem ! tempus est, Ph. 1025.

Exequor; sed nunc quid primum exequar? A. 259. — si meum imperium exequi voluisses, Hea. 635. — veram rationem exequi, Hea. 435.

Exerceo; agrum hunc mercatus sum: hic me exerceo, Hea. 146. — ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium, Ad. 589. — qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum, Hea. 143. — si sumas in illis exercendis, plus agas, Hea. 74.

Exercitatus, a, um; sed jam prior amor me ad hunc rem exercitatum reddidit, He. 407.

Exercitus; credere omnem exercitum, consilia, Eu. 402. — jam dimitto exercitum ? Eu. 813.

Exigo; ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt, He. 242. — nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam

Expecto; expecto quid velis, A. 34. — te ipsam quærito: te expecto, Ad. 323. — nisi pol filium multis modis jam expecto, ut redeat domum, He. 280. — equidem te expecto, He. 430. — Myconium hospitem dum expecto in arce Callidemidem, He. 802. — dum expecto, quam mox veniat, Ph. 161. — nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum, Ph. 194. — expecto, quam mox recipiat huc sese Geta, Ph. 605. — quando illud, quod tu das, expectat, atque amat, Eu. 447. — jamdudum hera vos expectat domi, Eu. 916. — vos jamdudum expectat senex, Hea. 409. — et nunc, quid expectat, Syre? Hea. 543. — ellum! te expectat domi, Ad. 261. — me expectat, credo: adibo, He. 856. — quid? senem quoad expectatis vostrum? Ph. 148. — meam autem mortem expectant, Ad. 878. — atqui expectabam quidem, A. 436. — o mi Chreme, te ipsum expectabam, Eu. 742. — mortem expectabam miser, He. 422. — expectabo, dum venit, Eu. 206. — quid mihi nunc affers, quamobrem expectem, aut sperem? Ph. 1024. — me somnies: me expectes: de me cogites, Eu. 194. — ne me frustra illic expectet, He. 438. — mihi nunc cura est, ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, mortemve expectet meam, He. 596. — ne expectetis, dum exeant huc, Eu. 985. — dehinc ne expectetis argumentum fabulæ, Ad. 22. — ita eum expectarem, ut par fuit, Ph. 155. — longum est nos illum expectare, dum exeat, A. 979. — dixtin' dudum, illam dixisse, sese expectare filium? He. 451. — sto expectans, si quid mihi imperent, Eu. 594. — an sedere oportuit domi virginem tam grandem, expectantem? Ad. 678. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — o mi expectate, salve, Hea. 406. — frater est expectandus mihi, Ph. 468.

Expedio; impeditum in ea expedivi animum meum, He. 297. — dilucide expedivi, quibus me oportuit judicibus, Ph. 399. — argentum repperit, cura sese expedivit, Ph. 822. — viden' me tuis consiliis impeditum esse? Da. At jam expediam. Pa. Expedies? A. 619. — vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 617. — illud durum. Ge. Ego expediam: sine, Ph. 238. — iram expedies: rursum in gratiam restitues, He. 291. — age dum, hoc mihi expedi primum, Eu. 694. — istuc quidquid est, primum expedi, Eu. 989. — exple animum iis, teque hoc crimine expedi, He. 755. — id, si potes, verbo expedi, Ph. 197. — at sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias, He. 288.

Expedit; expedit bonas esse vobis, Hea. 388. — quamobrem accipere hunc mihi expediat metum, Hea. 337. — mihique ut discere novas expediat, He. 57. — nostrapte culpa facimus, ut malos expediat esse, Ph. 765.

Expello; inventa est causa, qua te expellerent, Hea. 991. — neque potuisse unquam ab hac me expellere, Hea. 260.

Expergiscor; Æschine, expergiscere! Ad. 634.

Experior; quin, beneficium rursum ei experimur reddere? Ph. 537. — nam fuisse erga me miro ingenio, expertus sum, He. 489 — experiar, Ad. 351. — quapropter evitar, faciam, experiar, Ad.

exquirere, iniqui patris est, A. 186.

Exsculpo; possumne ego hodie ex te exsculpere verum? Eu. 711.

Exse. Vid. in *Exe.*

Exsilio; ad te exsilui, Hea. 657.

Exsolvo; qua re suspectus suo patri, et Phidippo fuit, exsolvi, He. 821. — me hac suspicione exsolvam, He. 599. — illas errore, et te simul suspicione exsolves, He. 793. — quasi non ea potestas sit tua, ut te exsolvas, Hea. 721.

Exsp. Vid. in *Exp.*

Exspuo; quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo, Eu. 406.

Exstillo; lacrymis si exstillaveris, Ph. 974.

Exsupero; exsuperat ejus stultitia hæc omnia, Hea. 879.

Extemplo; cur non dixti extemplo Pamphilo? A. 519. — extemplo ejus morbum cognovi miser, He. 373.

Extimesco; extimui illico, He. 825. — patrem ut extimescam, ubi in mentem ejus adventi venit? Ph. 154.

Extinguo; seni animam primum extinguerem ipsi, Ad. 315. — ut hæc formam extinguerent, Ph. 108. — puerum extinguere, He. 749.

Extorqueo; immo hercle extorque, Ad. 484.

Extortor bonorum, Ph. 374.

Extra; magnum hoc quoque signum est, dominam esse extra noxiam, Hea. 298. — sum extra noxiam, He. 276. — extulisse extra ædes puerum, He. 563. — neque notus, neque cognatus, extra unam aniculam, quisquam aderat, Ph. 98. — me censeu' potuisse omnia intelligere extra ostium, intus quæ egerint? Ph. 875.

Extraho; neque quo modo me inde extraham, Ph. 181. — nescis ex quanta ærumna extraxeris, He. 877.

Extrarius, a, um; hanc conditionem si cui tulero extrario, Ph. 578.

Extremus, a, um; extrema linea amare haud nihil est, Eu. 640.

Extrudo; Di te eradicent, Syre, qui me hinc extrudis, Hea. 589. — eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater, He. 173. — me extrusit foras, Eu. 736. — metuo, quam ne denuo miser aliquo extrudar hinc, Hea. 809. — injecta est spes patri, posse illam extrudi, Ph. 691. — nunc viduam extrudi, turpe est, Ph. 912.

Exulo; perii! nam domo exulo nunc, Eu. 610.

F.

Faba; at enim istæc in me cudetur faba, Eu. 381.

Fabrica; exadvorsum fabrica: ibi est, Ad. 586. — neque illic fabrica ulla erat, Ad. 720. — nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. 545.

Fabula; quæ est hæc fabula? A. 749. — hem, quæ hæc est fabula? Eu. 689. — dehinc ne expectetis argumentum fabulæ, Ad. 22. — Hecyra est huic nomen fabulæ, He. 1. — fabulam inceptat, A. 927. — exclamat, furem, non poetam, fabulam dedisse: Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam, Eu. 23 et 25. — ne illæ haud scit, quam mihi nunc surdo narret fabulam, Hea. 222. — eam Commorientes Plautus fecit fabulam, Ad. 7. — ego quoque illam inaudivi fabulam, Ph. 876. — in Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem, in prima fabula, Ad. 9. —

tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — quum animo cogites, quam vos facillime agitis, Ad. 503.

Facilis, e; nulla est tam facilis res, quin, Hea. 805. — rem imperas factu facilem, Hea. 704. — te isti facilem putant, Ad. 995. — facilem lingua tua tibi me reddidit, He. 761. — justam illam causam, facilem, optimam? Ph. 226. — facili me utetur patre, Hea. 217. — nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile, A. 813. — id esse verum, cuivis facile est noscere, Ad. 866. — non facile est expurgatu, He. 277. — cuivis facile scitu est, quam fuerim miser, He. 295. — hæc, ubi cognoris, facilia, Hea. 1061. — nihil est dictu facilius, Ph. 300.

Facilitas; mea facilitas multa, Hea. 648. — patris facilitas prava, Ad. 392. — mea facilitas corrumpat illorum animos, He. 248. — an mei patris facilitatem? Eu. 1047. — facilitate nihil esse homini melius, Ad. 865.

Facinus; facinus magnum et memorabile, Hea. 314. — facinus indignum! Ad. 673. — quam indignum facinus! Ph. 510. — facinus indignum, sic circumiri! Ph. 612. — qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. 156. — venit, clamitans, indignum facinus! A. 145. — o facinus audax! A. 402; Ph. 233. — o facinus animadvertendum! A. 769. — indignum jam facinus faxo ex me audias, A. 856. — o indignum facinus! Eu. 70. — hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. 644. — tam infandum facinus, ne audivi quidem, Eu. 664. — proh fidem Deum! facinus fœdum! Eu. 942. — qua audacia tantum facinus audet? Eu. 958. — vah! vide, quod inceptet facinus, Hea. 600. — quodnam ob facinus? Hea. 958. — facinus indignum? Ad. 174; He. 376; Ad. 448. — ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. 450. — hic pulcherrimum facinus audivi. Atqui mirificissimum, Ph. 869. — facinus indignum et malum! Ph. 1007. — sua quæ narrat facinora! Hea. 220.

Facio, fio; si tibi quid feci, aut facio, quod, A. 41. — qui conjecturam hanc nunc facio, A. 513. — facio sedulo, A. 681; Ad. 50. — ut grata mihi sint, quæ facio, omnia, Eu. 406. — quidquid facio, id facere causa mea, Eu. 1069. — ita facio, prorsus, Hea. 140. — ego de me facio conjecturam, Hea. 574. — istuc, Chreme, æqui bonique facio, Hea. 788. — nec vos est æquum, quod facio (succensere), mihi, Hea. 979. — facio te apud illum Deum, Ad. 537. — meum officium facio, Ad. 595. — paulatim plebem primulum facio meam, Ad. 902. — postremo non meum illud verbum facio, Ad. 956. — missa facio, Ad. 996. — si id facis, hodie postremum me vides, A. 323. — nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis, A. 394. — facis, ut te decet, A. 422; Hea. 1056. — perge facere ita, ut facis, A. 523. — quamobrem id tute non facis? A. 729. — bene facis, Eu. 186; Ad. 603, 606, 949, 975. — ah! non æquum facis, Hea. 91. — si id non facis, ego, Hea. 107. — tu nunc sola reducem me in patriam facis, Hea. 398. — facis adeo indigne injuriam illi, Hea. 565. — hoc nihil facis, Ad. 168. — ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis, He. 211.

Ph. 236. — Parmeno, beue fecisti, Eu. 463. — non te dignum, Chærea, fecisti, Eu. 864. — beue fecisti : gratiam hsbeu maximam, Eu. 1090. — tu nuue tibi id laudi ducis, quod tum fecisti iuupia? Ad. 1u6. — sumtus, quos fecisti in eam, He. 685. — quæ tum, ubsecutus mihi, fecisti, ut decuerat, He. 688. —Menauder fecit Audriam et Periuthiam, A. 9. — nunquam euiquam uostrûm verbum fecit, A. 178. — quod autehac fecit, nihil sd me attinet, A. 187. — hæc te solum semper fecit maximi, A. 293. — ex Græcis bonis Latinas fecit nun bonas, Eu. 8. — hoc, quod fecit, res ipsa indicat, En. 658. — quiduam fecit? Eu. 954. — vestrum judicium fecit: me actorem dedit, Hea. 12. — qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum, Hea: 31. — non auderet hæc facere viduæ mulieri, quæ in me fecit, Hea. 951. — Syro ignoscas vulo, quæ mea causa fecit, Hea. 1069. — eam Commurientes Plautus fecit Fshulam, Ad. 7. — dixiu' hoc fore? quid fecit? Ad. 85. — qui, uisi quod ipse fecit, uihil rectum putat, Ad. 100. — id suus fecit indicium mihi, Ad. 62u. — sihi vixit: sihi sumtum fecit, Ad. 869. — eos hic fecit suos, Ad. 879. — fecit animi ut iucertus furet, He. 121. — si modeste ac raro hoc fecit? He. 552. — mater quud suasit sua, adulescens mulier fecit, He. 661. — nun mirum feeit uxor, si hoc ægre tulit, He. 709. — qui ita dictitat, quss antehac fecit fahulas, Ph. 4. — quid is fecit? Ph. 124, 477. — nihil fecit, quud succenseas, Ph. 263. — insidias uostræ fecit adolescentiæ, Ph. 274. — ita ut ille fecit? Ph. 281. — nihil fecit novi, Ph. 475. — siue nostra cura hæc sola fecit, Ph. 760. — uun odio id fecit tuu, Ph. 1015. — hæc si ueque ego, neque tu, fecimus, non sivit egestas facere uos, Ad. 105. — fecistis prohe, Ph. 458. — qnu exemplu sibi licere id faeere, quod illi fecerunt, putat, Hea. 21. — ultru, si quam (injuriam) feeere ipsi, expostulant, Ad. 597. — fecere alii sæpe, item boni, Ad. 692. — strepitus, elamor mulierum fecere, ut, He. 36. — vel rex maxumas (gratias) mihi agebat, quidquid feceram, Eu. 398. — quid feceras? 855. — ita fsciam, A. 46; Eu. 5u4, 723. — uou faciam, A. 276; Eu. 389. — eedu igitur, quid faciam, Dave? A. 384. — faeiam hercle sedulu, A. 599. — fsciam, A. 684; Hea. 236, 872; He. 756. — id faciam, iu proclivi quod est, A. 7u3. — quid igitur faeiam? Eu. 46. — faeiam, ut jusseris, Eu. 174. — fae, ita ut jussi; deducantur isti. Pa. Faciam, Eu. 2u7. — opus faeiam, ut defetiger usque, ingratiis ut durmiam, Eu. 220. — iu ea re utilitatem ego faciam ut cognoscas meam, Eu. 309. — faciam sedulo, ac dabo operam, adjuvabo, Eu. 362. — fac auimo hæc præsenti dieas. Cu. Fsciam, Eu. 768. — faciam, ut hujus luei semper memiueris, Eu. 8uu. — quid faeiam? Eu. 848; Hea. 469, 585, 925; Ph. 533. — uun faeiam, Pythias, Eu. 900. — quid igitur faeiam miser? quidve incipiam? Eu. 965. — quod tameu uune faciam, Hea. 262. — haud faciam, Hea. 416, 797. — quid faciam, Syre mi? gaudeo, Hea. 692. — faeiam boni tibi aliquid pru ista re, ae lubens, Hea. 763. — uam te sciente faeiam, quidquid egero, Hea. 874. — quid

fac amabo, Eu. 534. — fac animo hæc præsenti dicas, Eu. 768. — fac vicissim ut memineris, Eu. 814. — fac quam primum hæc audiat, Eu. 1041. — istuc fac me ut sciam, Hea. 84. — fac ergo, Hea. 550. — fac te patrem esse sentiat! fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 926. — salsamenta hæc fac macerentur pulchre! Ad. 382. — bono animo fac sis: et istam quod potes, fac consolere, Ad. 513, 514. — tu fac, ut dixi, si sapis, Ad. 710. — hilarum ac lubentem fac te, Ad. 760. — fac quam plurimum illis relinquas, Ad. 817. — hilarum fac te, Ad. 846. — unam fac domum, Ad. 913. — fac: promisi ego illis, Ad. 944. — fac, promitte, Ad. 946. — fac eadem ut sis porro, He. 764. — fac ut illam ducat, nos quam volumus, Ph. 670. — fac illa ut placetur nobis, Ph. 783. — fac periculum, Ph. 932. — me missum face, A. 682. — huc face ad me ut venias, si quid poteris, A. 714. — orandi jam finem face, A. 823. — nos missos face, A. 835. — missa istæc face, Eu. 90. — tibi ut opus facto est, face, Hea. 80. — dividuum face, Ad. 242. — missa hæc face, Ad. 910. — itidem tu face, Ph. 397. — quantum potes, me certiorem face, Ph. 673. — ventulum huic facito, Eu. 595. — periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu siet, Hea. 221. — facito dum eadem hæc memineris, Hea. 550. — quod imperabit, facito, Hea. 828. — hoc facito, Ad. 418. — sed, Demea, hoc tu facito, Ad. 502. — quæso, facito hæc tecum cogites, Ad. 812. — modo facito, ut illam serves, Ad. 849. — puer ut satur sit, facito, He. 770. — facite, fugite, invenite, efficite, qui detur tibi, A. 335. — domi adsitis, facite, Eu. 506. — facite æqui sitis, Hea. 28. — facite, æquanimitas poetæ ad scribendum augeat industriam, Ad. 24. — ita, ut dixi, Sostrata, facite, Ad. 640. — effundite, emite, facite, quod vobis lubet, Ad. 996. — facite, ut vostra auctoritas meæ auctoritati fautrix, adjutrixque sit, He. 47. — quod quum dixero, si placuerit, facitote, Eu. 1067. — ne quam faciam in nuptiis fallaciam, A. 212. — nec quid me nunc faciam, scio, A. 616. — una harum quævis causa me, ut faciam, movet, A. 906. — ut Thaidi me dedam, et faciam quod jubeat, Eu. 1025. — quid vis faciam? Eu. 1053. — rectum est? ego ut faciam: non est? te ut deterream, Hea. 79. — servos domi tantos ego solus faciam? Hea. 131. — malo quidem me dignum quovis deputem, si id faciam, Hea. 136. — quamobrem id faciam, vera causa est, Hea. 336. — cedo, quid vis? faciam, Hea. 846. — illum hoc rogitato simul, quamobrem id faciam, Hea. 945. — quamobrem hoc faciam, nescias, Hea. 1010. — ne forte imprudens faciam, quod nolit, Ad. 715. — tibi lubens bene faxim, Ad. 891, 900. — ne quid faciam plus, quod post me minus fecisse satius sit, He. 730. — quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro, He. 738. — quin tu, quod faciam, impera, Ph. 223. — nihil est, æque quod faciam lubens, Ph. 564. — quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. 143. — sed dico tibi, ne temere facias, A. 205. — paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. 797. — tune impune hæc facias? A. 912. — quid

mortuum me reducem in lucem feceris, He. 853. — ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris, Ph. 969. — quid ille fecerit! quem neque pudet quidquam, Ad. 85. — populo ut placerent, quas fecisset fabulas, A. 3. — an pœnitebat flagitii, te auctore quod fecisset adolescens? Eu. 1012. — ni id fecisset, magis mirum foret, He. 220. — magis placerent, quas fecisset fabulas, Ph. 12. — quin ergo rape me. Quid cessas? Ge. Fecero, Ph. 881. — sed si te æquo animo ferre accipiet, negligentem feceris, A. 398. — qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? A. 566. — illi gratum feceris, Eu. 722. — tute idem melius feceris, Ph. 426. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430. — qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Ph. 910. — id tua refert nihil, utrum illæ fecerint, He. 618. — indignum jam facinus faxo ex me audias, A. 856. — næ tu istas, faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285. — jam faxo scies, Eu. 663. — ademtum tibi jam faxo omnem metum, Hea. 341. — cupide accipiat, faxo, Ad. 210. — favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo, et molendo, Ad. 851. — jam faxo hic aderit, Ph. 308, 1054. — faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027. — verbum si mihi unum faxis, cave, A. 755. — cave, faxis; non opus est, pater, Hea. 187. — vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater, Hea. 198. — ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat, Ph. 553. — utinam ita Di faxint! Hea. 161; He. 354. — ita Di Deæque faxint, si in rem est Bacchidis, He. 102. — quid facere in hac re te velim, A. 50. — quæ meo cumque animo lubitum est, facere, A. 263. — ait, nimium parce facere sumtum, A. 451. — est optimæ adolescenti facere injuriam, A. 489. — tu has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 523. — qua fiducia id facere audeam? A. 615. — si perget lædere ita, ut facere instituit, Eu. 19. — non qui furtum facere studuerit, Eu. 28. — bonas matronas facere, meretrices malas? Eu. 37. — incerta ratione certa facere, Eu. 62. — ita facere certum est, Eu. 188. — quid istuc? si certum est facere, facias, Eu. 388. — voluit facere contra huic ægre, Eu. 624. — audax facinus facere, Eu. 644. — qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — necesse fuit hoc facere, Eu. 997. — me hujus quidquid facio, id facere maxume causa mea: verum idem si vobis prodest, vos non facere, inscitia est, Eu. 1069, 1070. — quo exemplo sibi licere id facere, quod illi fecerunt, putat, Hea. 21. — præter ætatem facere, Hea. 60. — tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. 103. — ego, quod me in te sit facere dignum, invenero, Hea. 108. — decrevi tantisper me minus injuriæ, Chreme, meo gnato facere, Hea. 148. — idem absens facere te hoc vult filius, Hea. 164. — periculum ex aliis facere, Hea. 210. — si certum est tibi sic facere, Hea. 467. — scin', quid nunc facere te volo? Id ut maturent facere, Hea. 494, 496. — facile equidem facere possum, si jubes, Hea. 547. — ea prohibet facere tua præsentia; Quod illum facere credito, Hea. 573, 577. — quid nunc facere cogitas? Hea. 607. — ne quid credas me advorsum edictum tuum facere

19. — scilicet facturum me esse, ut sit uecesse, Hea. 359. — at mihi fides apud bunc est, uihil me istius facturum, pater, Hea. 571. — quid illum porro credis facturum, Chreme? Hea. 591. — dicam. Quid deinde? Ch. Me facturum esse omnia, Hea. 865. — facturum credo, ut babeas quicum cantites, Ad. 754. — si id facis, facturave es, He. 739. — id facturas, Davus dudum prædixit mihi, A. 842.

Fio, *factus sum*; forte, ita ut fit, A. 80. — mihi non fit verisimile, A. 225. — quod si fit, pereo funditus, A. 244. — uunc hujus periçolo fit, A. 481. — hoc nisi fit, nihil moventur nuptiæ, A. 517. — opportune bic fit mibi obviam, A. 592. — credo, ut fit, misera præ amore exclusti buuc foras, Eu. 98. — is fit mihi obvisam, Eu. 328. — jam dudum illi facile fit, quod doleat, Eu. 448. — perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absuut, Eu. 600. — ita ut fit, ubi quid in animo est molestiæ, Eu. 630. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex uimio otio, Hea. 109. — bocque fit, ubi oou vere vivitur, Hea. 154. — uou fit sine periculo facinus magnum et memorabile, Hea. 314. — siquidem boc fit, Hea. 331. — scio, tibi esse boc gravius multo, sc durius, cui fit, Hea. 960. — id non fit, Hea. 995. — qui imperium credat gravius esse, vi quod fit, quam, Ad. 67. — quid fit, Ctesipbo? Ad. 267. — fit sedulo, uihil prætermitto, Ad. 414. — ægre solus, si quid fit, fero, Ad. 549. — oou, hercle hie quidem durare quisquam, si sic fit, potest, Ad. 556. — quid fit? quid tu es tristis? Ad. 772. — ex quibus conjectura facile fit, Ad. 826. — si id fit dando, atque obsequeudo, Ad. 884. — quid fit? qoid agitur? Ad. 887, 889. — quid deinde fit? He. 143. — sed, ut fit, postqusm, He. 158. — mutatio fit, ea uos perturbat, He. 633. — quid fit deuique? Ph. 121. — quod si fit, ut me excutiam, id restat, Pb. 585. — multa adveuienti, ut fit, nova hic, compluris, Pb. 610. — fit forte obviam mihi Pbormio, Pb. 616. — quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. 839. — uou me indicente bæc fiunt, Ad. 509. — res composita est: fiunt nuptiæ, Ad. 739. — multo melius hic quæ fiunt, scio, He. 217. — cujus hæc fiunt consilio omnia, He. 514. — qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes, Pb. 1009. — verba fiunt mortuo, Ph. 1014. — is meus est factus, Ad. 116. — de eadem causa est iracundus factus inimicissimus, He. 309. — duplex quæ ex argumento facta est simplici, Hea. 6. — virgo ex eo compressu gravida facta est, Ad. 476. — maligna multo, et magis procax facta illico est, He. 159. — inde est cognitio facta, He. 832. — etsi mibi facta injuria est, Pb. 407. — dissimili oratione sunt factæ, ac stilo, A. 12. — lites sunt inter eos factæ maxumæ, Eu. 733. — o factum beue! A. 105, 971; Eu. 674. — optime, inquam, factum! A. 595. — factum hoc est, Dave? Da. Factum, A. 667. — beue factum, A. 977. — hoc hercle factum est, Eu. 311. — perii! Pa. Quid factum est? Eu. 326. — factum. Ph. Et ea est indutus? Do. Factum, Eu. 707. — quid factum est? taces? Eu. 820. — aufugistin'? Ch. Hera, factum, Eu. 850. — quid ita? aut quid factum est? cedo, Eu. 949. — hoc

790. — qua causa id fiat, Hea. 827. — quando bene promeruit, fiat, Ad. 202. — quod cum salute ejus fiat. Sy. Ita fiat! Ad. 521, 523. — operam, ut fiat, dare, Ad. 937. — si vos istuc vultis, fiat, Ad. 949. — utinam hoc perpetuum fiat gaudium, Ad. 977. — ea causa, ut ne id fiat palam, He. 105. — tibi id in manu est, ne fiat, He. 493. — quid fit denique? Ge. Quid fiat? Ph. 122. — quid obstat, cur non veræ fiant? A. 103. — quo (nuptiæ) fiant minus, A. 197. — ego istæc, recte ut fiant, videro, A. 457. — nuptiæ fiant, A. 544. — si in rem est utrique, ut fiant, A. 547. — ne fiant isti viginti dies, Eu. 183. — est, Dis gratia, et unde hæc fiant, Ad. 123. — hæc ut fiant, Deos quæso, Ad. 492. — ut modo fiant. Ge. Fient, Ph. 710. — utinam esset mihi pars æqua amoris tecum, ac pariter fieret, ut, Eu. 92. — nam si esset, unde id fieret, faceremus, Ad. 107. — me reprehendi tamen, ne fieret palam, Ad. 627. — prospexti tibi, quid fieret? qua fierat? Ad. 694. — ut dicerem, argento opus esse, et id quo pacto fieret, Ph. 592. — dabamus operam, ut fieret, Ph. 759. — feci hodie ut fierent (nuptiæ), A. 605. — quo minus hæ fierent nuptiæ, A. 702. — si forte morbus amplior factus siet, He. 330. — utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit, A. 464. — audio, quid illo sit factum, A. 939. — narra ut factum siet, Eu. 969. — quod sit factum legibus, Ph. 455. — iræ factæ ampliores, He. 289. — quod si esset factum, Hea. 157. — quoniam non potest id fieri, quod vis, A. 306. — quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? A. 530. — istuc periculum in filia fieri, grave est, A. 567. — si poterit fieri, ut ne, A. 701. — alio pacto haud poterat fieri, ut, A. 794. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 173. — quid? tu his rebus credis fieri? Eu. 245. — æquum est fieri, ut a me ludatur dolis, Eu. 386. — erat suspicio, dolo malo hæc fieri omnia, Eu. 515. — dico ego mihi insidias fieri, Eu. 532. — sine sanguine hoc fieri non posse, Eu. 778. — quod ego numquam vidi fieri, Eu. 957. — ne quam in illum Thais vim fieri sinat, Eu. 962. — ubi satias cœpit fieri, Eu. 972. — ut facile scires, desiderio id fieri tuo, Hea. 307. — cujus maxume te fieri participem cupis, Hea. 428. — qui passus est id fieri, Hea. 532. — quo pacto id fieri soleat, calleo, Hea. 548. — itane fieri oportet? Hea. 562. — ubi videbit tantos sibi sumtus domi quotidianos fieri, nec fieri modum, ut, Hea. 755. — scite poterat fieri, Hea. 785. — Clinia hæc fieri videbat? Hea. 908. — non patiar, flagitiis tuis me infamem fieri, Hea. 1039. — e re nata melius fieri haud potuit, quam factum est, Ad. 296. — hæccine fieri! Ad. 391. — fient, quæ fieri æquum est, omnia, Ad. 507. — non potest fieri, Ad. 532. — putant sibi fieri injuriam, Ad. 597. — fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 629. — hoc adeo mea culpa fateor fieri, Ad. 632. — fieri aliter non potest, Ad. 940. — re ipsa fieri oportet, Ad. 959. — judico Syrum fieri esse æquum liberum, Ad. 965. — denique hic vult fieri. Mi. Vin, tu hoc fieri? Ad. 974. — quod te festivum putant, id non fieri ex vera vita, Ad. 992. — detrimenti nihil fieri potest, He. 234. — sed si fieri id non po-

— dictum ac factum reddidi, Hea. 760. — istunc liberum? quoduam ob factum? Ad. 966. — non imperabat coram, quid opus facto esset, puerperæ, A. 491. — ita facto est opus, A. 717; Ph. 715. — tibi ut opus facto est, face, Hea. 80. — moneo, quid facto usus siet, Ad. 430. — si ita opus est facto, eamus, Ad. 603. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001. — non usus facto est mihi hunc intro sequi, He. 327. — quod facto usus sit? He. 879. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — nunc quid opus facto sit, vide, Ph. 761. — ut alia tua facta sunt, Ph. 1019. — ob hæc facta spernor, Eu. 171: — collaudavi secundum facta et virtutes tuas, Eu. 1089. — probe horum facta imprudens depinxit senex, Ph. 268. — adolescentis facta tolerare, Ph. 730. — credis, te ignorarier, aut tua facta adeo? Ph. 931. — at tibi Di dignum factis exitium duint! A. 668. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. 153. — pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar, Eu. 940. — an quidquam pro istis factis dignum te dici potest? He. 209. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem, He. 526. — factis, ut credam, facis, He. 858. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430.

Facultas; Di, date facultatem huic pariundi, A. 232.

Facundia; actor poterit a facundia, Hea. 13.

Fallacia; hæc primum affertur jam mihi ab hoc fallacia, A. 472. — fallacia alia aliam trudit, A. 780. — intendenda in senem fallacia, Hea. 513. — si sensero hodie quidquam te fallaciæ conari, A. 197. — ausculta, quod superest fallaciæ, Hea. 771. — ne quam faciam in nuptiis fallaciam, A. 212. — fingunt quamdam fallaciam, A. 220. — aliquam fallaciam portare, A. 433. — minas triginta per fallaciam abstuli, Ph. 1037. — de fallacia dicis? at! inveni nuper quamdam, Hea. 596. — jamne oblitus es, inter nos quid sit dictum de fallacia? Hea. 849. — fingeret fallacias, Hea. 533. — per fallacias adducere ante oculos? Hea. 1043. — occidisti me tuis fallaciis, Ph. 671.

Fallo; irrides? nihil me fallis, A. 204. — certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego, A. 496. — nisi me animus fallit, Hea. 614, 668; Ph. 734. — nec pol me multum fallit: quin, He. 728. — heros qui fallunt, Hea. 537. — herum fefelli, A. 604. — num me fefellit? Hea. 514. — nihil me fefellit, Hea. 682. — iste me fefellit, Ph. 529. — atque eas itidem fallam, ut? Eu. 385. — vera dicendo, ut eos ambos fallam, Hea. 711. — an quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. 601. — nisi quid me fefellerit, Ph. 220. — aperte fallere dolis? A. 494. — ostendam, herum quid sit pericli fallere, A. 869. — quod sensisti illos me incipere fallere, Hea. 495. — nam quod de argento postulem me fallere, Hea. 671. — qui fallere insuerit patrem, Ad. 55. — ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. 63. — eas itidem fallam, ut ab illis fallimur? Eu. 385. — dum ne ab hoc me falli comperiar, A. 904. — qui magis licet, falli per servum senem? Eu. 39. — falli te sinas, Hea. 470.

Falso; continuo dari tibi verba censes. Si. Falso, A. 506. — falso

rejecit se in eum, flens, quam familiariter, A. 136. — facit, ut moneam familiariter, Hea. 58.

Fartor; concurrunt fartores, Eu. 257.

Fas; decrevi, nec fas esse ulla me voluptate hic frui, Hea. 149. — si jus, si fas est, He. 387.

Fateor; ego me amare hanc, fateor. Si id peccare est, fateor id quoque, A. 898. — quid? quid tum? fatue. An. Fateor, Eu. 604. —ita res est, fateor, Hea. 158.— mi Chreme, peccavi, fateor, Hea. 644. — leno sum, fateor, Ad. 189. — hæc adeo mea culpa fateor fieri, Ad. 632. — factum fateor, He. 839. — lex coegit. Audio, et fateor, Ph. 236. — ex Perinthia fatetur transtulisse, A. 14. — homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse, He. 829. — quum se servum fateatur tuum, Eu. 862. — hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis, Ad. 77. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam, Ad. 342. — non potest sine malo fateri, Eu. 713.

Fatuus, a, um; fatuus est, Eu. 1078. — quid? quid tum? fatue, Eu. 604.

Fauces; bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus, Hea. 673.

Faustus; o faustum diem! A. 958.

Fautrix; ita nostræ est omni fautrix familiæ, Eu. 1051. — vostra auctoritas meæ auctoritati fautrix adjutrixque sit, He. 48.

Faveo; illi faveo virgini, Eu. 915. — favete, adeste æquo animo, A. 24.

Favilla; favillæ plena, Ad. 850.

Faxim, Faxo; vide *Facio.*

Febris; quid morbi est? Pa. Febris. So. Quotidiana? He. 357.

Felicitas; bonæ felicitates adversæ, Eu. 325.

Felix; o faustum et felicem hunc diem! A. 958. — o hominem felicem! Hea. 380.

Fenestra; quantam fenestram ad nequitiam patefeceris! Hea. 481.

Fere; fere in diebus paucis, quibus hæc acta sunt, A. 104. — fere grandiuscula, A. 816. — neo rei fere sane amplius quidquam fuit, Hea. 55. — animo fere perturbato, Hea. 122. — abhinc menses decem fere, He. 823. — hic solebamus fere plerumque eam opperiri, dum, Ph. 89. — ruri fere se continebat, Ph. 363. — fere abhinc annos quindecim, Ph. 1016.

Ferio; Geta ferietur alio munere, Ph. 47.

Ferme; jam ferme moriens, A. 284. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme, Hea. 205. — itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, He. 312. — ferme eadem omnia, quæ incusaveras, Ph. 912.

Fero; ergo pretium ob stultitiam fero, A. 612. — fer me. Sy. Fero hercle vero, Hea. 692. — ægre solus, si quid fit, fero, Ad. 549. — fero alia flagitia ad te, Ad. 725. — æquo animo fero, Ad. 741. — hoc fructi pro labore ab his fero, odium, Ad. 874. — quod fers, cedo, Ph. 856. — hujus mortem fert familiariter, A. 111. — ut fert natura, facias, A. 797. — incœpi; dum res tetulit, nunc non fert, A. 834. — neque illarum affines esse rerum, quas fert adolescentia, Hea. 215. — multa fert libido: ea prohibet facere tua præsentia, Hea. 573. — quæ fert adolescentia, Ad. 53. — neque id

rundum aliquo modo est, Ad. 470. — quiu, quod est ferendum, feras, Ph. 430. — me credo esse natum ferundis miseriis, Ad. 547.

Ferox; eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. 415.

Ferus, a, um; adeon' me putas ferum, ut? A. 278.

Fervo; quum fervit maxume, Ad. 536.

Festino; quid festinas? aut quem quæris? Eu. 650. — quid festinas, mi Geta? animam recipe, Ad. 324. — video alios festinare, Hea. 125.

Festivitas; an (collaudem) mei patris festivitatem, Eu. 1047.

Festivus, a, um; te isti festivum putant, Ad. 991. — festivum caput! Ad. 262. — o mi pater festivissime! Ad. 988.

Festus, a, um; o festus! Eu. 560. — deserere festos dies, He. 592.

Fidelis; seni fidelis dum sum, Ph. 76. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — te mihi fidelem esse scibam, Ph. 580. — quam fideli animo in illam fui! He. 472. — meretricibus fideles amatores! He. 59.

Fides; attamen ubi fides? si roges, nihil pudet, A. 638. — in verbis fides, A. 859. — o Jupiter! ubinam est fides? Hea. 256. — at mihi fides apud huuc est, Hea. 571. — quem nequa fides, neque jusjurandum repressit, Ad. 307. — sat adhuc tua nos frustrata est fides, Ad. 624. — eo pacto apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides, Ph. 903. — seni nostro fidei nihil habeo, Hea. 1004. — bona nostra tuæ mando fidei, A. 296. — ego me tuæ commendo et committo fidei, Eu. 885. — crede hoc meæ fidei, Eu. 897. — proh Deum, atque hominum fidem! A. 237, 246; Hea. 61; He. 208. — commoneat, ut servem fidem? A. 280. — te oro, per tuam fidem, A. 290 — hanc fidem sibi, me obsecravit, ut darem, A. 402. — nullane in re esse homini cuiquam fidem! A 426. — firmavit fidem, A. 463. — propemodum habeo tibi jam fidem, A. 588. — solvisti fidem, A. 645. — Di vostram fidem! A. 718, 746; Eu. 418, 789, 923, 1048; Hea. 502; Ad. 382; Ph. 756, 807. — hac lega tibi meam astringo fidem, Eu. 102. — si fidem habeat, Eu. 139. — forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — proh fidem Deum! Eu. 942. — Thais patri se commendavit in fidem, Eu. 1038. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — venit ipsus ultro, fidem dans, Ad. 474. — illæc fidem nunc vostram implorat, Ad. 490. — pro Divum fidem! Ad. 750. — qui se in vostram commisit fidem, He. 53. — ut tergum meum tuam in fidem committam, He. 109. — si mihi fidem das, te tacituram, dicam. Ph. Fidem do: loquere, He. 112, 114. — servare in eo certum est, quod dixi, fidem, He. 402. — ei rei firmasti fidem, He. 581. — qui firmare meam apud vos possem fidem, He. 750. — dixit, jurijurando meo se fidem habuisse, He. 672. — cujus tu fidem in pecunia perspexeris, Ph. 60. — propter fidem decepta, Ph. 469. — ain fidem do. Do. Fabulæ! Ph. 491. — nequeo exorare, cum illo ut mutet fidem, Ph. 511. — itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. 809. — opus est fide, A. 34. — dictum ac factum reddidi. Cu. Bonan' fide?

uxorem ut daret, A. 101. — audierat non datum iri filio uxorem suo, A. 177. — filio uxorem dare, A. 453. — ubi desponsam nuntiasti filio, Hea. 892. — quid dotis dicam te dixisse filio? Hea. 938. — hujus filio hodie primam mammam dedit, Ad. 979. — filio luctum paras, He. 210. — filium perduxere illuc, A. 80. — observes filium, quid agat, A. 169. — amico filium restitueris, A. 571. — filium nisi sciret eadem hæc velle? A. 579. — in nuptias conjeci herilem filium, A. 604. — laborem capere ob filium? A. 872. — video herilem filium minorem huc advenire, Eu. 289. — dico nostrum esse illum herilem filium, Eu. 961. — filium unicum adolescentulum habeo, Hea. 93. — huic filium scis esse? Hea. 181. — sciat sibi filium redisse, Hea. 411. — filium meum amico video inservire, Hea. 417. — pati filium commeare ad mulierculam, Hea. 443. — abs te amittas filium, Hea. 480. — tibi qui filium restituerem, Hea. 492. — immo filium jube potius, Hea. 799. — serva, quod in te est, filium, Hea. 845. — Syrus idem mire finxit filium. Hea. 899. — si me via salvum esse, et filium, Hea. 942. — egone confitear, meum non esse filium, qui? Hea. 1018. — talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — ea ne me celet, consuefeci filium, Ad. 54. — hoc patrium est, potius consuefacere filium, Ad. 74. — tuum filium dedisti adoptandum mihi, Ad. 115. — Disperii! Ctesiphonem audivi filium una affuisse, Ad. 356. — collaudavit filium, Ad. 368. — vidistin' hodie? Sy. Tuumne filium? Ad. 401. — is filium negat esse ruri, Ad. 544. — hoc est patrem esse? aut hoc est filium esse? Ad. 711. — eo pacto prorsum illic alligaris filium, Ad. 848. — filium tum etiam, si nolit, cogas, ut, Ad. 854. — pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — dixtin' dudum, illam dixisse, sese expectare filium, He. 451. — meum receptas filium ad te Pamphilum, He. 743. — Philumenam compressam esse ab eo, et filium inde hunc natum, He. 833. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — fratris video filium mihi ire obviam, Ph. 253. — cui commendavi filium hinc abiens meum, Ph. 288. — filium narras mihi? Ph. 401. — tum video filium invitum mulierem ab se amittere, Ph. 918. — mihi quidem quotidie augescit magis de filio ægritudo, Hec. 474. — rus cras cum filio ibo hinc, Ad. 844. — gnatam inveni nuptam cum tuo filio, Ph. 816. — uxorem duxit: nati filii duo, Ad. 46. — si id te mordet, sumtum filii quem faciunt, Ad. 811. — quam ibi miseriam vidi! nati filii: alia cura, Ad. 871. — heus! ne filii quidem nostri hoc resciscant, volo, Ph. 818. — matres omnes filiis in peccato adjutrices solent esse, Hea. 993. — senes me filiis relinquunt quasi magistrum, Ph. 71.

Fingo; quum fingis falsas causas ad discordiam, He. 693. — fingit causas, ne det, sedulo, Eu. 138. — nonne ad senem aliquam fabricam fingit? Hea. 545. — voltus quoque hominum fingit scelus, Hea. 888. — fingunt quamdam inter se nunc fallaciam, A. 220. — ille tuus quoque Syrus idem mire finxit filium, Hea. 899. — facite, fin-

69. — noli fodere. Jussi. Lach. Sed eam jam remittet, He. 467.

Fœdus, a; nunc eo tibi videtur fœdus, quia, Eu. 684. — proh fidem Deum! facinus fœdum! Eu. 942.

Fœmina; neque hujus sis veritus, fœminæ primariæ, quin, Ph. 970.

Fœnero; metuisti; ne non tibi istuc fœneraret? Ad. 220. — fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices, Ph. 492.

Fœnus; sumeret alicunde. Get. Alicunde? nihil est dictu facilius. De. Postremo, si nullo alio pacto, fœnore, Ph. 301.

Foras; ipse exit foras, A. 174; Ad. 265. — video ipsum foras exire, A. 581. — misera præ amore exclusti hunc foras, Eu. 98. — unum quem evocari hinc via foras? Eu. 283. — homo quatietur certe cum dono foras, Eu. 358. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocius, Eu. 469. — foras simul omnes proruunt se, Eu. 599. — exi foras, sceleste! Eu. 668. — post una ambo abierunt foras, Eu. 701. — me extrusit foras, Eu. 736. — misera huc effugi foras, Eu. 944. — miles pellitur foras, Eu. 1040. — sed ipsum foras egressum video, Hea. 426. — quisnam a nobis egreditur foras? Hea. 561. — optume: ipsa exit foras, Hea. 722. — senex exit foras: ego fugio, Hea. 1002. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — ubi non erit, fortasse excludetur foras, Ad. 120. — sed eccum, Micio egreditur foras, Ad. 927. — agelli est hic sub urbe paulum, quod locitas foras, Ad. 953. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras, He. 36. — Pamphilus me solum seducit foras, He. 144. — illa hic maneret potius, tu hinc isses foras, He. 222. — qua me propter exanimatum citius eduxi foras, He. 364. — uxor, ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras, He. 522. — quapropter te huc foras puerum evocare jussi, He. 731. — eccum, ab sua palæstra exit foras, Ph. 484. — patruus interea inde huc egreditur foras: post recipit se intro, Ph. 877. — ubi erunt egressi foras, Ph. 891. — vides tuum peccatum esse elatum foras, Ph. 959.

Forem, Fore; vide *Sum;* videat infra lector, in suo loco.

Fores; quia hæ mihi patent semper fores, Eu. 89. — nunc tibi patent fores hæ, Eu. 282. — sed fores crepuere ab ea, Eu. 1028. — sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. 173. — quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. 613. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278. — qui mihi nunc uno digitulo fores aperis, Eu. 284. — Dromo pultat fores, Hea. 275. — fores effregit, atque in ædes irruit, Ad. 89. — non est flagitium, fores effringere, Ad. 103. — fores effregit? restituentur, Ad. 121. — aperi fores, Ad. 168. — accedam ad fores, perii! horresco, ubi pultare hasce occipio, Ad. 635. — tune has pepulisti fores? Ad. 642. — quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. 792. — agedum, ad fores. Accede propius, He. 315. — quid has metuis fores? Ph. 742. — hoc ubi ego audivi, ad fores ire perrexi, Ph. 865. — concede hinc a foribus paululum istorsum, Ph. 740.

Foris (Janua); sed quisnam? foris crepuit, Ad. 265.

Forte; forte, ita ut fit, filium perduxere illuc, A. 80. — forte unam aspicio adolescentulam, forma! A. 118. — forte ibi hujus video Byrrhiam, A. 358. — si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi, A. 730. — tum ille egens, furte applicat primum ad Chrysidis patrem se, A. 926. — relictus custos, ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. 287. — forte habui scortum, Eu. 424.—si Chremes huc forte advenerit, ut, Eu. 501. — nisi si illa forte, hanc se intendit esse, Eu. 524. — nisi si domum forte ad nos rediit, Eu. 663. — etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens, Hea. 235. — alteræ dum narrat, forte audivi, Hea. 272. — hic si quid nobis forte adversi evenerit, Hea. 355. — si quid hujus simile forte aliquando evenerit, Hea. 551. — nam, ut numerabatur forte argentum, intervenit homo, Ad. 407. — si forte frater redierit, viso, Ad. 551. — hinc. forte ea ad obstetricem erat missa, Ad. 621. — ne forte imprudens faciam, quod nolit, Ad. 715. — illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 745. — id si forte est, nescio, He. 321. — si forte morbus amplior factus siet, He. 330. — sed si quis forte malitia fretus sua, Ph. 273. — ubi abii abs te, fit forte obviam mihi Phormio, Ph. 616. — eo perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris effutiretis, Ph. 744. — quam sæpe forte temere eveniunt, quæ non audeas optare! Ph. 756. — nescio: verum, si forte, dico, Ph. 770.

Fortis, e; consilium quæro. Ch. Fortis, A. 704. — ut virum fortem decet, A. 446. — o vir fortis, atque amicus! Ph. 324. — ita uti fortes decet milites, Eu. 813. — fortis fortuna adjuvat, Ph. 203. — si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius; Eu. 50.

Fortiter; fortiter. Sy. Perquam! quia miseram mulierem vicit: hui! perfortiter, A. 568.

Fortitudo; vereor, ne istæc fortitudo in nervum erumpat denique, Ph. 325.

Fortuna; fortis fortuna adjuvat, Ph. 203. — an fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit? Eu. 1045. — quia sciebam, dubiam fortunam esse scenicam, He. 16. — gaudeo, tantam fortunam esse his datam, Ph. 883. — o fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. 406. — o fortuna! o fors fortuna! Ph. 840. — ne simili utamur fortuna, atque usi sumus, Ph. 32. — quod si eo meæ fortunæ redeunt, Ph. 201. — loquere, obsecro! quonam in loco sunt res, et fortunæ meæ? Ph. 473. — ut me tuarum miseritum est fortunarum, Hea. 464. — tum uno ore bona dicere, et laudare fortunas meas, A. 97. — servon' fortunas meas me commisisse futili? A. 611.

Fortunatus, a, um; fores aperis fortunatus, Eu. 284. — quid si nunc tute fortunatus fias? Eu. 369. — næ ego fortunatus homo sum! Hea. 825. — derides? fortunatus, qui istoc animo sies, Ad. 856. — quam fortunatus ceteris sum rebus! He. 601. — at tu mihi contra nunc videre fortunatus, Ph. 173. — o fortunatum istum Eunuchum! Eu. 365. — o fortunate! nescis quid mali præterieris, He. 418. — quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles, Ad. 504. — mea te

trem Chæream? Eu. 711. — scis, fratrem ejus esse apprime mobilem? En. 951. — non fratrem videt rei dare operam? Ad. 95. — arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — qui quidem te habeam fratrem, Ad. 269. — adortus jurgio fratrem, Ad. 405. — fratrem conveniam, Hegio, Ad. 500. — ibo, ac requiram fratrem, ut, Ad. 512. — fratrem nusquam invenio gentium, Ad. 542. — tute dicas mulieri: suspicionem propter fratrem ejus esse, Ad. 602. — neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam, Ad. 720. — fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. 63. — fratrem huc senis introduxit, Ph. 864. — nihil est Thaide hac tua, frater, dignius quod ametur, Eu. 1050. — o frater! frater! Ad. 257. — quando evenere hæc nobis, frater, prospere, Ph. 894. — ex me hic non natus est, sed ex fratre, Ad. 40. — id esse verum, ex fratre cuivis facile est noscere, Ad. 866. — a fratre quæ egressa est meo? Ph. 731. — factum est abs te sedulo pro fratre, Ph. 1001.

Fraus; si scire vis, ego dicam: gerro, iners, fraus, helluo! Hea. 1035. — eductos libere in fraudem illicis? A. 913. — in eamdem fraudem incides, Hea. 442.

Frequens; ibi tum filius cum illis, qui amabant Chrysidem, una aderat frequens, A. 107.

Fretus, a, um; hujus consilio fretus sum, A. 337. — hem! quo fretus siem, A. 621. — vobis fretus. Ph. Scin' quam fretus? Eu. 1062. — si quis malitia fretus sua, insidias nostræ fecit adolescentiæ, Ph. 273. — redigam vos in gratiam, hoc fretus, Chreme, Ph. 965. — ad studium hunc se applicasse musicum, amicùm ingenio fretum, Hea. 24.

Frigeo; ubi friget, huc evasit, Eu. 517. — sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731. — abi: tange: si non totus friget, me enica, Ph. 993. — hic homines frigent, Eu. 268.

Frons; da te hodie mihi: exporge frontem, Ad. 843.

Fructus; quia enim in illis fructus est, Ph. 332. — hoc fructi pro labore ab his fero, odium, Ad. 874. — metuit, quem ipsa nunc capit fructum, ne alio conferas, Eu. 450. — argentum mecum attuli, fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia, Ph. 679. — hæccine erat ea, quæ nostros fructus minnebat, vilitas? Ph. 1012.

Frugalis, ior; dedo patri me nunc jam, ut frugalior sim, quam volt, Hea. 681.

Frugi; frugi es, Eu. 605, 815; Hea. 597. — frugi homo es, Ad. 964. — frugi homo est, Ad. 987. — hominis frugi et temperantis functus officium, Hea. 580.

Fruor; tu illis fruare commodis, quibus tu illum dicebas modo, Eu. 372. — datur: fruare dum licet, Hea. 345. — agelli est paulum, quod locitas foras: huic demus, qui fruatur, Ad. 954. — nec fas esse ulla me voluptate hic frui, Hea. 149. — hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. 401. — ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falso frui, He. 843. — ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui, Ph. 360.

Frustra; quo magis lubido frustra incendatur tua? A. 309. — istas (fores) faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285. — qui

ctus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 281.

Funus; funus interim procedit: sequimur, A. 127. — ibi tum filius curabat una funus, A. 108. — egomet quoque ejus causa in funus prodeo, A. 115. — neque extra unam aniculam, quisquam aderat, qui adjutaret funus, Ph. 99.

Fur; exclamat, furem, non poetam, fabulam dedisse, Eu. 23. — ubi Centurio est Sanga, et manipulus furum? Eu. 775.

Furcifer; debeam, credo, isti quidquam furcifero, si, Eu. 861. — oh, tibi ego ut credam, furcifer? A. 620. — ego non tangam meam? CH. Tuam autem? furcifer! Eu. 797. — omitte de te dicere: ego te, furcifer, si vivo! Eu. 988.

Furtum; audiu' tu? hic furti se alligat, Eu. 808. — non qui furtum facere studuerit, Eu. 28. — pernoscite, furtumne factum existumetis, an, Ad. 13. — quam hic fugam, aut furtum parat? Ph. 192.

Futilis; servon' fortunas meas me commisisse futili? A. 611.

G.

Gallina; gallina cecinit: interdixit hariolus, Ph. 707.

Ganeo, Ganeum; dicam: gerro, iners, fraus, helluo, ganeo, damnosus! Hea. 1036. — eredo abductum in ganeum aliquo, Ad. 360.

Gannio; quid ille gannit? quid volt? Ad. 558.

Garrio; garris, Eu. 378; Hea. 536, 823; Ph. 210. — garri modo, Ph. 495.

Garrulus, a, um; me reprehendi, ne quid de fratre garrulæ illi dicerem, Ad. 627.

Gaudeo; haud muto factum. So. Gaudeo, A. 40. — jam id gaudeo, A. 363. — næ istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — salvum te advenire, gaudeo, Eu. 975. — nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo, Eu. 997. — meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — gaudeo. CH. Satis credo, Eu. 1050. — salvum advenisse gaudeo, Hea. 407. — quid faciam, Syre mi? gaudeo, Hea. 692. — næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo, Hea. 816. — quam gaudeo, ubi! Ad. 445. — gaudeo, Ad. 961. — gaudeo. Æs. Et ego. Sy. Credo, Ad. 977. — gaudeo gnati causa, He. 233. — gaudeo venisse salvum, He. 353. — bene nuncias: et gaudeo, He. 642. — salvum te advenisse gaudeo, Ph. 286. — gaudeo, tantam fortunam esse his datam, Ph. 882. — salvum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. 81. — gaudebam, A. 60, 89; Ad. 154. — impendio magis animus gaudebat mihi, Eu. 587. — gaudebat: me laudabat, Ph. 594. — vah! frustra sum igitur gavisus miser, Hea. 858. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — sed ut tacita mecum gaudeam, He. 107. — viu' hodie facere, quod ego gaudeam, et tuo viro oculi doleant? Ph. 1051. — abs quivis homine beneficium accipere gaudeas, Ad. 255. — jam hoc aliud est quod gaudeamus, Eu. 1040. — tanta vecordia innata cuiquam ut siet, ut malis gaudeant? A. 629. — omnes nos gaudere hoc, Chreme, te credo, eredere, A. 948. — gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — hunc

tris dilexi loco, A. 292. — o mi germane! Ad. 270.

Gero; quid rei gerit? Ge. Sic, tenniter, Ph. 145. — pneri inter se quam pro levibus noxiis ira gerunt! qnspropter? qnia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, He. 310. — ut homo est, ita morem geras, Ad. 432. — reviso, qnidnam Chærea hic rernm gerat, En. 922. — si frater, ant sodalis esset, qui magis morem gereret? Ad. 712. — animo morem gessero, A. 643. — illis morem gessero, He. 358. — ut stultissime qnidem illi rem gesserimus, Ph. 771. — sine me in hac re gerere mihi morem, Hea. 948. — atqne ut res gesta est, narrabo ordine, Ad. 515. — non me hanc rem patri, nt ut erat gesta, indicasse? Ad. 633. — omnenrrem scio, ut sit gesta, He. 468. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — peccato maxnmo, potasti, quasi re bene gesta, Ad. 779. — mos gerundus est Thaidi, En. 188.

Gerro; ego dicam: gerro, iners, frans, hellno, ganeo! Hea. 1035.

Gestio; ipsum gestio dari mihi in conspectum, Ph. 260. — Chærea, quid est, quod sic gestis? Eu. 558. — quid gestiam, ant quid lætus sim, En. 555. — rex te ergo in oculis. Th. Scilicet. Gn. Gestire, En. 402.

Gesto; quem ego modo pnerum tantillnm in manibns gestavi meis? Ad. 565. — hiccine non gestandus in sinu est? Ad. 713.

Gestus; nunc gestus mihi, voltusque est capiendus novns, Ph. 889.

Geta; Geta antem hic non adest, Ad. 292. — qnidnam est, quod sic video timidum, et properantem Getam? Ad. 306. — revocemus. Geta! Ad. 321; passim alibi.

Gladiator, Gladiatorius; quum rumor venit, datnm iri gladiatores, He. 40. — hi gladiatorio animo ad me affectant viam, Ph. 963.

Gladius; suo sibi bunc gladio jugulo, Ad. 962.

Gloria; pngilnm gloria, He. 33. — labore alieno magnam partam gloriam in se transmovet, Eu. 399. — ibi simnl rem, et belli gloriam armis repperi, Hea. 112. — gloriam tu istam ohtine, Ad. 818. — scit sibi nobilitatem ex eo, et rem gnatam, et gloriam esse, He. 872.

Glorior; vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. 765.

Gloriosus, a, um; in ea est parasitus Colax, et miles gloriosus, Eu. 31. — qui magis licet, facere parasitum edacem, gloriosnm militem? Eu. 38.

Glycerium; mea Glycerinm suos parentes repperit, A. 971. — iræ snnt inter Glycerium et gnatnm, A. 553. — mea Glycerinm, inquit, qnid agis? A. 134. — itane obstinate operam dat, nt me a Glycerio miserum abstrahat? A. 243; alibi passim.

Gnata; is (annulus) qnicnm exposita est gnata, Hea. 615. — tace, obsecro, mea gnata, He. 318. — quum compressa est gnata, He. 572. — vivit gnata, Ph. 748. — quæ opus fnere ad nnptias gnatæ, A. 743. — gnatæ vita in dnbinm veniet, Ad. 341. — quod me oravit Myrrhina, suæ gnatæ partum, He. 446. — non dncerem viruin satis firmnm gnatæ, He. 556. — cognosse annnlum illum Myrrhinam gnatæ snæ fnisse, He. 813. — meæ nutricem gnatæ video, Ph. 735. — unicam gnatam suam filio uxorem nt

demissis humeris esse, vincto pectore, ut graciles sient, Eu. 314.

Gradus; ad fores suspenso gradu placide ire perrexi, Ph. 866.

Græcus; Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci, Ph. 27. — eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca, Eu. 33. — ex integra Græca integram Comœdiam hodie sum acturus, Hea. 4. — cujs Græca sit, id dicerem, Hea. 8. — in Græca adolescens est, Ad. 8. — multas contaminasse Græcas, Hea. 17. — ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas, Eu. 8.

Grandis; an sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum? Ad. 677. — dicam tibi impingam grandem, Ph. 439. — proba et modesta. Mi. Aiunt. De. Natu grandior, Ad. 934. — quippe homo jam grandior, pauper, cui in opere vita erat, Ph. 362.

Grandiusculus; fere grandiuscula (virgo) jam profecta est illinc, A. 816.

Gratia; et habetur, et refertur a me gratia, Eu. 749. — est Dis gratia, Ad. 122, 139. — neque alio pacto componi potest inter eas gratia, He. 479. — est magna, ecastor, gratia de istac re, quam tibi habeam, He. 741. — si quis quid reddit, magna habenda est gratia, Ph. 56. — non potest satis pro merito referri gratia, Ph. 337. — quum is nihil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi, A. 332. — haud scio, an uxorem ducat; ac Syro nihil gratiæ, Hea. 1001. — id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam, A. 112. — jamdudum res reduxit me ipsa in gratiam, A. 950. — nunc referam gratiam, atque eas itidem fallam, ut? Eu. 385. — adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo, Eu. 557. — inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam, Eu. 718. — spero æternam inter nos gratiam fore, Eu. 871. — qui referam illi sacrilego gratiam? Eu. 910. — bene fecisti: gratiam habeo maxumam, Eu. 1090. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 302. — gratiam habeo, Ad. 891. — ego lepidus ineo gratiam, Ad. 918. — omnibus gratiam habeo: et seorsum tibi, Ad. 976. — iram expedies: rursum in gratiam restitues, He. 291. — Dis gratiam habeo, He. 346. — sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat, He. 390. — nunc tibi me certum est contra gratiam referre, He. 583. — evenit: habeo gratiam Dis, He. 653 — ut gratiam ineat sine suo dispendio, He. 796. — referetque gratiam ei, He. 799. — amo te, et non neglexisse, habeo gratiam, Ph. 54. — nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 338. — ego redigam vos in gratiam, Ph. 965. — redeat sane in gratiam, Ph. 1026. — quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia, A. 423. — credit, ea me hic restitisse gratia, A. 434. — sed ea gratia simulavi, vos ut pertentarem, A. 589. — nuptiarum gratia hæc sunt ficta, A. 838. — sed huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta, Eu. 99. — ego excludor: ille recipitur: qua gratia? Eu. 159. — ea gratia secum adduxisse, Hea. 768. — credo ea gratia concordes magis fore, He. 617. — nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes, He. 837. — inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. 621. — Dis

habeam te, Eu. 128. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174, 176. — habesne hominem, amabo? Ph. Quidni habeam? Eu. 674. — nunc habeam, necne, incertum est, Hea. 95. — decretum est pati, dum illum modo habeam mecum, Hea. 466. — qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ, Hea. 710. — omitto (tristitiam), qui quidem te habeam fratrem. Ah! vereor, ne id assentandi magis, quam quo habeam gratum, facere existumes, Ad. 269, 271. — satis mihi id habeam supplicii, dum, Ad. 314. — utin' eximium neminem habeam? He. 66. — est magna, ecastor, gratia de istac re, quam tibi habeam, He. 741. — otium ab senibus ad potandum ut habeam, Ph. 831. — habeas. Pa. Habeam? A. 651. — amicam ut habeas prope jam in uxoris loco? Hea. 104. — habeas illam, quæ placet, Ad. 625. — facturum credo, ut habeas quicum cantites, Ad. 754. — non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. 345. — priusquam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit, A. 379. — immo habeat: valeat, A. 891. — ait, si fidem habeat, se iri præpositum tibi, Eu. 139. — me miseram! forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — sciu' tu, ut tibi res se habeat? Eu. 799. — quid reliqui est, quin habeat, Hea. 193. — ille ut item contra me habeat, facio sedulo, Ad. 50. — habeat. In istac finem faciat, Ad. 1002. — is sibi responsum hoc habeat, Ph. 17. — qui gnatum haberem tali ingenio præditum, A. 98. — rus Sunii ecquod haberem, Eu. 519. — mihi quale ingenium haberes, fuit indicio oratio, Hea. 384. — næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo, quam argentum haberes, Hea. 817. — nemo posset, sat scio, qui haberet, qui pararet alium, hunc perpeti, Eu. 488. — prope jam ut pro uxore haberet, Hea. 98. — omnem rem, quo pacto haberet, enarramus ordine, Ad. 366. — non me clam haberet, quod celasse intelligo, He. 657. — quem diceret, nisi haberet, cui malediceret? Ph. 16. — quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim, A. 273. — si quidem istuc impune habueris, Eu. 1018. — pater narravit modo, quo pacto me habueris præpositam amori tuo, He. 582. — quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi, He. 607. — nescio, nisi ex ipsa quæras, unde hunc habuerit, Hea. 658. — minitemur, si cum illo habuerit rem, He. 718. — quid habuisset, quum perit? Eu. 522. — scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum, A. 95. — comperisse, Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam, A. 146. — non posse arbitror, neque illum hanc perpetuo habere, A. 565. — ut hanc habere studeat cum summo probro? A. 883. — sensit me tecum quoque rem habere, Eu. 138. — sine, illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere, Eu. 152. — spero me habere, qui hunc meo excruciem modo, Eu. 919. — ah! quid dixi habere me? Hea. 94. — suavia in præsentia quæ essent, prima habere, Hea. 965. — semper parce, ac duriter se habere, Ad. 45. — qui tibi magis licet meam habere, Ad. 180. — unam hanc rem me habere præter alios præcipuam arbitror, Ad. 259 —

ergo hac intro, Ad. 611. — hac transfer : unam fac domum, Ad. 913.

Hæreditas ; ea ad hos redibat lege hæreditas, He. 172. — clamitent, me sycophantam, hæreditates persequi, mendicum, A. 817.

Hæres ; qui sic sunt, haud multum hæredem juvant, He. 10. — satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem, Hea. 971.

Hæreo ; ipsa est : hæreo, Eu. 847. — nisi mihi prospicio, hæreo, Ph. 962. — perii : lingua hæret metu, Eu. 976. — in te omnis hæret culpa sola, He. 229. — perfice, ut hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem, Eu. 1054. — quin pugnus continuo in mala hæreat, Ad. 172. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404.

Hæsito ; in eodem luto hæsitas; Ph. 779.

Hariolor, Hariolus ; ego hoc hariolor, Ad. 203. — non mihi credis ? De. Hariolare, Ph. 491. — interdixit hariolus, Ph. 707.

Haruspex ; haruspex vetuit ante brumam aliquid novi negoti incipere, Ph. 708.

Hau ; hau! metuo, Eu. 757.

Haud, Haudquaquam ; haud muto factum, A. 40. — inceptio est amentium, haud amantium, A. 218. — haud vereor, si, A. 276. — at tu hercle haud quidquam mihi, nisi, A. 337. — haud dubium est, quin, A. 392. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — haud auspicato huc me attuli, A. 809. — certe extrema linea amare, haud nihil est, Eu. 641. — haud stulte sapis, Hea. 323. — Demea, haud aspexeram te, Ad. 374. — haud cito mali quid ortum ex hoc sit, Ad. 444. — haud opinor commode, He. 95. — meo labori haud parcens, He. 226. — haud equidem dico, mi Laches, He. 232. — haud ita est, Ph. 265. — haudquaquam etiam cessant, Hea. 165.

Heautontimorumenos ; (comœdia), Hea. 5.

Hecyra ; hecyra est huic nomen Fabulæ, He. 1. — hecyram ad vos refero, He. 29.

Hegio ; estne hic Hegio tribulis noster ? Ad. 439. — ahi, atque Hegioni rem omnem narrato ordine, Ad. 352. — salvere Hegionem plurimum jubeo, Ad. 461.

Hei, Heia ; hei vereor, ne quid Andria apportet mali, A. 73. — hei mihi! A. 263, 323, 624 ; Hea. 247 ; Ad. 125, 243, 453, 757 ; He. 366 ; Ph. 770, 1003. — hei misero mihi! Hea. 234 ; Ad. 174. — hei, quid stas ? lapis! Hea. 831 ; Ad. 793. — hei! metuo lenonem, ne, Ph. 490. — hei! veris vincor, Ph. 500. — hei! video uxorem, Ph. 796. — heia! ut elegans est! Hea. 1065. — heia vero! He. 250. — heia! sudabis satis, Ph. 627.

Helluo ; dicam : gerro iners, fraus, helluo! Hea. 1035.

Hem ; hem, A. 384 ; Eu. 746. — hem, quid est ? A. 116, 184 ; Ad. 282. — hem alterum, Eu. 459. — hem eunuchum tibi! Eu. 472. — hem! quid ? Bacchidem ? Hea. 311. — hem! quid dixti ? Hea. 340. — hem! desino, Ad. 138. — hem! sic volo, Ad. 170. — heus! heus! Syre. Sy. Hem! quid est ? Ad. 282. — hem! huic mandes, si, Ad. 372. — hem! duxit, He. 63. — hem! istoc verbo animus mihi rediit, He. 347. — accipe. Hem! lectum est, Ph. 52. — hem! istuc serva, Ph. 212.

— herum fefelli, A. 604. — si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi, ut liquido possim, A. 730. — tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere, A. 868. — nunquam commodius unquam herum audivi loqui, Hea. 559. — incredibile est, quantum herum anteeo sapientia, Ph. 247. — si herum insimulabis avaritiæ, male audies, Ph. 359. — tibi renuntio, here, futurum, ut scis sciens, A. 509. — etiam atque etiam cogita, here, Eu. 57. — salvum te advenire, here, gaudeo, Eu. 975. — here, primum te arbitrari, quod res est, velim, Eu. 978. — here, ne me spectes, Eu. 987. — atqui nunc, here: hic tibi asservandus est, Hea. 593. — here, licetne? Ch. Loquere, Hea. 975. — here, etiam tu nunc hic stas? He. 430. — here, salve: salvom te advenisse gaudeo, Ph. 286. — eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. 537.

Hesternus, a, um; quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent, Eu. 938.

Heu; heu me miserum! A. 648. — heu me miseram! He. 278. — heu me infelicem! hanccine ego vitam parsi perdere? He. 282.

Heus; heus puer, dic sodes, A. 85. — sed heus tu! Eu. 217, 434; Hea. 369. — omnium rerum, heus, vicissitudo est, Eu. 276. — heus! heus! Syre, Hea. 348. — heus! heus! Æschinus ego sum, Ad. 637. — heus! Sostrata, He. 339. — heus tu! cave, Ph. 398. — heus, nemon' huc prodit? Ph. 152. — heus, quanta mea paupertas! Ph. 902; et alibi passim.

Hic (adverb.); quis hic loquitur? A. 267; Eu. 86; Hea. 517; Ph. 738. — hic reddes omnia consilia incerta ut sient, A. 390. — si hic mali est quidquam, hem illic est huic rei caput, A. 459. — hic, ubi opus est, non verentur: illic, ubi nihil, ibi verentur, A. 639. — facile hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — hic ego illum contemsi præ me, Eu. 239. — ecquis hic? Ch. Ego sum Chremes, Eu. 530. — minus amicorum hic habens, Eu. 759. — fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — quem hic ego audio? Eu. 1059. — agrum in proximo hic mercatus es, Hea. 54. — est e Corintho hic advena anus paupercula, Hea. 96. Dionysia hic sunt hodie, apud me sis volo, Hea. 162. — cedo, quid hic faciet sua? Hea. 333. — hic si quid nobis forte adversi evenerit, Hea. 355. — hic me magnifice effero, Hea. 709. — dic me hic oppido esse invitam, Hea. 734. — etiam tecum res hic mihi est? Hea. 742. — ubi Clitipho nunc est? Cl. Eccum hic tibi! Hea. 829. — hic propter hunc assiste, Ad. 170. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404. — quid tu hic agas? Ad. 434. — utinam hic prope adesset alicubi, Ad. 454. — agelli est hic sub urbe paululum, Ad. 953. — hic, animus partim uxoris misericordia devinctus, partim, He. 167. — multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum, scio, He. 217. — quæ hic erant, curares, He. 230. — hic video me esse invisam immerito, He. 597. — nulla tibi, Pamphile, hic jam consultatio est, He. 650. — modo vidi virginem hic viciniæ miseram, Ph. 95. — quid huic hic est rei? He. 808. — valet. Hic est, Ph. 256. — hic pulcherrimum facinus audivi, Ph. 868. — dos hic maneat, Demipho, Ph.

tiis? A. 367. — hæc cum illis sunt habenda, sut, Hea. 325. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — horum ille nihil egregie præter cetera studebat, A. 58. — quum tu horum nihil refelles, vincam scilicet, Ph. 132. — ubi video hæc, cœpi cogitare, Hea. 128. — me in his deseruisti malis, Hea. 258. — illa cum his amittenda sunt, Hea. 325, et passim.

Hicce, *Hæcce*, *Hocce*; hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse, Eu. 269. — interea moritur cognatus senex horunc', He. 172. — hisce ego non paro me ut rideant, Eu. 249. — sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere, Eu. 151. — qui te amat plusquam hosce oculos, Ad. 907. — certum: hisce oculis egomet vidi, Ad. 330. — propter hujusce hospitæ consuetudinem, A. 440. — hisce aliquid esse eventurum mali, Eu. 998. — hasce ornamentis consequentur alteræ, Hea. 837. — horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser, Ad. 637. — petito hasce a me decem, Ph. 663. — qui me et se hisce impedivit nuptiis! Ph. 442. — hocce haud dubium est, quin, A. 392. — hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, Ph. 973.

Hiccine; hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset, A. 479. — hiccine est, Simo? A. 909. — hiccine non gestandus in sinu est? Ad. 713. — numquid hic confecit? Ph. Hiccine? Ph. 508. — hunccine erat æquum ex illius more vivere, an? Hea. 203. — hiscine tu, amabo, non contra insidiabere? He. 70. — o Jupiter! hoscine mores! Ad. 762. — hæccine ea est? He. 772. — hæccine erat ea vilitas? Ph. 1012. — hanccine ego ut contumeliam in me accipiam? Eu. 770. — hæccine erant itiones crebræ? Ph. 1011. — hoccine est humanum factum? A. 236. — hoccin' est credibile? A. 627. — hoccine quæsisti, obsecro? Hea. 1031. — hæccine flagitia! Ad. 380. — hæccine fieri! Ad. 391.

Hilaris, *Hilarus*; hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288, 858. — hilarum ac lubentem fac te, Ad. 760. — hodie modo hilarum fac te, Ad. 846. — certe tu quidem pol es multo hilarior, Eu. 730.

Hinc; hinc illæ lacrymæ! A. 126. — ego hinc me ad forum, A. 226. — abin' hinc in malam rem, A. 318. — ut hinc te intro ire jussi, A. 602. — ex ara hinc sume verbenas tibi, A. 728. — procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — scis eam hinc civem esse? Eu. 951. — in Asiam hinc abii, Hea. 111. — hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 279. — ibo obviam hinc, Hea. 340. — eccum Syrum ire video! hinc scibo jam, ut siet, Ad. 362. — quod hinc accesserit, id de lucro putato esse, Ad. 820. — quem sermonem habueris procul hinc stans accepi, He. 607. — ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar, Ph. 311. — quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi, Ph. 549. — petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — hæc hinc facessat, Ph. 634. — scelus hinc deportarier in solas terras? Ph. 977. — eamus intro hinc, Ph. 1053; passim alibi.

Ho; ho! tune is eras? Ph. 944.

Hodie; si sensero hodie quidquam te fallaciæ conari, A. 196. — si id facis, hodie postremum me

hoc hominis! Eu. 546. — o festus dies hominis! Eu. 560. — monstrum hominis! Eu. 696. — quid illue hominis est? Eu. 832. — o hominis impudentem audaciam! Hea. 313. — hominis frugi et temperantis functus officium, Hea. 580. — quæso, quid tu hominis es? Hea. 847. — pro Jupiter! hominis stultitiam, Ad. 368. — nomen nescio illius hominis, Ad. 574. — simulare certe est hominis, Ad. 738. — hæc magis sunt hominis, Ad. 740. — non mediocris hominis hæc sunt officia, Ad. 971. — non novi hominis faciem, He. 439. — nullane in re esse homini cuiquam fidem! A. 426. — homini adolescentulo filiam dare, A. 830. — — Di immortales! homini homo quid præstat! Eu. 232. — an cuiquam est usus homini, se ut cruciet? Hea. 81. — tibi erunt parata verba: huic homini verbera, Hea. 356. — vin' tu homini stulto mihi auscultare? Hea. 585. — quamobrem? me rogas? homini! Hea. 780. — homini misero colaphos infregit mihi, Ad. 200. — injeci scrupulum homini, Ad. 229. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — homini illico lacrumæ cadunt, Ad. 538. — facilitate nihil esse homini melius, Ad. 865. — nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata, He. 281. — in arcem transcurso opus est. Par. Cui homini? Pa. Tibi, He. 431. — persuasit homini: factum est, Ph. 135. — adeon' hominem esse invenustum quemquam, ut ego sum? A. 245. — o hominem audacem! A. 771. — ego commodiorem hominem non vidi, A. 846. — conveni hodie adveniens hominem haud impurum, Eu. 235. — scitum hercle hominem, Eu. 254. — uro hominem, Eu. 274. — nec quemquam esse ego hominem arbitror, Eu. 324. — illumne obsecro inhonestum hominem? Eu. 357. — papæ! jugularas hominem, Eu. 417. — Dii vostram fidem! hominem perditum miserumque, Eu. 418. — deum sese in hominem convertisse, Eu. 588. — Thais porro instare, ut hominem invitet, Eu. 619. — habesne hominem, amabo? Eu. 674. — o scelestum atque audacem hominem! Eu. 708. — qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — si vim faciet, in jus ducito hominem, Eu. 767. — qui hunc tantum hominem facias inimicum tibi, Eu. 801. — habemus hominem ipsum, Eu. 834. — nunquam, pol, hominem stultiorem vidi. At primo callidum et disertum credidi hominem, Eu. 1008, 1010. — accipit hominem nemo melius prorsus, Eu. 1081. — o hominem felicem! Hea. 380. — quid ego nesciam? hominem pistrino dignum, Hea. 530. — hominem amicum recipere ad te, Hea. 567. — non licet hominem esse sæpe ita ut volt, Hea. 666. — vah! quemquamne hominem in animum instituere, aut? Ad. 38. — volo hominem convenire, Ad. 155. — o hominem impurum! Ad. 184, 305. — hominem istum impurissimum absolvitote, Ad. 283. — opperiar hominem hic, ut salutem, et colloquar, Ad. 447. — non puduisse verberare hominem senem, Ad. 564. — vah! censen' hominem me esse? erravi, Ad. 581. — hominem maxumi pretii te esse, judicavi, Ad. 895. — tu me lapidem,

amore? En. 225. — hic homines prorsum ex stultis insanos facit, En. 254. — tace tu, quem ego esse infra infimos omnes puto homines, En. 490. — quos ais homines cessare? Hea. 884. — dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, Ad. 15. — nescis inescare homines, Sannio, Ad. 221. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? hospites, tum cives? Ph. 327. — per Deos atque homines! Ph. 763.

Homuncio; ego homuncio hoc non facerem? Eu. 591.

Honeste; quam in patria honeste pauper vivere, A. 800. — honeste quomodo hinc abeam, nescio, Eu. 715. — olim quum honeste potuit, tum non est data, Ph. 911.

Honestus, a, um; ita me Di ament, honestus est, Eu. 411. — honesta oratio est, A. 141. — erat forma præter cæteras honesta et liberali, A. 123. — is, ubi hanc forma videt honesta virginem, Eu. 132. — papæ! facie honesta, En. 230. — ille erat honesta facie, et liberali, En. 682. — neque honestum mihi, neque utile virgini est, He. 151. — id vero neutiquam honestum esse arbitror, He. 403.

Honos; hic pro illo munere tibi honos est habitus, Eu. 1022. — quum ego vestri honoris causa repudium alteræ remiserim, Ph. 927. — ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore, En. 260. — quam ego scio esse honore quovis dignam, Hea. 687.

Hora; dum hæc dicit, abiit hora, Eu. 341. — unam præterea horam ne oppertus sies, Ph. 513.

Horreo, Horresco; totus tremo, horreoque, En. 84. — horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser, Ad. 637.

Horridus, a, um; capillus passus, nudus pes, ipsa horrida, Ph. 106.

Horsum; mox noctu te adigent horsum insomnia, Eu. 219. — atat! eccum Phidippum, et patrem video. Horsum pergunt, He. 450.

Hortor; te sedulo et moneo, et hortor, ne, He. 64.

Hortus; hanc in horto maceriam jube dirui, quantum potest, Ad. 912.

Hospes; metuo, ut substet hospes, A. 916. — cliens, amicus, hospes, nemo est vobis? Ad. 531. — meo præsidio atque hospitis, A. 845. — nunc me hospitem lites sequi, A. 812. — Callidemidem hospitem Myconium conveni, He. 432. — Myconium hospitem expecto in arce Callidemidem, He. 802. — hospitem ecquem Pamphilum hic habes? He. 805. — evenit senibus iter, nostro in Ciliciam, ad hospitem antiquum, Ph. 67. — hunc adoriar hospitem, Ph. 604. — o optume hospes, pol, Crito, antiquum obtines, A. 819. — quocum tum uno rem habebam hospite, abii huc, Eu. 119. — coustitui cum quodam hospite, me esse illum conventuram, He. 195. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem? hospites, tum cives? Ph. 328.

Hospita; num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ, propter hujusce hospitæ consuetudinem? A. 440.

Hostis; nupta meretrici hostis est, a viro ubi segregata est, He. 790.

Huc; mulier quædam ex Andro commigravit huc viciniæ, A. 70. — dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur, A. 266. — ut ab illa excludar, huc

me tam facile victum quærere : ibi homo cœpit me obsecrare, ut, En. 261. — submonuit me Parmeno ibi servus, Eu. 571. — etsi subsensi id, illos ibi esse, Hea. 472. — ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium, Hea. 969: — ibi nunc sum, et usque id egi dudum, Hea. 985. — ut elegans est! credas animum ibi esse, Hea. 1065. — ibi usque ad necem operiere loris, Ad. 183. — ibi est. Dr. Quid ibi facit? Ad. 586. — quam ibi miseriam vidi! Ad. 871. — ibi demum ita ægre tulit, ut ipsam Bacchidem, si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret, He. 128, 129. — ibi continuo Antipho : voltisne eamus visere? Ph. 102 — ibi nunc sunt, Ph. 846; et passim alibi.

Ibidem; te ibidem pervolvam in luto, A. 779.

Idcirco; idcirco arcessor, A. 692. — idcirco huic nostro tradita est provincia, Hea. 516.

Idem, *eadem*, *idem*; tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 522. — idem Menandri Phasma dedit, Eu. 9. — animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. — præsens absensque idem erit, Ad. 73. — idem nunc huic operam dabo, He. 408. — idem recepit se intro, Ph. 878. — ut non cognoscas eumdem esse? Eu. 226. — conservis ad eumdem istunc præcipio modum, Ad. 425. — eodem die istuc verbum vere in te accidit, A. 887. — viden' me ex eodem ortum loco? En. 241. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — in eodemque mihi videntur ludo doctæ, He. 203. — disciplina est eisdem, munerarier ancillas, Hea. 300. — eademque ut esset apud te ob hoc quam gratissima, Hea. 368. — fac eadem ut sis porro, He. 764. — dum lubido eadem hæc manet, Ph. 715. — in eamdem fraudem incides, Hea. 442. — eamdem illam rationem antiquam obtine, Ad. 816. — in eamdem vitam te revolutum denuo video esse, He. 691. — cantilenam eamdem canis, Ph. 494. — an ego toties de eadem re audiam? Ad. 129. — qua via te captent, eadem ipsos capi? He. 73. — judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi, Ph. 404. — idem si vobis prodest, Eu. 1070. — Idem istuc mihi venit in mentem, Hea. 889. — mihi idem jus æquum est esse, Ad. 805. — idem hoc argentum ingratiis ei datum erit, Ph. 887. — veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod, A. 584. — idem hoc jam Pyrrhus factitavit, Eu. 782. — Idem absens facere te hoc vult filius, Hea. 164. — idem, quod ego, sentit, Ad. 570. — quod tu si idem faceres, He. 249. — tute idem melius feceris, Ph. 426. — eodem ut jure uti senem liceat quo, He. 10. — in eodem luto hæsitas, Ph. 779. — filium nisi sciret eadem hæc velle? A. 579. — adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est, Hea. 114. — istæc eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri, Ad. 601. — utin' omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. 199. — tædet jam audire eadem millies, Ph. 486.

Ideo; ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris, He. 218.

Idoneus, *a*, *um*; itane tandem idoneus tibi videor esse? A. 493. — magis esse illum idoneum, Ph. 720. — adeon' videmur vobis esse idonei? A. 759. — quod illa ætas

cio dico, tibi dico, Ad. 97. — haud licebat, nisi præfinito loqui, quæ illi placerent, He. 95. — illene indotatam virginem daret illi? Ph. 121. — istam times, ne illum talem præripiat tibi, Eu. 161. — puto et illum obsequentem, si quis recte aut commode tractaret, Hea. 152. — tu illum corrumpi sinis, Ad. 98. — Dii illum perduint! He. 441. — id viso, tun', an illi insaniant, A. 536. — tu, Parmeno, huc fac illi adducantur, Eu. 189. — licere id facere, quod illi fecerunt, putat, Hea. 21. — quod illi maledictum vehemens esse existimant, Ad. 17. — observabam mane illorum servulos, A. 83. — tute attente illorum officia fungere, Hea. 66. — nemo illorum quisquam, scito, ad te venit, He. 67. — laudem hic ducit maximam, quum illis placet, Ad. 18. — quodne perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. 922. — illos duos olim pro re tollebas tua, Ad. 813. — hæc illa misericordia! A. 126. — quod illa ætas magis ad hæc utenda idonea est, Hea. 133. — Andriæ illi id erat nomen, A. 86. — huic prorsus illam non dat, A. 372. — egone illam? quæ illum? quæ me? Eu. 65. — ille invitus illam duxerat, He. 142. — ea res disjunxit illum ab illa, He. 161. hinc illæ lacrymæ! A. 126. — illæ sunt relictæ, Hea. 243. — illæ mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 312. — ubi illæ sunt? Ph. 748. — una illarum propere præcucurrit, He. 371. — illis crucibus nunc referam gratiam? Eu. 383; Ph. 726. — at at! hoc illud est! A. 125. — quid illud mali est? Eu. 547. — ibit ad illud illico, quo, Hea. 487. — o scelera! illud vide, Ad. 229. — illud mihi argentum rursum jube rescribi, Ph. 912. — tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam, Hea. 475. — illa cum his amittenda sunt, Hea. 325 — illa, quæ antehac facta sunt, omitte, Ad. 88; et sæpissime alibi.

Illi pro *illic;* ego illi maxumam partem feram, Ad. 117.

Illiberalis; servum haud illiberalem præbes te, Ad. 890. — ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. 450.

Illiberaliter; factum a vobis illiberaliter, Ad. 668. — quam is aspernatur nunc tam illiberaliter, Ph. 371.

Illic (adverb.); illic, ubi nihil opus est, ibi verentur, A. 640. — facile hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — quid illic hominum litigant! A. 747. — mater mea illic mortua est nuper, Eu. 130. — nam nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834. — quid illic jamdudum gnatus cessat cum Syro? Hea. 883. — prius nox oppressisset illic, quam huc reverti posset: ubi me illic non videbit, Ad. 527, 528. — quonam? Sy. Illic, ubi etiam caprificus magna est, Ad. 579. — neque illic fabrica ulla erat, Ad. 720. — eo pacto prorsum illic alligaris filium, Ad. 848. — illic haud licebat, nisi præfinito loqui, He. 94. — multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum assidue, scio, He. 217. — frustra illic expectet, He. 438. — ineptus, dum illic sedeo, He. 771. — interea dum sedemus illic, Ph. 91. — quid illic tam diu, quæso, commorabere? Ph. 571.

Illic, illæc, illoc; hem illic est huic rei caput, A. 459. — ubi illic est scelus, qui me perdidit? A.

tibi, pæne illusi vitam filiæ, A. 824. — dignam me putas, quam illudas? Hea. 741. — adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis? A. 759. — ulciscar; ut ne impune in nos illuseris, Eu. 941.

Illuvies; una ancillula erat, pannis obsita, neglecta, immunda illuvie, Hea. 295.

Imber; Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum, Eu. 585.

Imbrus; interea in Imbro moritur cognatus senex horunc', He. 171.

Immemor; quasi exprobratio est immemoris beneficii, A. 44. —num immemores discipuli? A. 478.

Immerens; inscitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquum est, He. 740.

Immerito; suspicio de me incidit: neque ea immerito, Ad. 619. — me abs te immerito esse accusatam, rescisces. La. Scio. Te immerito? He. 208, 209. — vide, quam immerito ægritudo hæc oritur mihi abs te, He. 223. — hic video me esse invisam immerito, He. 597. — nec leviorem vobis (gnatum) viderier immerito, He. 760. — jamdudum te omnes nos accusare audio immerito: et horum me omnium immeritissimo, Ph. 290.

Immisericorditer; factum a vobis duriter, immisericorditerque: atque etiam illiberaliter, Ad. 667.

Immo; nempe ut curentur recte hæc. Si. Immo aliud, A. 30. — quid? hoc intellextin'. Da. Immo callide, A. 201. — immo abi intro: ibi me opperire, A. 524. — immo melius, spero, A. 620. — immo etiam, A. 657, 675, 710. — immo enim nunc quam maxime abs te postulo, ut, A. 825. — immo vero indignum jam facinus faxo ex me audias, A. 856. — immo enim vero infeliciter, Eu. 329. — immo enim si scias, Eu. 355. — ubi? domiu'? Ch. Immo apud libertum Discum, Eu. 608. — credin'? Gn. Immo certe, Eu. 811. — immo habui, Chreme, Hea. 94. — immo ad tuam matrem abducetur, Hea. 335. — immo si scias, Hea. 447, 770. — non potest. Immo optume, Hea. 677. — immo, ut recta via rem narret ordine, Hea. 706. — immo, aliis si licet, tibi non licet, Hea. 797. — immo abeat multo malo, quovis gentium, Hea. 929. — immo et ibi nunc sum, Hea. 985. — an dubitas, Clitipho? Ch. Immo, utrum volt, Hea. 1060. — immo hercle extorque, Ad. 484. — immo ego ibo, Ad. 606. — immo hercle ita nobis decet, Ad. 932. — non mea opera, neque pol culpa evenit. La. Immo maxume, He. 228. — an conveniam modo? Pa. Immo, quod constitui, He. 437. — immo vero abi, He. 726. — nescis, Parmeno. Par. Immo vero scio, He. 878. — immo enim nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 338. — siccine hunc decipis? Do. Immo enimvero hic me decipit, Ph. 527. — immo non potuit melius pervenirier eo, quo, Ph. 639. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 876. — immo vero uxorem tu cedo, Ph. 935. — immo, ut meam jam scias sententiam, Ph. 1042. — immo vero pulchre discedo, et probe, et præter spem, Ph. 1046; passim alibi.

Immodestus; vel heri in vino, quam immodestus fuisti! quam molestus! Hea. 568.

Immortalis; pro Deum immorta-

esse impero, A. 864. — jubeo, cogo, atque impero, Eu. 389. — sed numquid aliud imperas? Eu. 213. — bonam atque justam rem oppido imperas, Hea. 704. — mihi, ne abscedam, imperat, Eu. 578. — non imperabat coram, quid, A. 491. — quantum imperavi, date, A. 485. — imperavi egomet mihi omnia assentari, Eu. 252. — quæ volo, simul imperabo, Eu. 493. — quod imperabit, facito, Hea. 828. — quidvis oneris impone, impera, A. 899. — pater, omnia faciam: impera, Hea. 1057. — quin tu, quod faciam, impera, Ph. 223. — ut te cogam, quæ ego imperem, facere, He. 244. — sto expectans, si quid mihi imperent, Eu. 594. — hoc qui nequit, fateatur se nescire imperare liberis, Ad. 77.

Impertio; Impertior; plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho, Eu. 271. — cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. 321.

Impetro; quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia, A. 423. — orabo gnato uxorem: si impetro, A. 529. — postquam eis mores ostendi tuos, impetravi, Eu. 1090. — perpulisti me: impetrasti: incœpi; dum rès tetulit, A. 834. — hunc orabo: huic supplicabo: credo, impetrabo, ut, A. 314. — id impetrabis. Dixi, Ph. 452. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem, He. 729. — quid ni? si nihil impetres, A. 316. — quod vos jus cogit, id voluntate impetret, Ad. 491. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 367. — ego impetrare nequeo hoc abs te biduum, saltem ut concedas solum? Eu. 181. — sinite impetrare me, He. 52.

Impingo; dieam tibi impingam grandem, Ph. 439.

Impius; ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? En. 643.

Imploro; illæc fidem nunc vostram implorat, Demea, Ad. 490.

Impluvium; in alienas tegulas venisse clanculum per impluvium, Eu. 589. — anguis per impluvium decidit de tegulis, Ph. 706.

Impono; quidvis oneris impone, impera, A. 899. — audacissime oneris quidvis impone, et feret, Ph. 560. — in ignem imposita est; fletur, A. 129.

Importunitas; importunitatem spectate aniculæ, A. 231.

Importunus; immo ille fuit senex importunus semper, Hea. 207.

Impotens; te novi, quam esse solèas impotens, Hea. 371. — adeon' impotenti esse animo, ut? A. 881.

Impotentia; propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609.

Improbus; tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — vitium est oblatum virgini olim ab nescio quo improbo, He. 383.

Improviso; de improviso nuptiæ, A. 361. — quasi de improviso respice ad eum, A. 418. — ubi de improviso interventum est mulieri, Hea. 281. — intervenit homo de improviso, Ad. 408. — hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. 612. — gaudeo, tantam fortunam de improviso esse his datam, Ph. 883.

Imprudens; et me, et te imprudens, perdidi. Ch. Itane imprudens? A. 536, 537. — imprudens harum rerum, ignarusque omnium, Eu. 136. — præterii imprudens vil-

mihi advenis, A. 976. — in hoc biduum, Thais, vale, Eu. 190. — sese huc advorterat in nostram plateam, Eu. 344. — andisras? Gn. Sæpe; et fertur in primis, Eu. 429. — coimus, in hunc diem ut de symbolis essemus, Eu. 540. — ut unguibus illi in oculos involem venefico! Eu. 648. — si vim faciet, in jus ducito, Eu. 767. — ut contumeliam tam insignem in me accipiam? Eu. 770. — ubi vidi, me in pedes, quantum queo, in angiportum, Eu. 843, 844. — in diem istuc, Parmeno, est fortasse, Eu. 1019. — quæ tot res in unum conclusit diem? Eu. 1046. — perfice hoc, ut hæream in parte aliqua apud Thaidem, Eu. 1054. — quod agrum in proximo hic mercatus es, Hea. 54. — in Asiam ad regem militatum abiit, Hea. 117. — servolum ad eam in urbem misit, Hea. 191. — pessime istoc in te atque in illum consulis, Hea. 437. — intendenda in senem est fallacia, Hea. 513. — amici quoque res in tuto ut collocetur, Hea. 689, 695. — consulere in longitudinem, Hea. 965. — victus, vestitus, quo in tectum te receptes, Hea. 970. — eum hic locum sumsit sibi in Adelphos. Ad. 11. — mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — potius, quam venias in periculum, Ad. 241. — etiam de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. 244. — ah, vereor coram in os te laudare amplius, Ad. 270. — ut iram hanc in eos evomam, Ad. 313. — capite in terram statuerem, Ad. 317. — credo abductum in ganeum aliquo, Ad. 360. — dedit in sumtum dimidium minæ, Ad. 371. — credebas, illam in cubiculum iri deductum domum? Ad. 698. — interea in angulum aliquo abeam, Ad. 789. — quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies, Ad. 862. — obsecundare in loco, Ad. 999. — huc raro in urbem commeat, He. 175. — Non visam uxorem, quum in proxumo hic sit ægra? He. 341. — de reducenda id facias, quod in rem sit tuam, He. 391. — ea me abstinuisse in principio, quum data est, He. 411. — tibi id in manu est, ne fiat, He. 493. — forma in tenebris nosci non quita est, He. 572. — opportune te mihi in ipso tempore ostendis, He. 627. — non potest transdere hominem in otium, Ph. 2. — in medio omnibus palmam esse positam, Ph. 17. — hinc me conjicerem protinus in pedes, Ph. 191. — in me omnem iram derivem senis? Ph. 323. — ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias. Restitui in integrum, æquum est, et bonum, Ph. 449, 451. — dic, quid velis dari tibi in manum? Ph. 633. — præsens quod fuerat malum, in diem abiit, Ph. 780. — in jus ambula. Ph. In jus! Ph. 935, 936. — in jus eamus. Ph. In jus! Ph. 980. — nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere, Ph. 987; sæpius alibi.

Inanis; laborem inanem ipsus capit, He. 344.

Inaudio; ego quoque illam inaudivi fabulam, Ph. 876.

Incedo; nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? A. 732. — virum bonum eccum Parmenonem incedere video, Eu. 917.

Incendo; loquarne? incendam. Taceam? instigem, Ph. 187. — ut illius animum cupidum inopia incenderet, Hea. 367. — incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo, He. 562. — quam id loqui, quo magis lubido frustra in-

aliquid novi negoti incipere, Ph. 708. — turpe inceptu est, Ph. 456. — quidnam incepturus? A. 725. — quæ (amicitia) incepta a parvis, cum ætate accrevit simul, A. 540. — sine! inceptum est: perfice hoc mihi perpetuo, Hea. 863. — nuptiarum gratia hæc sunt ficta, atque incepta, Ad. 838. — in re incipiunda ad defendendam noxiam, Ph. 225.

Inclementer; tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse, Eu. 4.

Incogitans; quod ni fuissem incogitans, Ph. 155. — adeon' te esse incogitantem, atque impudentem, ut? Ph. 498.

Incolumis; posthac incolumem sat scio fore me, A. 613. — parentes, patriam incolumem, Hea. 194.

Incommode; incommode hercle. Ch. Immo infeliciter, Eu. 329. — quia tam incommode illis fors obtulerat adventum meum, He. 370. — incommode mihi nuptiis evenit, He. 839.

Incommoditas; incommoditas denique huc omnis redit, A. 568. — quot incommoditates in hac re accipies, nisi caves? Hea. 933.

Incommodo; magis id adeo, mibi ut incommodet, quam ut obsequatur gnato, A. 162.

Incommodum; mihi veniebat in mentem ejus incommodum, Ph. 651. — hic tibi nihil est quidquam incommodi, He. 400. — meditata mihi sunt omnia mea incommoda, Ph. 248. — incommoda, atque injurias viri omnes ferre, He. 165. — multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. 629.

Incommodus, a, um; non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum inducas pati? He. 603. — non dici potest, quam re ipsa navigare incommodum est, He. 417. — hoc ego proferre, incommodum mibi esse arbitror, He. 153. — ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. 415. — incommoda alia sunt dicenda, Parmeno, Eu. 330.

Incredibilis, e; incredibili re, atque atroci percitus, He. 377. — vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. 624. — præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit, Ph. 239. — incredibile est, quantum herum anteeo sapientia, Ph. 247. — incredibilia Parmeno modo quæ narravit, Eu. 1048.

Incurvus; accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens, Eu. 336.

Incuso; quid me incusas, Clitipho? Hea. 962. — nos jamdudum hic te absentem incusamus, qui abieris, Ph. 471. — ferme eadem, quæ tute dudum coram me incusaveras, Ph. 913.

Inde; redeo inde iratus, A. 137. — si te inde exemerim, ego pro te molam, A. 180. — puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — Parasiti personam inde ablatam et Militis, Eu. 26. — ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — inde ad jurgium, Eu. 626. — quum inde abeo, jam tum inceperat turba, Eu. 724. — inde omnibus signum dabo, Eu. 780. — inde item in (angiportum) aliud, inde in aliud, Eu. 844, 845. — hæc inter nos nuper notitia admodum est: inde adeo, quod, Hea. 54. — jam inde usque a pueritia, Hea. 183. — jam inde ab adolescentia, Ad. 41. — inde ego hunc majorem adoptavi

— pol mei patris bene parta indiligenter tutatur, Ph. 787.

Indotatus, a, um; primum indotata est, Ad. 346. — virgo nihil habet. Et dnceuda indotata est? Ad. 733. — illene indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. 120. — vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini: etiam dotatis soleo, Ph. 937.

Induciæ; in amore hæc insunt vitia: induciæ, bellum, pax rursum, Eu. 60.

Induco; mea sic est ratio, et sic animum induco meum, Ad. 68. — quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco, He. 264. — eum esse quæstum, in animum induxi, maximum, Hea. 49; He. 50. — nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum, Ad. 599. — si ita istuc animum induxti esse utile, A. 573. — olim istuc, olim, quum ita animum induxti tuum, A. 885. — pergravia esse in animum induxti tuum, He. 292. — animum rursum ad meretricem induxti tuum, He. 689. — satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt, Hea. 723. — ita animum induxerunt, socrus omnes esse iniquas, He. 277. — causam hanc justam esse animum inducite, Hea. 41. — vide, quo me inducas, A. 400. — oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum, Hea. 1030. — non tute incommodam rem in animum inducas pati? He. 603. — huic animum assentari induxeris, Eu. 490. — nunquam credidi fore, ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere, He. 99.

Indulgeo; nimis me indulgeo, Eu. 222. — nimium illi, Menedeme, indulges, Hea. 862. — vestitu nimio indulges, Ad. 63. — dum nulla alia delectatio, quæ propior esset, te indulgebant, tibi dabant, Hea. 990. — id fieri, ex assentando, indulgendo, et largiendo, Ad. 993.

Induo; is dedit mihi hanc vestem: meam ipse induit, Eu. 701. — tuam vestem detraxit tibi? ea est indutus? Eu. 707. — ubi vestem vidit illam esse eum indutum pater? Eu. 1015.

Industria; si erit adjutrix nostræ industriæ, He. 32. — facite, æquanimitas poetæ ad scribendum augeat industriam, Ad. 25. — Paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. 797.

Ineo; ego lepidus ineo gratiam, Ad. 918. — adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo, Eu. 557. — hæc, quum rationem ineas, quam sint suavia, Ph. 344. — ut gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi prosit? He. 796. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 303. — oro, ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes, A. 826. — ratio de integro ineunda est mihi, Hea. 674.

Ineptia; ut video ego tuam ineptiam, Ad. 753. — usque adeo ego illius ferre possum ineptias, et magnifica verba, Eu. 740. — ad pauca ut redeam, ac mittam illius ineptias, Ph. 647.

Ineptio; ineptis. Deliras. Insanis? Aufer. Satiu' sanus es? Ad. 938. — haud desinam, donec perfecero hoc. Ph. Ineptis, Ph. 420.

Ineptus, a, um; hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus, Eu. 227. — ne ineptus, ne protervus videar, Hea. 577. — nimium ineptus es, Ad. 63. — ineptus hodie dum illic sedeo, He. 803. — age, inepte! Eu. 311; Ad. 272. — quid

Infra; quem esse infra infimos omnes puto homines, Eu. 489.

Infringo; homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 200.

Ingenium; ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem, A. 77. — experimini, ingenium quid possit meum, Hea. 47. — quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat, Hea. 284. — sic est ingenium, Ph. 70. — hæc ego putabam esse omnia humani ingeni, mansuetique animi officia, A. 113. — apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — antea qui scire posses, aut ingenium noscere? A. 53. — bene et pudice ejus doctum atque eductum sinam egestate ingenium immutarier? A. 275. — te per hanc dextram oro, et ingenium tuum, A. 289. — bonum ingenium narras adolescentis. My. Optumum, A. 468. — novi ingenium mulierum: nolunt, ubi velis, Eu. 811. — mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio, Hea. 384. — hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. 401. — rursum ad ingenium redit! Ad. 71. — ingenium novi tuum liberale, Ad. 687. — scire est liberum ingenium, atque animum, Ad. 833. — ad ingenium redis, He. 113. — pium ac pudicum ingenium narras Pamphili, He. 152. — postquam par ingenium nactus est, He. 170. — morem antiquum, atque ingenium obtines, He. 861. — ego te complures adversum ingenium meum menses tuli, Ph. 519. — qui gnatum haberem tali ingenio præditum, A. 98. — ipse est ingenio bono, A. 488. — non adeo inhumano ingenio sum, ut, Eu. 879. — ad studium se applicasse musicum, amicûm ingenio fretum, Hea. 24. — ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 151. — aut ingenio egregie ad miserias natus sum; aut, Hea. 420. — nisi illus ex tuo ingenio judicas, Hea. 881. — hæc, ita uti liberali esse ingenio decet, pudens, He. 164. — neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio ullam reperias? He. 200. — ita olim suo me ingenio pertulit, He. 302. — fuisse erga me miro ingenio expertus sum, He. 489. — ita plerique ingenio sumus omnes, Ph. 172. — adeon' ingenio esse duro te atque inexorabili, ut? Ph. 496. — eorum ingenia admiror simul, Eu. 250. — quo modo meretricum ingenia et mores posset noscere, Eu. 931. — qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi, A. 93. — ex aliarum ingeniis nunc me judicet, Eu. 198.

Ingens; o ingentem confidentiam! A. 878. — magnas vero agere gratias Thais mihi? Gn. Ingentes, Eu. 392. — fero alia flagitia ad te, ingentia, Ad. 725.

Ingenuus, a, um; quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es, Ph. 168.

Ingero; ingeram mala multa? A. 642. — nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere, Ph. 987.

Ingluvies; harum videre ingluviem, sordes, inopiam, Eu. 936.

Ingratiis; ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam, Eu. 220. — ea coacta ingratiis postilla cœpit victum vulgo quærere, Hea. 446. — hoc argentum, ita ut datum est, ingratiis ei datum erit, Ph. 887.

Ingratus, a, um; adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut? A. 278. — ah! nimium me ingratum putas, He. 854. — ignoscas

num iniquum postulo? Ph. 411. — æqui modo aliquid. Æs. Vah! leno iniqua me non vult loqui, Ad. 188. — fortasse aliquantum iniquior erat præter ejus lubidinem, Hea. 201.

Initio; ubi erit puero natalis dies: ubi initiabunt, Ph. 49.

Initium; narrationis incipit mihi initium, A. 711. — unde ortum est initium iræ, He. 351. — hic adeo his rebus annulus fuit initium inveniundis, He. 822. — nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde, He. 361.

Injuria; ea primum ab illo animadvertenda injuria est, A. 156. — tibi a me nulla orta est injuria, Ad. 190. — accipiunda, et mussitanda injuria adolescentium est, Ad. 208. — etsi mihi facta injuria est, Ph. 407. — una injuria est tecum, Ph. 982. — decrevi tantisper me minus injuriæ meo gnato facere, Hea. 147. — huic veritus est optumæ adolescenti facere injuriam, A. 489. — cum eo injuriam hanc expostulem? A. 641. — facis adeo indigne injuriam illi, Hea. 565. — etsi Æschinus nonnullam nobis facit injuriam, Ad. 149. — hanc injuriam mihi nolle factam esse, Ad. 163. — qui ita putant sibi fieri injuriam, Ad. 597. — te mihi injuriam facere arbitror, He. 256. — illi miseræ, indigne factam injuriam contexeris, He. 401. — facis huic adeo injuriam. Et facis injuriam, quum, He. 690, 692. — offerre injuriam tibi me immerenti, iniquum est. Ba. Qui post factam injuriam se expurget, parum mihi prosit, He. 740, 742. — en cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 349. — nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. 768. — gaudebam. So. Non injuria, A. 60. — quo jure, quaque injuria præcipitem me dabit, A. 214. — ipsus sibi esse injurius videatur: neque id injuria, A. 378. — metuebant omnes jam me. Gn. Non injuria, Eu. 433. — malo ego nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria, Eu. 701. — credo; neque id injuria, Hea. 581. — matres omnes filiis auxilio in paterna injuria solent esse, Hea. 994. — jusjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac, Ad. 167. — qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — prope jam remotum injuria adversarium, He. 22. — vereor, hera ne indigne injuria afficiatur, Ph. 729. — in amore hæc insunt vitia: injuriæ, suspiciones, Eu. 59. — parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme, Hea. 204. — en unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. 329. — carens patria ob meas injurias, Hea. 137. — incommoda, atque injurias viri omnes ferre, He. 165. — matris ferre injurias me, pietas jubet. Tum uxori obnoxius sum. Tot meas injurias! He. 301, 303. — non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt, He. 307. — si cogites, remittas jam me onerare injuriis, A. 829. — animus victus hujus injuriis, He. 168.

Injurius, a, um; ipsus sibi esse injurius videatur: neque id injuria, A. 378. — multimodis injurius, Clitipho, es, Hea. 320. — tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? injurium est, Ad. 107. — id quoque possum ferre, si modo reddat: quamquam injurium est, Ad. 206. — pol eamdem injurium est esse omnibus. Sy. Injurium autem est ulcisci adversarios? He. 71, 72.

Injussus; incendor ira esse ausam

inquit, ad cœnam vocabo? A. 454. — beus! beus! tibi dico, Chærea, inquit, Eu. 337. — egn, inquit, ad cœnam hiuc eo, En. 58n. — venit una, beus tu, inquit, Dore, Eu. 594. — heus! inquit, puer, Pamphilam arcesse, ut delectet hic nos, En. 624. — quæquæ fnrs fortuna est, iuquit, He. 386. — nunquaiu æque, inquit, ac modn, Pb. 93. — satis, iuquit, scita est, Pb. 11n. — ego, iuquit, jam a priucipio volui, Pb. 649. — bis rebus sane poue, inquit, decem minas, Ph. 666. — quantum potes, me certiorem, iuquit, face, Ph. 673. — fratrem huc, inquit, senis iutroduxit, Ph. 864. — quis erit rumnr populi, iuquit, Ph. 91. — tu, ducam, inquies, A. 389. — eccum me! inque, Hea. 829.

Insania; tu bomo adigis me ad insaniam, Ad. 112.

Insanio; insanis; qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — nou clamas? non iusanis? Ad. 731. — ineptis. Deliras. Insanis? aufer. Satin' sanus es? Ad. 941. — age, si hic uon insanit satis sua sponte, instiga, A. 694. — a primo homo iusanibat, Ph. 641. — sanus sim, anue insauiam? Eu. 556. — insaniam profecto cnm illo, Ad. 148. — quam si des operam, nt cum ratioue iusanias, Eu. 63. — id viso, tun', an illi insauiant, A. 536. — minime miror, qui insauire occipiunt ex iuiuria, Ad. 198. — factum: verum venit post iusauiens, Ad. 563.

Insanus, a, um; Timeo, ue quam ille hodie insauus turbam faciat, aut vim, Eu. 61. — cur iusano serviat? Hea. 32. — nusquam insanum scripsit adolescentulum cervam videre fugere, Ph. 6. — hic homiues prorsum ex stultis iusanns facit, Eu. 254. — abin' hiuc, insana? En. 86n.

Insciens; jocnlarium iu maluu inscieus pæne incidi, A. 784. — si peccavi, mi Cbreme, iusciens feci! Hea. 632. — quautas turbas coucivi insciens! Hea. 972. — certo scin, te inscieutem atque imprudentem dicere, ac facere, Hea. 633. — abi sis, insciens, Pb. 59.

Inscitia; verum idem si vnbis prodest, vos uon facere, iuscitia est, Eu. 1070. — quæ iuscitia est, adversum stimulum calces? Pb. 77. — o Jupiter! tantamne esse in auimo iuscitiam! Hea. 630.

Inscitus; inscitum, offerre injuriam tibi me immereuti, iniquum est, He. 739.

Inscribo; inscripsi illico ædes mercede, Hea. 144.

Insero; vidin' egn te modo manuum iu sinum huic meretrici inserere? Hea. 564.

Inservio; ita ut filium æquali suo video inservire, Hea. 418.

Insidiæ; dico ego mihi insidias fieri, Eu. 532. — insidias uostræ fecit adolesceutiæ, ac vicit, Ph. 274.

Insidior; hiscine tu, amabo, non coutra iusidiabere? He. 7n.

Insignis, e; haucciue ut contumeliam tam insignem in me accipiam? Eu. 770. — causam quærebat, quamobrem iusigue aliquid faceret his, Eu. 1000.

Insimulo; quod illum insimulat durum, id nnn est, Hea. 204. — si herum iusimulabis avaritiæ, male audies, Ph. 359.

Insisto; hanc habere nrationem mecum a priucipio institit, Hc. 381. — quam insistam viam? Eu.

294. — qua quærere insistam via? Ph. 193. — vide, ne impulsus ira prave insistas, He. 484.

Insolens; quid tu Athenas, insolens? A. 909.

Insomnia; aut jam revertere: aut mox noctu te adiget horsum insomnia, Eu. 219.

Insperans; feci hodie ut fierent, insperante hoc, A. 605.

Insperatus, a, um; an ego occasionem tam optatam, tam insperatam amitterem? Eu. 605. — celem tam insperatum gaudium? Hea. 414.

Inspicio; denique, inspicere tanquam in speculum, in vitas jubeo, Ad. 416. — postremo, tanquam in speculum, in patinas inspicere jubeo, Ad. 430. — perfecit, sibi ut inspiciundi esset copia, Eu. 21.

Instigo; non hercle ex re istius me instigasti, Ph. 968. — age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga, A. 694. — loquarne? incendam: taceam? instigem, Ph. 187. — ni instigemus etiam, ut nullus locus relinquatur preci? Ph. 546.

Instituo; petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — sapienter vitam instituit, A. 67. — si perget lædere ita, ut facere instituit, Eu. 19. — num mirum, revocari, cursum quum institueris? Ph. 847. — vah! quemquamne hominem in animum instituere, aut parare? Ad. 38. — ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere, Ph. 240.

Insto; num ego insto? Hea. 738. — ego illud sedulo negare factum: ille instat factum, A. 147. — postquam acrius pater instat, He. 121. — neque quod partus instabat prope, Ad. 308. — si altera illa magis instabit, Ph. 716. — Syre, insta, Ad. 279. — nunquam destitit instare, ut dicerem: suadere, orare, A. 663. — ille continuo irasci: neque negare audere. Thais porro instare, ut, Eu. 617. — magis unum etiam instare, ut hodie conficerentur nuptiæ, Hea. 896. — nescio quid suspicarier magis cœpi: instare, ut dicat, He. 828.

Instrenuus; etsi illud inceptum, tamen animi est pudentis signum, et non instrenui, Hea. 120.

Instruo; ut hosce intruxit, ipsus sibi cavit loco, Eu. 781. — tu hosce instrue, Eu. 780. — ut scias, quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem siet, Hea. 450. — jam instructa sunt mihi in corde consilia omnia, Ph. 321.

Insuesco; qui mentiri, aut fallere insuerit patrem, Ad. 55.

Insula; navem is fregit apud Andrum insulam, A. 222.

Insulsus; fatuus est, insulsus, tardus, Eu. 1078.

Insulto; næ tu istas (fores), faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285.

Insum; tristis severitas inest in vultu, A. 859. — si periculum ullum in te inest, He. 326. — in amore hæc omnia insunt vitia, Eu. 59. — multa in homine signa insunt, Ad. 826. — suspectans fabulam pictam, ubi inerat pictura hæc, Eu. 584. — ut, ni vis boni in ipsa inesset forma, Ph. 108. — dixin' ego, in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. 1092. — si redimat, magnum inesse in ea lucrum, Hea. 609. — quæ ego illis inesse video, Ad. 830.

Insuper; quin etiam insuper scelus, vestem miseræ discidit, Eu. 645. — ni miserum insuper etiam

patri indicares? Eu. 982. — etiam insuper defrudet? Ad. 247.

Integer, a, um; eum Plautus locum reliqnit integrum, Ad. 10. — narratque, ut virgo ab se integra etiam tum siet, He. 145. — integram Comœdiam hodie sum acturus, Hea. 4. — quin integram itidem reddam, ut accepi ab suis, He. 150. — egregia forma, atqne ætate integra, A. 72. — quam liberali facie, quam ætate integra! Eu. 473. — ex integra Græca hodie sum acturus, Hea. 4. — alias nt nti possim causa hac integra, He. 80. — potius quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio, Hea. 1012. — restitui in integrum, æquum est, et bonum, Ph. 451. — posthac quas faciet de integro Comœdias, A. 26. — ratio de integro ineunda est mihi, Hea. 674. — ecce autem de integro! Ad. 154. — cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis, Ph. 174.

Integrasco; vah! perii: hoc malum integrascit, A. 690.

Integratio; amantium iræ amoris integratio est, A. 556.

Intelligentia; eam calamitatem vestra intelligentia sedabit, He. 31.

Intelligo; non herele intelligo, A. 194. — obtundis, tametsi intelligo, A. 349. — si forte opus sit jusjurandum mihi. My. Intelligo, A. 731. — egn, quid agas, nihil intelligo, A. 739. — ab Andria est ancilla hæc, quantum intelligo, A. 758. — te esse illum dicam. Ch. Intelligo, Eu. 371. — tibi ab istoc, hera, cavendum intelligo, Eu. 882. — vah! nunc demum intelligo, Hea. 253. — adolescentem hoc nolle intelligo, Hea. 412. — ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento. Ch. Intelligo, Hea. 603. — prorsum nihil intelligo, Hea. 776. — te intelligo resipisse, Hea. 843. — tibi jam esse ad sororem intelligo, Hea. 981. — non intelligo satis, quæ loquatur, Ad. 309. — te postputasse omnes res præ parente, intelligo, He. 483. — non me clam haberet, quod celasse intelligo, He. 657. — quod huic intelligo evenire, He. 795. — si quid opus fuerit, heus! domo me. Ge. Intelligo, Ph. 440. — num tu intelligis, hic quid narret? Ph. 845. — verum aliter evenire multo intelligit, A. 4. — sed iis, quas semper in te intellexi sitas, A. 33. — quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis, A. 207. — nisi quia correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum, magnificare, He. 260. — quid? hoc intellextin'? A. 201. — eho! an tute intellexti hoc assimulari? Intellexti, A. 501, 507. — intellextin'? Ch. Probe, Eu. 767. — intellexti. An. Occidi! Ph. 198. — quid ais! quum intellexeras id consilii capere, A. 518. — vix dum dimidium dixeram, intellexerat, Ph. 593. — nunquamne hodie concedes mihi, neque intelliges? Ph. 805. — move ocius te, ut quid agam, porro intelligas, A. 733. — vereor, ne parturire intelligat. He. 413. — faciunt, næ, intelligendo, nt nihil intelligant, A. 17. — quod si intelligeret, quum stetit olim nova, Ph. 9. — si semel tuum animum ille intellexerit, Hea. 478. — nunquam istuc quivi ego intelligere, A. 591. — nostrum est intelligere, Hea. 578. — ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum

Interdico; interdico, ne extulisse extra ædes puerum usquam velis, He. 563. — interdixit hariolus, Ph. 706.

Interdiu; hisce opera ut data sit. Sy. Potest. Ct. Interdiu, Ad. 533.

Interdum; interdum propter dormiet, Eu. 368. — pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt, He. 307.

Interea; sine nunc meo me vivere interea modo, A. 153. — interea fiet aliquid, spero, A. 315. — interea introire neminem video, A. 364. — interea aliquid acciderit boni, A. 399. — interea miles in Cariam est profectus. Te interea loci cognovi, Eu. 125, 126. — dum hæc loquimur, interea loci ad macellum ubi advenimus, Eu. 255. — illa sese interea commodum huc advorterat, Eu. 343. — arcessitur lavatum interea virgo, Eu. 592. — vin' interea, dum is venit, domi opperiamur? Eu. 893. — rastros interea tamen appone, Hea. 88. — usque dum ille vitam illam colet inopem, interea usque illi de me supplicium dabo, Hea. 138. — interea dum sermones cædimus, Hea. 242. — dum ego propter te errans, tu interea loci collocupletasti te, Hea. 257. — tu hic nos, dum eximus, interea opperibere, Hea. 833. — dum hæ silescunt turbæ, interea in angulum aliquo abeam, Ad. 789. — quum interea rumor venit, He. 39. — quid interea? ibatne ad Bacchidem? He. 157. — quum interea semper mortem expectabam miser, He. 422. — interea dum sedemus illic, Ph. 91. — sæpe interea mihi senex narrabat, Ph. 365. — interea vita ut in tuto foret, Ph. 733. — patruus interea inde huc egreditur foras, Ph. 877; passim alibi.

Interemtus, a, um; si meum imperium exequi voluisses, interemtam (filiam) oportuit, Hea. 635.

Intereo; Dave, perii. Da. Quin tu hoc audi. Ch. Interii! A. 347. — interii! plus spei video, quam volo, Hea. 659. — nullus sum. Par. Qui dum? Pa. Perii! interii! cur mihi id non dixti? He. 322.

Interest; homini homo quid præstat! stulto intelligens! quid interest! Eu. 233. — hoc pater ac dominus interest, Ad. 76. — nimium inter vos, Demea, pernimium interest, Ad. 394. — quasi vero paulum intersiet, Eu. 685. — paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. 796.

Interficio; nunc est profecto, interfici quum perpeti me possum, Eu. 551.

Interim; tristis interim, nonnunquam collacrumabat, A. 108. — funus interim procedit, A. 127. — sed interim de symbolis quid actum est? Eu. 637. — interim dum ante ostium sto, Eu. 841. — scio, apud patrem: at nunc interim, Hea. 377. — sed interim, quid illic jamdudum gnatus cessat cum Syro? Hea. 883. — tu cum illa te intus oblecta interim, Ad. 285. — interim miris modis odisse cœpit Sostratam, He. 178.

Interior; imperat in interiore parte ut maneam solus cum sola: adnuo, Eu. 579.

Interloquor; siccine mihi interloquere? Hea. 691.

Interminor; edixin' tibi? interminatus sum, ne faceres? A. 497.

quod heri intromissus non est, Eu. 83.

Introrumpo; cesso hnc introrumpere? Eu. 995.

Intueor; quisnam hic adolescens est, qui intuitur nos? Hea. 403. — annuo, terram intuens modeste, Eu. 580.

Intus; illis quæ sunt intus, clamat de via, A. 492. — est Simo intus? A. 791. — omnia apparata jam sunt intus, A. 849. — anne est intus Pamphilus? A. 853. — sequere hac me intus ad Glycerium nunc, A. 980. — intus despondebitur: intus transigetur, A. 982, 983. — metuo fratrem, ne intus sit, Eu. 611. — abi tu, atque obsera ostium intus, Eu. 762. — hunc pro mœcho postea comprehendere intus, Eu. 992. — quos ludos præbueris intus, Eu. 1009. — estne ea intus? Hea. 454. — ellam intus, Ad. 390. — tu cum illis te intus oblecta interim, Ad. 285. — estne frater intus? Ad. 571. — intus Psaltria est, Ad. 763. — postquam intus sum omnium rerum satur, Ad. 769. — est Ctesipho intus? Ad. 782. — modo quæ narravit mihi hic intus Bacchis? He. 78. — mihi intus tuus pater narravit, He. 582. — intus cetera audies, Ph. 764. — eum nunc esse intus cum illis, Ph. 865. — me censen' potuisse intelligere extra ostium, intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. 875.

Invado; dolor repente invasit, He. 356.

Invenio; ubi te non invenio, A. 357. — fratrem nusquam invenio gentium, Ad. 542. — neque quomodo a me amittam, invenio, Ph. 506. — quid nunc suspicare, aut invenis de illa? Hea. 657. — hanc primus inveni viam, Eu. 247. — hoc ego mali non pridem inveni, Hea. 229. — de fallacia dicis? st! inveni nuper quandam, Hea. 597. — inveni, opinor, remedium huic rei, Ph. 615. — gnatam inveni nuptam cum tuo filio, Ph. 816. — invenisti hodie filiam, Hea. 846. — mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa invenimus, He. 779. — ubi inveniam Pamphilum? A. 339. — quod remedium nunc huic malo inveniam? A. 469. — ubi ego illum inveniam? Eu. 643. — inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam, Eu. 718. — quod illi argentum es pollicitus, eadem hac inveniam via, Hea. 329. — quod ejus remedium inveniam iracundiæ? Ph. 186. — quod huic nunc subito exitio remedium inveniam miser! Ph. 200. — unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. 533. — quem mihi amicum inveniam misera! Ph. 727. — tibi generum firmum, et filiæ invenies virum, A. 572. — si quidquam invenies me mentitum, occidito, A. 865. — inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat, A. 397. aliquid inveni modo quod ames, Eu. 308. — facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi, A. 335. — neque quod principium inveniam ad placandum, scio, Hea. 1046. — ita facillime sine invidia laudem invenias, A. 66. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — invenias argentum. Ge. Cupio: sed id unde, edoce, Ph. 539. — idem hoc tute melius quanto evenisses! En. 453. — ego, quod me in te sit facere dignum, invenero, Hea. 108. — quod ita quum esse invenero, He. 300. — dictum ac factum

Invitus; nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quum invitus facias, Hea. 806. — nemo ad te venit, nisi cupiens tui; ille invitus illam duxerat, He. 142. — invitus feci: lex coegit? Ph. 236. — Pamphile, haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus, He. 482. — hunc difficilem invitum servaret senem, Hea. 535. — eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater, He. 173. — vi coactum te esse invitum, lege, judicio tenes? Ph. 214. — tum video filium invitum sane mulierem ab se amittere, Ph. 919. — feci hodie ut fierent, insperante hoc, atque invito Pamphilo, A. 605. — uxor, liberi inventi, invito patre, A. 893. — num illa oppignerare filiam meam, me invito, potuit? Hea. 795. — me invito abduxit meam, Ad. 199. — ego istam invitis omnibus, Ad. 159. — dic me hic oppido esse invitam, Hea. 734.

Inultus, a, um; inultum nunquam id auferet, A. 612. — at, næ, illud haud inultum, si vivo, ferent, Hea. 919.

Invocatus; postulo, mihi invocato ut sit locus semper, Eu. 1058.

Involo; ut ego unguibus illi in oculos involem venefico! Eu. 648. — vix me contineo, quin involem in capillum, Eu. 858.

Ipse, vel *Ipsus, a, um;* quid, si ipse amasset? A. 112. — tute ipse his rebus finem præscripsti, pater, A. 151. — hic se ipsus fallit, haud ego, A. 496. — deliras? non tute ipse? A. 754. — homo ipse nusquam est. Is est, an non est? ipsus est? Eu. 543, 546. — in cognoscendo tute ipse aderis, Chærea, Eu. 892. — sed ipse egreditur, Hea. 1025. — sed estne hic ipsus, de quo agebam? Ad. 78. — iste tuus, ipse sentiet posterius, Ad. 140. — ipse egomet solvi argentum, Ad. 631. — qui amat, cui odio ipsus est, his facere stulte duco, He. 343. — si quidem ille ipse non vult, He. 560. — is est ipsus. Hei timeo miser! Ph. 560. — qui pæne harum, ipsiusque opera periit, He. 819. — perii! huic ipsi est opus patrono, Eu. 769. — seni animam primum exstinguerem ipsi, Ad. 315. — ipsum hunc orabo, A. 313. — qunm ipsum me noris, quam, Eu. 566. — te ipsum exspectabam, En. 742. — putavit me plus scire et providere, quam se ipsum sibi, Hea. 116. — apud ipsum lacum est pistrilla, Ad. 585. — sed eccum ipsum! Ad. 724. — quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum magnificare, He. 260. — nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. 356. — satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem, Hea. 971. — illud vide, ut in ipso articulo oppressit! Ad. 230. — neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio, He. 852. — me cum hoc ipso distædet loqui, Ph. 1010. — ultro, si quam (injuriam) fecere ipsi, expostulant, Ad. 597. — quid! non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. 360. — intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. 875. — mitto rem: consuetudinem ipsorum, Ad. 824. — ipsis commentum placet, A. 225. — optume ipsos video, Hea. 1049. — aut qua via te captent, eadem ipsos capi, He. 73. — id nosmet ipsos facere oportet, Ph. 223. — tanquam philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula, Eu. 263. — jamdudum res reduxit me ipsa in gra-

— ille continuo irasci : neque negare audere, Eu. 618.

Iratus, a, um; redeo inde iratus, atque ægre ferens, A. 137. — quod nunc tute tecum iratus cogitas, Eu. 64. — metuit semper, ne quando iratus tu alio conferas, Eu. 450. — iratus senex, Hea. 37. — vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater, Hea. 198. — jam non sum iratus, Hea. 820. — quibus in rebus alius ne iratus quidem est, He. 308. — etsi merito iratus est, He. 505. — tibi quoque ædepol iratus sum graviter, He. 623. — sin autem est ob eam rem iratus gnatus, He. 781. — ne te iratus sævidicis dictis protelet, Ph. 213. — iratus est, Ph. 350, 426. — an tu hoc peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. 992. — oh! qui egomet produxi, atque iratum admodum, Ad. 404. — Phanium relictam solam? Et iratum senem? Ph. 316. — confutavit verbis admodum iratum patrem, Ph. 477. — memini relinqui me, Deo irato meo, Ph. 74. — nescio : nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, A. 665. — quæ in animo cogitat irata, quam illa, quæ parentes propitii, Ad. 31.

Irrideo; bona verba quæso. Si. Irrides? A. 204. — irrides in re tanta? Hea. 784. — impuratus me ille ut etiam irrideat? Ph. 668. — ne eum circumventum inique iniqui irrideant, He. 54. — cœpit ad id alludere, et me irridere, Eu. 425. — itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Eu. 1017. — tam aperte irridens? Ph. 955. — irrideor? A. 501. — etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. 709.

Irritor, irritatus; irritor, Ph. 931. — potes nunc, dum animus irritatus est, 599 — ne, si magis irritatus siet, aliqua ad patrem hoc permanet, Ad. 283. — ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere, Ph. 240.

Irritus, a, um; quod modo erat ratum, irritum est, Ph. 950.

Irruo; in ædes irruit alienas, Ad. 89. — quam mox irruimus? Eu. 787. — vide, ne ille huc prorsus se irruat, Ad. 552.

Is, ea, id; fuit olim senex, mercator : navem is fregit apud Andrum : is obiit mortem, A. 222, 223. — estne hic Crito? is est, A. 804. — tum pol ego his essem vere, qui simulabar, Eu. 606. — etsi is quoque suarum rerum satagit, Hea. 225. — quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit, Ad. 436. — ita nunc is sibi me supplicaturum putat? He. 500. — is sibi responsum hoc habeat, Ph. 16. — ejus causa in funus prodeo, A. 115. — quæ cupiebat de sorore ejus (Chremetis) indicare, Eu. 621. — miseret me ejus (Menedemi), Hea. 168. — filiam ejus (Simuli) virginem vitiavit, Ad. 467. — nec, qua via sententia ejus (Phidippi) possit mutari, scio, He. 569. — pater ejus (Phædriæ) rediit, an non? Ph. 147. — ein' (patri) ego ut advorser? A. 263. — ubi comperi ex iis, qui ei fuere conscii, Hea. 121. — in quo hæc discebat ludo, exadvorsum ei loco tonstrina erat, Ph. 88. — rejecit se in eum, flens, A. 136. — dicunt, homines nobiles eum adjutare, Ad. 16. — ex eo nunc misera quem capit laborem! A. 721. — mihi magna cum eo fuit semper familiaritas, Hea. 676. — cito ab eo hæc ira abscedet, He. 782. — senes qui primi

Istac; alhi sane istac, istorsum, quo vis, Hea. 588.

Iste, a, ud; næ iste haud mecum sentit, A. 325. — quis fuit igitur? Py. Iste Chærea, iste ephebus, Eu. 822, 823. — iste tnus, ipse sentiet posterius, Ad. 140. — non hercle ex re istius me instigasti, Ph. 968. — quid isti (eunucho) credam? Eu. 704. — hominem istum impurissimum absolvitote, Ad. 282. — cum milite isto præsens, absens ut sies, Eu. 192. — id isti vituperant factum, A. 15. — quid? isti te ignorabant, Eu. 1088. — potius, quam istorum obscuram diligentiam, A. 21. — pol ego istos commovebo, Hea. 730. — sive ista uxor, sive amica est, A. 216. — quæ ista est pravitas? Hea. 975. — te isti (Glycerio) virum do, A. 295. — opinor Thaidem. Ch. Istam ipsam, Eu. 564. — virginem ipsam, Thaidi, quæ hodie dono data est, scis eam hinc civem esse? Eu. 950. — faciam boni tibi aliquid pro ista re, Hea. 763. — ne bonæ tuæ istæ nos rationes subvortant, Ad. 840. — nihil pol jam res istæc mihi voluptatis ferunt, He. 593. — tibi istas posthac comprimito manus, Hea. 589. — mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum, Hea. 571. — olim isti fuit generi quondam quæstus, Eu. 246. — Syre, præceptorum plenus istorum ille, Ad. 413. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. 153; sæpissime alibi.

Istic (adverb.); neque istic, neque alibi tibi erit in me mora, A. 421. — quid istic tibi negotii est? A. 851. — tu istic mane, ut, Eu. 908. — quasi istic minor mea res agatur, quam tua, Hea. 354. — tibi vero quid istic est rei? Ad. 648. — ausculta. Ph. Istic sum, He. 114.

Istic, istæc, istoc vel *istuc;* quid istic? Sy. Manebit, Hea. 380. — qui istic mos est? Hea. 562. — quid istic narrat? Hea. 579; Ph. 994. — quem? Ch. Istunc servulum dico adolescentis, Hea. 530. — conservis ad eumdem istunc præcipio modum, Ad. 425. — cave quoquam ex istoc excessis loco, A. 762. — quem cum istoc sermonem habueris, accepi, He. 607. — istæc quidem contumelia est, Hea. 566. — istæc res est, Ad. 419. — omitte, Demea, tuam istanc iracundiam, Ad. 759. — nihil istac opus est arte, A. 32. — adortus jurgio fratrem, de Psaltria istac, Ad. 406. — istuc ipsum. Da. Atque istuc ipsum nihil pericli est, A. 351. — quid istuc? A. 573; Eu. 388. — quid istuc, inquam, ornati est? Eu. 237. — est istuc datum profecto, ut, Eu. 395. — ego istuc ætatis, non amori operam dabam, Hea. 110. — idem istuc mihi venit in mentem, Hea. 889. — quid istuc, Sannio, est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. 211. — quid istic? dabitur, Ad. 960. — istuc est sapere, He. 608. — quid istuc consilii est? He. 588. — quid istuc mali est? Ph. 185. — quid istuc verbi est? Ph. 343. — ipsum istuc mihi in hoc est, Ph. 507. — quid istuc negoti est? Ph. 815. — quid istuc turbæ est? Ph. 989. — hoccine agis, an non? Da. Ego vero istuc, A. 186. — istuc abs te factum nihili penderem, Eu. 94. — istuccine interminata sum, Eu. 829. — cedo istuc tuum consilium: quid id est? Hea. 332. — quid? istuc

ita decet, He. 252. — utinam istuc ita Di faxint! He. 354. — ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus, He. 380. — ita usque adversa tempestate usi sumus, He. 423. — utinam sciam ita esse istuc, He. 536. — quid ita istuc vis? He. 613. — Deus sum, si hoc ita est, He. 844. — ita me Di bene ament, ut, Ph. 165. — ita sum irritatus, ut, Ph. 246. — abduxtin' filiam? Ch. Non. De. Quid ita non? Ph. 567. — ita ut æquum fuerat, Ph. 650. — ita patrem audio hæc facta tolerare violenter, Ph. 730. — ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, Ph. 767. — itane obstinate operam dat, ut, A. 243. — itan' credis? A. 400. — itan' contemnor abs te? aut itane tandem idoneus tibi videor esse? A. 493. — itane Chrysis? hem! A. 805. — itane huc paratus advenis? A. 911. — itane attemperate venit hodie, ut, A. 918. — itane vero obturbat? A. 928. — itane suadea? Eu. 76. — itan' parasti te, ut? Eu. 240. — itane? Th. Sic erit, Eu. 1057. — itane fieri oportet? Hea. 562. — itane vis? Ch. Ita, Hea. 949. — itane tandem, quæso, Menedeme, ut, Hea. 956. — itane est? He. 418. — itane est factum? He. 848. — itane tandem uxorem duxit Antipho? Ph. 231. — itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. 315. — itane hunc patiemur, Geta, fieri miserum? Ph. 535. — itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. 809. — itane agitis mecum? Ph. 967.

Itaque, et *Ita*; ita volo, itaque postulo, A. 551. — itaque ergo amantur, Eu. 37. — ita me Di bene ament, itaque una inter nos agere ætatem liceat, He. 207. — ita me Di ament, itaque obtingant ex te, quæ exopto, mihi, He. 579. — si cetera sunt ita, ut vis, itaque ut esse ego illum existimo, He. 604.

Itaque; (ergo) itaque hercle nihil jam mutire audeo, A. 506. — itaque, ut ne viderem, misera effugi, Eu. 944. — itaque hanc rem me habere arbitror, Ad. 259. — itaque adeo magnam mihi injecit curam, Ad. 714. — itaque adeo uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201. — itaque ineptus hodie dum illic sedeo, He. 803. — itaque pæne hercle exclamavi gaudio, Ph. 869. — itaque ad vos venio nuntiatum, Demipho, Ph. 905.

Item; sed postquam amans accessit, nunc, et item alter, A. 77. — item alio die quærebam, A. 89. — ait tibi uxorem sese dare hodie: item alia multa, A. 355. — parasiti item ut Gnathonici vocentur. Eu. 264. — vel rex maxumas mihi agebat: aliis non item, Eu. 398. — inde item in (angiportum) aliud, Eu. 844. — si ex capite sis meo natus item, ut aiunt Minervam esse ex Jove, Hea. 1038. — ille ut item contra me habeat, facio sedulo, Ad. 50. — tu alterum, ego item alterum, Ad. 132. — emtæ mulieres complures: et item hinc alia, Ad. 231. — fecere alii sæpe, item boni, Ad. 692. — item, ut meretricem amittere? Ph. 413. — ædiculæ item sunt ob decem alias, Ph. 662.

Iter; evenit, senibus ambobus simul iter ut esset, Ph. 66. — si dicas mihi, iter hac habui: periisti, Eu. 1064. — pergam, quo cœpi, hoc iter, He. 194. — ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. 415. — hoc ipsa in iti-

jubeo, et moueo, Ad. 430. — salvere Hegiouem plurimum jubeo, Ad. 462. — ego vero jubeo, Ad. 929. — Lesbiam adduci jubes, A. 228. — cur uou illam huc transferri jubes? A. 954. — jubesne? Eu. 389. — facile equidem facere possum, si jubes, Hea. 547. — cur uon arcessi jubes filiam? Hea. 1049. — tuue juhes boc, Demea? Ad. 928. — ita nt juhes, faciam, He. 612. — faciam, ut jubes, Ph. 794. — jubet frater? ubi is est? Ad. 928. — arcessi jubet, iterum jubet, He. 185, 186. — matris ferre injurias me pietas jubet, He. 301. — illos ducere eadem hæc lex jubet, Ph. 126. — id quod lex jubet, dotem daretis, Ph. 296, 409. — mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Ph. 414. — quod jussi ei dare bibere, et quantnm imperavi, date, A. 485. — hiuc te iutro ire jussi, A. 592. — haud ita jussi, A. 957. — huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta, Eu. 100. — fac, ita ut jussi, Eu. 207. — sectari jussi, Eu. 262. — jubete istos foras exire, quos jussi, ocius, Eu. 470. — nnm datum mihi est? uum jussi? Hea. 794. — noli fodere jussi, He. 467. — te hnc foras puerum evocare jussi, He. 732. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 598. — ita ut tu justi, soli credita est, Eu. 830. — factum est, quod justi, Demea, Ad. 963. — herus me jussit Pamphilum hodie observare, A. 413. — nam quod peperisset, jussit tolli, A. 465. — orare jussit, si se ames, hera, jam ut ad se venias, A. 689. — domum, ita ut jussit frater, deducam, Eu. 364. — jussit me ad se arcessier, Eu. 510. — Philumenam ad se arcessi hic jussit, He. 466. — boc te mihi nuntiare jussit, He. 848. — quis te istæc jussit loqui? Ph. 648. — quid renuntiavit olim? So. Fecisse id quod jusseram, Hea. 661. — quia dudum tu tantopere jusseras, eo cœpi, Hea. 786. — et quidem jubebit posci? Hea. 775. — quod is jubehit, faciam, Ph. 1045. — arcessi jube, A. 547. — jube solvi, obsecro, A. 957. — jube, mihi denuo respoudeat, En. 691. — comprehendi jube, quantum potest, Eu. 835. — jube hunc ahire hinc aliquo, Hea. 530. — quæso! jube, maneat, Hea. 737. — immo filium jube potius, Hea. 770. — lectulos jube sterni uobis, Ad. 286. — hauc iu horto maceriam jube dirui, Ad. 912. — jube nuuc jam dinumeret illi Babylo vigiuti minas, Ad. 918. — si sanus sies, jube illam redire, He. 494. — argentum rursum jube rescribi, Phormio, Ph. 921. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocius, Eu. 469. — paravi, nt jubeam arcessi, A. 743. — pro illo juheam me illuc deducier, Eu. 572. — qui scis, an, quæ jubeam, siue vi faciat? Eu. 789. — ni me quærere in malo jubeas crucem? Ph. 543. — militem rogat, ut illum admitti jubeat, Eu. 618. — egoue? ut Thaidi me dedam, et faciam quod jubeat, Eu. 1025. — nt rogem, quod tempus couveniundi patris me capere jnbeat? Ph. 827. — faciam, ut jusseris, Eu. 174. — miror, contiuuo non jussisse abripi me, Hea. 1003. — dic jussisse te, He. 466. — tantum jussus sum, Ph. 682. — proximo jussa est dari, ut? quod tu vetas, Ph. 416.

Judex; tu es judex, Hea. 352. — ubi est Phædria, judex uoster?

60. — fidem dans, jurans se illam ducturum domum, Ad. 474.

Jus; jus summum sæpe summa malitia est, Hea. 796. — quod vos jus cogit, id voluntate impetret, Ad. 491. — virginem vitiasti, quam te jus non fuerat tangere, Ad. 690. — qui minus mihi idem jus æquum est esse? Ad. 805. — si jus, si fas est, He. 387. — anne hoc adipiscar, quod jus publicum est? Ph. 412. — si vim faciet, in jus ducito hominem, Eu. 767. — qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. 642. — ego meum jus persequar, Ad. 164. — suum jus postulat, Ad. 202. — etsi scio, meum jus esse, ut te cogam, He. 243. — in jus ambula. Ph. In jus! Ph. 935. — in jus eamus. Ph. In jus! Ph. 980. — quo jure, quaque injuria, A. 214. — ut quum velit tibi jure irasci, non queat, A. 395. — hoc confiteor, jure mihi obtigisse, A. 610. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 52. — si nunc de tuo jure concessisses paululum, homo stultissime, Ad. 218. — eodem ut jure uti senem liceat, quo jure sum usus adolescentior, He. 10, 11.

Jus, (liquor); quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent, Eu. 538.

Jusjurandum; si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi, A. 730. — jusjurandum dabitur, Ad. 166. — quem neque fides, neque jusjurandum repressit, Ad. 307. — dixit, jurijurando meo se fidem habuisse, He. 871. — dabo jusjurandum, nihil esse istorum, tibi, He. 697. — aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem, sanctius quam jusjurandum, He. 751. — istuc jusjurandum idem polliceare illis, He. 754.

Justitia; ut meæ stultitiæ in justitia tua sit aliquid præsidii, Hea. 646.

Justus, a, um; a parvulo ut semper tibi apud me justa et clemens fuerit servitus, scis, A. 36. — causam hanc justam esse, animum inducite, Hea. 41. — bonam atque justam rem oppido imperas, et factu facilem, Hea. 704. — justam illam causam, facilem, vincibilem, optumam? Ph. 226. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — quia non justa, injusta prorsus omnia, omnino obsequor, Ad. 995. — qui possit noscere tua justa? Ph. 280. — quæ causa est justissima, Ph. 709.

Juvo; id demum juvat, si, Ad. 256. — qui sic sunt, haud multum hæredem juvant, He. 460. — crede inquam mihi, aut consilio, aut rejuvero, Hea. 86.

L.

Labasco; labascit, victus uno verbo, Eu. 178. — labascit, Ad 240.

Labefacio; omnes dentes labefecit mihi, Ad. 345.

Labefacto; ita me video ab ea astute labefactarier, Eu. 509.

Labia; accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens, Eu. 336.

Labor, vel *Labos;* quibus est alicunde aliquis objectus labos, He. 286. — ut aliqua pars laboris minuatur mihi, Hea. 42. — si quid laboris est, nollem, Hea. 82. — sine me, vacivum tempus ne quod duim mihi laboris, Hea. 91. —

mans misera, He. 377, 379. — intervenit adolescens quidam lacrumans, Ph. 92.

Lacryma, *Lacrymo*; vid. supr.

Lacrymula; una mehercle falsa lacrymula restinguet, Eu. 67.

Lacto; sollicitando, et pollicitando eorum animos lactas? A. 914. — nisi me lactasses amautem, et falsa spe produceres? A. 650.

Lacus; apud isum lacum est pistrilla, Ad. 585. — perreptavi usque omue oppidum: ad portam, ad lacum: quo uon? Ad. 719.

Lædo; minus multo audacter, quam uuuc lædit, læderet, Ph. 11. — respousum, nou dictum esse, quia læsit prior, Eu. 6. — minus multo audacter læderet, Ph. 11. — qui placere se studeat bonis, et minime multos lædere, Eu. 2. — si perget lædere ita, ut facere instituit, Eu. 18. — placidus, nulli lædere os, arridere omnibus, Ad. 868.

Lætitia; quæ mihi ægritudinem afferat: tanta hæc lætitia oborta est, Hea. 680. — ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi, Hea. 186. — Syre mi; obsecro, ne me in lætitiam frustra conjicias, Hea. 292. — quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie! He. 817. — hunc diem cupio, ut cœpi, perpetuum in lætitia degere, Ad. 524.

Lætor; istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor, Hea. 683. — ut ego nunc non tam meapte causa lætor, quam illius, Hea. 687. — hæc tot gaudia illi contigisse lætor, He. 824. — ut quisquam amator nuptiis lætetur, He. 826.

Lætus, a, um; lætus est, nescio quid, A. 341. — quid gestiam, aut quid lætus sim, Eu. 555. — quid hic lætus est? Eu. 1033. — lætus est de amica, Ad. 253. — lætus sum, fratri obtigisse, quod vult, Ph. 819. — gnatus quod se assimulat lætum, id dicis? Hea. 889. — concurrunt læti mi obviam cupedinarii, Eu. 256. — ain' tu? læta est? Eu. 392. — læta vero ad se abducit domum, Eu. 576. — illico omnes simul lætæ exclamant, venit! He. 368. — nihil vidi quidquam lætius, Ad. 367.

Lamentor; quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est, A. 121. — modo vidi virginem miseram, suam matrem lamentari mortuam, Ph. 96.

Lampas; missa hæc face; hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas, Ad. 911.

Lana; anus ad lanam redit, Hea. 278. — lana ac tela victum quæritans, A. 75.

Languor; vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. 807.

Lanius; concurrunt læti mi obviam, cupedinarii omnes, cetarii, lanii, Eu. 257.

Lapis; ubi possem persentiscere, ni essem lapis? Hea. 918. — tu, inquam, mulier, quæ me omnino lapidem, non hominem putas, He. 214. — hei, quid stas? lapis! Hea. 831.

Large; et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077.

Largior; de te largitor, puer, Ad. 944. — ex assentando, indulgendo, et largiundo, Ad. 995.

Largitas; quæ istæc subita est largitas? Ad. 992. — vehemens in utramque partem es nimis, aut largitate nimia, aut parsimonia, Hea. 441.

Lascivia; qui nunc luxuria, et lascivia diffluit, Hea. 946.

Lectulus; leetulos jube sterni nobis, Ad. 286. — leetnlos iu sole iliguis pedibns faciuudos dedit, Ad. 587.

Lectus; hue est intro latus lectus; vestimentis stratus est, Hea. 904. — deinde eam in lectum illæ collocant, Eu. 593. — ut tridno hoe e lecto nequeat surgere, Ad. 522. — video, alios festinare, lectos sternere, Hea. 125.

Lectus, a, um; accipe: hem! (argentum) lectum est: couveniet unmerus, Ph. 53.

Lemnos; fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia, Ph. 679. — cujus vir uxorem Lemni hahuit aliam, Ph. 941. — hæccine erant itiones crebræ, et mansiones diutinæ Lemni? Ph. 1012. — evenit iter, illi iu Lemnum ut esset, Ph. 66. — quid? qua profectus causa hine es Lemnum? Ph. 566. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum, Ph. 872. — iu Lemno clam te uxorem duxit, Ph. 1003.

Lenio; pro se qnisque sedulo faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam, Hea. 127.

Lenis, e; si qua laboriosa est, ad me curritur: sin lenis est, ad alium defertur gregem, Hea. 45. — ut sciat leuem patrem illum factum me esse acerrimum, Ph. 262. — qui me tam leni passus est auimo usque adhue, A. 262. — si te tam leni et victo animo esse ostenderis, Hea. 438. — quemquamue animo tam communi esse, aut leni putas? Hea. 913. — ego sum auimo leni uatus, He. 270. — ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 151. — asperum (vinnm), pater, hoc est; aliud lenius sodes, vide, Hea. 459.

Lenitas; heri semper lenitas verebar quorsum evaderet, A. 175. — inepta lenitas patris, et facilitas prava, Ad. 391.

Leno; avarus leno, Hea. 39. — leno ego sum, at fide optuma, Ad. 161. — vah! leuo iniqua me non vult loqui. SA. Leno sum, fateor, Ad. 188, 189. — eia! ne parum leno sies, Ph. 507. — in Græca adolesceus est, qui lenoni eripit meretricem, Ad. 8. — ea serviehat lenoui impurissimo, Ph. 83. — argentum aceepi: tradidi lenoni, Ph. 828. — is pro sua amiea leuoni dedit, Ph. 1042. — hei! metno leuouem, Ph. 490. — ad leuonem hinc ire pergam, Ph. 846. — leno, audi, si vis, nuue jam, Ad. 185. — si tihi res sit eum eo lenoue, tum sentias, Ph. 177. — ab lenoue ipsus eripuit palam, Ad. 329.

Lepide; facete, lsute, lepide: nihil supra, Eu. 427.

Lepidus, a, um; euge! jam lepidus vocor. Ego lepidus ineo gratiam, Ad. 915, 918. — o lepidum patrem! A. 950. — ego usa sum benigno, et lepido, et eomi, He. 838. — lepida es, He. 753. — ego pol tibi dabo illam lepidam, Hea. 1062. — itan' lepidum tibi visum est, seelus, nos irridere? Eu. 1017. — o lepidum caput! Ad. 971; Ph. 558. — ahi hiuc, quo dignus, eum donis tuis tam lepidis, Eu. 652. — placet, pater lepidissime, Ad. 915. — o capitulum lepidissimum! Eu. 531.

Lepus; lepus tute es, et pulpamentum quæris? Eu. 426.

Lesbia; Lesbiam adduci jubes, A. 228. — ita pol quidem res est, nt dixti, Leshia, A. 460.

Levis, e; omnes mihi labores fuere, quos eepi, leves, Hea. 399.

ctus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 282. — estne ita, ut dixi, liberalis? Ph. 904. — quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es, Ph. 168. — quia erat forma præter ceteras honesta, et liberali, A. 123. — hem, Eunuchum tibi! quam liberali facie! Eu. 473. — ille erat honesta facie, et liberali, Eu. 682. — ego liberali illam assero causa manu, Ad. 195. — ingenium novi tuum liberali devinctum, A. 562. — hæc, ita ut liberali esse ingenio decet, pudens, He. 164.

Liberalitas; pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 57.

Liberaliter; propterea quod serviebas liberaliter, A. 38.

Libere; homines adolescentulos, eductos libere, in fraudem illicis? A. 913. — ut agitarem libere inter vos convivium, He. 93. — liberius vivendi fuit potestas, A. 52.

Liberi; uxor, liberi inventi invito patre, A. 893. — eccum adest communis corruptela nostrûm liberûm, Ad. 797. — hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis, Ad. 77. — ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 151. — hic, ita ut liberos est æquum, dictis confutabitur, Hea. 950. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 57. — qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos committerent, He. 212. — si ex me illa liberos vellet sibi, non clam me haberet, etc., He. 655.

Libero; hem, libero, A. 353. — quam primum hoc me libera miserum metu, A. 352. — liberatus sum hodie, Dave, tua opera. Dav. Ac nullus quidem, A. 771.

Libertas; hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. 184.

Libertus; feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — immo apud libertum Discum, Eu. 608.

Libens, *Libet*, *Libido*; vid. in *Lubens*, *Lubet*, *Lubido*.

Licentia; nimia illæc licentia evadet in magnum malum, Ad. 510. — deteriores omnes sumus licentia, Hea. 483.

Licet; sic ut quimus, quando, ut volumus, non licet, A. 807. — pater, licetne pauca? A. 895. — quod si personis iisdem uti aliis non licet: qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. 35, 36. — jamne erumpere hoc licet mihi gaudium? Eu. 550. — si illud non licet, Eu. 639. — fruare dum licet, Hea. 345. — non licet hominem esse sæpe ita ut vult, Hea. 666. — triumpho, si licet me latere tecto abscedere, Hea. 672. — aliis si licet, tibi non licet, Hea. 797. — here, licetne? Ch. Loquere, Hea. 975. — Dum per ætatem licet, Ad. 109. — qui tibi magis licet meam habere? Ad. 180. — hoc licet impune facere huic, illi non licet, Ad. 828. — impune optare istuc licet, He. 464. — si est, ut velit reducere uxorem, licet, He. 501. — here, licetne scire ex te? Pa. Non licet, He. 874, 875. — post illa jam, ut ludet, ludas licet, Ph. 347. — soli licet hic his judicium adipiscier, Ph. 405. — dum licet, loquimini mecum, Antipho, Ph. 548. — ire igitur tibi licet, Nausistrata, Ph. 812. — illic haud licebat, nisi præfinito loqui, He. 94. — tibi non licuit per te mihi dare, Hea. 967. — dum licitum est ei, amavit, A. 444. — quam mihi per silentium unquam agere licitum est, He. 30. — dum illico licitum est, He. 838. — saltem hoc licebit, Eu. 640. — quæso

dieique, meique semper memineris, Eu. 800. — tu interea loci collocupletasti te, Antiphila, Hea. 257. — in id redactus sum loci, ut, Ph. 978. — exadvorsum ei loco tonstrina erat, Ph. 88. — Di, date, obsecro, illi in aliis peccandi locum, A. 233. — neque pol consilii locum habeo, A. 321. — ibi ascendo in quemdam excelsum locum, A. 357. — restitue, in quem me accepisti, locum, A. 682. — ubi satias cœpit fieri, commuto locum, Eu. 972. — in eum jam res rediit locum, ut, Hea. 359. — da illis locum, Hea. 686. — eum Plautus locum reliquit integrum: eum hic locum sumsit sibi Adelphos. Pernoscite, furtumne factum existumetis, an locum reprehensum, Ad. 9, 10, 13. — hoc mihi dolet, pæne in eum locum redisse, ut, Ad. 273. — sed locum novi, ubi sit. De. Dic ergo locum, Ad. 574. — poetam restitui in locum, prope jam remotum, He. 21. — interea meum non potui tutari locum, He. 42. — quem actoris virtus nobis restituit locum, Ph. 34. — ego in eum incidi infelix locum, ut; Ph. 73. — da locum melioribus, Ph. 521. — illam in ignotum hinc abducet locum? Ph. 547. — te in germani fratris dilexi loco, A. 292. — venit meditatus alicunde ex solo loco, A. 407. — virum in quovis loco paratum, A. 720. — cave quoquam ex istoc excessis loco, A. 762. — viden' me ex eodem ortum loco? Eu. 241. — quo in loco dictum est, parati nihil est, Eu. 542. — ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco, Eu. 781. — amicam ut habeas prope jam in uxoris loco? Hea. 104. — in loco ego vero laudo, Hea. 587. — obsecundato in loco, Hea. 827. — pecuniam in loco negligere, Ad. 217. — pejore res loco non potest esse, quam, Ad. 345. — video sapere, in loco vereri, Ad. 831. — obsecundare in loco, Ad. 909. — pugnant de loco, He. 41. — quæ nunquam in ullo patefecit loco, He. 303. — quum noster grex motus loco est, Ph. 33. — videtis, quo in loco res hæc siet, Ph. 446. — quonam in loco sunt res et fortunæ meæ? Ph. 473.

Logi; fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices. Do. Logi! Ph. 492.

Longe; continuo accurrit ad me, quam longe quidem, Eu. 335. — rus Sunii ecquod haberem, et quam longe a mari, Eu. 519. — longe jam abieram, quum sensi, Eu. 633. — errat longe, mea quidem sententia qui, Ad. 65. — nequeo mirari satis, quo ille abire ignavus possit longius, Eu. 662. — vide sis, ne quo hinc abeas longius, Hea. 212. — non aberit longius, Hea. 986. — illud rus tam male odi, quia prope est: quod si abesset longius, Ad. 526. — rogat frater, ne abeas longius, Ad. 886.

Longinquitas; hæc mihi nunc cura est maxuma, ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, He. 596.

Longitudo; consulere in longitudinem, Hea. 965.

Longule; non cogitas hinc longule esse? Hea. 239.

Longus, a, um; longum est nos illum expectare, dum exeat, A. 979. — longum est, Clitipho, si tibi narrem, Hea. 335. — experire, non est longum, Ph. 494. — haud longum est id, quod orat, Ph. 514. — quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? He. 684.

Loquor; tute loqueris: me vetas,

— vah! vivere etiam nunc libet, Ad. 446. — facite, quod vobis lubet, Ad. 996. — inter se transigant ipsi, ut lubet, He. 311. — quo lubet eruciatu per me exquire, He. 774. — postilla jam, ut lubet, ludas licet, Ph. 347. — hue, si quid lubet, Ph. 980. — lubuit, Eu. 796. — cedo, quid postulat? Ge. Quid? nimium: quantum libuit, Ph. 642. — quæ meo cumque animo lubitum est, facere, A. 263. — prodeambulare huc libitum est, Ad. 770. — ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris, Ph. 969. — aut si lubitum fuerit, causam ceperit, A. 213. — nisi mihi addit animum, quo lubeat magis, Hea. 542. — date silentium, ut libeat scribere aliis, He. 56.

Lubido; quo magis lubido frustra incendatur tua? A. 309. — dum ejus libido occlusa est contumeliis, A. 558. — multa fert libido, Hea. 573. — at matura, dum libido eadem hæc manet, Ph. 715. — neque tuæ libidini advorsabor, He. 245. ita ut ingenium est hominum ad labore proclive ad lubidinem, A. 78. — aliquantum inquior erat præter ejus lubidinem, Hea. 201. — potius, quam advorsum animi tui lubidinem esset quum illo nupta? He. 534. — ex sua libidine moderautur, nunc quæ est, non quæ olim fuit, Hea. 216.

Lucina; Juno Lucina, fer opem! serva me obsecro! A. 474; Ad. 488.

Luciscit; luciscit hoc jam, Hea. 410.

Lucrum; pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — næ, ille haud scit, paululum lucri, quantum ei damni apportet, Hea. 747. — ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. 61. — omne quod est interea tempus, lucro est, He. 287. — si redimat, magnum inesse in ea lucrum, Hea. 609. — quod hinc accesserit, id de lucro putato esse omne, Ad. 821. — omne id deputabo esse in lucro, Ph. 251.

Lucto; dicitque sese illi annulum, dum luctat, detraxisse, He. 830.

Luctus; quæ me, et te, et familiam dedecoras: filio luctum paras, He. 210.

Luculentus, a, um; mulier commoda, et faceta, et hercle forma luculenta, Hea. 523.

Lucus; rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc, Ad. 845.

Ludibrium; quam decrerim me non posse diutius habere, eam ludibrio haberi, He. 149. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem, He. 526.

Ludificor; quid vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. 947. — insuper scelus, postquam ludificatus est virginem, Eu. 645. — siquidem tu me hic etiam nebulo ludificabere, Eu. 716.

Ludo; cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. 643. — ludis fortasse me, Hea. 824. — ludis tu nunc me? Ad. 701. — quia consimilem luserat jam olim ille ludum, Eu. 586. — adsis, tangas, ludas, propter dormias, Eu. 373. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseris, Ad. 743. — postilla jam, ut lubet, ludas licet, Ph. 347. — non te credas Davum ludere, A. 789. — nebulonem hunc certum est ludere, Eu. 269. — congrum istum maximum in aqua sinito ludere paulisper, Ad. 378. — in illis opera luditur, Ph. 332.

Ma. Magis, si magis uoris, putes, Hea. 890. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — magis sunt suspiciosi : ad contumeliam omnia accipiunt magis, Ad. 607, 608. — si est dicendum magis aperte, Ad. 668. — minus videtis, magis impense cupitis, consulitis parum, Ad. 998. — quæ consecuta est nox, eam (attigit) nihilo magis, He. 137. — metuo, ne Philumenæ magis morbus aggravescat, He. 337. — ea dissimulare nos magis humanum est, He. 553. — credo ea gratia concordes magis fore, He. 617. — quo magis omnes res cautius accuro, He. 738. — quo magis novi, tanto sæpius, Ph. 328. — mulier mulieri magis congruit, Ph. 724. passim alibi. — *Maxime, Maxume;* duc me adeam; ut videam. My. Maxume, A. 820. — nunc quam maxime abs te postulo, ut, A. 825. — quibus id maxime utile est, A. 837. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 173. — huc fac illi adducantur. Pa. Maxume, Eu. 189. — nonne hoc monstri simile est? quid ais? Pa. Maxume, Eu. 334. — etsi ego digna hac contumelia sum maxume, Eu. 865. — quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. 1043. — me hujus quidquid facio, id facere maxume causa mea, Eu. 1069. — quam maxume servire vestris commodis, Hea. 5u. — cujusque ingenium ut sit, declarat maxume, Hea. 284. — hujusmodi, obsecro, aliquid repperi. Sy. Maxume, Hea. 339. — cujus mos maxume est consimilis vostrum, Hea. 393. — teneo te, Antiphila, maxume animo exoptata meo? Hea. 408. — cujus (nuncii) maxume te fieri participem cupis, Hea. 428. — quo maxume apud te se valere sentiet, Hea. 488. — atqui quum maxume volo te dare operam, ut fiat, Hea. 788. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam, Ad. 341. — nos coluit maxume, Ad. 353. — quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles : tam maxume vos æquo animo æqua noscere oportet, Ad. 503, 505. — nunc quum maxume operis aliquid facere credo, Ad. 520. — quum fervit maxume, Ad. 536. — sequere me ergo hac intro. Mi. Maxume, Ad. 611. — si illud, quod maxime opus est jactu, Ad. 744. — jubeo quam maxume unam facere familiam, Ad. 930. — quam maxume servire vostris commodis, He. 51. — hanc Bacchidem amabat, ut quum maxume, tum Pamphilus, He. 115. — atqui ea res multo maxime disjunxit illum ab illa, He. 160. — non mea opera, neque pol culpa evenit. La. Immo maxume, He. 228. — quod sane nolim, maxume heri causa mei, He. 331. — jam ea de causa maxume nunc huc introire nolo, He. 348. — maxume volo, doque operam, ut, He. 396. — eo pacto maxume apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — puerum mihi cedo, ego alam. Ph. Maxume, He. 708. — per quem res agitur maxume, Ph. 29. — atqui opus est nunc quum maxume ut sis, Ph. 204. — omnes, quum secundæ res sunt maxume, tum maxume meditari secum oportet, Ph. 241. — verum si cognata est maxume; Ph. 295. — Dic nomen. Ph. Nomen? maxume, Ph. 385.

Magister, Magistra; dum ætas, metus, magister prohibebant? A. 54. — tum si quis magistrum cœpit ad eam rem improbum, A. 192

pecto malum, Ph. 194. — si quis daret talentum magnum, Ph. 643. — faciet, neque sine tuo magno malo, A. 179. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — nunc quum sine magno intertrimento non potest haberi, Hea. 448. — major filius tuus Æschinus, Ad. 463. — ego hunc majorem adoptavi mihi, Ad. 47. — fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. 63. — ea si vivit, annos nata est sedecim, non major, Eu. 527. — agrum majoris pretii nemo habet, Hea. 64. — quia habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — quid, si quid te majus oret? Ad. 945. — qui sum natu maximus, Ad. 885. — eum esse quæstum in animum induxi maximum, Hea. 49; He. 50. — eongrum istum maximum in aqua sinito ludere paulisper, Ad. 378. — ne assidue agendi sint mihi, clamore summo, cum labore maxumo, Hea. 40. — ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit suos, paulo sumtu, Ad. 879. — amatores mulierum esse audieram eos maximos, Eu. 665. — hæc mihi nunc cura est maxuma, ut, He. 595. — bene fecisti: gratiam habeo maximam, Eu. 1090. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem, Hea. 8. — eam laudem hic ducit maximam, Ad. 18. — ego illi maxumam partem feram, Ad. 117. — maxuma sua cura, hæc sola fecit, Ph. 760. — lites sunt inter eos factæ maxumæ, Eu. 733. — non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt, He. 307. — vel rex semper maxumas mihi agebat (gratias), Eu. 397. — illud mihi multo maximum est, A. 527. — an non tibi hoc maximum (facinus) est? Eu. 958. — peccatum a me maximum est, Hea. 158. — pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — nisi eo ad mercatum venio, damnum maxumum est, Ad. 232. — quasi non hoc sit maxumum, Ad. 945. — illud mihi vitium est maximum, He. 112. — atque adeo, quod maximum est, salvum atque validum, He. 457. — hæc te solum semper fecit maximi, A. 293. — merito te semper maxumi feci, Chreme, A. 575. — hominem maxumi pretii te esse, hodie animo judicavi meo, Ad. 895. — Thais maximo te orabat opere, ut, Eu. 532. — in ipsa turba, atque in peccato maxumo potasti, scelus! Ad. 777. — quod nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret, Ph. 759.

Majores, salvus sit, spero: est similis majorum suum, Ad. 412.

Majusculus, a, um; Thais, quam ego sum, majuscula est, Eu. 527.

Mala; quin pugnus continuo in mala hæreat, Ad. 172.

Male; hoc male habet virum, A. 437. — rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui, A. 875. — mihi unus scrupulus restat; qui me male habet, A. 942. — qui bene vertendo, et eas describendo male, Eu. 7. — aut si laudat, te ut male urat, Eu. 438. — redeo rursum, male vero me habens, Eu. 634. — utinam sic sient, qui mihi male volunt! Eu. 655. — prodi, male conciliate, Eu. 669. — male mulcabo ipsam, Eu. 773. — Syre, tibi timui male, Hea. 531. — male docet te mea facilitas multa, Hea. 648. — quam timui male, ne! Hea. 664. — et tibi bene esse soli,

quam, Ad. 312. — malim quidem, Ad. 731. — quid est, quod mihi malim, quam, He. 795. — nullam mihi malim, quam istanc uxorem dari, Ph. 657. — harum duarum conditionum nunc utram malis, vide, Hea. 326. — quasi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam, He. 110. — utrum malis, scio, He. 465. — nemo est, quem mallem, omnium, A. 965. — quin quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — omnes sibi malle melius esse, quam alteri, A. 428.

Malum; vah! perii: hoc malum integrascit, A. 690. — aliud ex alio malum, Eu. 986. — non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum, Eu. 996. — hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum, He. 570. — præsens quod fuerat malum, in diem abiit, Ph. 780. — malum, quod isti Di Deæque omnes duint! Ph. 975. — hei vereor, ne quid Andria apportet mali, A. 73. — nihil suspicans etiam mali, A. 116. — si hic mali est quidquam, hem illic, A. 459. — si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique, A. 548. — quod si quiessem, nihil evenisset mali, A. 606. — facile hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — quid illud mali est? A. 845. — more hominum evenit, ut quod sim nactus mali, prius rescisceres tu, quam ego illud, A. 969. — quid illud mali est? Eu. 547. — numquid est aliud mali damnive reliquum? Eu. 994. — propter me hisce aliquid esse eventurum mali, Eu. 998. — perii! quid hoc autem est mali? Eu. 1034. — quid istuc mali est? Hea. 185; Ph. 82. — hoc ego mali non pridem inveni, Hea. 229. — nescio quid mihi animus præsagit mali. Si nihil mali esset, jam hic adessent, Hea. 236, 238. — tantum devenisse ad eum mali, Hea. 740. — nisi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali, Hea. 1005. — non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. 1015. — id misero restat mihi mali, Ad. 358. — haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice, Ad. 444. — hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. 612. — aliquid tulisse comminiscentur mali, He. 333. — nescis quid mali præterieris, He. 418. — profecto in hac re nihil mali est, quod, He. 783. — noster mali nihil quidquam primo, Ph. 80. — quod mihi principium est mali, Ph. 158. — ne quid decepta pateretur mali, Ph. 469. — ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ph. 542. — tu id, quod boni est, excerpis: dicis, quod mali est, Ph. 689. — quod remedium nunc huic malo inveniam? A. 469. — ut huic malo aliquam producam moram, A. 617. — quod, si omnes huic malo salutem quærant, Ad. 301. — quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? A. 143. — renuntiabo, ut pro hoc malo mihi det malum, A. 432. — nunc si hoc devito malum, A. 613. — nisi id putas, non posse jam ad salutem converti hoc malum, A. 673. — jocularium in malum insciens pæne incidi, A. 784. — non tu tuum malum æquo animo feres? A. 923. — dabit hæc Thais mihi magnum malum, Eu. 508. — etsi mihi magnum malum scio paratum, Eu. 967. — nimia illæc licentia profecto evadet in aliquod magnum malum, Ad. 511. — in quod

gitare, et ea in pejorem partem, Eu. 632. — rapere in pejorem partem, Ad. 3. — melius pejus; prosit, obsit, Hea. 643. — pessuma hæc est meretrix, Hea. 599. — hem! quid dixti, pessuma? Eu. 1016. — immo id est genus hominum pessimum, A. 631.

Mamma; tuo nepoti, hujus filio hodie primam mammam dedit hæc, Ad. 980.

Mancipium; quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. 274. — ut mancipia hæc deducam ad Thaidem, Eu. 364.

Mando; bona nostra hæc tuæ mando fidei, A. 296. — huic mandes, si quid recte curatum velis, Ad. 373; Ph. 688. — satin' hoc mandatum est tibi? Eu. 208.

Mane; observabam mane illorum servulos, A. 83. — ut nunties patri, advocatus mane mihi esse ut meminerit, Eu. 340. — nunquam tam mane egredior, Hea. 67. — te miror tam mane, heri qui tantum biberis, Hea. 519. — cras mane argentum mihi miles dare se dixit, Ph. 530.

Maneo; maneo, A. 364. — ego vero maneo, Eu. 893. — quin ego maneo, Hea. 737. — quamvis etiam maneo otiosus hic, Ad. 280. — adeo, an maneo, dum? Ph. 736. — mane dum, sodes. PAR. Maneo, He. 846. — non manes? Ph. 848. — at matura, dum libido eadem hæc manet, Ph. 715. — paucæ, quæ circum illam essent, manent, Eu. 581. — non manebat ætas virginis meam negligentiam, Ph. 569. — invitat tristis: mansit, Eu. 622. — manebo: ne quod vostrum remorer commodum, A. 741. — ego rus ibo, atque ibi manebo, Eu. 216. — quid istic? SY. Manebit, Hea. 380. — mane, A. 660; Eu. 763, 764, 787; Hea. 338, 891; Ad. 824; He. 745. — hem! st, mane, A. 684. — mane: cave, A. 762. — tibi equidem dico, mane, Eu. 379. — apud nos hic mane, dum, Eu. 534. — tu istic mane, Eu. 908. — mane: hoc, quod cœpi, primum enarrem, Hea. 273. — mane, mane! Hea. 613, 736; Ad. 265. — paulisper mane, Ad. 254. — mane; nondum audisti, Demea, quod, Ad. 468. — quo abis? mane; mane, inquam, He. 495, 496; Ph. 216. — mane dum, sodes, He. 845. — maneto, He. 443. — mihi ne abscedam imperat: ut maneam solus cum sola, Eu. 579. — quid, si non veniet? maneamne usque ad vesperum? He. 442. — nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? Ph. 488. — ut ores, primum ut maneat, Eu. 502. — jube, maneat, Hea. 737. — quid vis, nisi uti maneat Phanium? Ph. 322. — nequeo exorare, ut me maneat, Ph. 511. — hanc igitur mittimus? illa maneat? Ph. 812. — Dos hic maneat, Demipho, Ph. 925. — ubi veni, causam, ut ibi manerem, repperit, Eu. 512. — illa hic maneret potius, tu hinc isses foras, He. 222. — huic jam mansisset unicus gnatus domi, Hea. 540. — quam hic manere tam diu, Ad. 236. — manere affinitatem hanc inter nos volo, He. 723. — commodius esse in omnes arbitror, quam ut cœperas, manere hanc, Ph. 814. — ain est, ut velis manere illam apud te, Ph. 925. — ut ut erat, mansum tamen oportuit, Hea. 200. — mansurus patruum pater est, dum huc adveniat, Ph. 480. — hem! biduum

mater, He. 355. — consequar jam te, mea mater, He. 358. — neque sinam, ut, qui nobis, mater, maledictum velit, He. 590. — virgo est cum matre, Ad. 654. — relinquit cum matre hic uxorem, He. 174. — simulat se a matre arcessi ad rem divinam, He. 184. — puerum accipias: post de matre videro, He. 700. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno, Ph. 872. — matres omnes filiis in peccato adjotrices, Hea. 993. — quas matres student demissis humeris esse, Eu. 313.

Materfamilias; pro Divom fidem! meretrix et materfamilias una in domo, Ad. 751.

Maternus; misericordia, animus maternus: sioo, Hea. 637.

Matrimonium; si ex usu esset nostro hoc matrimooium? He. 548.

Matrona; introire neminem video, exire neminem: matronam nullam, A. 365. — qui magis licet, booas matronas facere? Eu. 37.

Mature; fiet. Pu. At mature. Pa. Fiet, Eu. 207. — mature ut quum cognorit, perpetuo oderit, Eu. 932.

Maturo; matura. Da. Jam inquam hic adero, A. 717. — at matura, A. 958. — at matura, dum libido eadem hæc manet, Ph. 715. — is mihi suadet, nuptias, quantum queam, ut maturem, A. 578. — id ut maturent facere, Hea. 496.

Maxime, vel *Maxume*. Vid. in *Magis*; sup. p. 231.

Maxumopere; meministin' me esse gravidam, et mihi te maxumopere dicere, si? Hea. 626.

Meapte; ut ego nunc non tam meapte causa lætor, quam illius, Hea. 686.

Mecastor; salve mecastor, Parmeno, He. 83.

Mecum; propero ad filiam: eho mecum, Crito, A. 953. (Vide porro, *Cum*.)

Medeor; quas, quum res advorsæ sient, paulo mederi possis, Ph. 821.

Medicor, *Medicus;* ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo, A. 833. — cum egomet possim in hac re medicari mihi? A. 946. — quid? nemon' medicum adduxit? He. 323.

Mediocris; non mediocris hominis hæc sunt officia, Ad. 971.

Mediocriter; horum nihil egregie præter cetera studebat; et tamen omnia hæc mediocriter, A. 59. — mediocriter vestitam veste lugubri, Hea. 286.

Meditor; meditor esse affabilis, Ad. 900. — an causam meditari tuam? Ad. 196. — tum maxume meditari secum oportet, Ph. 242. — venit meditatus alicunde, ex solo loco, A. 407. — meditata mihi sunt omnia mea incommoda, Ph. 248.

Medius, a, um; sublimem medium arriperem, Ad. 317. — accurrit: mediam mulierem complectitur, A. 133. — jam ego hunc in medium viam provolvam, A. 778. — in medium huc agmen, cum vecti, Donax, Eu. 773. — mater virginis in medio est, Ad. 479. — e medio æquum excedere est, He. 620. — in medio omnibus palmam esse positam, Ph. 17. — quum e medio excessit, Ph. 966. — ea mortem obiit: e medio abiit, Ph. 1018.

Mehercle; hæc verba, una mehercle falsa lacrymula restinguet, Eu. 67. — pulchre mehercle dictum, et sapienter, Eu. 416.

Melior, us; tanto hercle melior, Hea. 549. — quo vir melior multo es, quam ego, Ad. 709. — agrum

Memoro; idque si nunc memorare hic velim, He. 471.

Menander; Menander fecit Andriam et Perinthiam, A. 9. — idem Menandri Phasma nunc nuper dedit. Quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum. Colax Menandri est, Eu. 9, 20, 30.

Mendicus; clamitent, me sycophantam, hæreditates persequi, mendicum, A. 818.

Menedemus; ut nunc Menedemi vicem miseret me, Hea. 749. — Clitiphonis esse amicam hanc Bacchidem Menedemo dixit Clinia, Hea. 768. — egone? ad Menedemum ibo, Hea. 608. — Menedeme, at porro recte spero, Hea. 159. — pro Menedemo nunc tibi ego respondeo, Hea. 610; passim.

Mens; mala mens, malus animus, A. 164. — neque pes, neque mens satis suum officium facit, Eu. 728. — hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi, Eu. 233. — at mihi istuc non in mentem venerat, Eu. 451. — illud de Rhodio dictum in mentem venit, Eu. 498. — miseræ non in mentem venerat, Eu. 666. — quid? quid venire in mentem nunc possit mihi? Eu. 909. — quodcumque inciderit in mentem, volet, Hea. 484. — at si scias, quam scite in mentem venerit, Hea. 750. — servi venere in mentem Syri calliditates. Idem istuc mihi venit in mentem, Hea. 897, 890. — ego dicam, quod mihi in mentem. Sat recte hoc mihi in mentem venit, Hea. 988, 989. — idque adeo miror, quomodo tam ineptum quidquam tibi in mentem venire potuerit, Hea. 1007. — numquid vis? De. Mentem vobis meliorem dari, Ad. 433. — quid dicam? Sy. Nihilne in mentem? Ad. 530. — quum in mentem venit, He. 405. — sed nunc mihi in mentem venit, He. 536. — quum venit mihi in mentem quæ sim, He. 734. — venere in mentem mihi isthæc, Ph. 77. — ubi in mentem ejus adventi venit? Quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset, Ph. 154, 157. — mihi veniebat in mentem ejus incommodum, Ph. 651.

Mensis; mensis hic decimus est, Ad. 476. — mensis agitur hic septimus, He. 394. — menses abierunt decem, Ad. 695. — sex ego te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam, Eu. 277. — clam me profectus, menses tres abest, Hea. 118. — abhinc menses decem fere, He. 823. — ego te complures menses tuli, Ph. 519. — his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis, Eu. 331. — an non sex totis mensibus prius olfecissem? Ad. 397. — aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus, He. 393.

Mentio; si quando illa mentionem Phædriæ facit, Eu. 437.

Mentior; hem! quid dixti, pessuma? an mentita es? Eu. 1016. — quin nolo mentiare: aperte narrato, Hea. 701. — non est mentiri meum, Hea. 549. — qui mentiri, aut fallere insuerit patrem, Ad. 55. — si quidquam invenies me mentitum, occidito, A. 865. — jam satis credis, sobriam esse me, at nihil mentitam tibi? Eu. 703.

Mercator; fuit olim quidam senex mercator, A. 222. — matri puellam dono quidam mercator dedit mercator hoc addebat, abreptam a Sunio, Eu. 109, 114.

Mercatus; nisi eo ad mercatum venio, damnum maximum est, Ad. 232. — ego me ira senibus Sunium

Hea. 92. — nihil suave meritum est, Ph. 305. — pol meritum est tuum, Ph. 1050. — ecquid nos amas de fidicina istac? Th. Plurimum merito tuo, Eu. 458. — non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 337, 338. — an meo merito, credo, Ph. 1030. — meriton' hoc meo videtur factum? Ph. 1032.

Merus, a, um; non multum babet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi spem meram, Ph. 146.

Metuo; perii! metuo, ut substet hospes, A. 916. — metuo fratrem, ne intus sit, Eu. 610. — metuo, qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — metuo, quid siet, Hea. 620. — metuo, quid agam, Hea. 720. — nec quidquam magis nunc metuo, quam ne, Hea. 808. — ipsum id metuo, ut credant, Ad. 630. — male metuo, ne Philumenæ morbus aggravescat, He. 337. — hei! metuo lenonem, ne quid suo suat capiti. Ge. Idem ego metuo, Ph. 490. — verum enim metuo malum, Ph. 554. — habeo aliud, si istud metuis, Hea. 338. — metuis? quasi non ea potestas sit tua, Hea. 720. — quid? metuis, ne non, quum velis, convincas esse illum tuum? Hea. 693. — si me metuis, mores cave in te esse istos sentiam, Hea. 1034. — si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter, He. 257. — quid has metuis fores? Ph. 742. — metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne, Eu. 449. — nec metuit quemquam, Ad. 86. — metuit hic nos, Ph. 428. — nec, pol, istæ metuunt Deos: neque has respicere Deos opinor Ha. 773. — metuebat absentem patrem, Ph. 118. — denique metuebant omnes jam me, Eu. 433. — metui a Chryside, A. 106. — hanc metui, ne me criminaretur tibi, Eu. 854. — metui, quid futurum denique esset, Hea. 569. — id metui, Ad. 194. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404. — metuisti, ne non tibi istuc fœneraret? Ad. 218. — ni metuam patrem, habeo quod moneam, A. 920. — ne metuas, Eu. 785. — neque tu istum metuas, ne amet mulier, Eu. 1079. — at enim metuas, ne, Ad. 834. — ac non id metuat, ne, ubi acceperim, sese relinquam, Eu. 140. — noli metuere, Ph. 555. — idque adeo metuens vos celavi, A. 587. — saltem accurate, ut metui videar, A. 495.

Metus; dum ætas, metus, magister prohibebant? A. 54. — quantus metus est mihi! Ph. 482. — ut metum, in quo nunc est, adimam: atque expleam animum gaudio, A. 340. — quamobrem accipere hunc mihi expediat metum. Sy. Ademtum tibi jam faxo omnem metum, Hea. 337, 341. — demsi metum omnem, Ad. 740. — sperantes jam, amoto metu, interea oscitantes opprimi, A. 181. — oratio hæc me miseram exanimavit metu, A. 251. — quamprimum hoc me libera miserum metu, A. 352. — ita animus commotus est metu, spe, gaudio, A. 940. — perii! lingua hæret metu, Eu. 976. — in metu esse hunc, illi est utile, Hea. 199. — tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est, Hea. 328. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 58. — consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam alieno metu, Ad. 75. —

rem, Eu. 200. — non meum illud verbum facio, Ad. 956. — ut tergum meum tuam in fidem committam, He. 108. — me novi, et peccatum meum, Ph. 217. — cupio aliquos parare amicos beneficio meo, Eu. 149. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 52. — olet unguenta? de meo, Ad. 118. — mea nihil refert, dum potiar modo, Eu. 320. — quid mea autem? quid faciet mihi? Eu. 848. — quid mea? Hea. 793; Ad. 917; He. 510; Ph. 133, 389. — id mea minime refert, qui sum natu maximus, Ad. 885; et alibi passim.

Micio; sed eccum, Micio egreditur foras, Ad. 927. — ego Micionem, si apud forum est, conveniam, Ad. 514.—quid agis, Micio? Ad. 60.

Mida; puer ad me accurrit Mida, Ph. 861.

Migro; ex urbe tu rus habitatum migres? He. 589.

Miles; miles gloriosus, Eu. 31. — miles in Cariam est profectus, Eu. 125. — miles Thraso, Phædriæ rivalis, Eu. 353. — miles vero sibi putare adductum ante oculos æmulum, Eu. 623. — in convivium illam? miles tendere, Eu. 626. — virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit, Eu. 655. — nisi quia correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — miles a me vi nunc ereptum venit, Eu. 751. — miles pellitur foras, Eu. 1040. — apud eum miles Dionysia agitat, Hea. 733. — cras mane argentum mihi miles dare se dixit, Ph. 531. — parasiti personam inde ablatam, et militis, Eu. 26.—hic quidem est parasitus Gnatho militis, Eu. 229.— audire vocem visa sum modo militis, Eu. 454.—mira vero, militi quæ placeant, Eu. 288. — qui magis licet, facere gloriosum militem? Eu. 38. — eccum militem, Eu. 395. — abi, cito hunc deduce ad militem, Eu. 538. — frater virginis militem rogat, ut, Eu. 618. — viden' tu illum, Thais, militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. 754. — militem ego rivalem recipiendum censeo, Eu. 1071. — haud opinor, commode finem statuisse orationi militem, He. 76. — miles, edico tibi, si, Eu. 1062. — egone quid velim? cum milite isto præsens, absens ut sies, Eu. 192. — ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. 287. — anne abiit jam a milite? Eu. 732. — quæ cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo, He. 65. — cupida eram huc redeundi, abeundi a milite, He. 71. — imperatoris virtutem noveram, et vim militum, Eu. 777. — ita uti fortes decet milites, Eu. 814.

Milesius; quid! ille ubi est Milesius? Ad. 706.

Miletus; habibat Mileti. Miletum usque, obsecro! Ad. 658, 659.

Militia; una semper militiæ, et domi fuimus; Ad. 496.

Milito; in Asiam ad regem militatum abiit, Hea. 117. — quum hinc egens profugiet aliquo militatum, Ad. 386.

Mille, millies; huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum. Mille nummum poscit, Hea. 601. — ex ipsa millies audivi, A. 948. — plus millies audivi, Eu. 422. — tædet jam audire eadem millies, Ph. 486.

Miluus; non rete accipitri tenditur, neque miluo, Ph. 330.

Mina; dedit in sumtum, dimi-

dium minæ, Ad. 371. — tibi perdere talentum hoc paeto satius est, quam illo minam, Hea. 475. — hic suut tres minæ, En. 471.—quasi jam usquam tibi sint viginti minæ, Ad. 224.—tus arte viginti minæ pro psaltria periere, Ad. 746.—solæ triginta minæ, Ph. 556. — heri minas viginti pro ambobus dedi, Eu. 169. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — minas jam decem habet a me filia, Hea. 835. — minas decem corradet alicunde, Ad. 243. — dinumeret illi Babylo viginti minas, Ad. 919. — minas quinque accipe, Ph. 410. — ager oppositus est pignori, ob decem minas, Ph. 661. — his rebus pone, inquit, decem minas, Ph. 666. — priusquam dilapidet nostras triginta minas, Ph. 896. — ego minas triginta per fallaciam ab illo abstuli, Ph. 1037. — emit! quanti? Pa. Viginti minis, Eu. 983. — minis viginti tu illam emisti, Ad. 192.

Minæ; si illum relinquo, ejus vitæ timeo; sin opitulor, hujus minas, A. 210.

Minerva; ut aiunt Minervam esse ex Jove, Hea. 1039.

Minitor; in diem istuc, Parmeno, est fortasse, quod minitare, Eu. 1019. — quod nunc minitare facere, ut faceres, Sosia, He. 427. — qui minitatur malum, Ph. 850. — accusemus gravius: denique minitemur, si, He. 718.

Minor; nunc minatur porro, sese id, quod mœchis solet, En. 956. — abiturum se abs te esse illico minabitur, Hea. 489.

Minuo; hæccine erat ea, quæ nostros fructus minuebat, vilitas? Ph. 1012. — non minuam meum consilium, He. 616. — minue vero iram, Ph. 435. — nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis, A. 393. — ut aliqua pars laboris minuatur mihi, Hea. 42.

Minutus; olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni, A. 370.

Mirabilis, e; vos esse istiusmodi, et nos non esse, haud mirabile est, Hea. 387.

Mirandus, a, um; mirandumne id est? He. 661. — ita animus commotus est mirando hoc tanto, tam repentino bono, A. 940.

Mire; ille tuus quoque Syrus idem mire finxit filium, Hea. 899.

Mirificus, a, um; hic pulcherrimum facinus audivi: atqui mirificissimum, Ph. 870.

Miror; miror, unde sit, A. 752. — miror, quid ex Pyræeo abierit, En. 290. — miror, ubi ego huic antevorterim, En. 737. — minimeque miror, si, Hea. 383, 525. — te miror, Chreme, tam mane, Hea. 518. — quid istuc? miror, Hea. 612. — te miror, qui alia tam plane scias, Hea. 898. — adhuc quod factum est, miror, Hea. 1003. — idque adeo miror, quomodo, Hea. 1006. — minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — miror, quid hoc siet, Ph. 805. — mirabar, hoc si sic abiret, A. 175. — mirabar, quid hic negotii esset tibi, Ad. 646. — mirabar, si tu mihi quidquam afferres novi, Ph. 489. — tutemet mirabere, Hea. 374. — nequeo satis mirari, En. 661. — nequeo mirari satis, Eu. 547. — id mirari te simulato, Hea. 944. — vostram nequeo mirari satis rationem, Ad. 375. — credo, ædepol, te nonnihil mirari, Bacchis, He. 732. — intervenit adolescens quidam lacrumans: nos mirarier, Ph. 92.

Mirus, a, um; miris modis odisse

cœpit Sostratam, He. 179. — mirum, ni domi est, A. 600. — quid istuc tam mirum est? A. 653. — mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. 757. — mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo, Eu. 230. — mirum, ni hanc dicit, modo huic quæ data est dono, Eu. 344. — mirum, Eu. 403. — mirum, ni tu credis, quod iste dicit, Eu. 710. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — ne cui sit vestrum mirum, cur, Hea. 1. — minime mirum, adeo impeditæ sunt, Hea. 245. — mirum, ni illa salva est, et ego perii, Hea. 663. — non ædepol mirum, He. 160. — minimequa aden mirum: et, ni id fecisset, magis mirum foret, He. 220. — num mirum, aut novum est? Ph. 847. — non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit, He. 709. — fuisse erga me miro ingenio, expertus sum, He. 489. — mira vero militi quæ placeant, Eu. 288. — mira narras, Hea. 897.

Misceo; ita tu istæc tua misceto; ne me admisceas, Hea. 783.

Miser, a, um; ah! nescis, quantis in malis verser miser, A. 651. — quis videor? Ch. Miser æque, atque ego, A. 704. — crucior miser, A. 853. — miser quod habui, perdidi, Eu. 237. — ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore, Eu. 260. — perii! quid ago egi miser, Eu. 378. — eam iste vitiavit miser? Eu. 952. — quid igitur faciam miser? Eu. 965. — egomet meo indicio, miser, quasi sorex, hodie perii, Eu. 1023. — Dum fiam miser, Hea. 148. — nec quidquam magis nunc metuo, quam ne miser aliquo extrudar hinc, Hea. 809. — vah! frustra sum igitur gavisus miser. Hea. 858. — quid ego tantum sceleris admisi miser? Hea. 958. — de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. 244. — perii miser! He. 133. — horresco, ubi pultare hasce (fores) occipio miser, Ad. 637. — an quisquam usquam gentium est æque miser? Cuivis facile scitu est, quam fuerim miser. Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. 293, 295, 300. — extemplo ejus morbum cognovi miser. Nequeo, quin lacrumem miser, He. 373, 382. — semper mortem expectabam miser, He. 422. — omnibus modis miser sum, He. 701. — quod ille comparsit miser, Ph. 44. — hei timeo miser! Ph. 178. — quod huic exitio remedium inveniam miser! Ph. 200. — unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. 533. — delirat miser timore, Ph. 996. — apparet servum hunc esse domini pauperis, miserique, Eu. 487. — væ misero mihi! A. 303; Hea. 918; Ad. 302, 384; He. 605. — hei misero mihi! Hea. 234; Ad. 174. — væ misero mihi, quanta de spe decidi! Hea. 250. — ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. 156. — homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 201. — id misero restat mihi mali, si, Ad. 358. — quid illi creditis fure animi misero, qui? Ad. 670. — ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. 243. — quamprimum hoc me libera miserum metu, A. 352. — viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? A. 619. — heu me miserum! A. 648. — me miserum! A. 884. — illam scelestam esse, et me miserum; sentio, Eu. 71. — hominem perditum miserumque, Eu. 419. — ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. 1013 — eum ego hinc ejeci mise-

hanc amarit, A. 521. — una lacrymula, quam oculos terendo misere, vix vi expresserit, restinguet, Eu. 68. — illi invidere misere, Eu. 412. — eam misere amat, Hea. 190. — quemdam misere offendi militem, ejus noctem orantem, Hea. 365. — ut stulte et misere omnes sumus religiosæ, Hea. 649. — hunc diem misere nimis cupio in lætitia degere, Ad. 524. — an illam misere nunc amat, Ad. 671. — nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, eo, Ad. 702.

Miseresco; obsecro, ut inopis nunc te miserescat mei, Hea. 1028.

Miseret; nonne te miseret mei? A. 871. — miseret tui me, qui, Eu. 801. — miseret me, Eu. 944. — miseretque me ejus, Hea. 168. — cujus nunc pudet me, et miseret, Hea. 260. — nunc Menedemi vicem miseret me, Hea. 749. — me miseret mulieris, He. 446. — ejus me miseret : ei nunc timeo, Ph. 189. — et moneo, et hortor, ne cujusquam misereat, quin, He. 64. — ut me tuarum miseritum est fortunarum, Hea. 463. — lacrumans misera : miseritum est, He. 379. — miseritum est, Ph. 99, 500.

Miseria; quæ hæc est miseria? Ad. 557. — quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo, Eu. 406. — pro se quisque sedulo faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam, Hea. 127. — quam ibi miseriam vidi! Ad. 871. — miseriam omnem ego capio, Ad. 880. — miseria tabescit, Ad. 605. — solus mearum miseriarum est remedium, Ad. 295. — me credo esse natum ferundis miseriis, Ad. 547. — ingenio egregie ad miserias natus sum : aut, Hea. 420. — alias ut omittam miserias, hanc, He. 420. — hoc mihi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum, He. 570.

Misericordia. Hæc illa est misericordia! A. 126. — tot me impediunt curæ : amor, misericordia hujus, A. 261. — misericordia, animus maternus : sino, Hea. 637. — neque illum misericordia repressit, Ad. 307. — priusquam lacrumæ reducant animum ad misericordiam, A. 560. — Ad misericordiam adduces, Hea. 997. — qui propter misericordiam addunt pauperi, Ph. 277. — animus misericordia devinctus, He. 167. — misericordia molliri, Ph. 497.

Mitis; jam mitis est, Ad. 277.

Mitto; mitto jam osculari, Hea. 901. — age mitto, Ad. 629. — mitto maledicta omnia, Ad. 799. — mitto rem, Ad. 824. — vitam duram mitto, Ad. 864. — age, mitto imperium, Ph. 232. — mitto omnia : addo istuc, Ph. 293. — quo mittis istanc? quæso! Hea. 736. — mittit herus me ad uxorem tuam, Ph. 859. — hanc igitur mittimus? Ph. 811. — hæc qui misit, Eu. 480. — misit porro orare, ut venirem, Eu. 528. — nunc servolum ad eam in urbem misit, Hea. 191. — qui ob rem nullam misit, He. 801. — nec quem ad obstetricem mittam, Ad. 293. — mitte id, quod scio, A. 766. — mitte male loqui, A. 875. — mitte orare, A. 906. — sic, Crito, est hic : mitte, A. 921. — unam hanc noxiam mitte, Eu. 852. — mitte : ad rem redi, Hea. 319. — quid agis? Ch. Mitte, Hea. 948. — mitte ista, Ad. 186. — lacrumas mitte, Ad. 336. — mitte me, Ad. 784. — mitte jam istæc, Ad. 842. — mitte

1044. — hoc quidem ferundum aliquo modo est, Ad. 470. — quo modo? Ad. 536. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — si facere possim nllo modo, He. 266. — quonam modo nunc te offendam affectam? He. 325. — si ullo modo est ut possit, quod spero fore, He. 724. — tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci, Ph. 961. — quin novo modo ei faceres contumeliam, Ph. 97. — quot modis contemtus, spretus? A. 248. — quæ nos semper omnibus cruciant modis, Eu. 384.—etiam nunc non credis, indiguis nos esse irrisas modis? Eu. 709. — colligavit primum eum miseris modis, Eu. 954.— indignis acceptus modis, Ad. 167.—vah! quibus illum lacerarem modis! Ad. 316.—miris modis odisse cœpit Sostratam, He. 179. — nisi pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — omnibus modis miser sum, He. 701.

Hujus modi; vid. in *Hujus*.

Mœchus; nt te arbitretur sibi paratum mœchum, A. 317.—pro mœcho prehendi, Eu. 959.—pro mœcho comprehendere, Eu. 991. — nunc minatur, quod mœchis solet, Eu. 956.

Mœror; nunc misera in mœrore est, A. 695.

Mœstus; domum revortor mœstus, Hea. 122.

Molestia; ubi quid in animo est molestiæ, Eu. 630. — demseris molestiam, Ad. 823. — illi molestiam affert, He. 344. — eam confeci sine molestia, Eu. 927.— neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas, Eu. 77.

Molestus, a, um; molestus certe ei fuero, A. 643. — is ubi molestus magis est, Eu. 414.— quam molestus! Hea. 568. — si molestus pergis esse, Ad. 182. — tu molestus ne sies, Ph. 634. — molesta ne siet, Eu. 529. — num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? A. 439. — sed hoc mihi molestum est, A. 43. — mihi molestum, A. 359. — verum ubi molestum non erit, Eu. 484. — quia mihi molestum est, Hea. 582. — ausculta paucis, nisi molestum est, Demea, Ad. 810. — adhuc non molesta sunt, Ad. 123. — tamen nonnihil molesta sunt hæc mihi, Ad. 143.

Molior; dum moliuntur, annus est, Hea. 240.

Mollio; precibus molliri? Ph. 497. — postquam hominem his verbis sentio mollirier, Ph. 631.

Molliter; ædepol, Syrisce, te curasti molliter, Ad. 767.

Mollities; ejicinuda mollities animi, Eu. 222.

Molo; ut, si te inde exemerim, ego pro te molam, A. 200. — favillæ molendo, Ad. 851. — molendum usque in pistrino, Ph. 249.

Momentum; paulo momento huc illuc impellitur, A. 266.

Moneo; dehinc nt quiescant, porro moneo, A. 22. — is ne erret, moneo, Eu. 16. — sedulo moneo, quæ possum, Ad. 428.— tanquam in speculum in patinas inspicere jubeo, et moneo, Ad. 430. — te sedulo et moneo, et hortor, ne, He. 64. — verum te hoc moneo unum, He. 766. — bene mones, A. 374. — nisi eum mones, Hea. 592. — faciam, ut mones, He. 719. — una harum quævis causa me, ut faciam, monet, A. 906.—voce alia, ac res monebat conqueri, He. 375. — ambos docui, monui, Ad. 968. — quod

moriar, sententiam, Ph. 483. — si moreretur, ne expers partis esset, Hea. 652. — sine modo, mori me malim, Eu. 66. — mori me satius est, Eu. 781. — jam ferme moriens me vocat, A. 284. — ille tibi moriens nos commendavit, senex, Ad. 458. — verba fiunt mortuo, Ph. 1014. — summa vi defendam hanc, atque illum mortuum, Ad. 494. — qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? He. 853. — egone hunc ab Orco mortuum? He. 876. — vidi virginem hic viciniæ miseram, suam matrem lamentari mortuam, Ph. 96.

Moror; quid multis moror? A. 114. — nihil moror, Eu. 184. — ubi vis, non moror, Eu. 460. — egomet convivas moror, Hea. 172. — non moror, Ph. 717. — nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834.

Mors; mors continuo ipsam occupat, A. 297. — hanc, nisi mors, mihi adimet nemo, A. 699. — matrem miseram mors consecuta est, Ph. 749. — hic hujus mortem tam fert familiariter, A. 111. — is obiit mortem, A. 223. — ea obiit mortem, Hea. 271. — non simulare mortem verbis, Hea. 636. — omnem familiam mulcavit usque ad mortem, Ad. 91. — meam mortem expectant, Ad. 878. — mortem expectabam miser, He. 422. — mortemve expectet meam, He. 596. — peregre rediens semper cogitet, aut uxoris mortem, aut, Ph. 244. — ea mortem obiit: e medio abiit, Ph. 1018. — ejus morte ea ad me lege redierunt bona, A. 801. — jam depecisci morte cupio, Ph. 166.

Mortuus, vid. in *Morior*.

Mos; mos gerundus est Thaidi, Eu. 188. — cujus mos maxume est consimilis vostrum, Hea. 393. — qui istic mos est, Clitipho? Hea. 562. — quam vellem noctu amicis operam mos esset dari, Ad. 524. — suus cuique mos, Ph. 454. — — molestus certe ei fuero; atque animo morem gessero, A. 643. — præter civium morem, A. 882. — sine me gerere mihi morem, Hea. 948. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — ut homo est, ita morem geras, Ad. 432. — qui magis morem gereret? Ad. 712. — illis morem gessero, He. 599. — morem antiquum obtines, He. 861. — alieno more vivendum est mihi, A 152. — more hominum evenit, ut, A. 969. — hunccine erat æquum ex illius more, an illum ex hujus vivere? Hea. 203. — conveniunt mores, A. 698. — isti formæ ut mores consimiles forent, Hea. 382. — præsertim ut nunc sunt mores, Ph. 55. — ne te ignarum fuisse dicas meorum morum, Ad. 161. — hic dies alios mores postulat, A. 189. — meretricum mores noscere, Eu. 931. — postquam ei mores ostendi tuos? Eu. 1088. — nosti mores mulierum, Hea. 184. — qui harum mores cantabat mihi, Hea. 260. — mores cave in te esse istos sentiam, Hea. 1034. — o Jupiter! hoscine mores! Ad. 762. — quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. 989. — ad exemplum ambarum mores earum existimans, He. 163. — tuos esse ego illi mores, morbum arbitror, He. 239. — cujusque mores toleret sua modestia, He. 478. — uxorem tuam propter meos mores hinc abisse, He. 578. — mores facile tutor, He. 735. — uxorem his moribus

Hea. 375. — emtæ mulieres complures, Ad. 230. — mulieres pauperculæ, Ad. 651. — utiu' omnes mulieres eadem æque studeant? He. 199. — mulieres iuique æque omnes iuvisæ viris, He. 274. — mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 312. — amaræ mulieres sunt, He. 710. — amatores mulierum maximi, Eu. 665. — novi ingenium mulierum, Eu. 811. — nosti mores mulierum, Hea. 239. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut, He. 35. — vulgus quod male audit mulierum, He. 600. — inter mulieres, quæ ibi aderant, A. 117. — deleo omnes dehine ex animo mulieres, Eu. 296. — eas ad mulieres huc intro, He. 754. — mulieres suspecte falso, He. 778.

Muliercula; commeare ad mulierculam, Hea. 444. — mulierculam compressit, Ph. 1016.

Multimodis; uæ istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — multimodis injurius, Clitipho, es, Hea. 320. — multimodis vituperandus, Ph. 465.

Multo, Multum; verum aliter evenire multo intelligit, A. 4. — illud mihi multo maximum est, quod, A. 527. — is quæstus nunc est multo uberrimus, Eu. 253. — certe tu quidem pol et multo hilarior. Ch. Sed Thais multo ante venit? Eu. 730, 732. — multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse, Hea. 842. — immo abeat multo malo quovis gentium, quam, Hea. 929. — quo vir melior multo es, quam ego, Ad. 709. — multo rectius est, quam, Ad. 924. — quasi tu non multo malis narrare hoc mihi quam, He. 110. — maligna multo et magis procax facta illico est. Atque ea res multo maxime disjunxit illum ab illa, He. 159, 160. — minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet, Ph. 11. — incertior sum multo, quam dudum, Ph. 459. — ac rebus vilioribus multo, tamen talenta bina, Ph. 790. — haud multo post cum patre idem recipit se intro denuo, Ph. 878. — atque aliquis dicat, nihil promoveris. Multum, A. 643. — quod des, paulum est: et necesse est multum accipere Thaidem, Eu. 1074. — haud multum a me aberit infortunium, Hea. 668. — paulum id autem? De. Si multum siet, tamen faciundum est, Ad. 954. — Philotis, salve multum, He. 82. — qui sic sunt, haud multum hæredem juvant, He. 460. — nec pol me multum fallit: quin, He. 728. — non multum habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi, Ph. 145.

Multus, a, um; eadem hæc multi alii in Andro tum audivere, A. 933. — minime multos lædere, Eu. 2. — multis modis jam expecto, He. 280. — multæ sunt causæ, quamobrem, Eu. 145. — concurrunt multæ opiniones, quæ, Hea. 232. — multas contaminasse Græcas, Hea. 17. — multa concurrunt simul, A. 512. — quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. 839. — multa in homine signa, Ad. 825. — sumtum admittet; multa, Ad. 917. — multa ex quo fuerint commoda, He. 841. — multa advenienti narrantur, Ph. 610. — ait tibi uxorem dare se hodie: item alia multa, A. 355. — ingeram mala multa? A. 642. — habeo alia multa, quæ nunc condonabitur, Eu. 17. — quid tibi ego

A. 716. — eho, Mysis, puer hic unde est? quisve huc attulit? A. 750, alibi.

N.

Næ; faciunt, næ, intelligendo, ut nihil intelligant, A. 17. — næ iste haud mecum sentit, A. 325. — næ illa illum haud novit, A. 778.— næ tu istas (fores), faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 265. — næ, ille facili me utetur patre. Næ ille haud scit, quam, Hea. 217, 222. — næ ego te magnifice tractare possim, Hea. 556. — næ ista hercle magnas nugas dixerit! Hea. 621. — næ, ille haud scit, paulum lucri quantum, Hea. 747. — næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo. Næ ego fortunatus homo sum! Hea. 816, 825. — næ tu propediem istius obsaturahere, Hea. 869. — at, næ, illud haud multum, si vivo, ferent, Hea. 919. — næ, ego, homo sum infelix! Næ, ille continebit posthac, si sapiet, manus, Ad. 542, 567.—næ meam herus esse operam deputat parvi pretii, He. 800, alibi.

Nævius; Colacem esse Nævi et Plauti, veterem fabulam, Eu. 25. — qui quum hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant, A. 18.

Nam, namque; nam is postquam excessit ex ephebis: nam antea qui scire posses? A. 51, 52. — nam Andriæ illi id erat nomen. Nam hi tres tum simul amabant, A. 85, 87. — nam si illum objurges, A. 142. — quorsum nam istuc? A. 362.—nam quid ita? Eu. 896.— nam quod rumores distulerunt malevoli, Hea. 16. — nam prorsum nihil intelligo, Hea. 776. — namque adolescens, quam minima in spe situs erit, Hea. 999. — nam tui similis est probe: nam illi nihil vitii est relictum, quin, Hea. 1022, 1023. — namque id metui, Ad. 194. — nam senex rus abdidit se, He. 174. — nam me miseret mulieris. Nam quod ego nunc remedium inveniam miser! Ph. 200.— nam quæ hæc anus est exanimata? Ph. 731, sæpissime alibi.

Nanciscor; ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ph. 542.—pisces ex sententia nactus sum, Ad. 422. — puer quia clam te est nactus, (causam) alteram es, He. 686. — unde annulum istum nactus? He. 826. —quod sine sumtu, ingenuam, liberalem nactus es, Ph. 168. — postquam par ingenium nactus est, He. 170. — continuo quamdam nactus est puellulam, Ph. 81. — quod sim nactus mali, A. 969. — ubi siem vestitum hunc nactus, Eu. 556. —quin spolies, mutiles, laceres, quemquem nacta sis, He. 65.

Narratio; narrationis incipit mihi initium, A. 711.

Narro; narro huic, quæ dudum narrasti mihi, A. 593. — virtutes narro, Ad. 646. — rogat unde sit? narro omnia hæc, He. 832. — non opinor, Dave. Da. Opinor narras? non recte accipis, A. 368. — ab Andria est ancilla hæc? quid narras? A. 472. — bonum ingenium narras adolescentis, A. 467. — narras probe, A. 972. — hui! regem elegantem narras, Eu. 408.— quid narras? Eu. 672; Ad. 449; Ph. 136.— bene, ædepol, narras, Eu. 915.—nihil narras? Hea. 520. — mira narras, Hea. 897. —vigilantiam narras? Ad. 399. — quid, malum! bone vir, mihi narras? De.

— puerumque clam voluit, natus qui est, extinguere, He. 749. — si ex capite sis meo natus, Hea. 1038. — uxorem duxit: nati filii duo, Ad. 46. — nati filii : alia cura, Ad. 871. — annos nata est sedecim, non major, Eu. 1526. — nunc demum istæc nata oratio est, Ad. 809. — mulierculam eam compressit, unde hæc nata est, Ph. 1017.—habui illam, ac si ex me esset nata, He. 279. — ex homine hunc natum dicas, En. 460. — convincas facile ex te natum, Hea. 1043. — quod ad illum attinet, natum ex tanta familia, Ad. 298. — nisi me credo huic esse natum rei, ferundis miseriis, Ad. 547. — commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum, Ad. 662. — quin ex te recte eum natum putent, He. 399. — et gaudeo, natum illum, et tibi illam salvam, He. 643. — et filium inde hunc (esse) natum, He. 833.— scit sibi et rem natam, et gloriam esse, He. 798. — virum me natam vellem, Ph. 791. — e re nata melius fieri haud potest, quam, Ad. 296. — nos jam a pueris illico nasci senes, Hea. 214. — animus natu gravior, Hea. 645.—id mea minime refert, qui sum natu maximus, Ad. 885. — mater natu grandior, Ad. 934.

Nasus; virgo adunco naso, Hea. 1064.

Natalis; ubi erit puero natalis dies, Ph. 48.

Natura; ut fert natura, A. 797. — tametsi bona est natura, reddunt curatura junceas, Eu. 316. — ita comparatam esse hominum naturam omnium, ut? Hea. 503. — jam nunc hæc tria primum addidi præter naturam, Ad. 889. — amicûm ingenio fretum, haud natura sua, Hea. 24.—natura tu illi pater es, consiliis ego, Ad. 127. — tuus hercle vero et animo, et natura pater, Ad. 906.

Nausistrata; agedum, ut soles, Nausistrata. Ire igitur tibi licet, Nausistrata, Ph. 783, 812, alibi.

Nauta; audivi ex nauta, qui illas vexerat, Ph. 575.

Navigo; ego in portu navigo, A. 481.— re ipsa navigare incommodum est, He. 417.

Navis; navem is fregit apud Andrum insulam, A. 222. — navem conductam, hoc scio, Ad. 226. — navem ascendit, Ad. 707. — Atticus olim navi fracta, apud Andrum ejectus est, A. 925. — e navi egredientem, abduxi ad cœnam, Hea. 182.—dies triginta, aut plus eo, in navi fui, He. 421.

Naviter; verum si incipies, neque pertendes naviter, Eu. 51.

Ne; aliquid facerem, ut hoc ne facerem, A. 259.—tum hoc timet, ne deseras se, A. 270. — te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras, A. 291.—te per amorem obsecro, principio, ut ne ducas, A. 328. — ego id agam, mihi qui ne detur, A. 336.—id paves, ne ducas tu illam, A. 350.— ne nega, A. 385; Hea. 564; Ph. 802. — interminatus sum, ne faceres? A. 497.— si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat, A. 701. — ne me attingas, sceleste, A. 792. — estne hic Crito sobrinus Chrysidis? A. 803. — per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — ah! ne sævi tantopere, A. 870. — quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar, A. 904.—eo: ne expectetis, dum exeant huc, A. 982. — de-

quasi necesse sit, si huic non dat, A. 373.—sed necesse est, huic ut subveniat, Eu. 968. — nisi quia necesse fuit hoc facere, Eu. 997. — necesse est multum accipere Thaidem, Eu. 1074. — necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia, Hea. 209. — in eum jam res rediit locum, ut si necesse, Hea. 360. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 51.— magnum nescio quid necesse est evenisse, He. 304. — non fuit necesse habere, Ph. 296.

Necessitas; illam a me distrahit necessitas, He. 492.

Nedum; nedum tu possis, Hea. 454.

Neglectus; quapropter hæc res neutiquam neglectui est mihi, Hea. 357.

Negligens, Negligenter; negligentem feceris, A. 398. — ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. 253. — capillus circum caput rejectus negligenter, Hea. 291.

Negligentia; æmulari negligentiam, A. 20. — non manebat ætas virginis meam negligentiam, Ph. 570. — cognatorum negligentia, A. 71. — qui præteritus negligentia est, Ad. 14. — neque negligentia tua, neque odio id fecit tuo, Ph. 1015.

Negligo; quem ipse neglexit pater, ego alam? He. 670. — pecuniam in loco negligere, Ad. 217. — negligere cognatum suum, Ph. 366. — amo te, et non neglexisse, habeo gratiam, Ph. 54. — negligitur ipsa, Ph. 358. — negliguntur internuntii, Hea. 299. — propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609. — pannis obsita, neglecta, Hea. 295.

Nego; negat quis? nego, Eu. 252.—factum est, non nego, Ad. 802. — ego me (novisse) nego: tu, qui ais, Ph. 383. — num nego istuc nego? Ph. 523. — ego esse in hac re culpam meritam non nego, Ph. 1013. — hinc civem esse ais? Cr. Tu negas? A. 911. — negas? Ph. 739. — rogo: negat vidisse, A. 359. — eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum, Eu. 31.—roga. Py. Venistin' hodie ad nos? negat, Eu. 692. — modo ait, modo negat, Eu. 713. — factum hic esse id non negat, Hea. 18. — is filium negat esse ruri, Ad. 544. — illa enim se negat. Sin aliter, negat, Ph. 113, 116. — negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho? Hanc Demipho negat? Ge. Negat. Ph. Neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Ge. Negat. Ph. Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit. Ge. Negat, Ph. 352, 353, 354, 356.—id rursum si negant, laudo id quoque, Eu. 251. — illum Eunuchum negant fuisse, Eu. 821. — negant redisse, Ph. 459. — negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, He. 538. — omnes negabant, He. 806. — Negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 614. — jam hoc quoque negabis tibi placere? Hea. 350. — postremo non negabit, Ad. 485. — ne nega, A. 385; Hea. 564; Ph. 802. — heus! negato rursum, Eu. 711. — hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges, A. 406. — id equidem, si tu neges, certo scio, Hea. 632. — ut qui se filiam neget daturum, A. 149. — sed si tu negaris ducere, A. 380. — ego illud sedulo negare factum, A. 147. — ille irasci: neque negare audere, Eu. 619. —

habui neminem, Eu. 680. — miseram me! neminem habeo, Ad. 292. — ntin' eximium neminem habeam? Sy. Neminem, He. 66. — ego hominem callidiorem vidi neminem, quam, Ph. 590.

Nempe; nempe ut curentur recte hæc, A. 30. — nempe ergo aperte via, quæ restant, me loqui? A. 195. — nempe incommoditas denique huc omnis redit, A. 568. — expedies? Da. Certe, Pamphile. Pa. Nempe ut modo, A. 620. — nempe. Si. Id scilicet, A. 952. — nempe omnia hæc nunc verba huc redeunt denique, Eu 158. — nempe huic prorsus illam non dat, Eu. 265. — nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem, Eu. 305. — novi, nempe, opinor Thaidem, Eu. 563. — nempe anui illi prodita abs te filia est planissume, Hea. 639. — nempe tua arte viginti minæ pro Psaltria periere, Ad. 746. — nempe ea causa, ut ne id fiat palam, He. 105. — nempe Phormionem. Nempe Pamphilam, Ph. 307, 310.

Neo; anus subtemen nebat, Hea. 293.

Nepos; natus est nobis nepos, He. 639. — tuo nepoti primam mammam dedit hæc, Ad. 979.

Neptunus; quid agam? quid clamem? aut querar? o cælum! o terra! o maria Neptuni! Ad. 794.

Neque; neque id ægre tulit. At nunc faciet, neque, ut opinor, sine tuo magno malo, A. 178, 179. — adeon' me ignavum putas? ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 279, 280. — neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam, A. 321. — neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora, A. 421. — arbitror, neque illum hanc perpetuo habere, neque me perpeti, A. 565. — neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas, A. 828. — nihil prius, neque fortius: verum si incipies, neque pertendes naviter, En. 50, 51. — quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum, Eu. 57. — patriam et signa cetera neque sciebat: neque per ætatem etiam potuerat, Eu. 113. — quia neque tu uno eras contenta, neque solus dedit, En. 122. — habeo hic neminem; neque amicum, neque cognatum, Eu. 148. — hoc certo scio, neque me finxisse falsi quidquam, neque meo cordi esse quemquam cariorem, En. 200. — neque ridiculus esse, neque plagas pati possum, Eu. 244. — neque virgo est usquam: neque egó, qui illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat; neque tibi obstat: verum, Eu. 482, 483. — quod scis, nescis, neque de Eunucho: neque de vitio virginis, Eu. 721. — neque agri, neque urbis odium me unquam percipit, Eu. 971. — qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. 642. — atque ego illi neque do, neque despondeo, Hea. 779. — neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus, extra unam aniculam, quisquam aderat, Ph. 97, 98. — neque ego ignosco, neque promitto quidquam: neque respondeo, Ph. 1043, passim alibi.

Nequeo; ego impetrare nequeo hoc abs te biduum? Eu. 181. — nequeo satis mirari, neque conjicere, Eu. 547. — nequeo mirari

quo, puerum natum. Ego te! (ludam) quamobrem? Æs. Nescio, Ad. 662, 701. — dixere causam tunc, nescio quam, He. 186. — quæ nunc, quamobrem accuser, nescio, He. 205. — magnum nescio quid, necesse est evenisse. Nescio, quod magnum malum me celas. Uxorem pavitare, nescio quid dixerunt: id si forte est, nescio, He. 304, 319, 321. — nescio quid jamdudum audio hic tumultuari, He. 336. — vitium est oblatum virgini olim, ab nescio quo, He. 383. — prorsus nescio, quo pacto hoc celem, He. 444. — quamobrem non reducam, nescio, He. 453. — nescio quid suspicarier magis cœpi: homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse, He. 828, 829. — te quid donem? quid? quid? nescio, He. 850. — nescio hercle: unum hoc scio, Ph. 137. — nescio, quod magnum expecto malum, Ph. 194. — quid spei porro est? Ge. Nescio, Ph. 474. — satin' id est? Ge. Nescio hercle, Ph. 682. — hem! mutet autem? Ge. Nescio: verum, si, Ph. 774. — miror, quid hoc siet. De. Equidem hercle nescio, Ph. 806. — unde hæc hic rescivit? De. Nescio, Ph. 951. — ah! nescis, quantis in malis verser miser, A. 651. — tu nescis? Da. Eho, inepta, nescis quid sit actum? A. 766, 793. — nescis quid mihi obtigerit, A. 968. — quod scis, nescis, Eu. 721. — nescis, cui nunc maledicas viro, Eu. 798. — tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis, Eu. 1060. — tu nescis id, quod scis, Dromo, si sapies, Hea. 748. — ah! nescis, quam doleam, Hea. 935. — nescis inescare homines, Ad. 221. — nescis, qui vir sit, Ad. 727. — hem! tu nescis? He. 206. — nescis quid mali præterieris, qui, He. 418. — nescis, Parmeno, quantum hodie profueris mihi, He. 876. — nescis, quo in metu simus. Da. Quid istuc est? Ge. Scies, Ph. 57. — is solus nescit omnia, Ad. 550. — qui hercle ubi scit, nescit, Ph. 992. — cujus nos qui sit, nescimus, pater, He. 571. — at ego nesciebam, quorsum tu ires, Eu. 155. — at nesciebam id dicere illam, nisi quia, Eu. 735. — ut, quid egerim, egomet nesciam, Eu. 690. — ut, quid amor valeat, nesciam, Eu. 880. — quid ego nesciam? Hea. 529. — ut quid agam cum illo, nesciam prorsum, Ph. 979. — fruare dum licet, nam nescias, ejus sit potestas posthac, an nunquam tibi, Hea. 345. — aut quamobrem hoc faciam; nescias, Hea. 1010. — ut illa, quæ tu scire credas, nescias, Ad. 861. — credo, ea gratia concordes magis fore. La. Nescias, He. 618. — redigam, ut quo se vortat, nesciat, Hea. 947. — ne hoc nesciatis, edico vobis, Eu. 988. — hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis, Ad. 77. — an nescire arbitramini? He. 215. — noster, quid ageret, nescire, Ph. 117. — eamus ad ipsam, una omnes nos aut scire aut nescire hoc volo, Ph. 808.

Neu, *Neve*; te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras, A. 291. — ut filiam ab eo abduceres, neu, quod ego egissem, esset ratum, He. 545. — ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet reliqua, He. 587. — quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset; neu me cupidum eo impulisset, Ph. 158. — vereor ne illud gravius tulerit, neve aliorsum ac-

pascere. Nihil aderat adjomenti, Ph. 85, 105. — hoc nihil est, Phædria : ilicet, Ph. 208. — horum nihil quidquam accidet animo novum, Pb. 250. — jam adolescenti nihil est, quod succenseam, Pb. 361. — nihil est, æqoe quod faciam lubens, Ph. 564. — nihil est, Antipho, quin, Pb. 695. — nihil ad hanc rem est, Antipho, Ph. 860. — horum ille nihil egregie studebat. Nihil suspicans etiam mali, A. 58, 116. — quid Davus narrat? nihilne? hem. Da. Nihil prorsus, A. 436. — atque aliquis dicat, nihil promoveris, A. 642. — nihil dedisse verborum tamen, Eo. 24. — amatores mulierum esse audieram eos maximos: sed nihil potesse, Eo. 666. — nihil tibi quidquam credo, Eu. 883. — humani nihil a me alienum puto, Hea. 77. — nunc nihil magis vereor, quam ne, Hea. 197. — nihil esse mihi, religio est dicere, Hea. 228. — heri qui tantum hiberis. Ch. Nihil nimis. Sy. Nihil narras? Hea. 519, 520. — at mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum, Hea. 571. — quamobrem istoc, Syre? nam prorsum nihil intelligo, Hea. 776. — nihil vidi quidquam lætius, Ad. 367. — qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat, Ad. 100. — nihil enim vidi melius, mi pater, Ad. 926. — tum tu igitur nihil attulisti huc plus ona sententia? He. 462. — nihil pol jam res istæc mihi voloptatis ferunt, He. 593. — dabo jusjurandum, nihil esse istorum, tibi, He. 697. — nihil apud me tibi defieri patiar: quin, quod, He. 768. — noster mali nihil quidquam primo. Non multom habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi spem meram, Pb. 80, 146. — nihil fecit novi, Pb. 475, passim alibi.

Nihil pro *Non;* nihil istac opus est arte ad hanc rem, A. 32. — nihil circuitione usus es. Irrides? nihil me fallis, A. 202, 204. — nisi ea, quæ nihil opus sunt scire, A. 338. — illic, obi nihil opus est, ibi verentur, A. 640. — ego, quid agas, nihil intelligo, A. 739. — nihil nos dos movet, Hea. 940. — nihil audio. Me. Ad me recipio : faciet. Ch. Nihil etiam audio ipsum, Hea. 1058, 1059. — ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier, Ad. 274. — nihil cessavisti usque adhuc, He. 544. — nos nostro officio nihil digressos esse, Pb. 721.

Nihilum; istuc abs te factum nihili penderem, Eu. 94. — pater is nihili pendit, Ad. 453. — sed nihilo secius mox deferent puerum huc ante ostium, A. 508. — nihilo plus agas, quam si des operam, ut, Eu. 97. — at nunc interim. Sy. Nihilo magis, Hea. 377. — nihilo minus ego hoc faciam tamen, Hea. 1014. — quæ consecuta est nox, eam nihilo magis, He. 137. — non hoc de nihilo est, quod, He. 727. — sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472. — cui minus nihilo est? Ph. 534. — ubi Phædriæ se ostenderet nihilo minus amicum esse, Pb. 596.

Nil, pro *Nihil;* quod vide.

Nimirum; nimirum hic homines frigent, Eu. 268. — nimirum dabit hæc Thais mihi magnum malum, Eu. 508. — nimirum consilium illud rectum est, Eu. 783.

Nimis; ut ne quid nimis, A. 61. — nimis me indulgeo, Eu. 222.

nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo, Eu. 997. — nisi mihi quidem addit animum, quo lubeat magis, Hea. 542. — nisi, quidquid est, volo scire, Ad. 154. — nisi me credo huic esse natum rei, Ad. 547. — nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, Ad. 702. — nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193. — nisi pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — nisi Phædria haud cessavit pro te eniti, Ph. 475. — nescio: nisi me dixisse nemini, id certo scio, Ph. 952. — hanc, nisi mors, mihi adimet nemo, A. 699. — corrasi omnia, ancillas, servos, nisi eos, qui, Hea. 142.

Nitor; qui nitor corporis! Eu. 242.

Nobilis; reperisse, adolescentem adeo nobilem, Eu. 204. — scis, fratrem ejus esse apprime nobilem? Eu. 951. — quam estis maxume nobiles, Ad. 504. — dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, Ad. 15. — mea est sumptuosa, nobilis, Hea. 227.—dicam, hanc esse captam ex Caria, ditem et nobilem, Hea. 609.

Nobilitas; sibi scit nobilitatem ex eo esse, He. 798.

Nobilito; qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, Eu. 1020.

Nobiscum; vid. in *Cum*, p. 81.

Noctu; aut mox noctu te adigent horsum insomnia, Eu. 219. — noctu amicia operam dare, Ad. 534.

Nodus; nodum in scirpo quæris, A. 943.

Nolo; nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — nolo me in tempore hoc videat senex, A. 821. — nolo me in via cum hac veste videat, Eu. 905.— quin nolo mentiare, Hea. 701. — nolo in illum gravius dicere, Ad. 141.—quid! si ego tibi illam nolo vendere, coges me? Ad. 193. — ubi ego venero, exossabitur: prius nolo, Ad. 380. — ea de causa maxume nunc hunc introire nolo, He. 348. — te cognatas deserere, mea causa, nolo, He. 593. — cogis ea, quæ nolo, ut, He. 674. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum, He. 758. — nolo, volo: volo, nolo rursum, Ph. 949. — nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro, Eu. 812. — scortari crebro nolunt; nolunt crebro convivarier, Hea. 206. — etsi hoc meretrices aliæ nolunt, He. 835. — alere nolunt hominem edacem. Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere, Ph. 335, 336. — id ego hoc præsente tibi nolebam dicere, He. 712.—tum, quum gratum mihi esse potuit, nolui, Hea. 262. — sed ostendere, me ægre pati, illi nolui, Ad. 144. — ob eam rem noluit iterum referre, He. 6. — suadere noli, A. 386. — noli te macerare, A. 687. —mitte me. Sy. Noli, inquam, Ad. 785. — ah! noli, Parmeno, quasi tu non multo malis, He. 109. — noli fabularier, He. 316. — noli fodere, He. 467. — noli adversari mihi, He. 654. — noli metuere, Ph. 555. — nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos, He. 46. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — quod sane nolim, maxume heri causa mei, He. 331. — num quidnam quod nolis, vides? Eu. 272. — nolunt ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro, Eu. 812. — si

ædepol, clam me est, He. 568. — quid dixti? eho! an non alemus, Pamphile? He. 671. — is senem pellexit, modo non montes auri pollicens. Pater ejus rediit, an non? Ph. 68, 147. — non ratio, verum argentum deerat. Non, non sic futurum est: non potest, Ph. 299, 303.—jam ea præteriit? Do. Non: verum hæc ei antecessit, Ph. 524. — adduxtin' tecum filiam? Ch. Non. De. Quid ita non? Ph. 567. — quid fiet? Ge. Non enim ducet, Ph. 693. — abduci non potest. De. Qui, non potest? Ph. 798, sæpissime alibi.

Nondum; quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? A. 201. — nondum hæc rescivit mala, A. 341. — mane: nondum scis, A. 661. — quid Glycerium? jam hic suos parent repperit? My. Utinam! Ch. An nondum etiam? A. 809.—aut repperisti, tibi quod placeat? an nondum etiam? Hea. 596. — nondum audisti, Demea, quod est gravissimum, Ad. 468. — quid egerint inter se, nondum etiam scio, He. 192. — mane: nondum etiam dixi id, quod volui, He. 745. — pater ejus rediit, an non? Ge. Nondum, Ph. 147. — vise, redieritne jam, an nondum, domum, Ph. 445.

Nonne; nonne oportuit præscisse me ante? Nonne prius communicatum oportuit? A. 238, 239.—eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. 334. — nonne id flagitium est? Hea. 923. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — nonne es dissimulare nos magis humanum est? He. 552. — nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. 767, et alibi.

Nonnihil; nonnihil veritus sum abs te, A. 584. — nonnihil timeo misera, Eu. 615. — nonnihil molesta sunt hæc mihi, Ad. 143. — — credo te nonnihil mirari, He. 732.

Nonnullus, a, um; nonnullam in hac re nobis facit injuriam, Ad. 149.

Nonnunquam; nonnunquam collacrumabat, A. 109. — cibum nonnunquam capiet cum ea, Eu. 368.

Nosco; quæso, hanc (Fabulam) nunc noscite, He. 8. — malefacta ne noscant sua, A. 23. — qui posses ingenium noscere? A. 53. — ecquis eam posset noscere? Eu. 523. — meretricum ingenia et mores noscere, Eu. 931. — vos æquo animo æqua noscere oportet, Ad. 505. — id esse verum, cuivis facile est noscere, Ad. 866. — index qui possit noscere tua justa? Ph. 279. — forma in tenebris nosci non quita est: neque detractum ei est quicquam, qui posset post nosci, qui siet, He. 572, 573.

Noster, tra, trum; quos hic noster auctores habet, A. 19. — sed estne ille noster Parmeno? Eu. 973. — bonus est, noster est, recte datur, Ad. 955. — noster grex, Ph. 33. — noster mali nihil quidquam primo. Noster vero. Da. Jam scio: amare cœpit. Noster, quid ageret, nescire, 80, 110, 117. — sed ubi est Phædria, judex noster? Ph. 1054.—pol tibi daho illam lepidam, filiam Phanocratæ nostri, Hea. 1063. — senis nostri, Dave, fratrem nostin'? Ph. 63. — idcirco huic nostro tradita est provincia, Hea. 516. — quid hoc, quod volo, ut illa nubat nostro? Hea. 936. — seni nostro fidei nihil habeo, Hea. 1004. — is nostro Simulo fuit sum-

Menedemum nostin', nostrum vicinum? Hea. 180. — nosti mores mulierum, Hea. 239. — patrem novisti, ad has res quam sit perspicax, Hea. 370. — habet patrem avidum, vicinum hunc, nostin'? Hea. 527. — quid? nostin' qui sim? Ad. 178. — nostin' porticum? Illic ubi etiam caprificus magna est: nostin'? Ad. 575, 579. — est alius quidam, parasitaster parvolus: nostin'? Ad. 784. — fratrem majorem Chremen nostin'? Ph. 64. — næ illa illum haud novit, A. 774. — neque te quisquam novit, neque scit, qui sies, Eu. 374. — vesperascit, et non noverunt viam, Hea. 248. — qui? quia te noram, A. 503. — noram, et scio, A. 936. — ne noram quidem, Eu. 511. — egon'? imperatoris virtutem noveram, Eu. 777. — neque ego illum noram: neque mihi cognatus fuit, Ph. 391. — hic quamdam noram, cujus vir uxorem, Ph. 940. — norasne eum prius? Do. Non, Eu. 643. — neque tu illum satis noveras, nec te ille, Hea. 153. — nostrum amicum noras Simulum, Ad. 466. — eho! tu sobrinum tuum non noras? Stilphonem, inquam, noveras? Ph. 384, 390. — si illum minus norat, Ph. 362. — non norat patrem? Ch. Norat, Ph. 803, 804. — si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere, A. 916. — quum ipsum me noris, Eu. 566. — magis, si magis noris, putes, Hea. 890. — at faciam, ut (faciem) noveris, He. 439. — unum coguoris, omnes noris, Ph. 265. — quasi non noris, tentatum advenis, Ph. 388. — qui utramvis recte norit, ambas noverit, A. 10. — vel hoc quis non credat, qui norit te? A. 490. — age, inepte: quasi nunc norimus nos inter nos, Ad. 272. — nunquam meis oculis eam, quod nossem, viderem, He. 864. — ni nossem causam, crederem vera hunc loqui, Ph. 278. — proinde expiscare, quasi non nosses. De. Nossem? Ph. Ita, Ph. 402. — illam me credo haud nosse, A. 954. — nosse omnia hæc, salus est adolescentulis, Eu. 939. — ut opinor, has non nosse te, et certo scio, Ad. 652.

Novicius, a, um; novicia puellæ, Eu. 582.

Novus, a, um; ego novus maritus fiam! Ad. 942. — nullum invenire prologum potuisset novus, Ph. 15. — nunc gestus est capiendus novus, Ph. 889. — novo modo facere contumeliam, Ph. 921. — quæ veteres factitarunt, si faciunt novi, Eu. 43. — nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? A. 732. — nova figura oris, Eu. 317. — nova nupta eadem hæc discet? Ad. 755. — hæc (fabula) quum data est nova, He. 2. — hem! nova res orta est, He. 298. — quum stetit olim nova, actoris opera magis stetisse, Ph. 9. — novam esse ostendi, et quæ esset, Hea. 7. — eam nos acturi sumus novam, Ad. 12. — apporto novam Comœdiam, Ph. 25. — nunc hæc plane est pro nova, He. 5. — vetere in nova cœpi uti consuetudine, He. 37. — novarum qui spectandi faciunt copiam, Hea. 29. — quum dabit alias novas. Nunc novas qui scribunt, nihil parcunt seni, Hea. 34, 43. — novas qui exactas feci, ut inveterascerent. In his, quas primum Cæcilii didici novas. Ut ab eodem alias discerem novas. Mihique ut discere novas expediat, He. 12, 14, 19, 57. — hoc novum est aucupium, Eu. 247. — novum intervenit vitium, He.

Gn. Immo nullorum arbitror, Eu. 409. — nunc per hunc nulla est mora, A. 595. — si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit, A. 963. — ut spes nulla reliqua in te siet tibi! Eu. 240. — huc quum advenio, nulla erat, Eu. 345. — nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta, quæ, Hea. 679. — nulla est tam facilis res, quin, Hea. 805. — dum nulla alia delectatio, te indulgebant, Hea. 989. — tum talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — tibi a me nulla orta est injuria, Ad. 190. — nunc turba nulla est, He. 43.—nam vostrarum nulla est, quin, He. 240. — nulla sum! He. 521. — huic vero nulla (causa) est. Nulla tibi hic jam consultatio est, He. 650. — nulla est mihi vita expetunda, Ph. 202. — video exire matronam nullam, A. 365. — dicam, nullam esse in nobis moram, Ad. 723. — nullam credo mulierem me miseriorem vivere, He. 566. — nullam de his rebus culpam commeruit, He. 631. — qui ob rem nullam misit, He. 801. — nullam mihi malim, quam istanc uxorem dari, Ph. 657. — nullane homini cuiquam fidem! A. 426. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109.—nulla mala re esse expolitam muliebri, Hea. 289. — illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est, Ad. 525. — nullum est jam dictum, quod non, Eu. 41. — ceterum de exclusione verbum nullum, Eu. 88. —nullum hujus simile factum, Ad. 97. — tam nulli consilii sum, A. 610. — denique nullum remittis tempus, Hea. 70. — nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. 247. — si nullo alio pacto, Ph. 301. — ego nullo possum remedio me evolvere, Ph. 823.

Num; num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? Num filio videtur uxorem dare? A. 439, 453.—num quis hic est? num quis hinc me sequitur? Num parva causa est? Eu. 549, 575. — vise amabo, num sit, Eu. 663. — num datum mihi est? num jussi? num illa oppignerare filiam meam potuit? Hea. 793, 794, et passim alibi.

Numero; numerabatur forte argentum, Ad. 407.

Numerus; conveniet numerus, Ph. 53. — in illo esse hominum numero, qui, Ad. 596.

Nummus; mille nummum poscit, Hea. 606. — pauxillulum nummorum, Ph. 38.

Numnam; hem! numnam periimus? A. 593. — eho! numnam hic relictus custos, ne? Eu. 286. — numnam ego perii? Eu. 946. — numnam hæc audivit? Hea. 517. — numnam illa parturit? Ad. 489.

Numquid, *Numquidnam;* quid, Crito? numquid meministi? A. 945. — numquid vis aliud? Eu. 191. — numquid vis, quin abeam? Ad. 248. — numquid vis? He. 272. — numquid nos vis? Ph. 458. — numquidnam de gnato meo audisti? Hea. 429, et alibi.

Nunc; sine nunc meo me vivere interea modo. Ut consumat nunc, quum nihil obsint doli. Eamus jam nunc intro, A. 153, 160, 171. — etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio, A. 282. — alium esse censes nunc me, atque olim, quum dabam? A. 546. — potes nunc, dum animus irritatus est, A. 599. — posthac incolumem sat scio fore me, nunc si hoc devito malum. Quid ego

Cliniæ, quæ dixi, nuntiastin'? Ubi desponsam nuntiasti filio, Hea. 885, 892. — illa si jam laverit, mihi nuntia, Hea. 618. — Parmeno, me venisse, nuntia, He. 314. — tu, Geta, nuntia hanc venturam, Ph. 776. — ut diligeuter nunties patri, Eu. 339. — timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties, He. 845. — timeo, miser, quam hic nunc mihi nuntiet rem, Ph. 178. — eaque hoc te mihi nuntiare jussit, He. 848. — una illarum præcucurrit, nuutians, me venisse, He. 371. — ad vos venio nuntiatum, paratum me esse, Ph. 905.

Nuntius; nuntium apporto tibi, Hea. 427. — illam simul cum nuntio tibi hic affuturam hodie scio, Hea. 176. — egon' te pro hoc nuntio quid donem? quid? nescio. Neque in nuntio, tibi boni quid sit, scio, He. 850, 852. — nescio, quod magnum hoc nuntio expecto malum, Ph. 194.

Nuper; idem Menandri Phasma nunc nuper dedit, Eu. 9. — mater mea illic mortua est nuper, Eu. 131. — qui nuper fecit servo currenti in via decesse populum, Hea. 31. — hæc inter nos nuper notitia admodum est, Hea. 53. — inveni nuper quamdam, Hea. 597. — postremo, nuper dixit velle uxorem ducere, Ad. 151.

Nuptiæ; non sunt veræ nuptiæ, A. 47. — constitutæ nuptiæ, A. 269. — aut tibi nuptiæ hæ sunt cordi, A. 329. — de improviso nuptiæ, A. 361. — num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? A. 439. — hoc nisi fit, nihil moventur nuptiæ, A. 517. — ut nuptiæ fuerant futuræ, fiant, A. 543. — non fuerant nuptiæ futuræ, A. 589. — hæ nuptiæ non apparabantur mihi, A. 658. — quo minus hæ fierent nuptiæ, A. 702. — magis instare, ut hodie conficerentur nuptiæ, Hea. 896. — res composita est, fiunt nuptiæ, Ad. 739. — firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ. Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? He. 101, 176. — nuptiarum sollicitando, A. 261. — nuptiarum gratia hæc sunt ficta, A. 838. — spem isto pacto rursum nuptiarum omnem eripis, Hea. 713. — hic nuptiis dictus est dies, A. 102. — credo, impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis prodat dies, A. 314. — num videntur convenire hæc nuptiis? A. 367. — meretricios amores nuptiis conglutinas? A. 915. — nihil est magis meis nuptiis advorsum, Hea. 699. — ne moræ meis nuptiis egomet siem, Ad. 716. — incommode mihi nuptiis evenit, He. 839. — spatium apparandis nuptiis, Ph. 700. — ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit. Has bene ut assimules nuptias, A. 157, 168. — ubi nuptias futuras esse audivit. Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias, A. 173, 182. — nuptias effugere, A. 333. — si jam audierit sibi paratas nuptias, A. 342. — prius quam tuum, ut sese habeat, animum ad nuptias perspexerit, A. 379. — postquam videt nuptias domi apparari. Tu idem has nuptias perge facere, ita, ut facis. Quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? A. 515, 522, 530. — is mihi suadet, nuptias ut maturem, A. 578. — quoniam solus mihi effecisti has nuptias. In nuptias conjeci herilem filium, A. 597, 604. — qui me hodie conjeciati in nuptias, A. 622. — si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent. Ex unis geminas mihi con-

O.

603. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278.

Obeo; is obiit mortem, A. 223. — ea (anus) obiit mortem, Hea. 271. — ea mortem obiit : e medio abiit, Ph. 1018.

Obfirmo; ne tam obfirma te, Chreme, Hea. 1054. — censen' posse me obfirmare? Eu. 217. — obfirmare viam, He. 454.

Obgannio; ad aurem obganniat, Ph. 1029.

Obitus; voluptati obitus siet, He. 860.

Objicio; ut hanc lætitiam primus ei objicerem domi, Hea. 186. — quibus est alicunde aliquis objectus labos, He. 286. — argentum est ultro objectum, Ph. 768. — hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. 612. — hoc esse mihi objectum malo! Ph. 502.

Objurgo; quo ore illum objurgabis? Ph. 1041. — nam si illum objurges, vitæ qui auxilium tulit, A. 142. — quis igitur relictus est objurgandi locus? Ut per falsas nuptias vera objurgandi causa sit, A. 154, 158. — nec satis ad objurgandum causæ. Ne hæc quidem satis vehemens causa ad objurgandum, A. 138, 150.

Oblecto; in eo me oblecto, Ad. 49. — minime equidem me oblectavi, He. 85. — ubi te oblectasti tam diu? He. 84. — tu cum illa te intus oblecta interim, Ad. 285. — ne speres : ne te oblectes, Eu. 195. — habebis, quæ tuam senectutem oblectet. Dr. Te oblectet! Ph. 434, 435.

Obliviscor; nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere, A. 843. — ita prorsum oblitus sum mei, Eu. 306. — jamne oblitus es? Hea. 848.

Obmutesco; obmutui, A. 257. — obmutuit, A. 422.

Obnixe; manibus pedibusque obnixe omnia facere, A. 161.

Obnoxius; uxori obnoxius sum, He. 302.

Obnuntio; primus porro obnuntio, Ad. 549.

Obolus; olera et pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni, A. 370.

Oborior; tanta hæc lætitia oborta est, Hea. 680.

Obsaturor; istius obsaturabere, Hea. 870.

Obscurus, a, um; obscura diligentia, A. 21.

Obsecro; Di, date facultatem, obsecro, huic pariundi, A. 232. — te per amorem obsecro, ut ne ducas, A. 327. — obsecro te, A. 352; Ph. 319. — Juno Lucina, fer opem! serva me, obsecro! A. 474; Ad. 488. — quid istoc obsecro, est? A. 723; Ad. 625. — obsecro, humine? A. 727. — cur tu, obsecro, hic me solam? Au! obsecro; an non civis est? Audistin'? obsecro, A. 749, 783, 787. — obsecro, quem video? A. 802. — audi, obsecro, A. 863; Pb. 485. — hoc modo te obsecro, ut ne credas, A. 901. — jube solvi, obsecro, A. 957. — ne crucia te, obsecro, anime mi, Eu. 95. — illumne, obsecro, inhonestum hominem? Obsecro hercle, Parmeno, fac ut potiar, Eu. 356, 362. — sed narra, obsecro. Tuumne, obsecro te, hoc dictum erat? Eu. 421, 428. — ego te obsecro hercle ut audias, Eu. 562. — au, obsecro mea Pythias. Obsecro, tam infandum facinus, ne audivi quidem, Eu. 656, 664. — prodi, male conciliate. Do. Obsecro. Videam? obsecro quem?

deo obsequi tibi, A. 814. — nos senes est æquum senibus obsequi, Hea. 419. — uostrum est, ubicumque opus sit, obsequi, Hea. 578. — aut te amare cogitat, aut animo obsequi, Ad. 33. — me parenti potius, quam amori obsequi oportet, He. 448. — cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent, Ph. 79. — si id fit dando, atque obsequendo, Ad. 884. — et meo patri minus obsequens, Hea. 259. — homo voluptàti obsequens, He. 459. — ingenio te esse leui puto, et illum obsequentem, Hea. 152. — etsi meis me omnibus scio esse apprime obsequentem, He. 247. — quæ tum, obsecutus mihi, fecisti, ut decuerat. Cui tu obsecutus, facis huic injuriam, He. 688, 690.

Obsero; obsera ostium intus, Eu. 762.

Observo; observabam mane illorum servulos, A. 83. — obsèrves filium, quid agat, A. 169. — herus me jussit Pamphilum hodie observare, ut, A. 414. — ab iniquis observari, Ad. 2.

Obsideo; domi obsidere usque, donec redierit, Ad. 722.

Obsitus, a, um; video pannis annisque obsitum, Eu. 236. — ancillula pannis obsita, Hea. 294.

Obstetrix; obstetricem arcesso, A. 299. — missa est ancillula illico obstetricem arcessitum ad eam, A. 516. — nec quem ad obstetricem mittam, Ad. 293. — obstetricem arcesse, Ad. 355. — ut hinc forte ea ad obstetricem erat missa. Eone obstetricem arcessat? Ad. 621, 623.

Obstinate; itane obstinate operam dat, ut, etc. A. 143.

Obsto; si obsto: hem! Ad. 138. — quid obstat, cur non veræ (nuptiæ) fiant? A. 103. — neque tibi obstat, quod quidam facit, Eu. 483. — paulum negotî mihi obstat, Hea. 498. — ne mea præsentis obstet, neu causa ulla restet reliqua. Ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, He. 587, 596. — ne nomen mihi quæstus obstet apud te, He. 735. — egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. 946.

Obstupefacio; eum ibi obstupefecit pudor, Ph. 284.

Obstupesco; obstupui, A. 256. — animus timore obstupuit (obstipuit), Ad. 615.

Obsum; profuit. La. Immo obfuit, He. 463. — melius, pejus; prosit, obsit, Hea. 643. — quum nihil obsint doli, A. 160. — quæ ista est pravitas, quod peccavi, ego, id obesse huic? Hea. 976.

Obtempero; mihi jam minus, minusque obtemperat, Hea. 594. — nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperant, He. 512. — ubi, si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. 435. — tu Deos comprecare: tibi eos certo scio obtemperaturos magis, Ad. 709.

Obtestor; per hujus solitudinem te obtestor, ne, A. 291.

Obticeo; virgo lacrumans obticet Eu. 819. — quid obticuisti? Hea. 939. — hem! quid nunc obticuisti? Ph. 990.

Obtineo; pol, Crito, antiquum obtines, A. 819. — antiquam adeo tuam venustatem obtines. Morem antiquum, atque ingenium obtines, He. 859, 861. — eamdem illam rationem antiquam obtine. Gloriam tu istam obtine, Ad. 816, 818.

Obtingit; quia præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit, Ph. 239. — itaque obtingant ex te, quæ exopto, mihi, ut, He. 579. —

— consilium de occludendis ædibus, Eu. 783.

Occulte; neque id occulte fert, Ad. 329.

Occultor; occultari facilius, He. 870.

Occultus, a, um; ex occulto cædere, Eu. 786.—expromere omnia occulta, Hea. 575.

Occupo; mors continuo ipsam occupat, A. 297. — ita populus in funambulo animum occuparat, He. 5. — alia quum occupatus esset sollicitudine, Ph. 501. — ut homini, in alio occupato amore, filiam darem, A. 831.

Ocius. Vid. *Ocyus.*

Oculus; oculum exclude, Ph. 988. — oculi effodientur, Eu. 739. — nisi parum prospiciunt oculi, Ph. 734. — vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? Ph. 1052. — oculos terendo misere, Eu. 68. — putare adductum ante oculos æmulum, Eu. 623. — ut ego unguibus facile illi in oculos involem, Eu. 648. — ante oculos amatorem adduxti tuum, Eu. 793. — per fallacias adducere ante oculos, Hea. 1043. — cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos, Ad. 171. — adolescenti ipsi eriperem oculos, Ad. 319. — ni magis te, quam oculos nunc ameos, Ad. 705.—qui te amat plus, quam hosce oculos, Ad. 907. — oculos pascere, Ph. 85. — rex te ergo in oculis, Eu. 401. — hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, Eu. 677. — somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis, Hea. 491.— mene? Cu. Hisce oculis; ne nega, Hea. 509. — certum : hisce oculis egomet vidi, Ad. 330. — abduci ab oculis, Ad. 673. — partim quæ perspexi his oculis, partim, He. 363. — nunquam ante hunc diem meis oculis eam videram, He. 864. — alius ab oculis meis illam abducet? Ph. 547.

Ocyus, Ocyssime; accipe a me hunc (puerum) ocyus. Move ocyus te, ut, A. 726, 733.—heus! jubete istos foras exire, quod jussi, ocyus, Eu. 470. — perlonge est : sed tanto ocyus properemus, Eu. 609. — move vero ocyus te, nutrix, Eu. 911.—sequere hac me ocyus, Hea. 832. — tanto ocyus te ut poscat, Hea. 868. — eamus ergo ad eum ocyus, Ph. 561. — tu id, quod cupis, quam ocyssume ut des, Hea. 869.

Odi; illud rus odi, quia prope est, Ad. 525. — uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201. — ut etiam totam hanc odisset domum, He. 221. — mature ut quum cognorit, perpetuo oderit, Eu. 932.— at pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit. Quam dare operam, id scire, qui nos oderit? He. 543, 553. — Di me, pater, omnes oderint! ni, etc. Ad. 705. — qui magis licet, amare, odisse, suspicari? Eu. 40. — miris modis odisse cœpit Sostratam, He. 179. — me odisse assimulaverit? He. 235.

Odiose; Æschinus odiose cessat, Ad. 590.

Odiosus, a, um; esse odiosi, Ph. 936. — odiosa hæc est ætas adolescentulis, He. 619.—odiosa cessas? Eu. 753. — pergin', mulier, odiosa esse? Hea. 1008. — odiosum! So. Haud clam me est, He. 424.

Odium; neque agri, neque urbis odium me unquam percipit, Eu. 971. — ant negoti si quando odium ceperat, Eu. 404. — merito ut ca-

hunc (diem) sunt constitutæ nuptiæ, A. 269. — alium esse censes nunc me, atque olim quum dabam? A. 546. — olim istuc, olim, quum ita animum induxti tuum, A. 885. — olim isti fuit generi quondam quæstus, Eu. 246. — ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit, Hea. 226. — primum; olim potius, quam paterere filium commeare, Hea. 443. — ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona, Hea. 524. — quid renuntiavit olim? Ne nunc animo ita esses duro, ut olim iu tollenda, Chreme! nunc ita tempus est mihi: olim nihil minus, Hea. 661, 665, 667. — vitium est oblatum virgini olim. Olim soli credidi, He. 383, 410. — quum stetit olim nova, Ph. 9. — meministin' olim ut fuerit vostra oratio? Ph. 224. si — meministi id quod olim dictum est, Ph. 387.

Olus; olera et pisciculos ferre, A. 370.

Omen; ea lege atque omine, ut, A. 200.

Omissus, a, um (negligens); ubi te vidi animo esse omisso, Hea. 964. — metuas, ne ab re sint omissiores paulo, Ad. 835.

Omitto; at id omitto, Hea. 637. — illa, quæ antehac facta sunt, omitto, Ad. 88. — nunc si hoc omitto; actum agam, Ad. 233. — ego illam (tristitiam) hercle vero omitto, Ad. 269. — omitto proloqui, Ph. 860. — non omittis? Ad. 946. — mane. Ch. Omitte: jam adero, Eu. 764. — omitte de te dicere, Eu. 988. — hem! serva: omitte mulierem, Ad. 173. — omitte vero tristitiam tuam, Ad. 268. — omitte tuam iracundiam, Ad. 758. — quin omitte me, Ph. 485. — nam ut alia omittam, Hea. 457. — nam alias ut omittam miserias, He. 420.

Omnino; non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem, A. 525. — omnino obsequor, Ad. 995. — me omnino lapidem, non hominem putas, He. 214. — omnino abhorrere animum huic video a nuptiis, He. 714.

Omnis, e; in ore est omni populo, Ad. 94. — ad te patris penum omnem congerebam clauculum, Eu. 310. — credere omnem exercitum, Eu. 402. — fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — ademtum tibi jam faxo omnem metum, Hea. 341. — ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. 957. — demsi metum omnem, Ad. 740. — quod plerique omnes faciunt adolescentuli, ut, A. 55. — tum uno ore omnes omnia bona dicere, A. 96. — omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt, A. 191. — facile omnes, quum valemus, recta consilia ægrotis damus, A. 310. — omnes nos quidem scimus, A. 520. — si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent, A. 669. — omnes noti me, atque amici deserunt, Eu. 238. — concurrunt mihi obviam cupedinarii omnes, Eu. 256. — illud merito factum omnes putent, Eu. 387. — invidere omnes mihi. Risu omnes, qui aderant, emoriri: denique metuebant omnes jam me, Eu. 410, 432, 433. — nunquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent, Eu. 1091. — omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves, Hea. 399. — deteriores omnes sumus licentia, Hea. 483. — omnes te in lanta et bene aucta parte putant, Hea. 798. —

oportuit te? Eu. 1011.— mansum tamen oportuit, Hea. 200. — non oportuit relictas, Hea. 247. — interemtam oportuit, Hea. 635. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — an sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum, Ad. 676. — oh! regem me esse oportuit, Ph. 70. — quibus me oportuit judicibus, Ph. 399. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 545. — laudin' an vitio duci id factum oporteat, Ad. 5. — est, quod me transire ad forum jam oporteat, He. 273. — non oportere huic dari, Ad. 663.

Opperior; hic ego virum opperibor, Hea. 619. — tu hic nos interea opperibere, Hea. 833. — opperiar, ut sciam nunc, etc., A. 235. — opperiar hominem hic, ut, Ad. 447. — abi intro : ibi me opperire, A. 524. — tu Mysis parumper opperire me hic, A. 716. — tu istam opperire, Eu. 494.— domi opperiamur potius, Eu. 894. — unam præterea horam ne oppertus sies, Ph. 513. — paululum opperier si vis, Eu. 889. — hic solebamus eam opperiri, dum, Ph. 90. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 598.

Oppido; in angustum oppido meæ coguntur copiæ, Hea. 669. — bonam rem oppido imperas, Hea. 704. — dic me hic oppido esse invitam, atque asservari, Hea. 734. — oppido opportune te obtulisti mihi obviam, Ad. 323. — lassam oppido tum esse aiebant, He. 238. — et iratum senem? Ge. Oppido, Ph. 317. — eumque animo iniquo hoc oppido ferre aiunt, Ph. 762. — estne ita, ut dixi, liberalis? De. Oppido, Ph. 904.

Oppidum; perreptavi usque omne oppidum, Ad. 719.— toto oppido quærere, A. 343.— ejiciat oppido. A. 383.

Oppignero; oppignerare filiam Hea. 794.

Oppleo; lacrymis opplet os, Hea. 306.

Opportune; ambo opportune, vos volo, A. 346. — opportune hic fit mihi obviam, A. 592. — quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem, Eu. 1046.— pater, opportune advenis, Hea. 179. — ehem ! opportune : te ipsum quærito, Ad. 82. — ehem! opportune : te ipsum quæro, Ad. 267. — oppido opportune te obtulisti mihi obviam, hera, Ad. 323. — opportune te mihi, Phidippe, in ipso tempore ostendis, He. 626. — Parmeno, opportune te offers, He. 809. — opportune adeo nunc argentum mecum attuli, Ph. 678.

Opportunus; ad omnia hæc magis opportunus, Eu. 1076.

Oppositus; ager oppositus pignori, Ph. 660.

Oppressio; per oppressionem eripere, Ad. 239.

Opprimo; somnus virginem opprimit, Eu. 601.—in ipso articulo oppressit! Ad. 230. — eam oppressit calamitas, He. 30. — os opprime, Ph. 985. — ne de hac re pater imprudentem opprimat, A. 227. — prius nox oppressisset illic, quam, Ad. 527.—oscitantes opprimi, A. 181.

Opsonium; hem, paululum opsonî, A. 361. — convortam me domum cum opsonio, Ad. 287.

Opsono et *Opsonor;* opsonat? potat? de meo, Ad. 118. — opsonare, cum fide scortum adducere, Ad. 969.— vix, inquit, drachmis est opsonatus decem, A. 452.

opus sit, obsequi. Atqui non est opus. SY. Non opus est? Hea. 578, 611, 612. — atque alia, quæ opus sunt, comparet, Hea. 856. — sponsæ ancillas opus esse: sed ita dictu opus est, si, Hea. 894, 942.—quum est opus, beneficium accipere gaudeas, Ad. 255. — ac potius, quod ad hanc rem opus est, porro consule. Quoquo pacto tacito est opus. Ut, quum opus sit, ne in mora nobis siet, Ad. 336, 343, 355. — si ita opus est facto, Ad. 603. — quod minime est opus usquam efferri, Ad. 629.—ut, quæ opus sunt, parentur, Ad. 710. — quod maxime opus est jactu. Et tu nobiscum una, si opus sit, Ad. 744, 757. — cui rei opus est, ei hilarem hunc sumamus diem, Ad. 858. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001. — non est opus prolato, He. 104. — hunc minime est opus in hac re adesse, He. 409. — in arcem transcurso opus est, He. 431. — ubicumque opus sit, animum flectere, He. 608.—vosmet videte jam, remissan' opus sit vobis, an reducta domum. Aut, quamobrem non opus sit, cedo, He. 665, 698.—quin, quod opus sit, benigne præbeatur, He. 769. — neque opus est, He. 866. — atqui opus est nunc quum maxume ut sis. Hem! nunc ipsa est opus ea, Ph. 204, 227. — si quid opus fuerit, heus! domo me, Ph. 440. — quin, quum opus est. Quantum tibi opus est argenti? loquere. Jam opus est. GE. Jam feres: sed opus est. Numquid est, quod opera mea vobis opus sit? Ph. 537, 556, 558, 559, 562. — plus, quam opus est scito, sciet, Ph. 583. — ut dicerem, argento opus esse, Ph. 592. — mihi opus erat, ut aperte tibi nunc fabuler. Tum pluscula supellectile opus est: opus est sumtu ad nuptias. Uxori, tibi opus esse, dixero, Ph. 653, 665, 680. — ut cautus est, ubi nihil opus est! CH. Atque ita opus facto est, Ph. 714, 715. — nunc quid opus facto sit, vide, Ph. 761. — enimvero voce est opus, Ph. 984. — non opus est dicto. PH. Tibi quidem: at scito huic opus est, Ph. 1012.

Opus (Labor); opus ruri faciundum, Ph. 250. — me, quantum hic operis fiat, pœnitet, Hea. 72. — maxime operis aliquid facere, Ad. 520. — opus faciam, ut defetiger usque, Eu. 220. — Thais maximo te orabat opere, Eu. 533. — quod in opere faciundo operæ consumis tuæ. Nisi eos, qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum, Hea. 73, 142. — opere maxumo dabamus operam, ut, Ph. 759.

Oratio; honesta oratio, A. 141. —oratio hæc me exanimavit metu, A. 251. — impudentissima oratio, A. 636. — ne plus iniquum possit, quam æquum oratio. In hac est pura oratio, Hea. 27, 46. — mihi fuit indicio oratio, Hea. 384. — quid volt sibi, Syre, hæc oratio? Hea. 615. — redeat ad integrum oratio, Hea. 1012. — nunc demum istlæc nata oratio est, Ad. 809. — meministin' olim ut fuerit vestra oratio? Ph. 224. — postrema oratio, Ph. 648. — subservias orationi, A. 738. — finem statuisse orationi, He. 96. — orationem sperat inveuisse se, A. 408. — orationem hanc scripsit, quam dicturus sum, Hea. 15. — hanc habere orationem instituit, He. 381. —ne quid vereatur ejus orationem, Ph. 782. — dissimili oratione fa-

Eu. 502. — quid, si quid te majus oret? Ad. 945. — ad precatorem adeam qui mihi sic oret, Ph. 141. — oremus, accusemus gravius, He. 717. — nunquam destitit orare, A. 664. — orare jussit, si se ames, A. 689. — mitte orare, A. 906. — misit porro orare, ut venirem, Eu. 528. — quum pater orare occipit, He. 116. — dic me orare, ut veniat, He. 810. — eam plorare, orare, ut subveniat sibi, Ph. 8. — causam orare, Ph. 292. — orandi finem face, A. 823. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 545. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330. — venit ipsus ultro, lacrymans, orans, Ad. 473. — offendi militem, ejus noctem orantem, Hea. 366. — atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide, Eu. 955. — omnes vos oratos volo, Hea. 26. — orata ejus reminiscor, He. 385. — vereor ne diutius nequeat nostra orata celare, He. 575.

Os, oris; os impudens, Eu. 837; Eu. 597. — os sibi distorsit carnufex! Eu. 670. — lacrymis oppletos totum sibi, Hea. 306. — hodie usque os præbui? Ad. 216. — coram in os laudare, Ad. 270. — nulli lædere os, Ad. 868. — os opprime, Ph. 985. — esse dico meam sororem. Thr. Os durum! Eu. 805. — uno ore omnes omnia bona dicere, A. 96. — concedas hinc aliquo ab ore eorum, Hea. 572. — quo ore appellabo patrem? Hea. 700. — Rufamne illam virginem, sparso ore? Hea. 1064. — in ore est omni populo, Ad. 94. — amici omnes uno ore auctores fuere, ut, Ph. 624. — quo redibo ore ad eam? Ph. 916. — quo ore illum objurgabis? Ph. 1041.

Oscito; oscitantes opprimi, A. 181.

Osculor; mitto jam osculari, Hea. 901.

Ostendo; tot peccata in hac re ostendis, Hea. 636. — opportune te ostendis, He. 627. — per alium ostendit suam sententiam, Hea. 219. — eis mores ostendi tuos, Eu. 1088. — novam esse ostendi, Hea. 7. — jamne ostendisti signa nutrici? Eu. 913. — tu illum, nunquam ostendisti, quanti penderes, Hea. 155. — dixi equidem, ubi mihi ostendisti, illico, eum esse, Hea. 616. — sed, ut olim te ostendisti, eadem esse, He. 544. — potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1032. — tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere, A. 869. — te plura in hac re peccare ostendam, Ad. 125. — non ostendam me id velle, Ad. 365. — inde hisce ostendam me, ubi, Ph. 890. — te ostendes, qui vir sies, Eu. 307. — difficilem ostendes te esse, Hea. 934. — in agendo partem ostendent, Ad. 24. — signa ostende, Eu. 766. — ut signa ostendam hæc, Eu. 807. — ut id ostenderem, quod, Ad. 991. — virum me natam vellem: ego ostenderem! Ph. 800. — nuptæ mulieri se ostenderet, He. 757. — ubi se ostenderet nihilo minus amicum esse, Ph. 596. — si te tam leni animo esse ostenderis, Hea. 438. — sed ostendere, me ægre pati, illi nolui, Ad. 143. — spes ostensa, Ph. 825. — aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198.

Ostento; neque cicatrices suas ostentat, Eu. 483. — an occasionem mihi ostentatam amitterem? Eu. 605.

Ostium concrepuit a Glycerio

genio fides. Neque alio pacto componi potest inter eas gratia, He. 474, 479. — quo pacto factum volueris, He. 546. — pater narravit quo pacto me habueris, He. 582. — quo pacto hoc aperiam? He. 628. — meditari secum oportet, quo pacto. Si nullo alio pacto, fœnore, Ph. 242, 301. — quo pacto dicendum ordine est, Ph. 579. — id quo pacto fieret, Ph. 592. — ego ostenderem, quo pacto. Quo pacto id potuit? Ph. 792, 817. — quo pacto satietatem amoris ait se velle sumere? Ph. 833. — quo pacto, aut unde hæc hic rescivit? Ph. 951.

Pædagogus; quid pædagogus ille? Ph. 144.

Pæne; jocularium in malum pæne incidi, A. 784.—pæne illusi vitam filiæ, A. 824. — pæne tua me perdidit protervitas, Hea. 814. — hoc mihi dolet, nos pæne sero scisse; et pæne in eum locum redisse, ut. Tam oh parvolam rem pæne ex patria? Ad. 273, 276. — pæne harum, ipsiusque opera periit, He. 819. — pæne plus, quam sat erat, Ph. 796. — pæne exclamavi gaudio, Ph. 869.

Palæstra; fac periculum in palæstra, Eu. 477.—ab sua palæstra exit foras, Ph. 484.

Palam; continuo palam est, Eu. 104. — vel uti veniret palam, Hea. 640. — rem facias palam, Hea. 721. — rem profer palam, Hea. 996. — ab lenone ipsius eripuit palam. Hoc palam proferimus, Ad. 329, 340. — me reprehendi tamen, ne fieret palam, Ad. 627.— ut ne id fiat palam, He. 105. — nunc vero palam est, He. 713. — palam beatus, Ph. 169.

Pallium; attolle pallium, Eu. 768. — qui non humerum hunc onero pallio, Ph. 843. — apprehendit pallio, Ph. 862.

Palma; in medio omnibus palmam esse positam, Ph. 18.

Palmarius, a, um; quod ego mihi puto palmarium, Eu. 929.

Pamphila; accedo, rogito, Pamphila quid agat? Ad. 622. — tu, Pamphilam cantatum provocemus, Eu. 442; alibi passim.

Pamphilus; eho, quid Pamphilus? A. 88. — cujus vestri? My. Pamphili. Da. Hem! quid? Pamphili? A. 767. — daturne illa Pamphilo hodie nuptum? A. 302. — comperiebam, nihil ad Pamphilum quidquam attinere, A. 90. — uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, inquit, para, A. 254. — in Pamphilo ut nihil sit moræ, A. 166; alibi passim.

Panis; ex jure hesterno panem atrum vorent, Eu. 938.

Pannus; pannis annisque obsitus, Eu. 236. — ancillula pannis obsita, Hea. 294.

Papæ; papæ! facie honesta, Eu. 229. — ecquid beo te? Pa. Meu'? papæ! Eu. 279. — nova figura oris. Pa. Papæ! Eu. 37. — papæ! jugularas hominem, Eu. 416.

Par; parem referam gratiam, Eu. 718. — cujus consilio ea par fuerat prospici, He. 561.—bonas quod par est facere, He. 739. — quos par fuerat resciscere, He. 868. —ita eum expectarem, ut par fuit, Ph. 155. — ita uti par fuit, Ph. 907.— par pari referto, Eu. 445. — studet par referre, Ad. 73. — postquam par ingenium nactus est, He. 170. — par pari ut respondeas, Ph. 212.

Parasitaster; parasitaster parvolus, Ad. 783.

minus placet, quam mihi, He. 647. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem: aut ne quid faciam plus, quod post ne me minus fecisse satius sit, He. 729, 730. — minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet, Ph. 11. — hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitioribus, Ph. 41.—quum hoc non possum, illud minus possem, Ph. 208. — ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans, Ph. 271. — si illum minus norat, Ph. 362. — cui minus nihilo est? Ne quid plus minusve faxit, quod, Ph. 534, 553. —ubi Phædriæ se ostenderet nihilo minus amicum esse, quam, Ph. 596. — quid minus utibile fuit, quam? Ph. 689. — at pol minus queo viri culpa, quam, Ph. 786. — ætate porro minus peccaturum putem? Ph. 1021. — minime multos lædere, Eu. 2. — ne istuc tam iniquo patiare animo. Pa. Minime, Eu. 212. — non vidisse, nisi nunc quum minime vellem, minimeque opus fuit, Eu. 333.—illa exclamat, minime gentium, Eu. 625. — ne labora. Me. Minime, Hea. 89. — minime mirum, adeo impeditæ sunt, Hea. 245. — minimeque miror, si te sibi quisque expetit, Hea. 393. — minimeque miror, Clinia hanc si deperit, Hea. 525. — ergo herus damno auctus est. So. Minime, Hea. 629. — etiamne tecum res hic mihi est? Sy. Minime, Hea. 742. — credebam. Ch. Minime, Hea. 785. — coges me? Æs. Minime. Sa. Id metui. Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 194, 198. — ah! minime gentium: non faciam, Ad. 343. — id quia non est a me factum, agis gratias? He. Ah! minime, Ad. 599. — quod minime est opus usquam efferri, Ad. 628. — id mea minime refert, qui sum natu maximus, Ad. 885. — minime equidem me oblectavi, He. 85. — minimeque adeo mirum, He. 220. — eho! num quidnam accusat virum? Ph. Minime, He. 267. — hunc minime est opus in hac re adesse, He. 409. — hinc abire matrem? minime, He. 613. — quibus est minime æquum, He. 759. — sed cessas? Pa. Minime equidem, He. 815. — non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem, Ph. 525. — meriton' hoc meo videtur factum? De. Minime gentium, Ph. 1032.

Parumper; parumper opperire me hic, A. 716. — non audio. Ph. Parumper, Ph. 485.

Parvulus, (seu *Parvolus*) *a*, *um*; parasitaster parvolus, Ad. 783. — quam a parvulo clemens fuerit servitus, scis, A. 35. — eduxi a parvulo, Ad. 48. — a pueris parvolis, Ad. 495. — parvola hinc est abrepta, Eu. 155. — parvula soror, Eu. 524. — matri parvulam puellam dono quidam mercator dedit, Eu. 109. — quæ illam aluit parvolam, Eu. 891. — tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. 275.

Parvus, *a*, *um*; *Minor*; *Minimus*, amicitia incepta a parvis, A. 540. — istæc una parva virgo, A. 926. — parva soror? Eu. 521. — num parva causa, aut parva ratio est? Eu. 575. — parvæ consuetudinis causa, A. 110. — fuit hercle huic aliud (nomen) parvæ, A. 944. — hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse orbam, parvam, A. 244. —forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — dic, te parvam virginem amisisse, Eu. 765. — itan' parvam mihi fidem esse apud

passus est animo usque adhuc, A. 261. — qui passus est id fieri, Hea. 532. — non patiar, A. 247. — non ea causa magis patiar, Hea. 1039. — nihil apud me tibi defieri patiar, He. 769. — itane hunc patiemur, Geta, fieri miserum? Ph. 535. — quidvis patiar, A. 381. — egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. 945. — quidni patiar? Ad. 730. — egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. 304. — ne istuc tam iniquo patiare animo, Eu. 212. — qui se vidente amicam patiatur suam? Hea. 914. — patiamurne, an narremus cuipiam? Ad. 337. — pateretur: nam quem ferret, si? Hea. 202. — ne quid decepta pateretur mali, Ph. 469. — ubivis facilius passus sim, me deludier, A. 203. — facile omnes perferre ac pati, A. 62. — ubi pati (desiderium Thaidis) non poteris, Eu. 52. — neque plagas pati possum, Eu. 244. — an potius hæc pati? Eu. 386. — consumat, perdat, decretum est pati. Et ipsum, non poteris pati, Hea. 465, 486. — non possum pati, Hea. 761. — ostendere me ægre pati, Ad. 144. — ubi non quit pati, He. 183. — sumtus otiumque pati, He. 225. — negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, He. 538. — non tute in animum inducas pati? He. 603. — amorem distrahi poterin' pati? Ph. 517.

Patria; patriam et signa cetera neque sciebat, Eu. 112. — parentes, patriam incolumem, Hea. 194. — tu reducem me in patriam facis, Hea. 398. — in patria honeste pauper vivere, A. 800. — carens patria, Hea. 137. — patria careo, Hea. 257. — tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. 276.

Patrisso; laudo, Ctesipho: patrissas, Ad. 566.

Patrius, a, um; patrio animo victus, He. 244. — hoc patrium est, Ad. 74. — patrium monumentum, Eu. 13. — patria alligurierat bona, Eu. 235. — ille alter sine labore patria potitur commoda, Ad. 875.

Patrocinor; vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini, Ph. 938.

Patrona; te mihi patronam cupio, Thais, Eu. 886.

Patronus; tu es patronus, tu parens, Ad. 457. — Phormionem? De. Istum patronum mulieris, Ph. 307. — huic est opus patrono, Eu. 769.

Patruus; patruus tuus pater est inventus Phanio. Patruus interea inde huc egreditur foras, Ph. 871, 877. — hujus patrem vidisse me, patruum tuum, Ph. 199. — mansurusque patruum pater est, dum huc adveniat. Venire huc salvum nunc patruum, Ph. 480, 482. — sed patruum video cum patre astantem, Ph. 606. — mi patrue, salve. Atqui nihil fecit, patrue, quod succenseas. Si est, patrue, culpam ut in se admiserit, Ph. 254, 263, 270.

Pauculus, a, um; diebus sane pauculis post, He. 143. — loquitur paucula, Hea. 828.

Paucus, a, um; artem Musicam recidere ad paucos, He. 47. — fere in diebus paucis, hæc acta sunt, A. 104. — paucæ manent novitiæ puellæ, Eu. 581. — multas contaminasse Græcas, dum facit paucas Latinas, Hea. 18. — næ nos sumus mulieres omnes invisæ viris, propter paucas, He. 275. — pater, licetne pauca? A.

Pauxillulum; pauxillulum nummorum, Ph. 37.

Paveo, Pavito; quom mihi paveo, tum, Ph. 198. — id paves, ne ducas tu illam, A. 350. — uxorem Philumenam pavitare, nescio quid dixerunt, He. 321.

Pax; in amore insunt, induciæ, bellum, pax rursum, Eu. 61. — tam facillume patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — infecta pace, ultro ad eam venies, Eu. 53. — pace quod fiat tua, Eu. 466.

Pax (interjectio); capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter. Pax! Hea. 291. — unus est dies, dum argentum eripio. Pax! nihil amplius, Hea. 717.

Peccatum; si id est peccatum, peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 27. — quod peccatum a nobis ortum est, corrigo, Ad. 595. — id peccatum primum magnum, Ad. 691. — cognoscendi, et ignoscendi peccati locus, Hea. 218. — nescio quid peccati portet hæc purgatio, Hea. 625. — ut non siet peccato mihi ignosci æquum, He. 736. — conspectum fugitat propter peccatum, Hea. 434. — an tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. 992. — peccatum in se transtulit, Ad. 264. — tu sensti esse in eo, Myrrhina, peccatum, He. 561. — novi peccatum meum, Ph. 217. — cogitet filii peccatum, Ph. 244. — vides tuum peccatum esse elatum foras. Venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. 957, 972. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — matres omnes filiis in peccato adjutrices, Hea. 994. — in peccato maxumo, potasti, scelus! Ad. 777. — tot peccata in hac re ostendis, Hea. 634. — ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? A. 890. — de illius peccatis plura dicet, Hea. 33.

Pecco; si quid peccat, Demea, mihi peccat, Ad. 116, 117. — quid commerui, aut peccavi, pater? A. 139. — si peccavi, mi Chreme, insciens feci. Mi Chreme, peccavi, fateor, Hea. 631, 644. — quod peccavi ego, id obesse huic? Hea. 976. — peccavi, Ad. 277. — in istam partem potius peccato tamen, Ad. 175. — quid est, quod peccem? Hea. 1010. — cave, ne in cognatam pecces, Ph. 802. — si id peccare est, fateor id quoque, A. 898. — te plura in hac re peccare ostendam, Ad. 125. — me peccasse ais, He. 557. — date illi in aliis potius peccandi locum, A. 233. — peccandi finem non facit, Ph. 24. — peccando detrimenti nihil fieri potest, He. 234. ætate porro minus peccaturum putem? Ph. 1021. — peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 27. — peccatum a me maximum est, Hea. 158. — hoc peccatum in virginem est civem, Ad. 729. — si quid est peccatum a nobis, profer, He. 253.

Pectus; vincto pectore, Eu. 314. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616.

Pecunia; paululum pecuniæ, He. 506. — non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ, Ph. 630. — prius proditurum te pecuniam omnem, quam, Hea. 480. — pecuniam in loco negligere, Ad. 217. — non nunc de pecunia agitur, Hea. 476. — cujus tu fidem in pecunia perspexeris? Ph. 60.

Pedetentim; Di bene vortant, quod agas! pedetentim tamen, Ph. 551.

Percupio; vin' domi opperiamur? Ch. Immo percupio, Eu. 895.

Percurro; percurro ad forum, A. 356. — curriculo percurre, Hea. 733.

Percutio; percussit illico animum, A. 125.

Perdite; amare perdite, Hea. 97; Ph. 82.

Perdo; cur perdis adolescentem nobis? Ad. 61. — non tu hoc argentum perdis, Ad. 411. — et me, et te perdidi, A. 645. — quod habui, perdidi, En. 237. — scapulas perdidi, Ph. 76. — nomen perdidi, Ph. 386. — perdidisti istum, quem adduxti pro eunucho, En. 948. — ubi illic est scelus, qui me perdidit? A. 609. — nos miseras perdidit, A. 805. — pæne tua me perdidit protervitas! Hea. 814. — servesne, an perdas totum, Ad. 242. — sumat, consumat, perdat, decretum est pati, Hea. 465. — profundat, perdat, pereat! Ad. 135. — te perdat Jupiter! Ad. 718. — ut illum Di, Deæque senium perdant, qui, Eu. 302. — at te Di perdant! Eu. 431. — ut te quidem omnes Dii, Deæque perduint! Hea. 811. — at te Di, Deæque perduint, cum istoc odio! He. 134. — Dii illum perduint! He. 441. — at istos invidos Di perdant! He. 469. — illum Di omnes perduint! Ph. 123. — ut te quidem omnes Di, Deæque, perdant! Pb. 687. — scire expeto, quid perdideris, Hea. 892. — si perdiderit gnatum? Ad. 384. — perdere talentum, Hea. 474. — cepi rationem, ut hæc non posses perdere, Hea. 966. — ut sit satius perdere, quam aut tum persequi, Ad. 235. — vitam perdere, He. 282. — cur te is perditum? A. 134. — quid ille, quæso? Th. Perditus, En. 431. — adolescens luxu perditus, Ad. 764. — hominem perditum miserumque, Eu. 418. — rem perditam restituas? A. 621. — re salva, et perdita, En. 258.

Perdoctus, a, um; perdocta probe, Hea. 361.

Perdoleo; tandem perdoluit, En. 154.

Perduco; filium perduxere illuc, A. 81.

Perduro; non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare, He. 269.

Peregre; peregre rediens, Ph. 243. — ubi peregre, tibi quod lubitum fuit, feceris, Ph. 969.

Peregrinus, a, um; peregrinus est, En. 758. — pro uxore habere peregrinam, A. 146. — adeon' est demens? ex peregrina? A. 470.

Pereo; quod si fit, pereo funditus, A. 244. — omnia experiri certum est, prinsquam pereo, A. 312. — prudens, sciens, vivens, vidensque pereo, Eu. 73. — ego quoque una pereo, quod mihi est carius, Eu. 211. — quid habuisset, quum perit? En. 522. — perimus! actum est! Ad. 325. — si senserit, perii, A. 213. — Dave, perii! interii! A. 347. — perii! A. 609; Eu. 326, 655; Hea. 579, 822, 1059; Ad. 545, 656; He. 651. — vah! perii! hoc malum integrascit, A. 690. — quis me volt! perii! pater est, A. 874. — perii! metuo, ut substet hospes. Hem, perii! A. 916, 931. — perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Perii! quid ego egi miser? Eu. 360. 378. — ubi mutem? perii! Eu. 610. — perii! hoc quid sit vereor. Perii! obsecro tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem, Eu. 644, 664. — perii! huic ips

Pergo; si illi pergo suppeditare sumtibus, Hea. 931. — eamus. Pa. Pergiu'? Eu. 380. — pergin' perplexe loqui? Eu. 816. — pergin' istuc prius dijudicare, quam? Hea. 237. — pergiu' hercle? Hea. 582. — pergin', mulier, odiosa esse? Hea. 1008. — ah! si pergis, abiero, Ad. 128. — nam si molestus pergis esse, jam iutro abripiere, Ad. 182. — ah! pergisne? De. Jam jam desino, Ad. 857. — pergiu' hero abseuti male loqui? Ph. 372. — pergis? Ph. 805. — pergin' credere? Ph. 995. — si mihi pergit, quæ volt, dicere, A. 922. — sed quis hic est, qui huc pergit? Eu. 228. — postridie ad anum recta pergit, Ph. 112. — pergit hercle, Ph. 848. — enimvero si porro esse odiosi pergitis, Ph. 936. — eccum Phidippum, et patrem video. Horsum pergunt, He. 449. — ad fores suspenso gradu placide ire perrexi, Ph. 866. — ad Meuedemum hiuc pergam, Hea. 1003. — pergam, quo cœpi hoc iter, He. 194. — domum ire pergam: ibi plurimum est, Ph. 196. — ad leuonem hiuc ire pergam: ibi nunc sunt, Ph. 846. — quæ proferentur post, si perget lædere ita, ut, Eu. 18. — recte dicis. Pa. Perge, A. 364. — tu tameu idem has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 523. — itane vero obturbat? Cu. Perge, A. 928. — perge, obsecro te, et cave, ne. Perge porro, tamen istuc ago, Hea. 301, 346. — quid tum postea? perge. Quid est? Æs. Nihil: recte: perge, Ad. 654, 657. — perge eloqui, Ph. 640. — hæc pergito, Ad. 579. — quo pergam, unde emergam, Eu. 555. — sed cesso ad eum pergere, Ad. 588.

Pergravis, ve; levia sunt hæc, quæ tu pergravia esse iu animum iuduxti tuum, He. 292.

Perhibeo; si vos voltis perhiberi probos, Ad. 506.

Periclum; vel *Periculum;* periculum fame? Hea. 982. — nam si periculum ullum in te in est, He. 326. — ah! non ita est: factum est periclum. Aliis aliunde est periclum, unde aliquid abradi potest, Ph. 326, 333. — istuc ipsum nihil pericli est: me vide, A. 351. — satis pericli adire, A. 823. — herum quid sit pericli fallere, A. 869. — quum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. 415. — quid respectas? uihil pericli est, Ad. 158. — nihil tibi est a me pericli, mulier, He. 776. — nihil pericli est, Ph. 762. — qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? Cu. At istuc periculum in filia fieri, grave est, A. 566, 567. — capitis periculum adire, A. 679. — fac periculum iu literis, Eu. 476. — periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet, Hea. 210; 221. — tuum esse in potiundo periclum non vis, Hea. 323. — potius, quam venias in periculum, Ad. 241. — periculum facias, He. 767. — fac periculum, Ph. 932. — satis cum periclo, A. 131. — sine omni periclo, A. 131. — sine omni periclo, A. 392. — nunc hujus periclo fit, A. 481. — heus! non fit sine periclo facinus magnum. Quod ambo confiteamini sine periclo esse, Hea. 314, 339. — quomodo minimo periclo id demus adolescentulo, Hea. 477. — nescis quanto iu periclo simus, Ph. 58. — pericla, peregre rediens, semper cogitet, Ph. 243.

Perinde; atque hæc perinde sunt, ut, Hea. 195.

Perinthia; Menander fecit An-

Perquam; fortiter. Sy. Perquam! Ad. 568.

Perrepto; perreptavi usque omne oppidum, Ad. 719.

Persancte; dejerat persaucte, He. 772.

Perscitus; perscitus puer, A. 487.

Perscribo; argentum rursum jube rescribi. Ph. Quodne ego perscripsi porro illis, quibus debui? Ph. 922.

Persentisco; ne tu id persentisceres, Hea. 769. — nhi possem persentiscere, Hea. 917.

Persequor; crede hoc; ego meum jus persequar, Ad. 164. — ex usu quod est, id persequar, He. 616. — hæreditates persequi, A. 817. — ut sit satius perdere, quam persequi, Ad. 236. — viam persequi, He. 455. — certum est persequi, Ph. 550. — in Asiam persequens, proficiscitur, A. 937.

Persolvo; pretium persolvi tibi, A. 39.

Persona; parasiti personam inde ablatam et Militis. Eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca. Quod si personis iisdem uti aliis non licet, Eu. 26, 32, 35.

Perspicax; ad has res quam sit perspicax, Hea. 370. — ego me non ita perspicacem esse scio, Hea. 875.

Perspicio; perspexi his oculis, He. 363. — fidem in pecunia perspexeris, Ph. 60. — prius quam, animum perspexerit, A. 379. — perspexisse audaciam, Eu. 899.

Perstrepo; perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absunt, Eu. 600.

Persuadeo; persuasit ille impurus, sat scio, Ad. 361. — persuasit nox, amor, vinum, adolescentia, Ad. 471. — persuasit homini, Ph. 135. — facile persuadere, Hea. 363.

Pertendo; pertendes naviter, Eu. 51. — video, non licere, ut cœperam, hoc pertendere, Hea. 1055.

Pertento; vos ut pertentarem, A. 590.

Perterrefacio; perterrefacias Davum, A. 169.

Perterreo; perterrebo sacrilegum, Eu. 921.

Pertimesco; sed quid pertimui? Ph. 600.

Pertinacia; similis pertinacia est, He. 202. — quæ hæc est pertinacia? He. 496. — mea pertinacia esse dicat factum, haud tua modestia, He. 591.

Perturbatus; animo fere perturbato, Hea. 123.

Perturbo; ea nos perturbat, Laches, He. 633. — jam perturbavi omnia, A. 603. — perturbes hæc tua impudentia, He. 213.

Pervenio; aut unde in patrium monumentum pervenerit, Eu. 13. — sine me pervenire, quo volo, Eu. 124. — immo non potuit melius pervenirier eo, Ph. 639.

Pervicax; adeon' me esse pervicacem censes, ut? He. 547. — pervicaci esse animo, He. 532.

Pervius, a, um; ædes perviæ, Ad. 916. — angiportum non pervium, Ad. 580.

Pervolvo; pervolvam in luto, A. 779.

Pervulgatus, a, um; via pervolgata patrum, Hea. 101.

Pes; neque pes, neque mens satis suum officium facit, Eu. 728. — nudus pes, Ph. 106. — nunquam huc tetulissem pedem, A. 810. — ubi illinc, spero, redieris, tamen hoc ages. Sa. Nusquam pedem, Ad. 228. — pedum visa est

—Latini Phormionem nominant, Ph. 27. — hominem callidiorem vidi neminem, quam Phormionem, Ph. 591, alibi passim.

Phrygia; Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam, Ad. 978. — mea Phrygia, audisti, Hea. 731.

Phy; phy! domi habuit, unde disceret, Ad. 413.

Pictura; suspectans tabulam, ubi inerat pictura, En. 584.

Pictus; vid. *Pingo*.

Pie; neque me satis pie posse arbitror, Ad. 460.

Pietas; matris ferre injurias me pietas jubet, He. 301. — me pietas matris potius commodum suadet sequi, He. 481. — præmium positum pietati, He. 584. — ah, ne sævi tantopere. Si. O Chreme, pietatem gnati! A. 871. — pietatem colam, He. 447.

Piget; num facti piget? A. 879. — fratris me quidem pudet, pigetque, Ad. 393. — ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat, Geta, Ph. 553. — factum hic esse id non negat, neque se id pigere, Hea. 19.

Pignus; ager oppositus pignori, Ph. 660.

Pingo; suspectans tabulam quamdam pictam, Eu. 584.

Piræeus; miror, quid ex Piræeo abierit, En. 290. — heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeo, En. 539.

Piscator; concurrunt læti obviam coqui, fartores, piscatores, Eu. 257.

Pisciculus; pisciculos ferre obolo, A. 370.

Piscis; pisces purga. Pisces ex sententia nactus sum, Ad. 377, 421.

Pistrilla; apud ipsum lacum est pistrilla, Ad. 586.

Pistrinum; te in pistrinum dedam, A. 199. — me in pistrinum dabit, A. 214.—in pistrinum recta proficiscar via? A. 602. — hominem pistrino dignum, Hea. 530.— molendum usque in pistrino, Ph. 249.

Pius, a, um; pium ingenium, He. 152.

Placabilis, e; te ipsum purgare ipsis coram, placabilius est, Ad. 610. — id nosmet ipsos indicare, placabilius est, Ph. 960.

Placeo; primo actu placeo, He. 39. — sic sum: si placeo, utere, Ph. 526. — places, Ph. 236. — atqui ipsis commentum placet, A. 225. — satin' id tibi placet? Eu. 850. — vide ut otiosus it, si Dis placet! Eu. 918. — hunc comedendum et deridendum vobis propino. Ch. Placet, En. 1086.— eam landem hic ducit maximam, quum illis placet, Ad. 18. — tibi si istuc placet; profundat, Ad. 134. — vide, si satis placet, Ad. 240. — mihi quidem non placet, Ad. 338. — ille bonus vir nobis Psaltriam, si Dis placet, paravit, quicum vivat, Ad. 477. — valeas: habeas illam, quæ placet, Ad. 625. — ceterum, placet tibi factum, Micio? Ad. 741. — placet: nunc mihi videre sapere, Ad. 853. — placet; pater lepidissime, Ad. 914. — non tibi illud factum minus placet, quam mihi, He. 647. — placet, non fieri hoc itidem ut in Comœdiis, He. 867. — placet: hem! istuc viri officium est, Ph. 138. — affines placent, Hea. 937. — qui vobis universis et populo placent, Ad. 19. — hæc fratri non placent, Ad. 59. — mihi quidem non placent, Ad. 380. — quum id mihi placebat, tum, A. 96. — placuit: despondi.

plura dicet, Hea. 33. — plura in re peccare, Ad. 125.—plura acerba ex amore, He. 821.

Plurimum; ecquid nos amas de fidicina istac? Th. Plurimum merito tuo, Eu. 458. — amare plurimum, Eu. 1091. — salvere Hegionem plurimum jubeo, Ad. 461. — fac quam plurimum illis relinquas, Ad. 817. — illis dum studeo ut quam plurimum facerem, Ad. 872. — domum ire pergam : ibi plurimum est, Ph. 195.

Plurimus, a, um; placere bonis quam plurimis, Eu. 2. — plurima salute Parmenonem impertit Gnatho, Eu. 270. — ex plurimis miseriis reliquum malum, He. 570.

Plus; aut tu plus vides, manebo, A. 722, 740. — jam calesces plus satis, Eu. 80. — vigilabis lassus : hoc plus facies, Eu. 221. — ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio, Hea. 27. — adhibit plus paulo, Hea. 220. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001.— attulisti huc plus una sententia? He. 462. — plus, quam opus est scito, Ph. 583; et alibi passim.

Plusculus, a, um; pluscula supellectile opus est, Ph. 664.

Pœna; tergo pœnas pendet, Hea. 728. — legibus daturum pœnas dices, Ph. 626.

Pœnitet; me, quantum hic operis fiat, pœnitet, Hea. 72. — non pœnitet me famæ, He. 776.— nostri nosmet pœnitet, Ph. 172. — pœnitebat flagitii, Eu. 1012.

Poeta; Poeta, quum primum animum ad scribendum appulit, A. 1. — in his Poeta hic nomen profitetur suum, Eu. 3. — cur partes seni Poeta dederit, quæ sunt adolescentium. Malevolus vetus Poeta, Hea. 2, 22. — poeta sensit scripturam suam observari, Ad. 2. — postquam Poeta vetus Poetam non potest retrahere ab studio. Vetus si Poeta non lacessisset prior, Ph. 1, 14. — sed qui malevoli veteris Poetæ maledictus respondeat, A. 7. —peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 28. — poetæ industria, Ad. Prol. 25. — exclamat, furem, non Poetam, Eu. 23. — Poetam restitui in locum, He. 21. — Poeta vetus Poetam non potest retrahere ab studio. Voluntas vostra si ad Poetam accesserit, Ph. 1, 30. — ne cum Poeta scriptura evanesceret, He. 13.

Pol; sane pol illa temulenta est mulier, A. 229. — tum pol ego is essem vere, qui simulabar, Eu. 606. — at tu pol tibi istas posthac comprimito manus, Hea. 589. — pol haud paternum istuc dedisti, Ad. 451. — non mea opera, neque pol culpa eveuit, He. 228. — pol me detinuit morbus, Ph. 573, et sexcenties alibi.

Pollen; plena fumi ac pollinis, Ad. 850.

Polliceor; nam pollicitus sum suscepturum, A. 402. — negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 615. — pollicitus sum : et servare in eo certum est fidem, He. 402. — donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero, Ph. 589. — illi argentum es pollicitus, Hea. 329; Hea. 823. — quod es pollicita tute, ut serves, He. 787. — mihi pollicitus est guatus. Nam gnatus quod pollicitus est, haud dubium est mihi, si nolit, quin, A. 528, 531. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679. — amici, quod polliciti sunt, da.

— nescio quid peccati portet hæc purgatio, Hea. 625. — aliquam fallaciam portare, A. 434.

Portus; modo isse dicito ad portum, He. 77. — modo apud portum, Ph. 198. — percontatum iho ad portum, Ph. 462. — ego in portu navigo, A. 481.

Posco; mille nummum poscit. Ch. Et poscit quidem! Hea. 606.— Tanto ocyus te ut poscat, Hea. 868. — fac ut audeat tibi omnia poscere, Hea. 927. — et quidem jubebit posci, Hea. 775.

Possideo; regnumne, Æschine, hic tu possides? Ad. 176. — quæ illius fuerunt, possidet, A. 812.— atque hæc (bona) perinde sunt, ut illius animus, qui es possidet, Hes. 195. — de uxore, ita ut possedi, nihil mutat Chremes, A. 951. — si possiderem (regnum), ornatus esses ex tuis virtutibus, Ad. 177. — satius est hæc possidere Bacchidem, Hea. 971.

Possum; neque ridiculus esse, neque plagas pati possum, Eu. 245. — fac amabo. Ch. Non possum, inquam, Eu. 534. — interfici perpeti me possum, Eu. 551. — possumne ego hodie ex te exsculpere verum? Eu. 711. — ferre possum ineptias, et magnifica verba, Eu. 740. — non possum satis narrare, Eu. 1009. — hodie, apud me sis volo. Me. Non possum, Hea. 163. — non possum: satis jam, satis pater durus fui, Hea. 439.— facile equidem facere possum, Hea. 547.— non possum pati, quin, Hes. 761.—quantum ego intelligere possum, Hea. 986.—non possum, pater, Hea. 1064.—id quoque possum ferre, Ad. 206. — sedulo moneo, quæ possum, Ad. 428. — non possum advorsari meis, He. 271. —si memorare velim, vere possum, He. 473. — non possum immutarier.—quum hoc non possum, illud minus possem. Non possum adesse, Ph. 206, 208, 216. — idem ego istuc facere possum, Ph. 725. — ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis. Sed ubinam Getam invenire possum? Ph. 823, 826.—dabo equidem operam. Ch. Sed si id non potes. Nunc si quid potes aut tu, aut hic Byrrhia, facite, A. 328, 334. — potes nunc, dum animus irritatus est, A. 599. — sublimem hunc intro rape, quantum potes, A. 863. — eam (rem) consilio regere non potes, Eu. 58. — nunc jam orna me; abduc, duc, quantum potes, Eu. 377. — tu, quantum potes, abi, Ad. 351. — istam, quod potes, fac consolere, Ad. 513. — quid? jam uxorem? Mi. Jam, quantum potes, Ad. 704. — tun' prospicere, aut judicare nostram in rem quod sit, potes? He. 549. — id, si potes, verbo expedi, Ph. 197. — servare hunc potes. Vide, si quid opis potes afferre huic, Ph. 538, 552. — quantum potes, me certiorem face, Ph. 673. — nemini obtrudi potest, A. 250. — quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit, A. 306. — non potest. Pa. Qui non potest? A. 955, 956. — potest taceri hoc, Eu. 108. — diu celari non potest, Eu. 295. — non potest sine malo fateri, Eu. 712. — comprehendi jube, quantum potest, Eu. 835.— velle quod non potest contingere, Hea. 324. — sine magno intertrimento non potest haberi, Hea. 448. — at sic opinor: non potest: immo optume, Hea. 677. — nulla mihi res posthac potest jam inter-

si quid poteris, A. 714. — atque ubi pati uon poteris, Eu. 52. — muuus nostrum ornato verbis, quod poteris : et istum æmulum, qood poteris, ab ea pellito, Eu. 214, 215. — tu rem perire, et ipsum, non poteris pati, Hea. 486. — horunc' amorem distrahi poteriu' pati? Ph. 517. — si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat : sed si id non poterit, id faciam, in proclivi quod est, A. 701, 702. — si id non poterit, ad me adducito, Eu. 503. — ubi primum poterit, se illinc subducet, Eu. 628. — poterit a facundia, Hea. 13. — qui ille poterit esse in tuto? Hea. 708. — poterimus nostro modo ulcisci, Ph. 961. — vos jam judicare poteritis, Eu. 29. — proin tu fac, apud te ut sies. PA. Modo ut possim, Dave, A. 410. — merito possim cogere, A. 532. — ut liquido (jusjurandum dare) possim, A. 731. — possim in hac re medicari mihi? A. 946. — quo pacto possim potiri, Eu. 613. — non possim suis tradere, Eu. 868. — magnifice tractare possim, Hea. 557. — quid ego possiem blande dicere, Ad. 881. — uti possim causa hac integra, He. 80. — si facere possim ullo modo, He. 266. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem. Qualis sim amicus, aut quid possiem, potius quam inimicus, periculum facias, He. 729, 766. — si quidem hercle possis, nihil prius, neque fortius, Eu. 50. — utinam tam aliquid invenire facile possis, quam hoc peribit! Eu. 210. — quod cavere possis, stultum admittere est, Eo. 760. — nunquam sufferre jus sumtus queat, nedum tu possis, Hea. 454. — sæpe ot possis dicere, Ad. 817. — animum possis flectere, He. 608, — ut tacere possis, Ph. 59. — ut possis cum illa, Ph. 793. — quas paulo mederi possis, Ph. 821. — quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. 31. — quoniam non potest id fieri, quod vis, id velis, quod possit, A. 307. — quasi qoidquam in hunc jam gravius dici possiet, A. 876. — quo ille abire ignavus possit longius, Eu. 662. — quid? quid venire in mentem nunc possit mihi? Eu. 909. — amori suppeditare possit, Eu 1075. — ne plus iniquum possit, quam æquom, oratio. In utramque partem ingenium quid possit meum, Hea. 27, 47. — nt nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas, Hea. 395. — nihil tam difficile est, quin quærendo investigari possiet, Hea. 675. — noluit iterum referre, ut iterum possit vendere, He. 7. — nec, qua via sententia ejus possit mutari, scio, He. 569. — si ullo modo est ut possit, quod spero fore, He. 724. — an quisquam judex est, qui possit noscere tua justa? Ph. 279. — nihil est, quin male narrando possit depravarier, Ph. 696. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772. — at vereor, ut placari possit, Ph. 964. — quidvis possem perpeti, Eu. 177. — nullo modo introire possem, Eu. 841. — possem persentiscere, Hea. 917. — quin quidquid possem, mallem auferre potios in præsentia, Ad. 223. — firmare meam apud vos possem fidem, He. 750. — illud minus possem, Ph. 208. — qui scire posses, aut iogenium noscere, A. 53. — neque ut hæc posses perdere, Hea. 966. — nam hercle nemo posset, Eu. 487. — ecquis eam posset no-

eum illo habuerit rem postea, He. 718.

Posterior, *Posterius;* non posteriores (partes) feram, Ad. 884.— ne tu hoc mihi posterius dicas, A. 510. — ipse sentiet posterius, Ad. 141. — tu quod posterius purges, Ad. 163.

Posthabeo; omnes posthabui mihi res, Ph. 907.

Posthac; posthac quas faciet de integro Comœdias, A. 26. — hunc tu in ædes cogitas recipere posthac? Eu. 897. — nam nescias, ejus sit potestas, posthac, an nunquam tibi, Hea. 346. — jam si verbum unum posthac, Ad. 136. — mihique ut discere novas expediat, posthac pretio emtas meo, He. 57. — ceterum posthac, si quidquam, nihil precor, Ph. 142; et alibi passim.

Postilla; postilla nunc primum audio, A. 938. — tute scis, postilla quam intimum habeam te, Eu. 127. — ea coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere, Hea. 447.— postilla jam, ut lubet, ludas licet, Ph. 337. — postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. 704. — neque postilla unquam attigit, Ph. 1017.

Postmodum; postmodum rescisces, He. 208.

Postputo; qui omnia sibi postputavit esse præ meo commodo, Ad. 263.—quum te postputasse omnes res præ parente intelligo, He. 483.

Postquam; ego postquam te emi, a parvulo ut semper tibi apud me justa fuerit servitus. Nam is postquam excessit ex ephebis. Primum hæc pudice vitam agebat: sed postquam amans accessit, pretium pollicens, A. 35, 51, 76. — quam nunc acturi sumus Menandri Eunuchum, postquam Ædiles emerunt, Eu. 20. — animum non advorti primum: sed postquam aspexi, illico cognovi, Hea. 656. — postquam Poeta sensit, Ad. 1. — at postquam id evenit, cedo, Ad. 692. — postquam pater instat. Postquam videt paratas (nuptias) ibi demum ita ægre tulit, ut. Postquam hunc alienum ab sese videt. Postquam et ipse se, et illam, et hanc cognovit satis. Postquam par ingenium nactus est. Postquam arcessunt sæpius, He. 120, 126, 158, 161, 170, 187. — postquam non potest retrahere ab studio, Ph. 1. —postquam ad judices ventum est, Ph. 280. — postquam sentio mollirier, Ph. 631; et centies alibi.

Postremo; postremo id mihi da negoti, A. 522. — meus fac sis postremo animus, Eu. 196. — postremo imperavi egomet mihi omnia assentari, Eu. 252. — postremo, ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — postremo adeo res rediit, Hea. 113. — postremo etiam, si voles, desponsam quoque esse dicito, Hea. 866. — postremo alii clanculum patres quæ faciunt, Ad. 52. — Postremo, aut desine, aut cede. Postremo, nuper, credo, jam omnium tædebat, Ad. 124, 151. — postremo, quando ego conscia mihi sum, Ad. 349.— postremo, tanquam in speculum, in patinas, Demea, inspicere jubeo, Ad. 429. — postremo non negabit, Ad. 485. — postremo non meum illud verbum facio, Ad. 936. — postremo hic adjutor fuit. Postremo a me argentum sumito, Ad. 972, 982. — postremo inter se transigant ipsi, He. 511. — postremo jam nos fabulæ sumus, He. 620. — postremo, si nullo alio

istoc, si quid potis est, rectius. Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin'? Sy. Potin' ut desinas? Ad. 523, 541. — si fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 395. — nunc si potis est, Pamphile, maxime volo, He. 395. — si tibi placere potis est, mibi ut respondeas, Ph. 369. — nibil pote supra, Ad. 265.

Potissimum; qnem ad cœnam vocabo potissimnm, A. 455. — quem ego mihi potissimum optem nunc dari? A. 964. — quod ad illum attinet potissimnm, Ad. 297. — obi tu dubites, quid sumas potissimum, Ph. 343.

Potius; inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat, A. 397. — rem potius ipsam die, ae mitte male loqui, A. 875. — an potius ita me comparem, non perpeti meretricum coutumelias? Eu. 47. — potins quam te inimicum habeam, Eu. 174, 176. — ut adolescentuli vobis placere studeaut potius, quam sibi, Hea. 52. — olim potius, quam paterere filiom commeare ad mulierculam. Quid faciam? Ch. Qnidvis potius, quam quod cogitas, Hea. 443, 469. — potins quam, ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — vernm in istam partem potius peccato tamen, Ad. 175. — ut in otio esset potius, quam in uegotio, He. 26. — qnod si scissem, illa bic maneret potius, tu biue isses foras, He. 222. — verumtamen potios, quam lites secter, Ph. 408. — in nervnm potius ibit, Ph. 695.

Poto; cur amat? cur potat? Ad. 62. — opsooat? potat? olet unguenta? de meo, Ad. 118. — cur unnc spnd te potat? Ad. 803. — rogas? potasti, scelns! Ad. 778. — ubi potetis vos? Ad. 588. — te cogitat potare, Ad. 33. — noo est est flagitium adolescentolum potare, Ad. 103. — otium ad potandum ut habeam, Ph. 831. — num potatnrus est apnd me, Ph. 836.

Potus, a, um; adoleseens plus potns, He. 139.

Præ; i præ; sequar, A. 171; Eu. 907. — vide, quam ioiquus sis præ studio, dom efficias id, quod cupis, A. 827. — bic ego illum contemsi præ me, Eu. 239. — præ gaudio, ita me Di ament, nbi sim, neseio, Hea. 308. — sbi præ streuuc, sc aperi fores, Ad. 168. — huie aliquid paululum præ manu dederis, Ad. 985. — quum te postputasse omnes res præ pareute intelligo, He. 483. — tu, Geta, abi præ, Ph. 776; et alibi passim.

Præbeo; servum haud illiberalem præbes te, Ad. 890. — ea qoi præbet, non tu bunc habess plane præsentem Denm? Ph. 345. — præbent exigne sumtnm, Hea. 85. — bodie nsque os præbni? Ad. 216. — Pbormio strennnm homioem præbnit, Pb. 476. — ah, non possum satis narrare quos ludos præbueris iotus, Eu. 1009. — quod opus sit, benigne præbeatur, He. 769.

Præcaveo; præcavere sibi, A. 626.

Præceps; præcipitem me in pistrinum dabit, A. 214. — quo nonc me præcipitem darem, A. 608. — post hæc præcipitem darem, Ad. 319. — anctores fuere, ut præcipitem hanc daret, Pb. 624.

Præceptum; præceptorum pleuus, Ad. 413.

Præcido; omnes causas præcidam, He. 598.

Præcipio; hæc ego præcipio tibi, Hea. 569. — conservis ad eumdem istunc præcipio modnm, Ad. 425. — bene præcepi semper, qnæ po-

964. — auferre in præsentia, Ad. 223. — sprevisse in præsentia, He. 24. — ne in præsentia hæc hinc abest, Ph. 778.

Præsentio; ibi me adesse neuter præsenserat, A. 841.

Præsertim; præsertim quum se servum fateatur tuum, Eu. 862.— ædepol commissatorem haud sane commodum, præsertim Ctesiphoni, Ad. 788.—præsertim in ea re quum sit mihi adjutrix socrus, He. 705. — præsertim ut nunc sunt mores, Ph. 55.

Præsidium; stultitiæ præsidium, Hea. 646, 969. — præsidium senectuti, He. 119. — meo præsidio atque hospitis, A. 845.

Præstabilis; quanto fuerat præstabilius, He. 284.

Præstituo; dies præstituta, Ph. 523.

Præsto (Adverb.); ipsum adeo præsto video eum Davu, A. 416. — sed ubi est frater? Cu. Præstu adest, Eu. 1049. — jamdudum dumi præstu apud me esse aiunt, Hea. 170. — si quis me quæret rufus. Da. Præstu est; desine, Ph. 51. — quum ille est, hic præsto est, Ph. 267. — præsto est, Ph. 561.

Præsto (Verb.); homini homo quid præstat! Eu. 232. — hic adjutor meus, hoc mihi præstat, Hea. 877. — hem, vir viro quid præstat! Ph. 789.

Præstolor; quem præstulare, Parmeno, hic ante ostium? Quem præstolare? Eu. 974, 976.

Præter; horum ille nihil egregie præter cetera studebat. Quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est; et quia erat forma præter ceteras honesta et liberali, A. 58, 121, 122. — præter ætatem facere, et præter quam res adhortatur, He. 59, 60. — durus præter æquumque et bonum, Ad. 64. — labori haud parcens præter æquum atque ætatem meam, He. 226. — ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, Ph. 767.

Præterea; primum quod soror est dicta: præterea ut suis restituam, ac reddam, Eu. 146. — tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — præterea autem te aiunt proficisci Cyprum. Præterea colaphis tuber est totum caput, Ad. 247, 268. — si tum non dedero, unam præterea horam ne oppertus sies. Tum præterea horunc' amorem distrahi poteriu' pati? Ph. 513, 517.

Prætereo; villam prætereo sciens, Eu. 641. — dum hæc puto, præterii imprudens villam, Eu. 631. — præteriit tempus, Eu. 542. — jam ea (dies) præteriit? Ph. 524. — nam tua præterierat jam ad ducendum ætas, Ph. 423. — præterito hac recta platea sursum, Ad. 576. — sine, biduum hoc prætereat, Eu. 283. — an temere quidquam Parmenonem prætereat, quod factu usus sit? He. 879. — ubi eas (ædes) præterieris, Ad. 583. — nescis quid mali præterieris, He. 419. — præteriens modo mihi apud forum, A. 253. — præteritus negligentia locus, Ad. 14.

Prætermitto; do, prætermitto, Ad. 51. — nihil prætermittu: consuefaciu, Ad. 415. — nihil prætermissum est, Eu. 1093.

Præterquam; verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave, A. 755.— præterquam quas ipse amor molestias habet, addas, Eu. 77. — præterquam, tui carendum quod erat, Hea. 400.

735. — dic mihi hoc primum, potiu' est hic tacere? Primum quod soror est dicta : præterea ut suis restituam, Eu. 101, 146. — primum ex me ut sciat, sibi filium redisse. Primum; olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam. Primum, jam ancillas secum adduxit plus decem, Hea. 411, 443.—seni animam primum extinguerem ipsi; tum autem. Capite primum (Nos *pronum.* Ed.) in terram statuerem, ut. Jam primum, illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat. Primum indotata est : tum præterea, Ad. 315, 317, 339, 346. — primum, hanc ubi dixti causam : hunc postquam. Meretricem hanc primum adeundam censeo, He. 677, 716. — adolescens, primum abs te hoc bona venia peto, si, Ph. 378. — vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam? Ph. 1051; et sæpius alibi.

Primus, a, um; sum apud te primus, Eu. 90. — ego adeo hanc primus inveni viam, Eu. 247. — ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi, Hea. 186. — primus sentio mala nostra : primus rescisco omnia : primus porro obnuntio, Ad. 548, 549. — primus esses, memoriter progeniem vostram proferens, Ph. 394. — nec satis digna, cui committas primo partu mulierem, A. 230. — rus cum primo lucu ibo, Ad. 845. — primo actu placeo, He. 39. — senes qui primi venient, ii partem aperient, Ad. 23. — est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt, Eu. 248. — prima coitio, Ph. 379. — primam (formam) dices, scio, si videris, Eu. 567. — tuo nepoti, hujus filio, hodie primam mammam dedit hæc. Dr. Hercle vero serio, si quidem primam dedit, Ad. 980, 981. — in prima Fabula, Ad. 9. — nocte prima, He. 136. — arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — primas qui partes aget, Ph. 28. — quod ego primum puto, Eu. 1080. — quod rerum omnium est primum, Hea. 365. — nunc hoc primum est, Ad. 635. — petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — a primo homo insanibat, Ph. 641. — suavia in præsentia quæ essent, prima habere, Hea. 965. — et quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies, Ad. 862. — audieras? Gn. Sæpe; et fertur in primis, Eu. 429.

Princeps; arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260.

Principia; hic ego ero post principia, Eu. 780.

Principio (Adverb.); obsecro, principio, ut ne ducas, A. 328. — principio, amico filium restitueris, A. 571. — principio eam esse dico liberam, Eu. 804. — principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim. Principio et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1068, 1077. — principio si id te mordet, Ad. 811.

Principium; quod mihi principium est mali, Ph. 158. — quod dedit principium adveniens! Eu. 458. — quod principium inveniam ad placandum, scio, Hea. 1046. — rem omnem a principio audies, A. 48. — audivi principio, A. 787. — ex malo principio, magna familiaritas conflata, Eu. 873. — habere orationem a principio; abstinuisse in principio, He. 381, 411. — blande in principio alloqui? Ph.

pro meo jure agere, Ad. 48, 52.— sedulo mooeo, qoæ possum, pro mea sapientia, Ad. 428. — pro certon' tu istæc dicis? Ad. 479. — tua arte viginti mioæ pro psaltria periere, Ad. 747. — tu illos duos olim pro re tollehas tua, Ad. 813. — hoc fructi pro lahore ah his fero, odium, Ad. 874. —pro patre huic est: honus est, Ad. 955. — nunc hæc plane est pro nova, He. 6. — pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt! He. 310. — sine labore haoc gratiam te, ut sibi des pro illa, nuoc rogat, He. 390. — sta illico. Gr. Hem! satis pro imperio! quisquis es, Ph. 196. — nisi Phædria haud cessavit pro te eoiti, Ph. 475. — te suam rogavit rursum ut ageres: causam ut pro se diceres, Ph. 835. — factum est ahs te sedulo pro fratre. Is pro sua amica leooni dedit, Ph. 1001, 1038; et alibi passim.

Probe; ehem, pater. Da. Probe, A. 419. — curasti prohe, A. 849. — quod moneam probe, A. 920.— narras probe, A. 972. — intellextin'? Ch. Probe, Eu. 767. — Thr. Virginem eripiam. Gn. Prohe, Eu. 772. — hunc Menedemom nostin', nostrum vicinom? Ch. Probe, Hea. 180. — perdocta est probe, Hea. 361. — et ea gratia secum adduxisse, ne tu id persentisceres. Ch. Prohe, Hea. 770. — tui similis est probe, Hea. 1022. — Tu inter eas restim ductans saltabis. Mi. Probe. De. Probe? Ad. 756, 757. — probe horum facta imprudens depinxit seoex, Ph. 268. — fecistis probe, Ph. 458. — est, uhi vos ulciscar probe, Ph. 988. — pulchre discedo, et prohe, Ph. 1046. — De. Hoc vitio datur. Sy. Prohissime, Ad. 420.

Probo; facile ut pro Eunucho prohes, Eu. 375.

Probrum; habere studeat cum summo probro, A. 883. — sin patefit, in probro siem, Ph. 824.

Probus, a, um; o artificem prohum! Ph. 259. — si vos voltis perhiberi probos, Ad. 506. — mater proba et modesta, Ad. 934.

Procax; mea est potens, procax, Hea. 227. — procax facta, He. 159.

Procedo; fuous ioterim procedit, A. 128. — meditor esse affahilis; et bene procedit, Ad. 901. — Syre, processisti hodie pulchre, Ad. 984. — primo processit parum, A. 673. — procede tu huc, Eu. 470.

Proclivis, ve; iugenium proclive ad lubidiuem, A. 78. — id faciam, in proclivi quod est, A. 703.

Procul; nisi quidquid est, procul hinc luhet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes, Eo. 786. — quando ego couscia mihi som, a me culpam esse haoc procul, Ad. 349. — sed quis illic est, procul quem video? Ad. 439. — procul hioc stans accepi, He. 607.

Prodeambulo; prodeambulare huc libitum est, Ad. 770.

Prodeo; in fuous prodeo, A. 115. — nunc id prodeo, ut, Eu. 1004. — anus quædam prodit, Hea. 276. — prodit nescio quis, Ad. 638. — puer, heus! nemoo' huc prodit? Ph. 152. — neque mihi io conspectum prodit, Ph. 443. — prodi, male conciliate, Eu. 669.

Prodo; tu qoidem illom plane prodis, Hea. 707. — prodidisti et te, et illam miseraio, Ad. 696. — eho! an non alemus? prodemus, quæso, potius? He. 672. — aliquot nuptiis prodat dies, A. 314. — anui prodita filia, Hea. 639. —

Prolixe; age, prolixe, Micio, Ad. 947. — accipit hominem nemo prolixius, Eu. 1081.

Prolixus; capillus prolixus, Hea. 290.

Prologus; orator ad vos venio ornatu prologi, He. 9. — oratorem voluit esse me, non prologum, Hea. 11. — nullum invenire prologum potuisset novus, Ph. 15. — in prologis scribundis operam abutitur, A. 5.

Proloquor; censen' ullum me verbum potuisse proloqui? A. 256. — videtur factum prave, proloqui, He. 646. — cogitata proloqui, Ph. 283. — omitto proloqui, Ph. 860.

Prolubium; quod prolubium? Ad. 990.

Promereo, Promereor; quando bene promeruit, Ad. 202. — quum is nihil promereat, A. 332. — ita velim me promerentem ames, Ad. 685. — quod bene promeritus fueris, Ph. 515.

Promissum; fac promissa appareant, Eu. 311. — me Syri promissa huc induxerunt, Hea. 723. — tempus promissa est jam perfici, A. 633.

Promitto; neque promitto quidquam, Ph. 1043. — satis scite promittit tibi, Hea. 729. — promisi ego illis. Mi. Promisti autem? Ad. 944. — fac, promitte, Ad. 946. — promissum ab amicis argentum, Ph. 512. — promissum fuerat, Ph. 535.

Promoveo; promoveo nuptias, A. 713. — præsens promoveo parum, He. 703. — moveo. Ch. Video, sed nihil promoves, Eu. 912. — nihil promoveris, A. 642.

Pronus; capite pronum in terram statuerem, Ad. 317. (Alii leguot *primum*.)

Prope, Propius; prope adest, quum etc., A. 152. — prope jam ut pro uxore haberet, Hea. 98. — partus instabat prope, Ad. 308 — illud rus prope est, Ad. 525. — prope jam excurso spatio, Ad. 864. — prope jam remotum injuria adversarium, He. 22 — propius, accedamus, Sostrata, Ad. 310. — sane hac multo propius ibis, Ad. 582. — accede propius, He. 316.

Propediem; illum tibi salvum affuturum esse hic confido propediem, Hea. 160. — næ tu propediem istius obsaturabere, Hea. 870. — ipsa re experiere propediem, Ad. 892.

Propemodum; propemodum habeo tibi jam fidem, A. 588. — me ejus spero fratrem propemodum jam reperisse, Eu. 205. — egomet habeo propemodum, quam volo, Hea. 1066. — ambos curare, propemodum reposcere illum est, quem dedisti, Ad. 132. — satin' sic est? Ge. Propemodum, Ph. 211.

Propere; propere arcesse, hinc qui auferant eam, A. 981. — ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos propere, Hea. 744. — heram malo impertiri propere? Ad. 321. — propere præcucurrit, He. 370. — propere curre ad Pamphilum, He. 809.

Propero; propero ad filiam, A. 953. — hominem propero invenire, Ph. 844. — properas mulierem abducere, Ph. 436. — hic properat in Cyprum, Ad. 279. — obstetricem arcesso. Pa. Propera, A. 299. — propera puerum tollere, A. 761. — Dromo, propera, Hea. 250. — propera tu, mea Canthara, curre, Ad. 355. — tanto ocyus properemus, Eu. 609. — adhortor, properent, Eu. 583. — ad te properans per-

Prorno; foras simul omnes proruunt se, En. 599.

Prosilio; quidnam properans hinc prosilit? Eu. 1029.

Prospere; evenere hæc prospere, Ph. 894.

Prospicio; atat! nisi mihi prospicio, hæreo, Ph. 962. — plagæ crescunt: nisi prospicis, Ph. 781. — nisi parum prospiciunt oculi, Ph. 734. — tibi prospexi, et stultitiæ tuæ, Hea. 963. — numquid tute prospexti tibi? Ad. 693. — ego jam prospiciam mihi, Ad. 591. — mibi prospiciam et Phædriæ, Ph. 1035. — malo ego, nos prospicere, quam, Eu. 761. — illa, quæ futura sunt, prospicere, Ad. 389. — tun' prospicere nostram in rem quod sit, potes? He. 549. — nisi si prospectum interea aliquid est, Hea. 391. — qnam bene abs te prospectum est! Hea. 638. — aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici, He. 561.

Prosterno; ceteros prosternerem, Ad. 320.

Prosum; quibus profueram, et prosum sæpe, Eu. 258. — idem si vobis prodest, Eu. 1070. — quidquid est id, quod reliquit, profuit, He. 463. — capitis periclum adire, dum prosim tibi, A. 679. — vide ne illi prosis, et tu pereas, Eu. 992. — melius, pejus, prosit, obsit, Hea. 643. — qui parum mihi prosit, He. 742. — ut sine suo dispendio mihi prosit, He. 796. — siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Eu. 448. — nescis, quantum profueris mihi, He. 877. — prodesse æquum est, Ad. 973.

Protelo; ne te dictis protelet, Ph. 213.

Proterreo; proterruisti hinc, Hea. 446.

Proterve; satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt, Hea. 723. — proterve iracundus, He. 503.

Protervitas; pene tua me perdidit protervitas, Hea. 814.

Protervus; ne protervus videar, Hea. 577.

Protinus; me conjicerem protinus in pedes, Ph. 191.

Provideo; herus est, neque providerain, A. 183. — putavit me plus providere, quam se ipsum sibi, Hea. 116. — quæ me aut herum pessumdabunt, A. 208; Ph. 183. — provisum est, ne, Ph. 778.

Provincia; huic nostro tradita est provincia, Hea. 516. — provinciam cepisti duram, Ph. 72.

Proviso; proviso quid agat Pamphilus, A. 959. — huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam, Eu. 394. — ego hinc ad vos provisam, Ad. 893.

Provoco; quando eo provocat, Ad. 882. — Pamphilam cantatum provocemus, Eu. 443.

Provolvo; jam ego hunc in mediam viam provolvam, A. 779.

Proximus, a, um; heus, proximus sum egomet mihi, A. 638. — hic meus amicus illi genere est proxumus, Ad. 655. — Hegio his est cognatus proxumus, Ad. 951. — despondit ei gnatam hujus vicini proxumi, He. 124. — proximo jussa est dari, Ph. 416. — lex est, ut orbæ, qui sunt genere proxumi, eis nubant, Ph. 125. — his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis, Eu. 332. — proximam (villam) esse huic fundo ad dextram, Hea. 732. — ibi proximum est, ubi mutes, Eu. 612. — concedam in angiportum proximum, Ph. 890. — agrum in pro-

Puellula; naetus est puellulam Citharistriam, Ph. 81.

Puer; scitus puer, A. 487. — sed quid hoc? puer hercle est. Eho, Mysis, puer hic unde est? A. 744, 750. — puer est natus, A. 835; Ad. 732. — eam consequitur alienus puer. Puer quia elam te est natus, He. 649, 681. — puer causa erit mittundi, Ph. 50. — puer ad me accurrit Mida, Ph. 862. — audivisse vocem pueri vagientis, He. 517. — lacrumæ eadunt, quasi puero, gaudio, Ad. 539. — aliquam puero nutricem para, He. 726. — puero nutricem adduxit, He. 771. — ubi erit puero natalis dies, Ph. 48. — etiam puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa, caulio est, A. 401. — mox deferent puerum huc ante ostium. Missa est ancilla illico, puerum ut afferret simul. Hoc nisi fit, puerum ut tu videas, nihil moventur nuptiæ, A. 508, 516, 517. — mi homo, quo portas puerum? A. 723. — propera adeo puerum tollere hinc ab janua. Cujum puerum hic apposuisti? Si positum puerum ante ædes viderit. Nisi puerum tollis, A. 761, 765, 775, 778. — qui magis licet, puerum supponi? Eu. 39. — se in sui gremio positurum puerum dicebat patris, Ad. 334. — quem puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. 565. — commenta mater est, esse ex alio viro, nescio quo, puerum natum, Ad. 662. — adeon' pervicaci esse animo, ut puerum præoptares perire? Extulisse extra ædes puerum. Si puerum, ut tollam, cogit, He. 532, 563, 571, 576. — accipias puerum. La. Puerum! quem puerum? Puerum accipias. Puerum injussu, eredo, non tollent meo. Puerum, Phidippe, mihi cedo; ego alam, He. 638, 639, 699, 704, 708. — puerum evocare. Puerum exstinguere, He. 732, 749. — heus! puer, dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. 84. — heus! inquit, puer, Pamphilam arcesse, Eu. 624. — promisti autem, de te largitor, puer, Ad. 944. — eho! puer, curre ad Bacchidem, He. 719. — puer, heus! nemon' huc prodit? Ph. 151. — tum de puero, Dave? Da. Ah, desine, A. 974. — sed quid faciemus puero? He. 668. — pueri inter sese pro levibus noxiis iras gerunt! Mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 310, 312. — tu pueris curre, Parmeno, obviam, He. 359. — Æquum esse censent, nos jam a pueris illico nasci senes, Hea. 214. — a pueris parvolis, Ad. 495. — istos usque a pueris curavi, Ad. 967. — adest Parmeno cum pueris, He. 409.

Puerilis, le; puerilis sententia, Ph. 948. — quidnam est? Da. Puerile est, A. 450.

Pueritia; a pueritia familiaritas, Hea. 183.

Puerpera; quid opus facto esset, puerperæ, A. 491. — quam illam puerperam nunc duci huc per viam ægrotam, Ad. 925.

Pugil; si qua est habitior paulo, pugilem esse aiunt, Eu. 315. — pugilum gloria, He. 33.

Pugna; dabit hic aliquam pugnam denuo, Eu. 898. — neque pugnas narrat, Eu. 482.

Pugno; clamant, pugnant de loco, He. 41. — istam psaltriam una illuc mecum hinc abstraham. Mi. Pugnaveris, Ad. 847. — peniculon' pugnare cogitas? Eu. 776.

utrum studione id sibi habet, an laudi putat fore? Ad. 383. — ita nunc is sibi me supplicaturum putat? He. 500. — hoc putant, quidquid factum est, ex te esse ortum, Eu. 964. — omnes te in lauta et bene aucta parte putant, Hea. 798. — quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui, Ad. 43. — qui ita putant sibi fieri injuriam, Ad. 596. — quod te isti facilem putant, Ad. 991. — enim vero spectatum satis putabam, A. 92. — hæc ego putabam esse omnia humani ingenii, A. 113. — quod satis putabas tua bona ambobus fore, Ad. 814. — summum bonum esse heræ putavi hunc Pamphilum, A. 719. — hui! dubium id est? Ch. Ego sic putavi, Hea. 607. — rem ipsam putasti, Ph. 717. — ætate putavit me, et benevolentia plus scire et providere, quam se ipsum sibi, Hea. 115. — neque id putabit, pravum an rectum siet, quod petet, Hea. 485. — dictum puta, A. 29. — vel me monere hoc, vel percontari puta, Hea. 78. — id de lucro putato esse omne, Ad. 821. — omnia hæc illum putato, quæ ego nunc dico, dicere, Ph. 424. — ætate porro minus peccaturum putem? Ph. 1021. — magis, si magis noris, putes, ita rem esse, Hea. 890. — aliquis forsan me putet non putare hoc verum, A. 959. — quod ab ipso allatum est, id sibi esse relatum putet, Ph. 22. — rem ipsam putemus, Ad. 800. — illud merito factum omnes putent, Eu. 388. — ex te recte eum natum putent, He. 399. — et quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies, Ad. 862. — miles vero sibi putare adductum ante oculos æmulum, Eu. 623.

Pyrrhus; Pyrrhus idem hoc jam factitavit, En. 782.

Pythias; su obsecro mea Pythias, Eu. 656.

Pytisso; pytissando modo mihi quid vini absumsit! He. 457.

Q.

Qua (Adverb.); age, mitto: fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 629.

Quadrupes (Adject.); quadrupedem constringito, A. 867.

Quærito; te ipsum quærito, Ad. 82. — te ipsam quærito, Ad. 322. — hæc cur quæritet? Eu. 523. — si me senserit eum quæritare, Ad. 364. — lana ac tela victum quæritans, A. 75.

Quæro; o Pamphile, te ipsum quæro, A. 346. — quæro. Pa. Hem! nunccine demum? A. 684. — consilium quæro, A. 704. — numquid meministi? Cr. Id quæro, A. 945. — dum id quæro, tibi qui filium restituerem, Hea. 492. — te ipsum quæro, Hea. 622; Ad. 267. — te jamdudum quæro, Micio, Ad. 724. — quæro: salvus est, ut opinor, Ph. 554. — isne est, quem quæro, an non? Ph. 851. — tu quod quæris, scies, A. 537. — men' quæris? Heus, Chreme: quod quæris, Pasibula est, A. 910, 947. — pulpamentum quæris, Eu. 426. — quem quæris, Pythias? Eu. 546. — quid quæris? Hea. 62. — quæris id, quod habes, parentes: quod abest, non quæris, patri quomodo obsequare, Hea. 1041. — quid sibi hic vestitus quærit? Eu. 558. — men' quærit hæc? Eu. 1005. — men' quærit? Ad. 266, 545. — item alio die quærebam? A. 90. — o! te ipsum quærebam, A. 534. — .

644, 669. — hioan' ? quæso ! Ph. 789.

Quæstus; olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prios. Is quæstus nunc est multo uberrimus, Eu. 246, 253. — ne oomen mihi quæstos obstet apud te, He. 735. — quæsti gratia, He. 837. — quæstom occipit, A. 79. — eum esse quæstom in animom ioduxi maximum, Hea. 49; He. 50. — per te uti quæstum faceret, Hea. 640. — quando eum quæstom occeperis, Ad. 207. — si esset alia ex hoc qoæstu, He. 756.

Qualis, le; non satis me peroosti etiam, qualis sim, Simo, A. 504. — qualis sim amicus periclum facias, He. 766. — qnalis ego io hunc fuerim, Ph. 1031. — metuo, qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — mihi, quale iogeoium haberes, fuit iodicio oratio, Hea. 384.

Quam; coojuoctio varii usus.

1. *Comparationi inserviens.* Potius, qnam, A. 21. — magis quam, A. 163. — ubivis facilius quam in hae re, A. 203. — nihilo plus agas, quam si, Eu. 63. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174. — Thais, qoam ego sum, majuscula est, Eu. 527. — formosior videre mihi, quam dodnm, Eu. 730. — omnia prius experiri, quam armis, Eu. 788. — vobis placere potios, quam sibi, Hea. 52. — nihil rerum omoium est quod malim, quam, etc., Hea. 208. — quidvis malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — immo abeat multo malo, quovis gentium, quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem, Hea. 930. — potios, quam lites sequar, Ad. 249. — oihil est, qnod malim, quam illam totam familiam mihi dari obviam, Ad. 312. — an non sextotis meusibus prios olfecissem, quam ille quidquam cœperit? Ad. 398. — aoimam relioquam potius, quam illas deseram, Ad. 499. — atteotiores sumus ad rem omnes, quam sat est, Ad. 838. — hæc res non mioos me male habet, quam te, He. 606. — quid est, quod mihi malim, quam quod hoic intelligo eveoire? He. 795. — plus hodie hooi feci imprudens, quam sciens ante hune dlem unquam, He. 881. — minos multo aodacter, quam nuoc lædit, læderet, Ph. 11. — verumtamen potius quam lites secter, Ph. 408. — plus, quam opus est scito, sciet, Ph. 583. — quid mious utibile fuit, qoam hoc ulcus tangere? Ph. 689. — propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est, Ph. 807; et alibi passim.

2. *Superlativis additum intendit significationem.* Quam maxime oro. Esse qnam deterrimom, A. 825, 837. — te redimas quam queas minimo, Eu. 74. — tute scis, quam iotimum habeam te, Eu. 127. — apod te quam gratissima, Hea. 368. — qoam ocissume ut des, Hea. 869. — adolescens quam minima in spe situs. Fac quam plurimum illis relinquas, Ad. 817. — quam maxime servire vestris commodis, He. 51. — quam minimo pretio suam voluptatem expleat, He. 69.

3. *Sequente Adjectivo.* Aut velle in ea re ostendi, qoam sis callidus, A. 198. — nec clam te est, quam illi utræque res nunc ntiles sient, A. 286. — vide quam iniqous sis præ studio, A. 827. — quam hoc muoos gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. 275. — quam liberali facie! quam ætate integra! Eu. 473. — quam elegans formarum specta-

dum? Pa. Perii! Par. Quamobrem? He. 319. — abs te quamobrem hæc abierit, causam vides, He. 382. — quamobrem omnes meditari secum oportet, Ph. 241. — at nos unde? aut quamobrem? Ph. 418.—quamobrem? aut quidnam facturus? cedo, Ph. 549. — quamobrem? aut quid dicet? Ph. 703.

Quamprimum; quamprimum hoc me libera metu, A. 352. — fac, quamprimum hæc audiat, Eu. 1041. — hominem quamprimum absolvitote, Ad. 283.— quid agam, quamprimum sciam? Ad. 518. — ut hoc quamprimum, quidquid est, certum sciam? He. 324. — adire quamprimum senem, Ph. 285.

Quamvis (*Quantumvis*); quamvis etiam maneo otiosus hic, Ad. 280.

Quando; ut quimus, aiunt, quando ut volumus, non licet. Dnc me ad eam, quando hnc veni, ut videam, A. 807, 820. — meus fac sis postremo animus, quando ego sum tuus, Eu. 196. — sicubi eum satias hominum, aut negoti si quando odium ceperat. Quando illud, quod tu das, expectat, atque amat. Metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne quando iratus alio conferas, Eu. 404, 447, 450. — quando? Do. Hodie, Eu. 697. — quando istuc erit? Hea. 238. — verum enim quando bene promeruit, fiat. Quando eum quæstum occeperis, Ad. 202, 207. — quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288.—quando vitium oblatum est; quod ad illum attinet potissimum, Ad. 297. — postremo, quando ego conscia mihi sum, Ad. 349. — quando ego tuum non curo, ne cura meum, Ad. 806. — experiamur contra hæc, quando eo provocat, Ad. 882. — si quando ad eam accesserat confabulatum, He. 181. — sed quando sese esse indignam deputat matri meæ. Quando nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperant, He. 477, 512. —abibo hinc, præsens quando promoveo parum, He. 703. — quando evenere hæc nobis, frater, prospere, Ph. 894. — quando nihil times. Quando jam accusando fieri infectum non potest, Ph. 998, 1033; et alibi passim.

Quandoquidem; quandoquidem ipse est ingenio bono, A. 488. — quandoquidem tam iners sum, A. 610. — quandoquidem illarum neque te quisquam novit, Eu. 374. — quandoquidem ducenda est, Hea. 1066. — quandoquidem hoc nunquam mihi ipse voluit credere, Ad. 644.— quandoquidem hic vult, Ad. 960. — quandoquidem illam a me distrahit necessitas, He. 492. — quandoquidem solus regnas, Ph. 405.

Quanquam; quanquam illam cupio abducere, Eu. 172. — quanquam hæc inter nos nuper notitia admodum est, Hea. 53. — quanquam est scelestus, Ad. 170. — quanquam injurium est, Ad. 206.

Quanti; vid. in *Quantus.*

Quanto; ah! quanto satius est, te id dare operam, qui, A. 308.— idem hoc tute melius quanto invenisses, Eu. 453. — quanto magis magisque cogito, Eu. 507.—quanto nunc formosior videre mihi, Eu. 729. — quanto minus spei est, Eu. 1052. — quanto diutius abest. Hic mihi quanto nunc plus sapit, Hea. 424, 507. — quanto tuus est animus natu gravior, Hea. 645. — quanto fuerat præstabilius, He. 284.

Quantum; quantum intellexi modo senis sententiam, A. 207. — he-

Quare æquum est vos cognoscere, Eu. 11, 42. — hem! perii! quare? Ad. 328.

Quasi; quasi exprobratio est beneficii, A. 44. — quasi necesse sit, A. 373. — quasi de improviso respice, A. 418. — quasi non tibi renuntiata sint hæc. Quasi tu dicas, A. 500, 503. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat. Quasi illa tua sit, A. 545, 550. — quasi ego, quam dudum, rogem, A. 852. — quasi quidquam gravius dici possiet. Quasi tu hujus indigeas patris, A. 876, 892. — quasi difficile sit, Eu. 209. — requiescere ubi volebat, quasi: nostin'? Gn. Scio: quasi ubi illam expueret miseriam ex animo, Eu. 405, 406. — quasi nunc exeam, Eu. 461. — quasi vero paulum intersiet, Eu. 685. — ad me? qui? quasi istuc! Eu. 744. — quasi dedita opera, Eu. 840. — quasi sorex, Eu. 1023. — quasi nemo siet. Quasi talenta ad quindecim, Hea. 65, 145. — ita res est hæc nunc, quasi quum. Quasi istic minor mea res agatur, quam tua, Hea. 318, 354. — quasi is non divitiis abundet, Hea. 527. — quasi desit locus, Hea. 587. — quasi non ea potestas sit tua, Hea. 720. — quasi qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — quasi jam usquam tibi sint viginti minæ, Ad. 224. — age: quasi nunc norimus nos inter nos, Ad. 272. — quasi nunquam affueris, Ad. 291. — lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio, Ad. 539. — ita vita est hominum, quasi quum ludas tesseris, Ad. 743. — quasi rebene gesta, Ad. 779. — quasi non hoc sit maximum, Ad. 945. — quasi tu non multo malis narrare, He. 110. — me filiis relinquunt quasi magistrum, Ph. 72. — quasi non nosses. Quasi non noris, Ph. 382, 388.

Quatio; homo quatietur foras, Eu. 358.

Que (Conjunct.); humani ingeni, mansuetique animi officia, A. 114. — dumque ætas tulit, A. 444. — oro, vixque id exoro, A. 587, 594. — ludum jocumque dices, Eu. 299. — præter æquumque et bonum, Ad. 64. — illique exopto, ut, He. 490. — vereorque, ne, Ph. 584; et centies alibi.

Queo; quantum queo, Eu. 843. — quod queo, Ad. 424. — nunc quum non queo (mutare), Ad. 742. — curre. Par. Non queo, He. 443. — tacere non queo, He. 673. — minus queo, Ph. 786. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616. — non quit pati, He. 183. — ut quimus, aiunt, A. 807. — nunquam istuc intelligere, A. 591. — nec te quivit hodie cogere, A. 656. — egone istuc conari queam? A. 270. — quantum queam, A. 578. — si queam mutare, Ad. 741. — meritus de me est, quod queam, He. 760. — vim ut queas ferre, A. 277. — redimas quam queas minimo: si nequeas paululo, at quanti queas, Eu. 74, 75. — ut neque misericordia, neque precibus molliri queas? Ph. 498. — ut jure irasci non queat, A. 395. — sufferre ejus sumtus queat, Hea. 453. — tolerare hujus sumtus non queat, Hea. 544. — forma nosci non quita est, He. 572.

Queror; quid querar? Ad. 793.

Qui, *Quis*, *Quæ*, *Qua*, *Quod*, et *Quid*. Non qui argumentum narret, sed qui malevoli veteris Poetæ maledictis respondeat, A. 6. — nescio qui senex modo venit, A. 857. — qui color, nitor, vestitus? Eu. 242.

mum Cæcilii didiei novas, He. 14. — vieissim partes tuas acturus est. An. Quas? Ph. 834. — quibus (nuptiis) quam faeile potuerat quiesei, A. 693. — ego, quia non rediit filius, quibus nunc sollieitor rebus! Ad. 36. — quibus in rebus alius ne iratus quidem est, He. 308. — ego quoque una pereo, quod mihi est earius, Eu. 211. — quid ais? Th. Id quod res est, Eu. 747. — quod hoe genus est? He. 198. — aliquid inveni modo, quod ames, Eu. 309. — sine me, vacivum tempus ne quod duim mihi laboris, Hea. 90. — neseio, quod magnum malum me celas, He. 319. — quo jure, quaqne injuria, A. 214. — quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, Eu. 420. — quo studio vitam suam te absente exegerit, Hea. 280. — quo redibo ore ad eam, quam contemserim? Ph. 916. — quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona? Hea. 193. — unde exordiar narrare, quæ nec opinanti accidunt, He. 362. — ego, quæ in rem tuam sint, ea velim faeias, Ph. 449. — si mihi pergit, quæ vult, dicere; ea, quæ non vult, audiet, A. 922. — ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora! Hea. 220. — sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia, Ad. 428. — cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent, Ph. 79. — scin' me in quibus sim gaudiis? Eu. 1034. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem. My. Quibus? He. 526. — quid est, quod me velis, A. 45. — quid? tu his rebus credis fieri? Quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. 245, 273. — quid ita? Eu. 366, 724; Hea. 610. — quid tum postea? Eu. 370, 637, 1023; Ad. 653; He. 551. — quid? hune non vides? Eu. 463. — procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi, Eu. 649. — quid faetum est? tacea? Quid is, obsecro, ad nos? Eu. 820, 825. — quid? ah! volet, eerto scio, Eu. 888. — quid? isti te ignorabant, Eu. 1088. — quid sene nostro erit miserius? Cedo istnc tuum consilium: quid id est? Hea. 255, 332. — videbimus, quid opus sit, Hea. 558. — quid me fiat, parvi pendis. Quid tum, quæso, si hue pater resciverit? Sy. Quid si redeu ad illos, qui aiunt: quid si nunc cælum ruat? Hea. 715, 718, 719. — ita fiat! et istoc, si quid potis est, rectius, Ad. 523. — sed, quid ista, Æschine, nostra? aut quid nobis eum illis? abeamus: quid est? Ad. 681, 682. — ob eam rem, si quid usus venerit, Ad. 899. — quid? ego vobis, Geta, aliens sum? Ph. 544. — quid, si animam debet? Ph. 660. — quid? non, obsecro, es? Ph. 741. — expecto quid velis. Si tibi quid feci, aut facio, quod placeat. Id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid nimis, A. 34, 41, 62. — me, et te imprudens, nisi quid Di respieiunt, perdidi, A. 644. — ut neque quid me faciam, neque quid agam, eertum siet! Ad. 614. — introiit videre, quid agat, He. 345. — egon' te pro hoe nuntio quid donem? quid? quid? nescio. Par. At ego scio. Pa. Quid? He. 850, 851. — cedo, quid portas, obsecro? Quid agam? Ph. Quid ais? Ph. 197, 200. — ne quid plus minusve faxit, quod, Ph. 553. — cedo, quid postulat? Ge. Quid? nimium, Ph. 641, 642.

Quid (Sequente Genitivo). Si quid

facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi. Ego id agam, mihi qui ne detur, A. 335, 336. — hanc fidem sibi, me obsecravit, qui se sciret non deserturum, ut darem, A. 403. — orationem sperat invenisse se, qui differat te, A. 409. — dum id quæro, tibi qui filium restituerem, Hea. 492. — argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque vestem, qui .... tenesne? Hea. 778. — des qui aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, Hes. 856. — huic demus, qui fruatur, Ad. 954. — aliquantulum quæ afferret, qui dissolverem quæ debeo, Ph. 654.

Qui (quomodo); qui scire posses, aut ingenium noscere? A. 53. — qui, cedo? A. 150. — qui scis? A. 321. — qui istæc tibi incidit suspicio? Si. Qui? quia te noram, A. 502, 503. — qui scis ergo istuc? Qui scis eos nunc discordare inter se? A. 566, 576. — qui sciam? A. 793. — qui credis? Non potest. Pa. Qui non potest? A. 936, 956. — qui magis licet, currentes servos scribere? Eu. 36. — utrumque hoc falsum est: effluet. Th. Qui istuc? Eu. 121. — at numquid aliud? Pa. Qui dum? Gn. Quia tristis es, Eu. 273. — ita prorsum oblitus sum mei. Pa. Qui quæso? Eu. 307. — qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem rem? Ch. Ad me? qui? quasi istuc! Eu. 744. — noveram, sine sanguine hoc fieri non posse, qui abstergerem vulnera? Qui scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. 778, 789. — qui referam illi sacrilego gratiam? Eu. 910. — qui minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. 1026. — qui tam facile potueris, Hea. 362. — nam qui ille poterit esse in tuto? dic mihi, Hea. 708. — id qui, nescio, Hea. 960. — qui tibi magis licet meam habere? Ad. 180. qui potui melius? Ad. 216. — qui magis morem gereret? Ad. 712. — nam qui minus mihi idem jus æquum est esse, quod mecum est tibi? Ad. 804. — O! qui vocare? Ad. 895. — sed qui istuc credam ita esse? He. 103. — qui scis, an, He. 235. — nec, qui hac mihi eveniat, scio, He. 279. — at sic citius, qui te expedias his ærumnis, reperias. Nullus sum. Par. Qui dum? Morbus qui auctus siet, He. 288, 319, 334. — aliud si scirem, qui possem, He. 749. — hoc qui occultari facilius credas, dabo, He. 870. — quæ mater, qui cognata tibi sit, Ph. 130. — argentum est ultro objectum, ut sit qui vivat, Ph. 769. — abduci non potest. De. Qui, non potest? Ph. 798. — qui istuc credam ita esse? Ph. 854. — satis superbe illuditis me. De. Qui. Ph. Rogas? Ph. 914.

Quia; quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est, A. 121. — sic existumet; responsum, non dictum esse, quia læsit prior, Eu. 6. — sane, quis vero hæ mihi patent semper fores: aut quia sum apud te primus. Porro Eunuchum dixti velle te, quia solæ utuntur his reginæ, Eu. 89, 90, 168. — quamobrem, Chreme? Ch. Quia pessume istoc in te atque in illum consulis. An eo fit, quia in re nostra aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine? Hea. 436, 505. — quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. 35. — non, quia ades præsens, dico hoc, Ad. 394. — quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, He. 311. — quid pertimui autem, bellua?

quidem quam facile potuerat quiesci, si hic quiesset, A. 693.

Quietus; quietus estu, Ph. 712. — te quietum reddam, Eu. 277.

Quin; quin tu unu verbo dic, quid est, quod me velis, A. 45.— nun dubium est quin uxorem nolit filius, A. 172. — Dave, perii! Da. Quin tu hoc audi, A. 347.— jam hoc opus est. Da. Quin jam habeo, A. 706. — quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. 180. — ne istue jam iniquo patiare animo. Pa. Minime: quin effectum dabo, Eu. 212. — quin etiam insuper scelus, vestem omnem miseræ discidit, Eu. 645. — quid reliqui est, quin habeat? Hea. 193. — Syre, pudet me. Sy. Credo; neque id injuris: quin mihi molestum est, Hea. 582. — quin nolo mentiare, Hea. 701. — quin est paratum argentum. Ba. Quin ego maneo, Hea. 737. — hei; quid stas? lapis! quin accipis? Hea. 832. — aiu' tu? Me. Quin tu ausculta. Rogitato, quamobrem id faciam. Me. Quin ego, quamobrem id facias, nescio, Hea. 891, 895. — ne mora sit, si innuero, quin pugnus continuo in mala hæreat, Ad. 172. — numquid vis, quin abeam? Ad. 248. — quin tu otiosus es, Ad. 535. — perii! Sy. Quin tu animo bono es, Ad. 545. — quin jam virginem despondi, Ad. 738. — hortor, ne cujusquam misereat: quin spolies, mutiles. Nemo ad te venit, quin ita paret se, ut, He. 65, 68. — nec pol me multum fallit, quin, quod suspicor, sit, quod velit, He. 728. — nihil apud me tibi defieri patiar, quin, quod opus sit, benigne præbeatur, He. 769. — quin tu hoc age: st! Quin, quod est ferendum, feras, Ph. 350, 429. — quin, si huc celetur, in metu: Ph. 824; et alibi passim.

Quindecim; talenta quindecim, Hea. 145. — fere abhinc annos quindecim, Ph. 1016.

Quingenti; plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 200.

Quinque; minas quinque accipe, Ph. 410.

Quintus; novus maritus anno demum quinto et sexagesimo fiam! Ad. 942.

Quippe; quippe forma impulsi, nos eluunt, Hea. 389. — quippe quia magnarum sæpe id remedium ægritudinum est, Hea. 538. — quippe homo jam grandior, pauper, Ph. 362.

Quis: vide *Qui.*

Quisnam; quisnam hic a Thaide exit? Eu. 545. — quisnam egreditur? Hea. 174. — sed quisnam? foris erepuit? Ad. 265. — quonam in loco sunt res, et fortunæ meæ? Ph. 473. — quænam est altera? Hea. 272. — sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. 234. — quidnam properans hinc prosilit? Eu. 1029. — num quidnam accusat virum? He. 267. — quidnam ille commotus venit? Ph. 184.

Quispiam; quispiam Deus? Eu. 874. — an narremus cuipiam? Ad. 337. — sæpe ex hujusmodi re quapiam, magna familiaritas conflata est, Eu. 872. — num illi molestæ quidpiam hæc sunt nuptiæ? A. 439. — si remittent quidpiam Philumenæ dolores, He. 349.

Quisquam; mihin' quisquam? (renuntiavit), A. 501. — nec postulabat nunc quisquam uxorem dare, A. 659. — si quisquam est,

quid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — non tu istuc mihi dictura aperte es, quidquid est? Eu. 818. — sed istuc, quidquid est, loquere, Hea. 648. — nisi, quidquid est, volt scire, Ad. 154. — quidquid id est, quod reliquit, profuit, Hea. 468. — quidquid peperisset, decreverunt tollere, A. 219. — vel rex semper maxumas mihi agebat, quidquid feceram, Eu. 398. — me hujus quidquid facio, id facere maxume causa mea, Eu. 1059. — quidquid ego hujus feci, tibi prospexi et stultitiæ tuæ, Hea. 963. — quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082.

Quivis; ut quivis facile posset credere, He. 60. — cuivis facile est noscere, Ad. 866. — per alium quemvis ut det, Hea. 470. — cedo quemvis arbitrum, Ad. 124. — virum in quovis loco paratum, A. 719. — quam ego scio esse honore quovis dignam, Hea. 687. — abs quivis homine, quum est opus, beneficium accipere gaudeas, Ad. 255. — quovis illos tu die reducas, Ad. 833. — mitte orare: una harum quævis causa me, ut faciam, monet, A. 905. — quidvis satis est, dum vivat modo, Hea. 641. — in me quidvis harum rerum convenit, quæ sunt in stultum, Hea. 877. — quidvis oneris impone, impera. Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperia, Chremes, A. 898, 903. — si istuc crederem sincere dici, quidvis possem perpeti, Eu. 177. — nunc quum sine magno intertrimento non potest haberi, quidvis dare cupis. Quid faciam? Ch. Quidvis potius, quam quod cogitas, Hea. 449, 469. — quidvis tamen jam malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — malo me dignum quovis deputem, Hea. 135.

Quo (Adverb.); quo nunc primum intendam? A. 344. — vide, quo me inducas, A. 400. — sine me pervenire, quo volo, Eu. 124. — hem, quo redactus sum! Eu. 238. — scio, quo abducta sit. Quo nunc is? Quo trudis? Eu. 350, 363, 379. — hodie itura. Pa. Quo? Eu. 463. — vide sis, ne quo hinc abeas longius, Hea. 212. — eho sceleste, quo illam ducis? Sy. Quo illam ego? ad nos scilicet, Hea. 312. — quo hinc abeam ego? Sy. Quo? quo lubet: da illis locum: abi deambulatum. Cl. Deambulatum! quo? Sy. Abi sane istac, istorsum, quo vis, Hea. 586, 587, 588. — victus, vestitus, quo in tectum te receptes, Hea. 970. — quam rem? quo redeam? Illuc, quæso, redi, quo cœpisti, Ad. 187, 191. — ad portam, ad lacum, quo non? Ad. 720. — quo evadat, vide, Ph. 111. — adventus hujus quo impellat patrem, Ph. 607; et alibi.

Quo (Conjunct. pro, *ut*); si sensero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quo fiant minus, A. 197. — quo Chremetem absterreant, A. 473. — quo id fiat facilius, Eu. 150. — quo illam mihi lenirent miseriam, Hea. 127. — quo verba facilius dentur mihi, Hea. 915. — quo magis diceres, Ph. 104. — quo magis credas, Ph. 877; et alibi.

Quo (Quod); non pol, quo quemquam plus amem, plus diligam, eo feci, Eu. 96. — neque eo nunc

sequare, Hea. 1042. — magis sunt, nescio quomodo, suspiciosi, Ad. 607. — quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 616. — ego Æschinum conveniam; ut, quomodo acta hæc sint, sciat, Ad. 640. — neque quomodo a me amittam, invenio, Ph. 506. — composito factum est, quomodo hanc amans habere posset sine dote, Ph. 755.

Quonam? Ad. 579.

Quondam; olim isti fuit generi quondam quæstus, Eu. 246. — Jovem Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum, Eu. 585.

Quoniam; quoniam nemini obtrudi potest, A. 250. — quoniam non potest id fieri, A. 306. — nunc te oro, Dave, quoniam solus mihi effecisti has nuptias, A. 596. — quoniam miser quod habui, perdidi, Eu. 237.

Quopiam; ituran', Thais, quopiam es? Eu. 462.

Quoquam; cave quoquam ex istoc excessis loco, A. 761. — cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos, Ad. 171. — ne quoquam efferri sinant, He. 565.

Quoque; egomet quoque ejus causa in funus prodeo, A. 115. — hic quoque bonam magnamque partem ad te attulit. Postquam sensit me tecum quoque rem habere, fingit causas, Eu. 123, 137. — id rursum si negant, laudo id quoque, Eu. 250. — etsi is quoque suarum rerum satagit, Hea. 225. — id quoque possum ferre, si modo reddat, Ad. 206. — at pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit, He. 543. — tibi quoque ædepol, iratus sum, Philumena, He. 623. — volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, Ph. 724; et alibi.

Quoquo; quoquo eam, rogitando obtundat, enecet, Eu. 557. — quoquo hinc asportabitur terrarum, Ph. 550.

Quorsum; quam timeo, quorsum evadas! A. 127. — heri semper-lenitas verebar quorsum evaderet, A. 176. — misera timeo, incertum hoc quorsum accidat, A. 264. — quorsum istuc? A. 362; Ad. 120. — at ego nesciebam, quorsum tu ires, Eu. 155. — nescio hercule, neque unde eam, neque quorsum eam, Eu. 305. — nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193.

Quot; quot modis contemtus, spretus? A. 248. — quot commoditates, vide, A. 570. — quot res dedere? Quot incommoditates accipies? Hea. 917, 933. — quot mihi, Micio, dixere! Ad. 93. — scire volo, quot mihi sint domini, Ad. 557. — quot commodas res attuli! quot autem ademi curas! He. 818. — quot me censes homines jam deverberasse, Ph. 327. — quot homines, tot sententiæ, Ph. 454. — quot res? postilla, Ph. 704.

Quotidianus; sumtus quotidiani, Hea. 755. — febris quotidiana, He. 357. — quotidiana cura, Ph. 160. — quotidianæ vitæ consuetudinem, Hea. 283. — tædet quotidianarum harum formarum, Eu. 297.

Quotidie; quotidie accusabam, Hea. 102. — mihi quotidie augescit ægritudo, Hea. 423. — ibatne ad Bacchidem. Pa. Quotidie, He. 157.

Quoties; jurabat quoties Bacchidi! He. 60.

— quod recepissem semel, Ph. 901. — in ædes recipere, Eu. 897.—hominem amicum recipere, Hea. 567. — sed eccum ipsum video in tempore huc se recipere, Ph. 464. — ejectam recepisse, A. 224. — ego excludor, ille recipitur, Eu. 159. — sat habet, si tum recipitur, Eu. 485. — militem ego rivalem recipiendum censeo. Ph. Hem! recipiendum? Eu. 1071, 1072.

Recta; cur non recta introibas? Eu. 87. — tu rus hinc abis? De. Recta, Ad. 434. — recta consequor, He. 372. — postridie ad anum recta pergit, Ph. 112. — recta domum sumus profecti, Ph. 858.

Recte; qui utramvis recte norit, A. 10. — nempe ut curentur recte hæc. Honesta oratio est. So. Recte putas, A. 30, 141. — recte dicis, A. 364; Eu. 612. — non recte accipis, A. 368. — istæc recte ut fiant, video, A. 457. — recte ego semper fugi has nuptias, A. 768. — satin' recte? (valetis), A. 806. — recte admones. Pater, non recta vinctus est, A. 954, 956. — illas, quas habet amor molestias, recte feras, Eu. 78. — recte; inquit: abeo, Eu. 342. — primum ædes expugnabo. Gn. Recte, Eu. 772. — recte interrogasti, Eu. 980. — recte facitis, Eu. 1083. — si quis recte aut commode tractaret. At porro recte spero, Hea. 152, 159. — illi, qui non utitur recte, mala, Hea. 196. — tum, quod dem ei, recte est, Hea. 228.—quid tu istic? Sy. Recte equidem. In loco ego vero laudo. Sy. Recte sane, Hea. 518, 538. — tace sodes. Sy. Recte sane. Recte dicit: censeo, Hea. 581, 588. — istuc recte, Hea. 653. — recte suades; faciam. Sy. Sat recte hoc mihi in mentem venit, Hea. 998. — sua sponte recte facere, Ad. 75. — fiet recte, ædepol, spero, Ad. 290. — si quid recte curatum velis, Ad. 373; Ph. 688. — hoc facito. Sy. Recte sane. De. Hoc vitio datur. Sy. Illud recte, Ad. 418, 427. — at recte, et verum dicis, Ad. 611. — quid est? Æs. Nihil: recte: perge, Ad. 657. — quid fit? quid agitur? Sy. Recte, Ad. 888. — recte datur, Ad. 955. — istuc recte, Ad. 1002. — quid es tam tristis? Pa. Recte, mater, He. 355. — ex te recte eum natum putent, He. 399. — præsertim quum et recte, et tempore suo pepererit. Recte ego consului meæ (filiæ), He. 531, 559.— recte amasti uxorem tuam, He. 863. — recte ego mihi vidissem, Ph. 190. — en, noster! recte, Ph. 398. — jam recte. Quid futurum est? Ch. Recte, Ph. 797, 811. — ego timeo? Ph. Recte sane, Ph. 998. — ita fiat, et istoc, si quid potis est, rectius, Ad. 523. — ad omnia alia ætate sapimus rectius, Ad. 836. — multo rectius est, quam, etc. Ad. 924.

Rectus, a, um; rem recta reputavit via, A. 443. — in pistrinum recta proficiscar via, A. 601. — recta via rem narret ordine, Hea. 706. — hac recta platea, Ad. 576, 584. — eo recta via equidem illuc, Ph. 310. — consilium rectum, Eu. 783. — rectum est? ego ut faciam, Hea. 79. — pravum an rectum siet, Hea. 485. — consilium cepi rectum et tutum, Hea. 327. — nihil rectum putat, Ad. 100. — recta consilia damus, A. 310. — qui recta prava faciunt, Ph. 770.

in porticum rursum redi, Ad. 581. —ad te redi, Ad. 798.—redi mecum in memoriam, Ph. 801. — redito, Ad. 507. — sine ad me redeam, A. 623. — redeam? En. 49. — ne redeam interea? En. 218.— ad rem redi. Sa. Quo redeam? Ad. 187. — ut ad pauca redeam, He. 135. — aufugerim potius, quam redeam, He. 425.—ad pauca ut redeam, Ph. 647. — rogat te Ctesipho, ut redeas, Ad. 780. — te oro, ut redeat in viam, A. 190. — ut ores, ut redeat, Eu. 503. — mane, dum redeat ipsa, Eu. 535. — redeat ad integrum hæc oratio, He 1012. — studeo ut redeat! He. 262. — filium expecto, ut redeat domum, He. 280. — venisse aiunt : redeat, He. 280. — tua Philumena ad te redeat, He. 588. — redeat domum, He. 630. — facere ut redeat uxor, oportet, He. 775. — redeat sane in gratiam, Ph. 1028. —quin redeamus, Eu. 810. — domum qua redeant? He. 360. — te orabat ut cras redires, Eu. 533. — vi cœpi agere, ut rediret, He. 268. — si non redisses, He. 289. — si salvus domum redisset nuquam, He. 435. — non, si redisset, ei pater veniam daret? Ph. 119. — ubi illinc rediero, Ad. 233. — ubi illinc, spero, redieris, Ad. 227. — metuo, pater ne rure redierit jam, Eu. 611. — redierit meus particeps, Hea. 150.— nunc redeo : si forte frater redierit, viso, Ad. 551. — domi obsidere donec redierit, Ad. 722. — herus si redierit, Ph. 248. — vise, redieritne jam, an nondum, Ph. 445. — illam ad vos redire studeo, si, He. 265. — fuerat præstabilius ubivis gentium agere ætatem, quam huc redire, He. 285. — jube illam redire, He. 494. — ubi dicimus, redisse te, Hea. 304. — ut sciat sibi filium redisse. Non vult te scire se redisse etiam, Hea. 412, 433. — adeon' rem rediisse, ut, Hea. 982. — pæne in eum locum redisse, ut, Ad. 274. — adeon' rem redisse, ut, Ph. 153. — negant redisse, Ph. 460. — cupida redeundi, He. 91. — cupidus redeundi domum? He. 283. — si eo mihi redeundum siet, He. 425. — peregre rediens, Ph. 243. — redeunti mihi incidit suspicio, A. 360. — video redeuntem senem, En. 966. — jamne enumerasti id, quod ad te rediturum putes? Ad. 237.

Redigo; eo redigis me, ut, Eu. 690. — redigam vos in gratiam, Ph. 965. — redige in memoriam, Ph. 383. — animum retundam et redigam, Hea. 947. — ad inopiam redigat patrem, Hea. 930.— quo redactus sum! En. 258. — in id redactus sum loci, ut, Ph. 978.

Redimo; te redimas captum, Eu. 74. — si redimat, Hea. 609.

Reditio; quid huc reditio est? En. 671.

Reduco; res reduxit me in gratiam, A. 949. — reduce illam, He. 605. — reduc uxorem, He. 654, 698.— quamobrem non reducam, nescio, He. 453. — si non reducam, He. 617. — dum ne reducam, quamobrem reducam? He. 634, 660. — quovis illos tu die reducas, Ad. 834. — reducant animum ægrotum ad misericordiam, A. 560.— velit reducere uxorem, He. 501. — quid vis facere, nisi reducere? He. 608. — in ludum reducere, Ph. 86. —

lieta, Ph. 357. — nibil est preci loci relietum, A. 602. — nihil vitii est relictum, Hea. 1023. — illæ sunt relietæ, Hea. 243. — nullus locus reliuquatur preci? Ph. 546. — memini relinqui me, Ph. 74. — Phaniam relictam solam? Ph. 316. — non oportuit relietas (mulieres), Hea. 247. — relietis rebus, observare, A. 413. — relietis rebus omnibus, Eu. 166. — relictis rebus, iuveuieodus est aliquis, Hea. 840.

Reliquiæ; generis reliquiæ, Ad. 445.

Reliquus, a, um; spes nulla reliqua, Eu. 240. — causa ulla reliqua, He. 587. — reliquam vitam exigat eum eo viro, He. 490. — quid spei sit reliquum, A. 25. — numquid est aliud reliquum? Eu. 995. — hoc reliquum est, Ad. 347. — hoc mihi uoum reliquum foerat malum, He. 570. — erat reliqnom paoxillulum nommorum, Ph. 37. — quid reliqui est? Hea. 193.

Remedium; remediom ægritudinum, Hea. 539. — miseriarum remedium, Ad. 295. — hæc res sola est remedio, Eu. 439. — quod remedium inveniam? A. 469. — remedium iracundiæ; subito exitio remedium, Ph. 186, 200. — remedium huic rei, Ph. 615, 616. — nullo possum remedio me evolvere ex his turbis, Ph. 823.

Reminiscor; orata ejus reminiscor, He. 385.

Remitto; nullum remittis tempus, Hea. 70. — nemo remisit, He. 187. — eam jam remittet, He. 467. — remitteut dolores, He. 349. — remittas me oucrare injuriis, A. 828. — orabam, filiam ut remitteres, He. 498. — repudium remiserim, Ph. 928. — remissan' opus sit vobis, an redueta? He. 665.

Remoror; me hodie remoratus est, Eu. 302. — ne quod vostrum remorer commodom, A. 741.

Removeo; restitui prope jam remotum ab studio, He. 22.

Renumero; reuomeretdotem huc, He. 502.

Renuntio; id nunc tibi reouutio, A. 509. — atque hue renuntiu, A. 595. — quid renuutiavit ulim? Hea. 661. — reountiabo, ut, A. 432. — quid nunc reoontiem abs te? Hea. 860. — deliberet, renuntietque, He. 508. — illis repudium renuntiet, Ph. 676. — certo reoutiarit, Hea. 727. — renuntiatum est, A. 501. — quasi non tibi renuntiata siot hæe, A. 500.

Reor; ante quam me amare rebar, He. 581. — quam nnuquam est ratus posthac se habiturum, He. 820. — oeu esset ratum, He. 545. — quod modu erat ratum, irritum est, Ph. 950.

Repente; repente ad studium se applicasse, Hea. 23. — tot res repente circumvallant, Ad. 303. — quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. 989. — ao dolor repente invasit? He. 356. — me repente aspexerant, He. 368.

Repentinus, a, um; animus commotus repentino bono, A. 939.

Reperio; in hae re nihil reperio, quamobrem Hegio, Ad. 594. — aliquod cousilium reperis, Ph. 179. — Eonuchum reperi, Eu. 168. — belli gloriam reperi, Hea. 112. — re ipsa reperi, Ad. 864; Ph. 521. — atqui reperi jam, Ph. 235. — reperi, qui det, Ph. 888.

tecum res mihi est? Hea. 742. — nulla est tam facilis res, quin, Hea. 805. — ea res nunc agitur, Hea. 851. — ad rastros res redit, Hea. 932. — quæ res tibi vortat male! Cogita id, quod res est, Ad. 192, 207. — refrixerit res, Ad. 234. — in tuto est res, Ad. 268. — res ipsa indicat. Pejore res loco non potest esse, Ad. 339, 345. — istæc res est, Ad. 419. — ipsa virgo: res ipsa, Ad. 480. — ut res gesta est, narrabo, Ad. 515. — salva res est, Ad. 647. — quod res ipsa fert. Res composita est, Ad. 734, 739. — non quod dissimilis res sit, Ad. 829. — quin res aliquid apportet novi, Ad. 860. — res apparet. Quæ res mores mutavit? Ad. 969, 989. — ea res disjunxit illum ab illa, He. 160. — sumtus res posset pati, He. 225. — res te facere prohibet? He. 266. — voce alia, ac res monebat, coqueri. Ipsa indicat res, He. 375, 395. — res indicium facit, He. 546. — res me male habet, He. 606. — hæc res hic agitur, He. 775. — res agetur maxume, Ph. 29. — adeo res redit. Cui tanta erat res? Ph. 55, 69. — si tibi res sit cum eo, Ph. 171. — quo in loco res hæc siet. Res magna est, Ph. 446, 458. — adhuc tranquilla res est, Ph. 479. — istæc mihi res sollicitudini est, Ph. 587. — non capitis ejus res agitur; illi res vortat male! Ph. 630, 677. — ad restim res rediit, Ph. 685. — una res restat, Ph. 830. — quidnam hoc rei est? A. 458. — quid istuc est rei? Eu. 652. — quid cum illa rei tibi est? Eu. 803. — nec rei fere amplius quidquam fuit, Hea. 55. — quid est rei? Hea. 743; He. 811. — quid rei esset? Hea. 830. — quid hoc rei est! Quid tibi rei mecum est? Ad. 176, 178. — tibi vero quid istic est rei? Ad. 648. — quid huic hic est rei? He. 808. — quid rei gerit? Ph. 145. — tecum nihil rei nobis, Ph. 421. — quid rei tibi est cum familia hac? Ph. 747. — illic est huic rei caput, A. 459. — Chæream ei rei præfecimus, Eu. 540. — rei dare operam? Ad. 96. — qui alicui rei est, Ad. 359. — me credo huic esse natum rei. Esse rei caput, Ad. 547, 570. — cui rei opus est, Ad. 858. — rei serviens, He. 224. — ei rei firmasti fidem? He. 581. — ex qua re minus rei foret aut famæ temperans, Ph. 271. — remedium rei, Ph. 615. — rem vitiu dent; et rem cognoscite, A. 8, 24. — nihil opus est arte ad rem. Re audies, A. 32, 48. — tempus ad eam rem tulit, si magistrum cepit ad eam rem. Ipsam rem locutus, A. 188, 192, 202. — rem negligenter agere, A. 253. — abin' hinc in malam rem, A. 318. — rem tenes, A. 350. — rem recta reputavit via. Nihil propter hanc rem (Nos non *rem*), A. 443, 449. — in rem est utrique, A. 547. — rem restituas? A. 621. — opus est ad hanc rem astutia, A. 724. — novi rem omnem, A. 790. — rem ipsam dio, A. 874. — cum non rem habebam hospite. Ad rem avidior. Rem habere; joco rem voluisti a me, Eu. 119, 131, 138, 180. — rem divinam fecisse, rem seriam agere. Malam rem! hinc abis? Eu. 513, 536. — ad eam rem tempus non erat, Eu. 621. — aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — ad rem conferentur. Scin' tu, ad te attinere hanc rem? Eu. 741, 744. — quam hic rem agit? Eu.

fidem! A. 426. — ex ea re plus mali est, A. 548. — me ex tranquillissima re conjecisti in nuptias, A. 621. — beneficium re comprobes. Abhorreus ab re uxoria, filiam ut darem, A. 825, 830. — habeo pro illa re; in re medicari, A. 919, 945. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 172. — hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi. Consilium cum re amisti? re salva, et perdita, Eu. 233, 241, 258. — ea re utilitatem ego faciam. Qua re, Parmeno? responde, Eu. 309, 369. — quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. 573. — hac re illi gratum feceris, Eu. 722. — ex hujusmodi re familiaritas conflata est. In re oro ut adjutrix sies, Eu. 872. — ex re malum, Eu. 996. — tantumne est ab re tua otii tibi. Re juvero. Nulla adeo ex re istuc fit, Hea. 75, 86, 109. — ipsa re conjecturam cepimus. Nulla mala re expolita muliebri, Hea. 266, 289. — ex hac re, atque ex illa; in re nostra gaudio sumus præpediti, Hea. 442, 505. — tot peccata in hac re ostendis. Re ipsa spem vitæ dare, Hea. 634, 636. — hac re in angustum nunc meæ coguntur copiæ, Hea. 669. — faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens, Hea. 763. — ipsa re experibere, Hea. 824. — incommoditates in hac re accipies. Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis. In re gerere morem, Hea. 933, 941, 948. — irrides in re tanta? Hea. 964. — in re nunc confidenter restas; tacere de re tanta; quantum mali ex re excites? Hea. 1011, 1013, 1015. — ne me obtundas de hac re sæpius. Plura in re peccare. An ego toties de eadem re audiam? Æschinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam, Ad. 114, 125, 129, 149. — quod mihi re male feceris, Ad. 165. — transacta re, Ad. 287. — e re natá melius fieri haud potuit, Ad. 296. — quod mihi de hac re dederit consilium, Ad. 501; Ph. 401. — aliter de hac re est ejus sententia, Ad. 517. — in hac re nihil reperio, quamobrem, Ad. 594. — si non ipsa re istuc tibi dolet, Ad. 737. — quasi re bene gesta, Ad. 779. — tu illos duos olim pro re tollebas tua. Ab re omissiores, Ad. 813; 834. — re ipsa reperi, Ad. 864, Ph. 888. — ipsa re experiere propediem, Ad. 892. — jubeo, et in hac re, et aliis omnibus. Re ipsa fieri oportet, Ad. 929, 959. — in re miser. Matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror, He. 295, 299. — incredibili re percitus. In re adesse, He. 377, 410. — re ipsa navigare incommodum est, He. 417. — mihi in mentem venit, ex hac re, He. 537. — etsi tibi causa est de hac re. Neutra in re vobis difficultas a me erit. In re adjutrix. In re adjutor, He. 625, 667, 705, 721. — gratia de re, He. 741. — in re ipsa invenimus. In hac re nihil mali est. Non audisti, de hac re animus meus ut sit, He. 779, 783, 786. — qua re suspectus suo patri fuit, He. 821. — in re incipiunda, Ph. 225. — ex qua re minus rei foret aut famæ temperans. Quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. 271, 291. — quid de hac re dicat? Ph. 444. — re opitulata es, Ph. 785. — ex re istius me instigasti, Ph. 968. — in re scrupulus. In re hac de-

scat quisquam, Ph. 763. — ne filii quidem nostri hoc resciscant, Ph. 818. — qua resciscerem? Ad. 695. — quod sim nactus mali, prius resciscere tu, A. 968. — id uxur mea resciscеret, Ph. 745. — certe si resciverim! A. 495. — si hoc pater resciverit? Hea. 718. — hoc si rescierit, He. 262. — quod si rescierit peperisse eam. Si ipsam rem resciverit, He. 519, 567. — quod qui rescierint, Eu. 387. — quud si egu rescissem id prius, A. 258. — miserum me resciscere! He. 285. — ex ipsa hæc magis velim resciscere, He. 473. — hic, quos fuerant par resciscere, sciunt, He. 868. — prius, quam id rescitum est, He. 287. — dum id rescitum iri credit, Ad. 70.

Rescribo; argentum jube rescribi, Ph. 921.

Resipisco; resipiscu, A. 699. — te intelligo resipisse, Hea. 844.

Resisto; nisi resistis, verbero, Ph. 849. — Dave, ades, resiste, A. 345.

Respecto; quid respectas? Ad. 158.

Respicio; respicio ad virginem, Eu. 342. — respicio: rogu, Ph. 862. — nullum remittis tempus: neque te respicis, Hea. 70. — nun te respicis? Hea. 920. — alius nemu respicit nos, Ad. 354. — nisi quid Di respiciunt, A. 643. — Di nos respiciunt! Ph. 816. — quasi de impruviso respice ad eum, A. 418. — age, me in tuis secundis respice, A. 976. — respice ætatem tuam, Ph. 434. — respice ad me, Ph. 739. — nec, qui eam respiciat, quisquam est, Ad. 936. — neque has respicere Deos opinor, He. 773.

Respiro; respira, Hea. 241.

Respondeo; pro Menedemu nunc tibi egu respondeo, Hea. 610. — neque respondeo, prius quam, Ph. 1043. — nun mihi respondes? A. 745; Ph. 991. — etiam tu hoc respondes? A. 850. — nihil respondes? Eu. 152. — quid mihi respondes? Ad. 500. — nihil mihi respondes? Ad. 645. — nec quidquam certi respondes mihi? He. 706. — aliud mihi respondes, ac rogu, Ph. 683. — prius quam huic respondes temere, Ph. 1036. — quid viro meo respuudebo? He. 516. — quid respondebo his? He. 628. — qua re, Parmeno? responde, Eu. 369. — primum hoc mihi responde, Eu. 791. — respunde, Ad. 181; Ph. 375. — dictum hoc inter nos fuit; responde, Ad. 802. — hoc responde mihi, Ph. 255. — responde mihi, Ph. 1041. — egon' quidquam tibi respondeam? Eu. 153. — quid respundeam nihil habeo, Hea. 224. — neque quid respondeam; sciu, Ad. 486. — istuc serva, Ph. 212. — ubi tute verbum non respondeas, Ph. 280. — mihi ut respondeas, Ph. 379. — qui maledictis respondeat, A. 7. — timeo quid hic respondeat, A. 420. — jube respondeat, Eu. 692. — quære, qui respondeat, Eu. 809. — respondeat mihi, Ad. 518. — hiccine, ut tibi respondeat? Ph. 991. — hic respondere voluit, Ph. 20. — responsum, non dictum esse, Eu. 6. — quid nunc reuuntiem abs te respousum? Hea. 860.

Responsum (Subst.); verum responsum, A. 699. — is sibi responsum huc habeat, Ph. 17.

Restinguo; hæc verba una falsa lacrymula restinguet, Eu. 69. — ut ne restinguas, Ph. 974.

verum hoc sæpe, Phormio, vereor, ne, Ph. 324. — ne obtundas de hac re sæpius, Ad. 114. — arcessunt sæpius, He. 187. — tanto sæpius, Ph. 328; et alibi passim.

Sævidicus, a, um; ne te sævidicis dictis protelet, Ph. 213.

Sævio; ne sævi tantupere, A. 870.

Sævitia; sævitiam veritus? Eu. 853.

Sævus, a, um; ego ille agrestis, sævus, Ad. 870. — habeo uxorem, Ph. 743.

Sal; qui habet salem, Eu. 400.

Salsamentum; salsamenta hæc maecerentur, Ad. 381.

Salsus, a, um; hoc salsum est, Ad. 426.

Saltem; ineptam saltem, A. 257. — aliquot saltem prodat dies. Saltem aliquot dies profer, A. 314, 329. — saltem accurate, A. 495. — saltem hoc licebit, Eu. 840. — saltem salutare, Hea. 379. — saltem quanti emta est, Syre, Ad. 250. — non simultatem meam revereri saltem? Ph. 233. — ut saltem sciam, Ph. 443.

Salto; restim ductans saltabis, Ad. 756.

Salus (pro Dea Salutis); ipsa, si cupiat, Salus, Ad. 765. — te, Salus, oro! He. 338.

Salus; salus est adulescentulis, Eu. 939. — salutem expetens, A. 320. — signa ad salutem, A. 483. — ad salutem converti, A. 673. — salutem quærant, Ad. 301. — salute Parmenonem impertit Gnatho! Eu. 270. — cum salute ejus fiat, ut, Ad. 521.

Saluto; salutant, Eu. 259. — ut salutem, Ad. 447. — saltem salutare, Hea. 379. — Deos Penates salutatum devortar, Ph. 311.

Salve; Mysis, salve. My. O salve, Pamphile, A. 267; He. 866. — o Mysis, salve. My. Salvus sis, Crito, A. 803; Eu. 849. — o salve bone vir, A. 849. — sed eccum Parmenonem: salve, Eu. 304. — salve, mi Thraso, Eu. 455. — amice! salve, Eu. 560. — salve, anime mi. An. O mi exspectate, salve. Hea. 406. — Menedeme, salve, Hea. 427. — salve, Demea, Ad. 462. — o Syre noster, salve! Ad. 887. — Philotis, salve multum. Ph. O salve Parmeno. Sy. Salve mecastur, He. 82, 83. — mea mater, salve! He. 353. — salve, mi pater. La. Gnate mi, salve, He. 455, 456. — Bacchis, salve! Ba. Salve! Laches, He. 732. — mi patrue, salve. De. Salve. Here, salve. De. Ho! bone custos, salve, Ph. 254, 286, 287. — o noster Chremes! Ch. Salve, Geta, Ph. 608. — salvete, A. 802; Eu. 1060. — salvere Hegionem jubeo, Ad. 461.

Salve (Adverb.); satin' salve? dic mihi, Eu. 977.

Salvus, a, um; salvus sis, Crito, A. 803. — salvus sis, Chreme, A. 908. — salvus sum, si hæc vera sunt, A. 975. — salvus redierit meus particeps, Hea. 150. — salvus nobis ut siet, Ad. 299. — salvus sit, spero, Ad. 412. — salvus sies, Ad. 894. — si salvus redisset unquam, He. 434. — salvus est, ut opinor, Ph. 554. — salvum te advenire gaudeo, Eu. 975. — salvum affuturum confido, Hea. 160. — salvum advenisse gaudeo, Hea. 407. — si me vis salvum esse, Hea. 942. — salvum te advenire gaudemus! Ad. 80. — Gaudeo venisse salvum, He. 353. — benefactum te advenisse salvum. Illum

bes? Hea. 718. — sat recte hoc venit, Hea. 998. — sat adhuc tua nos frustrata est fides, Ad. 624. — attentiores quam sat est: sat ætas acuet, Ad. 838, 839. — non signi hoc sat est? He. 236. — dictum sat est, Ph. 540. — is si dat, sat est, Ph. 603. — nonne id sat erat, Ph. 767. — pæne plus, quam sat erat, Ph. 796.

Satago; rerum suarum satagit, Hea. 225.

Satias, Satietas; satias hominum, aut negoti, Eu. 403. — satias cœpit fieri, Eu. 972. — satias studiorum, He. 594. — satietatem amoris sumere, Ph. 833.

Satin', Satis; satin' sanus, A. 750; Eu. 559; Hea. 988; Ad. 941; Ph. 801. — quid vos, quo pacto hic? satin' recte? (valetis), A. 805. — satin' hoc mandatum est tibi? Eu. 208. — satin' salve? Eu. 977. — satin' scis ibi esse? Ad. 403. — voltum contemplamini: hem! satin' sic est? Ph. 211. — sed satin' omnia ex sententia? Ph. 256. — non satis me pernosti, A. 504. — solidum satis gaudium, A. 648. — satis jam, satis, Simo, spectata erga te amicitia est mea: satis pericli cœpi adire, A. 821, 822. — pro peccato magno paullum supplicii satis est patri, A. 905. — jam calesces plus satis, Eu. 85. — tacent: satis laudant, Eu. 476. — nequeo satis mirari, Eu. 547. — satis tuto tamen, Eu. 577. — neque pes, neque mens satis suum officium facit, Eu. 728. — satis hoc tibi est, Eu. 809. — non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus, Eu. 1009. — satis certo, Hea. 71; Ad. 257; He. 656. — nihil satis firmi video, quamobrem, Hea. 337. — satis jam, satis pater durus fui, Hea. 439. — et quidem hercle forma luculenta. Ch. Sic satis, Hea. 523. — at ut satis contemplata modo sis, mea nutrix. Nu. Satis. Quidvis satis est, dum vivat modo, Hea. 617, 641. — non tibi ego exempli satis sum? Hea. 921. — est spes, nos esurituros satis, Hea. 983. — si satis placet, Ad. 241. — satis pie, Ad. 460, 546. — satis diu dedisti verba, Ad. 624. — quod vix sedatum satis est, Ad. 778, 814. — spectatus satis, Ad. 897. — dum ætas, tempus tulit, perfuncta satis sum, He. 594. — exquire: adest: quod satis sit, faciet ipsa, He. 784. — tantummodo, satis, inquit, scita est, Ph. 110. — hem! satis pro imperio! Ph. 196. — non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 337, 338. — satis jam verborum est, Ph. 436. — sudabis satis, Ph. 627. — vin' satis quæsitum mihi istuc esse? Ph. 810. — satis superbe. Satis astute, Ph. 914, 967; et alibi passim.

Satius; satius est, te dare operam, A. 308. — mori me satius est, Eu. 771. — perdere satius, Ad. 235; Hea. 475. — satius est hæc possidere Bacchidem, Hea. 971. — evenire ea satius est, satius esse credo, Ad. 29, 57. — fecisse satius, He. 730. — emori satius est, Ph. 955.

Satrapes; satrapes amator, Hea. 452.

Satur, a, um; omnium rerum satur, Ad. 769. — quum tu satura, atque ebria eris, puer ut satur sit, facito, He. 770.

Saxum; saxum volvo, Eu. 1084.

Scapula; scapulas perdidi, Ph. 76.

patre altercasti dudum. Scio: tu coactus tua voluntate es. Scio equidem, illam ducturum esse te. Mihi Deos satis scio fuisse iratos. Deceptus sum, at non defatigatus. Ch. Scio, A. 654, 659, 660, 665, 670. — scio quid conere, A. 704. — mitte id, quod scio, A. 765. — cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam. Si. Scio, A. 840. — hoc certo scio, Rhamnusium se aiebat esse. Phania ille, frater meus fuit. Si. Noram, et scio, A. 931, 936. — hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia, A. 966. — quid mihi obtigerit, scio. Facturum quæ voles, scio esse omnia, A. 968, 978. — nec quid agam, scio, Eu. 73. — hoc certo scio, Eu. 199. — scio, quo abducta sit, Eu. 350. — nostin'? Gn. Scio, Eu. 405. — sat scio, Eu. 487. — neque scio, quid dicam, Eu. 543. — primam dicea, scio, si videris, Eu. 567. — se illinc subducet, scio, Eu. 628. — Parmenonis scio esse hanc technam, Eu. 717. — scio istuc, Eu. 760. — scio; nescio, Eu. 817. — quid consilii capiam, scio. Scio: et pol propterea, etc. Certo scio, Eu. 866, 877, 888. — malum scio paratum, Eu. 968. — quæ facta hic sint, nescis: Th. Scio, Eu. 1061. — hæc non voluptati tibi esse, satis certo scio, Hea. 71. — illam affuturam scio. Propter eam abitio evenit. Ch. Scio, Hea. 176, 190. — jamdudum, scio, venissent, Hea. 230. — ædes nostræ vix capient, scio. Consilium rectum esse scio. Jam nunc hæc non est tua. Clit. Scio, Hea. 254, 327, 377. — me scio fecisse sedulo, nt, Hea. 396. — scio, quid feceris. Id ego certo scio, Hea. 627, 632. — scio esse honore quovis dignam, Hea. 687. — etsi scio, Hea. 752. — scio, Hea. 850; He. 813. — id certo scio, Hea. 875. — scio, tibi esse hoc gravius. Etiam haud scio, an, Hea. 959, 1001. — neque principium scio, Hea. 1046. — leno ego sum. Æs. Scio, Ad. 162. — navem conductam, hoc scio. Scio te non usum, Ad. 226, 251. — satis certo scio, Ad. 257. — inficias ibit, sat scio, Ad. 340. — persuasit ille impurus, sat scio, Ad. 361. — nec quid agam, scio, Ad. 487. — jam huc recurret, sat scio, Ad. 528. — nec quid agam, scio. Scio, ubi sit, Ad. 544, 572. — has non nosse certo scio. Haud scio, an illam misere nunc amat. Audivi omnia, et scio, Ad. 652, 671, 684. — certo scio, Ad. 708; Ph. 792. — nescis, qui vir sit. Mi. Scio. Scio. De. Eho! scis, et patere? Ad. 727, 729. — mane: scio, Ad. 845. — natu grandior. Mi. Scio, Ad. 935. — nondum etiam scio, He. 192. — magistram hanc esse satis certo scio. Postmodum resciscet. La. Scio. Hic quæ fiunt, scio. De te quidem satis scio, Ad. 204, 208, 217, 234. — scio meum jus esse. Meis me scio obsequentem, He. 243, 247. — qui hoc mihi eveniat, scio, He. 279. — adventum tuum sic reverituras, He. 290. — omnem rem narrabit, scio, He. 350. — scio, nemini aliter suspectum fore, He. 398. — utram malis, scio. Omnem rem scio, nt. Ego me scio cavisse, ne. Meritam scio, He. 465, 468, 470, 487. — non ædepol scio, He. 520. — satis certo scio, non me clam haberet, quod. Quid agam, scio, He. 656, 701. — haud faceret, scio,

uostris similia, Eu. 468. — ecce autem similia omnia, Ph. 264.

Simo; est Simo intus? A. 790. — si, Simo, hunc noris, A. 916.

Simplex; argumento facta simplici, Hea. 6.

Simul; multa concurrunt simul, A. 512. — (amicitia) cum ætate accrevit simul, A. 540. — simul consilium cum re amisti? Eu. 241. —simul imperabo, Eu. 493.—foras simul omnes proruunt se, Eu. 599.— Simul alia circumspecto, Eu. 602.— ibi simul rem, et gloriam repperi, Hea. 112.—illam simul, cum nuntio, affuturam scio, Hea. 176; Hea. 803.— mecu unam simul, Hea. 908. — omnes simul lætæ exclamant, He. 367. — senibus ambobus simul iter esset, Ph. 65; et alibi.

Simulatio; nou mea est simulatio, Hea. 782.

Simulo; cur simulas igitur? A. 48. — cur simulat? A. 376. — simulat se a matre arcessi, He. 184. — hanc simulant parere, A. 473. — ægram esse simulant mulierem, He. 188. — ea gratia simulavi, A. 589. — id mirari te simulato, Hea. 944. — verum ut simulares, Hea. 782. — simulare mortem, Hea. 636. — simulare certe est hominis, Ad. 738. — alias res agere se simulare, He. 827. — is essem qui simulabar, Eu. 606. — quid est, quod amplius simuletur? Hea. 902.

Simultas; uou simultatem revereri, Ph. 232.

Simulus; is nostro Simulo fuit summus, Ad. 353. — uostrum amicum noras Simulum, Ad. 466.

Simus (nom. propr.), He. 498.

Sin; siu eveniat, quod volo, A. 165. — siu falsum aut vanum, aut fictum est, continuo palam est, Eu. 104. — siu lenis est, ad alium defertur gregem, Hea. 45. — sin aliter animus voster est, Ad. 493. — lege id licere facere: sin aliter, uegat, Ph. 116; et sæpe alibi.

Sincere; siucere dici, Eu. 77.

Sine; sine invidia, A. 66. — sine tuo magno malo, A. 179. — sine omni periclo, A. 392. — sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731. — sine sanguine hoc fieri uou posse. Sine vi, Eu. 778, 789. — virginem confeci siue molestia, sine sumtu, sine dispendio, Eu. 927, 928. — siue dubio, sine sumtu, Eu. 1043, 1075. — sine vitiis, Hea. 30. — sine auro, Hea. 288. — sine magno intertrimento, Hea. 448. — siue tua opera. Uxor sine dote, Ad. 763.—siue suo dispendio, He. 796. — sinam sine munere a me abire? He. 854. — uxor siue mala fama, Ph. 169. — sine controversis, Ph. 853; et alibi.

Singillatim; commemorem singillatim, Ph. 1031.

Sinister, tra, trum; ubi is est? Py. Ad sinistram, vidisne? Eu. 834. — ad sinistram ito, Ad. 584. — tu Simalio in sinistrum cornu, Eu. 774.

Sino; age dicat, sino. Siue te hoc exorem. Si. Sino, A. 897, 903. — si siuas, dicam. Clin. Sine. Clit. Siuo, Hea. 318. — at id omitto: sino, Hea. 637. — sine me gerere mihi morem. Me. Sino, Hea. 948. — sino: habeat, Ad. 1001. — mitto omnia: sino, Ph. 294. — illum corrumpi sinis, Ad. 98. — hoc tempus haud te ulcisci sinit, A. 625. — si res non sinit, Hea. 666. — res uou sinunt, Hea. 388. — servum hominem causam orare leges uou sinunt, Ph. 292. — sivi, animum ut expleret, A. 188. — uon sivit egestas facere, Ad. 105. —

999. — ubi sita est? (cistella) Eu. 753. — pejore res loco sita est, Ad. 345. — in te spes omnis sita est, Ad. 456. — ea sita erat exadvorsum, Ph. 97. — in quo omnes opes spesque sitæ erant, Ad. 332. — spes in te uno omnes sitæ, Ph. 470. — sed iis, quas semper in te intellexi sitas, fide et taciturnitate, A. 33. — si in te solo sit situm, A. 276.

Sive; sive ista uxor, sive amica est, A. 216. — sive adeo digna res est, Eu. 312; et alibi.

Sobrinus; Crito sobrinus, A. 802. — sobrinum tuum non noras? Ph. 384.

Sobrius, a, um; homo non sobrius, A. 779. — vel sobrius, Eu. 479. — pulchre sobrius, Eu. 727. — satin' es sobrius? Hea. 707. — ruri esse sobrium, Ad. 96. — jam satis credis sobriam esse me? Eu. 702.

Soccus; soccos detrahunt, Hea. 124.

Socer; hic socer est, A. 794. — noster socer venit, He. 771.

Socius; socium esse in negotiis, Hea. 418.

Socordia, Socors; nihil loci est socordiæ, A. 206. — nolim te socordem, Ad. 699.

Socrus; adjutrix socrus, He. 705. — quis id ait? La. Socrus, He. 748. — socrus oderunt nurus, He. 201. — socrus omnes esse iniquas, He. 278.

Sodalis; si sodalis esset, Ad. 712.

Sodes; dic sodes, A. 85; Hea. 770; Ad. 529; Ad. 647. — aliud lenius sodes vide, Hea. 459. — tace sodes, Hea. 581. — at scin' quid, sodes? Hea. 738. — I, sodes, intro, He. 358. — scin', sodes, He. 753. — vide, etiam sodes. Manedum, sodes, He. 842, 845. — duc nos sodes, Ph. 103. — concede sodes, Ph. 740. — parce, sodes, Ph. 792. — transi sodes, Ph. 920.

Sol; lectulos in sole faciundos dedit, Ad. 587.

Soleo; sic soleo amicos, Eu. 279. — sic soleo, Ad. 927. — ruri esse soleo, He. 215. — etiam dotatis soleo, Ph. 939. — agedum, ut soles, Nausistrata, Ph. 783. — vulgo quod dici solet, A. 427. — quod vulgus servorum solet, A. 584. — quod mœchis solet, Eu. 956. — quæ solet quos spernere! Hea. 363. — quod dici solet, aquilæ senectus, Hea. 520. — ut solet, jurgabit, Ad. 79. — matres omnes filiis in peccato adjutrices solent esse, Hea. 995. — solebamus opperiri, dum, Ph. 89. — quam esse soleas impotens, Hea. 371. — quo pacto id fieri soleat, Hea. 548.

Solers; adolescentem solertem, Eu. 478.

Solide; hunc scio solide gavisurum, A. 966.

Solidus, a, um; solidum gaudium, A. 649. — corpus solidum, Eu. 318. — solidum beneficium, Eu. 870.

Solitudo; solitudo ante ostium, A. 363. — solitudo, infamia, Ad. 304. — in mentem venit solitudo, He. 406. — spatium solitudinis, ut, He. 130. — per hujus solitudinem te obtestor, A. 290.

Sollicito; senectutem sollicito, A. 889. — quid te sollicitat? Eu. 162. — quid res te sollicitat, Hea. 251. — sollicitando eorum animos lactas? A. 914. — quibus nunc sollicitor rebus! Ad. 36. — aut quid sit id, quod sollicitere, He. 676. — siccine me sollicitarier! A. 690.

Ad. 205. — ille somnium, Ad. 396. — somnium! Ph. 873. — somnia! Ph. 493.

Somnus; somnus virginem opprimit, Eu. 601. — somnum hac nocte non vidi, Hea. 491. — in somnis amplecti, A. 431.

Sonitus; templa cæli concutit, Eu. 590.

Sophrona; Sophrona, Ph. 864, 738, 740. — ego eo ad Sophronam nutricem, Eu. 806.

Sorbillo; cyathos sorbillans, Ad. 593.

Sordes, ium; videre sordes, Eu. 936.

Sordidatus, sordidus; sordidata et sordida, Hea. 297.

Sorex; quasi sorex, Eu. 1023.

Soror; hæc soror, quam dixi, A. 129 — ejus habita est soror, A. 810. — soror est dicta, Eu. 146, 157. — parva soror. Parvula soror, Eu. 521, 525. — sororem esse aiunt Chrysidis, A. 124. — sororem credebant meam, Eu. 118. — sororem reddere. Dic, sororem tuam esse, Eu. 744, 765. — eam esse dico meam sororem, Eu. 805. — tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo, Hea. 981. — de sorore indicare, Eu. 621.

Sors; de sorte venio in dubium, Ad. 244.

Sosia; Sosia, volo, A. 28; He. 427.

Sostrata; Sostrata, Ad. 619; He. 332; Ad. 508; He. 179; Hea. 647; Ad. 310; He. 229; et passim alibi.

Sparsus, a, um; sparso ore, Hea. 1064.

Spatium; spatium cogitandi, A. 182. — spatium solitudinis, He. 130. — spatium apparandis nuptiis dabitur, Ph. 700. — cur non habeo spatium? A. 624. — neque tempus spatium ullum dabat, He. 374. — spatium amandi, He. 684. — tam in brevi spatio, Hea. 957. — prope jam excurso spatio, Ad. 864.

Spectator; elegans formarum spectator, Eu. 566.

Spectatus, a, um; servus spectatus, Ad. 897. — spectata amicitia, A. 821. — spectatum putabam, A. 91.

Specto; limis specto, Eu. 601. — tuum animum ex animo spectavi meo, A. 647. — audaciam meretricum specta, Eu. 993. — nunc aliud specta, Hea. 993. — importunitatem spectate aniculæ, A. 231. — here, ne me spectes, Eu. 987. — egomet quoque id spectare cœpi, Eu. 586. — qui spectandi faciunt copiam, Hea. 29. — perfeci, ut spectarentur, He. 20. — ut neque spectari, neque cognosci potuerit, He. 3. — spectandæ (fabulæ), A. 27.

Speculum; inspicere, tanquam in speculum, Ad. 416, 429.

Sperno; si scripturam sprevissem, He. 24. — sin spreverit me, Ph. 583. — quæ solet quos spernere! Hea. 363. — abs te spernor, Eu. 171. — quot modis spretus? A. 248.

Spero; spero confore, A. 167. — ita spero quidem, A. 298. — fiet aliquid, spero, A. 315. — spero adjutures Deos, A. 523. — spero illis sese emersurum malis, A. 561. — immo melius, spero, A. 619. — utinam id sit, quod spero, A. 933. — me spero fratrem repperisse, Eu. 203. — spero inter nos gratiam fore, Eu. 871. — spero me habere, Eu. 919. — porro recte spero, Hea. 159. — non usus veniet, spero. Sy. Spero hercle ego quoque, Hea. 553. —

904. — lectulos jube sterni, Ad. 286.

Sterquilinium; Ph. 525.

Sterto; stertit noctesque et dies, Eu. 1078.

Stilpho; egone autem tento? Ge. Stilpho. Ph. Atque adeo quid mea? Stilpho est. De. Quem dixti? Ph. Stilphonem, inquam; noveras, Ph. 389, 390.

Stilus; dissimili factæ stilo, A. 12.

Stimulo; me amicæ dicta stimulant, Hea. 223.

Stimulus; advorsum stimulum calces? Ph. 78.

Stipes; stipes, asinus, Hea. 878.

Stipula; stipulam colligat, Ad. 852.

Sto; sto expectans, Eu. 594. — dum ante ostium sto, Eu. 842. — quid stas? A. 981; Eu. 459; Hea. 250; Hea. 831. — etiam nunc hic stas? Eu. 286; He. 430. — stat sententia, Eu. 224. — quid stamus? Eu. 465. — quid hic stabas? Eu. 87. — partim vix steti, He. 15. — stetit olim nova, Ph. 9. — sta illico, Ph. 195. — cum illo haud stares, Ph. 269. — ante ostium stare, A. 476; He. 428; He. 855. — per me stetisse credat, A. 700, 702. — actoris opera stetisse, Ph. 10. — procul hinc stans, He. 607. — quid agitur? Pa. Statur, Eu. 271.

Stolidus; vix tandem sensi stolidus, A. 471. — stolidus est, Hea. 545.

Stomachor; mecum stomachabar, Eu. 323.

Storax; Ad. 26.

Strato; quæso, inquam, Strato? Eu. 414.

Strenue; abi præ strenue, Ad. 168.

Strenuus; Phormio strenuum hominem præbuit, Ph. 476.

Strepitus; comitum conventus, strepitus, He. 35.

Struo; num me fefellit, hosce id struere? Hea. 514.

Studeo; studeo obsequi tibi, A. 823. — tibi sororem studeo reddere, Eu. 744. — illam studeo vendere, Ad. 749. — studeo ut quam plurimum facerem, Ad. 872. — studeo hæc. Illam ad vos redire studeo, He. 262, 265. — studes dare verba nobis, Eu. 949. — studet par referre, Ad. 73. — nimium dici nos bonos studemus, Ph. 766. — quas (virgines) matres student demissis humeris esse, Eu. 313. — nimis sanctas nuptias student facere, Ad. 904. — horum ille nihil studebat, A. 59. — ut studui, Eu. 869. — id quum studuisti, Hea. 382. — ab studio studuit rejicere, Ph. 19. — gratiam studeas inire, Hea. 303. — hanc habere studeat, A. 883. — placere se studeat bonis, Eu. 1. — adolescentuli placere studeant, Hea. 52. — æque studeant, He. 199. — furtum facere studuerit, Eu. 28.

Studiose; studiose omnia docere, si, Eu. 116. — texentem studiose offendimus, Hea. 285. — easdem agere cœpi, ut ab eodem alias discerem novas, studiose, He. 19.

Studium; æque studium est, He. 202. — studio id sibi habet, Ad. 383. — animum ad studium adjungant, A. 56. — ad studium se applicasse musicum, Hea. 23. — in tutelam meam studium suum, commisit, He. 53. — iniquus præ studio, A. 826. — quo studio vitam exegerit, Hea. 280. — dissimili studio est, Ad. 41. — studio stupidus, He. 4. — ab studio abducerem. Remotum ab studio, He. 19, 23. — retrahere ab studio. Ab studio rejice-

ego in subsidiis hic ero succenturiatus, si quid deficies, Ph. 229.

Substerno; verbenas substerne, A. 728.

Subsisto; metuo, ut substet, A. 916.

Subtemen; subtemen nebat, Hea. 293.

Subtristis; subtristis visus est, A. 448.

Subvenio; subveni, Ph. 320. — subvenite inopi! Ad. 157. — necesse est, huic ut subveniat, Eu. 968. — orare, ut subveniat sibi, Ph. 8.

Subvorto; ne tuæ istæ nos rationes, et tuus iste animus æquus subvortant, Ad. 841.

Succedo; parum succedit quod ago, A. 680. — hac non successit, A. 671. — hoc bene successit, Ad. 288.

Succenseo; ego mihi succenseo, Hea. 916. — nihil succenseo, Hea. 978. — succenses illi, Ph. 259. — succenset tibi, A. 449; A. 655. — nobis succenset senex, Ph. 545. — egone illi non succenseam? Ph. 260. — nihil est, quod succenseam, Ph. 361. — nihil fecit quod succenseas, Ph. 263. — si id succenseat, A. 377. — ne succenseat, Ph. 719.

Succenturiatus; hic ero succenturiatus, Ph. 230.

Succurro; succurrendum est, Ad. 796.

Succus; corpus succi plenum, Eu. 318.

Sudo; heia! sudabis satis, Ph. 627.

Suffarcinatus, a, um; vidi Cantharam suffarcinatam, A. 771.

Suffero; Syre, vix suffero, Hea. 400. — supplicium sufferam, A. 890. — sufferre sumtus, Hea. 453.

Suggero; cur tu his rebus sumtum suggeris? Ad. 62.

Sui, Sibi, Se (pronom); quam uterque est similis sui! Ph. 500. — quid sibi hic vestitus quærit? Eu. 558. — minime miror, si te sibi quisque expetit, Hea. 383. — qui sibi me pro ridiculo putat, Hea. 953. — quum sibi sit male, Ad. 34. — hi se ad vos applicant, Hea. 393. — ruri fere se continebat, Ph. 364. — quia habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — pro se quisque faciebat, Hea. 126. — ah sese amittere, Ph. 917. — omnes sibi malle melius esse, quam alteri, A. 428. — sibi vero hanc laudem relinquunt, He. 461. — sic habent principia sese, ut dico, Ph. 479; sæpissime alibi.

Sum, es, est; nullus sum! A. 600; Eu. 1022; He. 319, 653. — vix sum apud me, A. 939. — ibi nunc sum, Hea. 985. — obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum, alienum esse te. Cl. Sum, Hea. 1031. — sum extra noxiam, He. 276. — sic sum: si placeo, utere. Ego isti nihilo sum aliter, ac fui, Ph. 526, 529. — non tibi exempli ego satis sum, Hea. 921. — quis tu es? quis mihi es? A. 636. — amantium iræ, amoris integratio est, A. 556. — tuum est, mihi ignoscere, A. 679. — ea res est, A. 694. — dos est decem talenta, A. 952. — cras est mihi judicium, Eu. 338. — sic homo est, Eu. 408. — quid huc reditio est? Eu. 671. — quid ais? Th. Id quod res est, Eu. 747. — quanti est sapere! Eu. 790. — mihi sic est usus: tibi ut opus facto est, face, Hea. 80. — non est mentiri meum, Hea. 549. — mihi fides apud hunc est, Hea. 571. — quod in te est, Hea. 845. — hoc pa-

— bono animo fac sis, Ad. 513. — vereor, ne indiligens sies, Ad. 688. — adjutor sis mihi, He. 721. — molestus ne sies, Ph. 634. — animo virili sis, para, Ph. 956. — in Pamphilo nihil sit moræ, A. 166. — ubi tempus siet, Eu. 394. — ut periclum etiam fame mihi sit? Hea. 982. — si ipsam rem, ut siet, resciverit, He. 567. — ut bene sit tibi! Ph. 151. — cui magis bonæ felicitates omnes adversæ sient, Eu. 325. — sint domi parata, Eu. 499. — quot mihi sint domini, Ad. 557. — quam sint suavia, et quam cara sint, Ph. 344.— quum res advorsæ sient, Ph. 821. — memor esses. Pa. Memor essem? Ad. 282. — essem una, Eu. 574. — non tu ei dixisti, ut essem? Hea. 436.— feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — ne nunc animo ita esses duro! Hea. 665. — Dis quidem esses, Demea. De. Exemplum omnibus curarem ut esses, Ad. 774, 776. — primus esses, Ph. 394. — ne esset spatium cogitandi, A. 182. — si esset, unde id fieret, Ad. 107; Ad. 646. — uti otio esset potius, quam in negotio, He. 26. — ne quid ægre esset, He. 247. — iter ut esset, Ph. 66. — absque eo esset, Ph. 189. — paucæ, quæ circum illam essent, Eu. 581. — si mihi secundæ res de amore meo essent, Hea. 230. — ni hæc ita essent, Ph. 269. — animi ut incertus foret, He. 121. — magis mirum foret, He. 220. — fortunatus absque una hac foret, He. 601. — ex qua re minus rei foret, Ph. 271. — quum ego voluptati tibi fuerim, Hea. 1027. — rogabit me, ubi fuerim, Ad. 529. — quam fuerim miser, He. 295.—qualis ego in hunc fuerim? Ph. 1031. — tu in ea re mihi fueris advorsatrix? Hea. 1009. — ut semper justa et clemens fuerit servitus, A. 36. — ego illum nescio, qui fuerit, Eu. 658. — qui fuerit pater confingam, Ph. 129. — meministin' olim ut fuerit vostra oratio, Ph. 224. — neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. 354, 356. — multa, ex quo fuerint commoda, He. 841. — ni fuissem incogitans. Non potitus essem : fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies, Ph. 155, 159. — quod bene promeritus fueris, Ph. 515. — si lubitum fuerit, A. 213. — si quid opus fuerit, Ph. 440; A. 331. — alium esse, A. 546. — esse quantivis pretii, A. 858. — esse in honore, Eu. 260. — esse in tranquillo, Eu. 1037. — non voluptati esse, Hea. 71. — in metu esse, Hea. 199. — esse extra noxiam, Hea. 298. — tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo, Hea. 981. — tibi bene esse soli, Ad. 34. — de lucro esse, Ad. 821. — ludo magistram esse, He. 204. — regem esse, Ph. 70. — quid illi credis animi tum fuisse, ubi? Eu. 1014. — fuisse miro ingenio, He. 489.— incolumem scio fore me, A. 612. — si sperat fore clam, Ad. 71. — quod ego nunquam credidi fore, ut, He. 99. — quæ posthac futura est vita, He. 405. — nuptiæ fuerant futuræ, A. 544; A.588. — nuptias futuras esse audivit, A. 174. — quid nunc futurum est? Ad. 734. — quidquid futurum est, quid te futurum est! Ph. 137. — quid futurum denique esset, Hea. 569. — renuntio, futurum, ut sis sciens, A. 509. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — quid te futurum censes, Hea. 462. — quæ futura sunt, prospicere, Ad. 388.

est fallaciæ, Hea. 771. — tibi, quia superest, dolet, Ph. 162. — cui tanta erat res, et supererat? Ph. 69.

Suppedito; amori suppeditare, Eu. 1075. — suppeditare sumtibus, Hea. 931.

Supplex; ne cuiquam supplex siet, Ph. 886.

Supplicium; paulum supplicii, A. 905. — satis mihi id habeam supplicii, Ad. 314. — jam supplicii satis est mihi, Ph. 1028. — de te sumam supplicium, ut volo, A. 624. — an supplicium sufferam? A. 890. — dabis ei ultro supplicium, Eu. 70. — usque illi de me supplicium dabo, Hea. 138.

Supplico; huic supplicabo, A. 313. — jam hæc tibi aderit supplicans ultro, Eu. 810. — is sibi me supplicaturum putat? He. 510.

Suppono, qui hunc supposuit nobis? Eu. 911. — qui magis licet, puerum supponi? Eu. 39.

Supra; voltu adeo modesto, ut nihil supra, A. 120. — nihil supra, Eu. 427. — nihil pote supra, Ad. 265.

Supremus, a, um; pro supreme Jupiter! Ad. 197.

Surdus, a, um; utinam hic surdus, A. 464. — surdo narret fabulam, Hea. 222. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330.

Surgo; postquam surrexi, Eu. 728. — e lecto surgere, Ad. 522.

Sursum; ne sursum, deorsum cursites, Eu. 278. — præterito sursum, Ad. 576.

Suscipio; ex qua filiam suscepit, Ph. 942. — inde filiam suscepit, Ph. 1006. — suscepisse inimicitias, He. 231. — suscepisse (filiam), Ph. 646. — pollicitus sum (puerum) susceptarum, A. 402. — unde hæc suscepta est, Ph. 966.

Suspecto; suspectans tabulam, Eu. 584.

Suspectus, a, um; suspectus suo patri, He. 821. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum, He. 758. — non clam me est, tibi me esse suspectam, He. 577. — nostras mulieres suspectas fuisse falso invenimus, He. 778. — scio neminí aliter suspectum fore, He. 368.

Suspendo; abi cito, et suspende te, A. 255.

Suspensus, a, um; suspenso gradu, Ph. 866.

Suspicio; incidit suspicio, A. 360; A. 502. — jam tum erat suspicio, Eu. 514. — in hunc suspicio est translata amoris, Hea. 800. — tanta nunc suspicio de me incidit, Ad. 617. — auge magis suspicionem, Eu. 436. — suspicionem istanc ex illis quære, Hea. 996. — suspicionem hanc propter fratrem ejus esse, Ad. 602. — abiu' hinc in malam rem cum suspicione isthac, A. 318. — me hac suspicione exsolvam, He. 599. — te suspicione exsolves, He. 793. — injuriæ, suspiciones, Eu. 60.

Suspiciosus, a, um; magis sunt suspiciosi, Ad. 608.

Suspicor; nisi si id est, quod suspicor, A. 249. — quantum suspicor, Eu. 142. — etiam hoc misera suspicor, Eu. 660. — hic profecto est annulus, quem ego suspicor, Hea. 614. — quod suspicor, Hea. 728. — tamen suspicor, He. 875. — quid nunc suspicare, Hea. 657. — subditum se suspicatur, Hea. 1016. — eam me amare suspicata est? Eu. 435. — qui magis licet suspicari? Eu. 40. — falso

— taces? Eu. 695; Eu. 820. — etiam taces? Ad. 552. — hem! taces? He. 527. — quid nunc taces? Ph. 385. — non taces? Ph. 986, 1003. — tacet, Ad. 643.— tacent: satis laudant, Eu. 476. — ne hoc quidem tacebit Parmeno, Eu. 129. — ille tacebit, Ph. 582. — tace, A. 456; Eu. 489; Eu. 685; Eu. 796; Eu. 833; Eu. 898; Hea. 580; Hea. 321; Ad. 210; Ad. 281; Ad. 841; He. 314, 318; Ph. 375. — utrum taceamne, an prædicem? Eu. 720. — ut taceam, He. 295. — taceam? Ph. 187; Ph. 987. — potiu' est hic tacere? Eu. 161. — me tacere postules, Hea. 1013. — tacere non queo, He. 673. — modo ut tacere possis, Ph. 59. — si mihi fidem das, te taciturum, He. 113. — taceri si vis. Potest taceri hoc, Eu. 106, 108. — ignotum est, tacitum est, Ad. 475.—tacito est opus, Ad. 343.

Taciturnitas; fide et taciturnitate, A. 34.

Tacitus, a, um; tacitus citius audies, Eu. 571. — corripuit tacitus sese, He. 518. — tacitum causam tradere, Ph. 237. — tacita mecum gaudeam, He. 107. — tacita apud omnes sient, He. 388.

Tædet; et tædet, et amore ardeo, Eu. 72. — tædet quotidianarum harum formarum, Eu. 297. — me tædet, Eu. 464. — tædet audire eadem millies, Ph. 486. — do, jam omnium tædebat, Ad. 152.

Talentum; perdere talentum, Hea. 475. — si quis daret talentum magnum, Ph. 643. — dos est decem talenta, A. 953. — at si talentum rem reliquisset decem, Ph. 393. — quasi talenta ad quindecim coegi, Hea. 145. — talenta dotis duo, Hea. 838. — duo talenta ego esse decrevi satis, Hea. 941. — talenta argenti bina capiebat. De. Binan'? quæso! Nau. Ac rebus vilioribus multo, tamen talenta bina, Ph. 788, 790.

Talis, e; ob talem filium, A. 872. — illum talem præripiat tibi, Eu. 161. — talem nulla pareret filium, Hea. 1024. — talem, tali genere atque animo, Ad. 298. — matrem habens talem! He. 602.— de tali causa se ostenderet, He. 757. — tali ingenio præditum, A. 98. — tali mactatum infortunio, Ph. 1027.

Tam; tam familiariter, A. 111. — ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. 253. — hui, tam cito? ridiculum, A. 475. — tam iners, tam nulli consilii, A. 609. — nomen tam cito tibi? A. 930. — utinam tam aliquid invenire facile possis, Phædria, quam hoc peribit! Eu. 210. — non tam ipso quidem dono, quam, Eu. 392. — an ego occasionem, tam brevem, tam optatam, tam insperatam, amitterem? Eu. 605. — abi hinc quo dignus, cum donis tuis tam lepidis, Eu. 652. — Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere, Eu. 717. — tam opportune in unum conclusit diem? Non cognosco vestrum tam superbum, Eu. 1046, 1065. — nunquam tam mane egredior, neque tam vesperi domum revortor, quin. Hui, tam graves (rastros) hos, quæso? Hea. 67, 92. — celem tam insperatum gaudium? Si te tam leni et victo animo esse ostenderis, Hea. 414, 438. — non tam meapte causa quam illius, Hea. 686.— tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — ne tam obfirma te, Hea. 1054.

ejus res agitur, sed pecuniæ, Ph. 629. — spatinm quidem tandem apparandis nuptiis dabitur, Ph. 700.

Tango; tetigin' tui quidquam? Ad. 179. — nunquam hic te tanget, Ad. 158. — abi: tange, Ph. 993. — ego non tangam meam? Tun' me prohibeas, meam me tangam? Eu. 797, 808. — cibum una capias, adsis, tangas, Eu. 373. — tu illam tangas? omnium.... Eu. 796. — qno pacto Rhodium tetigerim? Eu. 420. — amicam tangere, Hea. 819. — virginem tangere, Ad. 690. — ulcus tangere, Ph. 689. — tangendi copia est, Eu. 638.

Tanquam; tanquam Philosophorum disciplinæ, Eu. 263. — inspicere, tanquam in speculum, Ad. 164, 429. — uostin'? Da. Tanquam te, Ph. 65. (Nos *tamquam*. Ed.)

Tantidem; tantidem emtam postulat sibi tradier, Ad. 201.

Tantillus, a, um; tantillnm in manibus gestavi meis, Ad. 565.

Tantisper; tantisper volo, dum. Decrevi tantisper, Hea. 106, 147. — tantisper cavet, Ad. 70.

Tanto (Adverb.); tanto hercle magis dabit, A. 775. — perlonge est: sed tanto ocius properemus, Eu. 609. — tanto magis amo, Eu. 1052. — magis cupio tanto, Hea. 425. — tanto hercle melior, Hea. 549. — tanto ocius te ut poscat, Hea. 868. — fallere tauto magis andehit ceteros, Ad. 56. — tanto nequior, Ad. 530. — tanto magis advigilare, Ph. 203. — tanto sæpius, Ph. 328.

Tantopere; ah! ne sævi tantopere, A. 870. — tantopere jusseras, Hea. 786. — lander tantopere, Ad. 594. — tantopere istuc voltis, Ad. 949. — tantopere cupidus redeundi, He. 283. — tantopere celare voloeris, He. 530. — tantopere velle, Ph. 908.

Tantum (Adverb.); tantum poterit a facundia, Hea. 13.

Tantummodo; tantummodo, satis, inquit, scita est. Tantummodo non addat, Ph. 109, 142.

Tantumdem; tantumdem, Eu. 321. — tantumdem egero, Hea. 676. — tantumdem ego, Ph. 845. — dotis tautumdem dabat, Ph. 928.

Tantus, a, um; tantum laborem capere, A. 872. — te asinum tantum, Eu. 598. — hunc tantum hominem facias inimicum, Eu. 801. — holum tantum mihi ereptnm, Hea. 673. — esse in tanto honore, Eu. 260. — sumtus tantos ego solus faciam? Hea. 131. — tantos sumtus quotidianos fieri, Hea. 754. — tanta vecordia innata nt siet, ut? A. 627. — nnlla res posthac potest intervenire tanta: tanta hæc lætitia oborta est, Hea. 679, 680. — tanta nunc suspicio, Ad. 617. — cui tanta erat res? Ph. 69. — tantamne rem tam negligenter agere? A. 253. — an' ego occasionem tantam, amitterem? Eu. 605. — o tantamne esse in animo inscitiam? Hea. 630. — qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ, Hea. 710. — tantam fortunam de improviso esse his datam Ph. 883. — irrides in re tanta? Hea. 984. — oh! me taeere de re tanta postules, Hea. 1013. — natum ex tanta familia, Ad. 298. — tantane affectum esse audacia? Ph. 976. — res tantas in unnm conclusit diem? Eu. 1046. — tantum est, En. 995. — tantumne est ab re tua otii tibi, Hea. 75. — argenti tantum dabitur, Ad. 193. — non

que nullum remittis tempus. Vacivom tempus, Hea. 70, 90. — ut ante tempus exirem foras, He. 36. —egredi per tempus, He. 622.— tempus dixi esse, He. 689. — in breve tempus, He. 843. — tempus sibi dari, Ph. 595. — tempus conveniundi patris, Ph. 827. — hoc tempore obsequium amicos parit, A. 67. — in ipso tempore, A. 533. — veni in tempore, A. 759. — nolo me in tempore hoc videat senex, A. 820. — in tempore advenis, A. 976. — in tempore veni, Hea. 364. — quo velis in tempore, Hea. 721. — suo quisque tempore, Ad. 21. — tempore suo pepererit, He. 531. — te in ipso tempore ostendis, He. 627. — in tempore se recipere, Ph. 464. — non sat commode divisa temporibus, A. 477.

Temulentus, a, um; temulenta mulier, A. 229. — temulenta es, Eu. 655.

Tenax; ego tenax, Ad. 870.

Tendo; miles tendere, Eu. 626. — non rete accipitri tenditur nobis: illis, qui nihil faciunt, tenditur, Ph. 330, 331.

Tenebræ; forma in tenebris nosci non quita est, He. 572.

Teneo; Andriæ illi id erat nomen. So. Teneo, A. 86. — ne ad morbum hoc etiam. My. Teneo, A. 301. — teneo quid erret, A. 499. —teneone te, Antiphila? Hea. 407. — auribus teneo lupum, Ph. 505. — rem tenes, A. 350. — quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo. Th. Tenes? Eu. 406. — tenes, quid dicam? Hea. 700. — argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque vestem, qui, tenesne? Hea. 778. — vi coactum te esse invitum lege, judicio: tenes? Ph. 215. — me graviter consuetudo ejus tenet; He. 404. — satias tenet studiorum istorum, He. 594. — flabellum tenere, Eu. 598. — neque legem putat tenere se ullam, Ad. 87.

Tento; egone autem tento? Ph. 389. — ut ejus tentarem sententiam, Ph. 618. — tentatum advenis, Ph. 388.

Tenuis, e; tenui esse oratione Ph. 5.

Tenuiter; quid rei gerit? Ge. Sic, tenuiter, Ph. 145.

Tergum; tergum meum tuam in fidem committam, He. 108. — tergo pœnas pendet, Hea. 728.

Tero; oculos terendo, Eu. 68.

Terra; terram intuens modeste, Eu. 580. — o cælum! o terra! Ad. 794. — quoquo hinc asportabitur terrarum, Ph. 550. — deportarier in solas terras? Ph. 978.

Territo; me territas, A. 762.

Tertio; non veniam tertio, Eu. 530.

Tessera; quum ludas tesseris, Ad. 743.

Testimonium; testimonii dictio, Ph. 293.

Testis; testis anulus, Ad. 348. — testem hanc quum abs te amoveris, He. 694. — testes faciet illico, Ad. 204. — testes adhibeam, Ph. 712.

Testor; id testor Deos! He. 476.

Tetulit, (per αὔξησιν pro *Tulit,*) Vid. in *Fero.*

Texo; ea texebat una, Hea. 294. — texentem telam studiose, Hea. 285.

Thais; magnas vero agere gratias Thais mihi? Eu. 391. — ostium Thaidis, Eu. 267. — mos gerundus est Thaidi, Eu. 188. — hæc superat ipsam Thaidem, Eu. 231. — o

rebus concludit pater, He. 702.— tot propter me gaudia, He. 834. — quot homines, tot sententiæ, Ph. 454.

Toties; an ego toties de eadem re audiam? Ad. 129.

Totus, a, um; totus tremo, Eu. 83. — totus displiceo mihi! Hea. 1045. — in amore est totus, Ad. 591. — si non totus friget, Ph. 993. — totum desedi diem. Totum hunc contrivi diem, He. 801, 816. — toto non vidi die, Ad. 529. — ...... hos menses, Eu. 277. — sex totis mensibus? Ad. 397. — mecum tota sis, Eu. 195. — fratris igitur Thais tota est, Eu. 1039.— illam totam familiam mihi dari obviam, Ad. 312. — totam hanc odisset domum, He. 221. — tota erras via, Eu. 245. — totum caput, Ad. 246. — totum triduum, Eu. 223. — os totum, Hea. 306. — servesne, an perdas totum, Ad. 242. — toto oppido quærere, A. 343.

Tracto; qui artem tractant musicam, Ph. 18. — tractabat virum, Hea. 366. — quod si astu rem tractavit, Eu. 923.—si quis recte aut commode tractaret, Hea. 153. — non humanitus tractare, Hea. 101. — magnifice tractare, Hea. 557.

Trado; tradunt operas mutuas, Ph. 267. — argentum tradidi lenoni, Ph. 828. — fac tradas, Eu. 320. — ut studui tradere, Eu. 869. — causam tradere, Ph. 237. — traditus sum mulieri, Eu. 575. — nostro tradita est provincia, Hea. 516. — postulat sibi tradier, Ad. 201.

Traduco; traduce huc ad vos propere, Hea. 744. — traduce matrem, et familiam omnem ad nos. Tu, illas, abi, et traduce, Ad. 914, 921. — traducatur Bacchis, Hea. 722. — tua pompa eo traducenda est, Hea. 740.

Traho; curæ meum animum diverse trahunt, A. 260.

Tranquillus, a, um; adhuc tranquilla res est, Ph. 479. — esse in tranquillo, Eu. 1037. — ex tranquillissima re, A. 621.

Transactus. Vid. *Transigo*.

Transcurro; transcurro ad forum, Eu. 762.

Transdo; transdere hominem in otium, Ph. 2.

Transeo; transi ad forum, Ph. 920. — transito ad uxorem meam, Ph. 718.— illuc transeas, ubi illa est, Eu. 537. — transire ad forum, He. 273. — transeundum tibi est, Hea. 739.

Transfero; peccatum in se transtulit, Ad. 264. — huc transtulit amorem, He. 169. — culpam in te transferet, A. 380. — huc transfer, Ad. 913. — fatetur transtulisse, A. 14. — personas transtulisse, Eu. 32. — in eum suspicio est translata amoris, Hea. 801. — illinc huc transferetur virgo, Ad. 735. — cur non illam huc transferri jubes? A. 954.

Transigo; transegi, Ph. 798.— inter se transigant ipsi, He. 511. — intus transigetur, A. 983. — transacta re, Ad. 287. — facta, transacta omnia, A. 248.

Transmoveo; gloriam in se transmovet, Eu. 400.

Tremo; tremo, horreoque, Eu. 84.

Tremulus, a, um; incurvus, tremulus, Eu. 336.

Trepido; quid trepidas? Eu. 977; Ad. 324. — trepidari sentio, He. 315.

strum esse illum herilem filium, Eu. 961. — expedit bonas esse vobis, Hea 388. — qui vobis universis et populo placent, Ad. 19. — ut vobis decet, Ad. 492. — concedens vobis, et rei serviens, He. 224. — ego vobis, Geta, alienus sum? Ph. 544. — omnes vos oratos volo, ne, Hea. 26. — mi Geta, omnes vos amo, Ph. 478. — tria non commutabitis verba hodie inter vos, Ph. 638. — vobis fretus. Ph. Scin' quam fretus? Eu. 1062. — factum a vobis duriter, Ad. 666. — ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 471. — abducta a vobis prægnans fuerat filia, He. 640. — chem, tun' hic eras, mi Phædria? Eu. 86. — tun' consulis quidquam? Ad. 128. — tun' prospicere, nostram in rem quod sit, potes? He. 549. — tun' dixeras huic? Ph. 612. — hem, tibine hæc diutius licere speras facere? Hea. 102. — tene istuc loqui? Hea. 922. — tute ipse his rebus finem præscripsti, pater, A. 151. — quamobrem id tute non facis? A. 728. — lepus tute es, Eu. 426. — in cognoscendo tute ipse aderis, Eu. 892. — ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66. — numquid tute prospexti tibi, quid fieret? Ad. 693. — tute loqueris: me vetas, He. 317. — an, quia non tute ipse dudum audisti? He. 785. — ubi tute verbum non respondeas? Ph. 289. — cogitat tete amari, Ad. 33. — alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. 467. — tutemet mirabere, Hea. 374; et sæpe alibi.

Tuber; colaphis tuber caput, Ad. 246.

Tuli. Vid. in *Fero.*

Tum; bi tres tum simul amabant. Quum id mihi placebat, tum uno ore omnes omnia bona dicere. Ibi tum filius cum illis una aderat frequens. Placuit tum id mihi. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene dissimulatum amorem, et celatum indicat, A. 87, 96, 106, 109, 131. — tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — tum hæc sola est mulier, A. 382. — tum ille egens forte applicat se primum, A. 926. — tum si quis est, qui, Eu. 4. — tum tu igitur paululum da mihi operæ, Eu. 281. — quid tum? Eu. 339, 370, 637, 792; Ad. 653; He. 551. — siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Gnatho, Eu. 403, 407, 446. — tum, quum primum jussit me ad se arcessier. Jam tum erat suspicio, Eu. 510, 514. — quid tum? Ch. Quid? quid tum? fatue, Eu. 604. — tum quæ ejus confidentia est! Eu. 838. — tum quamdam fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — tum, quod dem ei, recte est, Hea. 228. — tum, quum gratum mihi esse potuit, nolui, Hea. 262. — quæ (muliercula) paululo tum erat contenta, Hea. 445. — quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Hea. 718. — tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? Ad. 106. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam. Tum præterea, Ad. 341, 346. — tum etiam, si, Ad. 855. — hanc amabat, ut quum maxime, tum Pamphilus, He. 115. — quum mihi paveo, tum Antipho me excruciat animi, Ph. 188. — hospites, tum cives, Ph. 328. — quid tum? Ph. 540. — quum

U.

484. — ubinam Getam invenire possum? Ph. 826.

Ubivis; ubivis facilius, quam in hac re, A. 203. — ubivis gentium agere ætatem, Hè. 284.

Ulciscor; te ulciscar, Eu. 941.— illos ulciscar, Ad. 314. — vos ulciscar, Ph. 988. — senis essem ultus iracundiam, Ph. 190. — tempus mihi haud te ulcisci sinit, A. 625. — hunc ulcisci, Eu. 761. — ulcisci adversarios, He. 72.— nostro modo ulcisci, Ph. 962.

Ulcus; quid minus utibile fuit, quam ulcus tangere, Ph. 689.

Ullus, a, um; si ullus est, He. 204. — neque modum habet ullum, Eu. 58. — si facere possim ullo modo, He. 266. — nunquam in ullo patefecit loco, He. 303. — si ullo modo est, He. 724. — nec mora ulla est, A. 973.— ut nunquam ulla incidere possit calamitas, Hea. 395. — neque fabrica ulla erat, Ad. 720. — ne ulla contumelia fieri posset, He. 470. — causa ulla restet, He. 587. — censen' ullum me verbum potuisse proloqui? aut ullam causam! A. 256, 257. — ne vim facias ullam in illam, Eu. 806.— ullamne ego rem volui, quin? Hea. 1008. — neque legem putat tenere se ullam, Ad. 87.— neque rem ullam intercessisse, Ad. 350. — nec moram ullam dari, He. 127. — neque declinatam ab aliarum ingenio ullam reperias? magis, quam ullam aliam rem, arbitror, He. 200, 239. — reperire ullam mulierem, He. 662. — nec fas esse, ulla voluptate frui, Hea. 149. — neque litea ullæ inter eas, He. 180. — si unquam ullum fuit tempus, Hea. 1026. — si periculum ullum in te inest, He. 326. — nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — nequeo rerum initium ullum invenire. Neque spatium ullum dabat, He. 361, 374.

Ulterior; qui est ulterior? Ph. 599.

Ultimus, a, um; quem video in ultima platea? Ph. 215. — in ultimis ædibus, Hea. 903.

Ultro; ultro ad me venit, A. 100. — arcessor ultro? ultro ad eam venies. Te ultro accusabis: dabis ultro supplicium, Eu. 47, 53, 69, 70. — his ultro arrideo, Eu. 250.— aderit supplicans ultro. Cupiunt ultro, Eu. 811, 812. — ultro derisum advenit, Eu. 859. — venit ipsus ultro, Ad. 473. — ultro expostulant, Ad. 597, 598. — etiam me ultro accusatum advenit? Ph. 360. — argentum est ultro objectum, Ph. 768.

Umquam: vide *Unquam.*

Una (adverb.); cum quibus erat cumque una, secum ut una esset, una aderat frequens; curabat una funus, A. 63, 81, 107, 108. — introii cum tuo gnato una, A. 853. — istæc una parva virgo, A. 926. — una perco. Ducit secum una virginem, A. 211, 229. — aderit una, Eu. 367. — cibum una capias, Eu. 373. — una in convivio erat hic, Eu. 422. — una ire cum amica, En. 495. — ecquis cum ea una? Eu. 522. — essem una, quacum cupiebam, Eu. 574. — consilium volo capere una tecum, Eu. 614. — post una ambo abierunt, En. 701. — nisi ego nostrum una Syrum, Hea. 191. — una adsunt tibi, Hea. 241.— ea texebat una, Hea. 294. — una cum puella, Hea. 651. — usque una affuerim, Hea. 684. — mecum una simul, Hea. 908. — assidue una scribere, Ad. 16. — una affuisse in raptione, Ad. 357. — una

officium suum, Ad. 516. — ipsum id metuo, ut credant, Ad. 630. — quod nunc minitare facere, ut faceres, He. 427. — ut gratiam ineat, He. 796.

Ut (pro *Quemadmodum*); ut lubet, A. 311. — uxorem ducas, ut dixi. Facis, ut te decet, A. 419, 422. — ut potero, feram, A. 900. — ita ut possedi, nihil mutat, A. 951. — ut fit, exclusti hunc foras, Eu. 98. — fac, ita ut jussi, Eu. 207. — fallam, ut fallimur, Eu. 385. — ut conjicio, Hea. 63. — ut dico, Hea. 529. — ita ut res sese habet, Hea. 702. — ut solet, Ad. 79. — ut nunc est. Ut quisque suum volt esse, ita est, Ad. 400. — ut res gesta est, Ad. 515. — ut accepi ab suis, He. 150. — mulieres sunt, ut pueri, He. 312. — faciam, ut mones, He. 719. — ita ut voluisti, Ph. 169. — ut homo est, Ph. 773. — faciam, ut jubes, Ph. 794.

Ut (pro *Postquam*); ut hinc te intro ire jussi, A. 591. — ut hosce instruxit, Eu. 781. — ut ad obstetricem erat missa, Ad. 621. — modo me intro ut corripui timidus, He. 365. — uxorem ut duxit, He. 752. — ut abii abs te, Ph. 616. — ut modo argentum tibi dedimus, Ph. 858.

Ut (pro *Quamvalde*, *Quomodo*); mea consilia ut tibi credam omnia, Eu. 128. — ut falsus animi est! Eu. 274. — ut ego unguibus facile illi in oculos involem! Eu. 648. — os ut sibi distorsit carnufex! Eu. 670. — vide ut otiosus it, Eu. 918. — ut præter spem evenit! Hea. 664. — ut errat! Hea. 844. — ut elegans est! Hea. 1065. — ut virgo abs se integra etiam tum siet, He. 145. — o fortuna, ut nunquam perpetuo es bona! He. 406. — ut nihil pudet! Ph. 643. — ut ludos facit! Ph. 944.

Ut ne (pro *Ne*); ut ne quid nimis, A. 61. — si poterit fieri, ut ne pater credat, A. 700. — hoc modo te obsecro, ut ne credas, A. 901. — id ut ne fiat, Eu. 439. — ut ne quid hujus rerum ignores, Hea. 269. — ut ne qua exeat, Ad. 629.

Ut ut (pro *Utcumque*); ut ut erat, Hea. 200. — ut ut hæc sunt facta, Ad. 249. — ut ut erat gesta, indicasse, Ad. 633. — ut ut erant alia, Ph. 468. — ut ut hæc sunt, Ph. 530.

Utcumque, utcumque opus sit verbis, vide, A. 737. — utcumque, atque ubicumque opus sit, Hea. 578.

Uter, tra, trum; harum conditionum nunc utram malis, vide, Hea. 326. — immo, utrum volt, Hea. 1060. — nunc vide, utrum vis, Ad. 196. — tamen, utrum malis, scio, He. 465.

Uterque; apud Antiphonem uterque erant, Eu. 839. — uterque in te exempla edent, Eu. 1021. — eremus æquam uterque partem, Ad. 131. — quam uterque est similis sui! Ph. 500. — quam uterque utrique est cordi, Ph. 799. — ait uterque, Ph. 879. — si in rem est utrique. Si ex ea re plus mali est, quam commodi utrique, A. 547, 549. — utrumque adesse video, A. 417. — hoc beneficio utrique ab utrisque devincimini, Hea. 394. — experimini in utramque partem, Hea. 47. — vehemens in utramque partem, Hea. 440. — quam illi utræque res nunc utiles sient, A. 287. — utrumque hoc falsum est, Eu. 121.

Utervis; qui utramvis recte norit, A. 10. — in aurem utramvis otiose ut dormias, Hea. 342. — si utrum-

Ve (Conjunct.); puer hic unde est? quisve huc attulit? A. 749.— quidve es alacris? Eu.304.—numquid est aliud mali damnive, Eu. 994. — mortemve expectet meam, He. 596. — si id facis, facturave es, He. 739. — quidve sit sententiæ, Ph. 444. — ne quid plus minusve faxit, Ph. 553; et alibi.

Vecordia; vecordia innata, A. 627.

Vectis; eum vecti, Eu. 773.

Vehemens; vehemens in utramque partem, Hea. 440. — vehemens causa, A. 150.—maledictum vehemens, Ad. 17.

Vehementer; vehementer velim, Eu. 1068. — id mihi vehementer dolet, Ad. 686. — vehementer desidero, He. 498.

Veho; nauta, qui vexerat, Ph. 575. — quæ illuc veheres, Ad. 226.

Vel (Conjunct.); vel hoc quis non credat? A. 490. — vel me, vel amorem meum. Vel melius tute reperi, A. 651, 683. — vel tu, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glycerio, A. 907. — vel totum triduum? Eu. 223. — mihi vel vi, vel clam, vel precario, Eu. 319. — vel rex semper, Eu. 397. — vel sobrius, Eu. 479. — quod ego vel primum puto, Eu. 1080. —vel monere, vel percontari, Hea. 78. — vel heri in vino, Hea. 568. — vel uti veniret palam, Hea. 640. — vel hæc deambulatio, Hea. 806. — vel hic Pamphilus, He. 60. — vel occidito, Ph. 143. — vel oculum exclude, Ph. 988.

Vendo; illico producit, vendit, Eu. 134. — omnes vendidi, Hea. 144. — Pamphilam meam vendidit. Ge. Quid? vendidit? An. Ain'? vendidit? Ph. Vendidit? Ph. 509, 510. — ego illam nolo vendere, Ad. 193. — illam studeo vendere, Ad. 749. — ut iterum possit vendere, He. 7. — testes faciet vendidisse me, Ad. 205. — neque vendundam censeo, Ad. 194.

Venefica; quid ais, venefica? Eu. 824.

Veneficus; in oculos involem venefico! Eu. 648.

Veneo; uti veniret palam, Hea. 640.

Venia; da veniam, A. 903; Hea. 1051; Ad. 941, 946; He. 605. — ei pater veniam daret? Ph. 119. — priusquam hæc dat veniam, Ph. 1035. — bona venia, Ph. 378.

Venio; ad mercatum venio; de sorte venio in dubium, Ad. 232, 244. — orator ad vos venio, He. 8. — venio ad hominem, Ph. 591. — ad vos venio nunciatum, Ph. 905. — nunc demum venis? Ad. 234. — venit meditatus alicunde, A. 407. — attemperate venit, ut veniret antehac nunquam? A. 918, 919. — dum venit, Eu. 206. — venit in mentem, Eu. 498; Hea. 890, 999; He. 743, 405, 734; Ph. 154.— properans venit, Eu. 233, 291.— venit una, Eu. 594. — vi ereptum venit, Eu. 751. — obviam venit. Dum is venit, Eu. 843, 893; — venit ad me sæpe, clamitans, Ad. 60. — ad matrem virginis venit ipsus ultro, Ad. 473.— rumor venit, He. 39. — nemo ad te venit, He. 67; He. 141. — noster socer venit, He. 771. — commotus venit, Ph. 184. — pater venit, Ph. 600, 761. — imus: venimus, Ph. 103. — mihi veniebat in mentem, Ph. 651. — veni in tempore, A. 759. — quando huc veni, A. 819. — ubi veni, Eu.

adeo plenior? Antiquamque adeo tuam venustatem obtines, He. 849, 859.

Venuste; quam venuste! Eu. 457.

Venustus, a, um; voltu, adeo venusto, ut nihil supra, A. 120.

Verbena; sume verbenas, A. 727.

Verbera; erunt parata huic homini verbera, Hea. 356. — verberibus cæsum, A. 199.

Verbero (verb.); verberavit, Ad. 199.— verberare senem, Ad. 564. — verberando defessi, Ad. 214.

Verbero (substant.); verbero, Ph. 683, 849.

Verbum; verum verbum, A. 427; Eu. 731. — istuc verbum vere accidit, A. 887. — vetus verbum, Ad. 807.—fortasse unum aliquod verbum, He. 313. — quid istuc verbi est? Ph. 343. — nunquam verbum fecit, A. 178. — quod verbum audio? Ullum verbum proloqui. Verbum unum cave, A. 240, 256, 300.—commutaturum unum verbum, A. 412. — verbum si mihi unum... A. 753.—verbum si addideris, A. 862. — de exclusione verbum nullum. Verbum ex animo diceres, Eu. 88, 175. — cave istuc verbum ex te audiam. Verbum turpe, Hea. 1033, 1044. — verbum de verbo expressum, Ad. 11. — jam si verbum unum posthac, Ad. 136. — non meum illud verbum, Ad. 956. — verbum respondess, Ph. 212, 280. — uno verbo dic, A. 45. — victus uno verbo, Eu. 178. — istuc verbo animus mihi rediit, He. 347. — verbo expedi, Ph. 197. — hæc verba huc redeunt, Eu. 158. — data verba mihi, Eu. 726. — magnifica verba, verba dum sint, Eu. 740, 741.— tibi erunt parata verba, Hea. 356. — quo verba facilius dentur mihi, Hea. 915. — verba isthæc sunt, Ph. 516. — verba fiunt mortuo, Ph. 1014. — nihil dedisse verborum, Eu. 24. — satis verborum est, Ph. 436.— ne quid verborum duit, Ph. 712. — bona verba, A. 204. — verba dare; A. 211; Eu. 949. — dari tibi verba censes, A. 506. — ejus verba audies, A. 580. — hæc verba una lacrymula restinguet, Eu. 67. — quid multa verba? Eu. 568.—sic mihi data esse verba, Eu. 832. — inversa verba, Hea. 372.—audio hujus verba, Hea. 682. — verba his daturam esse, Hea. 735. — injecisse verba, Hea. 893. — dedisti verba, Ad. 624.—verba fundis sapientia, Ad. 773.—verba credere, Ph. 61. — tria non commutabitis verba, Ph. 638. — quid verbis opus est? A. 99, 165; Eu. 632; Ph. 75, 100. — opus sit verbis, A. 738. — beneficium verbis initum, A. 825. — inest in verbis fides, A. 859. — munus ornato verbis, Eu. 214. — gloriam verbis in se transmovet, Eu. 400. — de nostris verbis errat, Hea. 263. — simulare mortem verbis, Hea. 636. — neque tu verbis solves unquam, Ad. 165. — non hercle verbis dici potest, He. 416. — huc evoca verbis meis, He. 720.— confutavit verbis senem, Ph. 477. — postquam hominem his sentio verbis mollirier, Ph. 631.

Vere; vere in te accidit, A. 887. — utinam verbum vere diceres, Eu. 175. — ubi non vere vivitur, Hea. 154.— hoc vere dicunt, Ad. 28. — qui vere sciunt, Ad. 126. — in animo vere cogitare, Ad. 822. — dictum est vere, Ad. 959. — vere possum, He. 473. — vere ab se segregarit, He. 797. — verissume, Ph. 771.

Versus, vel *Vorsus*; clivus deorsum vorsus est, Ad. 577.

Verto, vel *Vorto*; quo me vertam? He. 516. — ut, quo se vertat, nesciat, Hea. 947. — quæ res vortant male! Ad. 192; Ph. 677. — puer natus. Di bene vortant! Ad. 732; He. 196; Ph. 551. — bene vertendo, En. 7.

Verum(Conjunct.); verum aliter evenire intelligit, A. 4. — verum heus tu, hac lege. Velle se illam mihi dare: verum id vereri. Siquidem biduum; verum ne fiant isti viginti dies, Eu. 102, 142, 183. — verum, ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — volo te dare operam, ut fiat, verum alia via, Hea. 789. — verum enim quando bene promeruit, fiat, Ad. 202. — verum enimvero id demum juvat, Ad. 256. — verum id tua refert nihil, He. 618. — verum te hoc moneo unum, He. 766. — verum enim metuo malum, Ph. 554. — verum, pone esse victum eum, Ph. 629; passim alibi.

Verumtamen; verumtamen faciam ut jusseris, Eu. 173. — verumtamen potius quam lites secter, Ph. 407.

Verus, *a*, *um*; sum verus? A. 424. — color verus, En. 318. — vero vultu, A. 841. — vera causa, A. 158; Hea. 336, 991. — quam veram laudem capiet! Eu. 924. — veram rationem exsequi, He. 306. — quamvis causam hanc suspicari, quam ipsam veram, mavolo, He. 540. — vera vita, Ad. 992. — veræ nuptiæ, A. 47. — imparatum in veris nuptiis adortus, A. 479. — verum verbum, A. 427; Eu. 730. — ah! idne est verum? A. 631. — verum responsum; A. 699. — hominem audacem! Da. Verum, A. 770. — tamen, etsi hoc verum est? A. 866. — quod verum est, A. 907. — verum: parasitus cum ancilla, Eu. 347. — Verum? Eu. 1018, 402. — verum hercle istuc est, Hea. 348. — si non est verum, Hea. 997. — verum hercle, Ad. 580. — hoc verum est, Ad. 892; Ph. 206, 493. — quid veri siet? Hea. 237. — verum dicere? A. 438. — verum vis dicam? A. 709. — mihi nunc sic esse hoc verum lubet, A. 960. — exsculpere verum, Eu. 712. — verum hic dicit. Dic modo verum, Hea. 319, 344. — verum dicere, Hea. 490. — verum illud dicunt, Hea. 795. — verum dicis? Hea. 611; Ad. 995. — hoc esse cupio verum, Ad. 702. — id esse verum, Ad. 866. — nec verum arbitror, He. 140. — verum reperies. Dic verum, He. 844, 865. — verum hic dicit, Ph. 544. — vero devincimini, Hea. 394. — an sint vera omnia, A. 526. — si hæc vera sunt, A. 975; Hea. 296. — siquidem hæc vera prædicat, A. 466. — vera an falsa audieris, A. 924. — quæ vera audivi, vera dicito, Eu. 103, 106. — vera prædicas, Eu. 827. — vera dicendo, Hea. 711. — vera hæc prædicat, He. 111. — si vera dicis, He. 736. — vera loqui, Ph. 278. — veris vincor, Ph. 500.

Vesper; maneamne usque ad vesperum? He. 442. — afferri vesperi, A. 769. — vesperi domum revortor, Hea. 67.

Vesperascit; et vesperascit, et non noverunt viam, Hea. 248.

Vester, *Voster*; narret senex voster, Hea. 712. — animus voster, Ad. 493. — cedo, cujum puerum hic apposuisti? My. Vestri. Da. Cu-

360. — obfirmare viam, He. 454. — ad me affectant viam, Ph. 963. — rem recta reputavit via, A. 443. — elamat de via, A. 492. — recta proficiscar via, A. 601. — alia aggrediemur via, A. 671. — tota erras via, Eu. 245. — ubi vidisti? Ch. In via, Eu. 322. — ire eum amica in via, Eu. 495. — me in via videat, Eu. 905. — in via decesse, Hea. 31. — tractare via pervulgata patrum, Hea. 101. — eadem hae invemiam via, Hea. 329. — recta via rem narret, Hea. 706. — fiat alia via, Hea. 789. — ea via argeotum auferetur, Hea. 850. — qua via te capteot, He. 73. — qoa via sententia possit mutari, He. 569. — in via, nescio quam compressisse, He. 829. — qua quærere insistam via? Ph. 193. — eo recta via, Ph. 310. — qua via istuc facies? Ph. 565. — inter vias eogitare, Eu. 629.

Vicinia; commigravit huc viciniæ, A. 70. — vidi virginem hic viciniæ, Ph. 95.

Vicinitas; toa vicinitas facit, ut, Hea. 56.

Vicinus, a, um; pultare ostiom vicioi, Hea. 411. — despondit ei gnatam hujus vicini, He. 124. — monere hunc vicinum, Hea. 169. — nostin' nostrum vicinum? Hea. 180. — vicinum hunc nostin'? Hea. 527. — vicini nostri ambiguut de finibus, Hea. 499. — Chrysis vicina hæc, A. 105. — Thaidem non scivi nobis vicinam, Eu. 359. — eurre ad Bacchidem hanc vicinam nostram, He. 720.

Vicis, vici, vicem; Menedemi vicem miseret me, Hea. 749.

Vicissim; fac vicissim, ut memineris, Eu. 814. — agedum vicissim, dic, Hea. 310. — da te mihi vicissim, Hea. 688. — vicissim partes tuas acturos est, Ph. 834.

Vicissitudo; omnium rerum vicissitudo est, Eu. 276.

Victito; bene libenter victitas, Eu. 1073.

Victus; ibi tuæ stultitiæ semper erit victus, Hea. 970. — vitam duriter agebat, lana ac tela victum quæritans, A. 75. — facile victum quærere, Eu. 261. — victum volgo quærere, Hea. 447.

Videlicet; errat videlicet, Hea. 263. — videlicet ille servus tardiuscolus est, Hea. 514. — videlicet de psaltria hae audivit, Ad. 451.

Video; quidnam Pamphilum exanimatum video? A. 234. — sed Pamphilom video. Charinum video: salve. Davum optome video, A. 312, 319, 337. — forte ibi hujus video Byrrhiam. Introire neminem video, A. 358, 365. — ipsum adeo præsto video cum Davo. Si. Utrumque adesse video, A. 416, 417. — signa omnia hoic esse video, A. 483. — video ipsum foras exire, A. 581. — sed eccum ipsum video, A. 606. — sed quos perconter? video: salvete. My. Obsecro, quem video? A. 802, 803. — Andrium Critonem video? A. 908. — Davom video, A. 965. — video sentom. Parmenonem tristem video. Pa. Statur. Gn. Video. Video filium advenire, Eu. 236, 267, 271, 289. — quid? hune non vides? Pa. Video, et me tædet, Eu. 463, 464. — me video labefactarier, Eu. 509. — gratiam quam video velle, inibo. Video esse, Eu. 557, 603. — non potest sine malo fateri, video. Sed videon' Chremem? Eu. 713, 723. — eccam Thaidem ipsam video, Eu.

hæc fieri videbat? Hea. 908. — illam vidi virginem, A. 429. — quemne vidi ad vos afferri? Vidi Cautharam suffarcinatam, A. 769, 770. — vidi jurgantem ancillam, A. 840.— commodiorem hominem non vidi, A. 846. — vidi, novi: nunquam vidi melius consilium dari, Eu. 350, 376. — quantum ego illum vidi, Eu. 615. — ubi vidi, Eu. 843. — quod ego nunquam vidi fieri, Eu. 957. — nunquam hominem stultiorem vidi, Eu. 1008. — ut patrem tuum vidi esse habitum, Hea. 402. — somnum non vidi, Hea. 491. — vidin' ego te manum inserere? Hea. 563. — quæ vidi! Hea. 918. — ubi te vidi animo omisso, Hea. 964. — nunquam vidi iniquius concertationem comparatam, Ad. 212. — hisce oculis egomet vidi, Ad. 330. — nihil vidi lætius, Ad. 367.— quem ego toto non vidi die, Ad. 529.— mercenarium vidi, Ad. 544. — ubi eam vidi, Ad. 621. — quam ibi miseriam vidi! Ad. 871.— nihil vidi melius, Ad. 926. — vidi virginem miseram, Ph. 95. — callidiorem vidi neminem, Ph. 590. — perliberalis visa est, quum vidi, Ph. 814. — ubi vidisti? vidistin'? Eu. 342, 350.— vidistin' fratrem? Eu. 712. — vidistin' hodie? Ad. 401. — hunc nostrarum nunquam quisquam vidit. Pa. Non vidit? Eu. 678. — quis unquam vidit prehendi, Eu. 959. — ubi vestem vidit illam esse eum indutum, Eu. 1014. — hunc nunquam videram, Eu. 1029. — nunquam eam videram, He. 864. — conservam domi videbit, Eu. 367. — ubi videbit tantos sumtus fieri, Hea. 754. — ubi me illic non videbit, Ad. 528. — hanc sibi videbit eripi, Ad. 672. — vidèbimus, quid opus sit, Hes. 558. — me vide, Ad. 22. — ex ea re quid fiat, vide. Vide, quo me inducas, A. 386, 400. — quot commoditates, vide, A. 570. — vide! A. 589. — ut subservias orationi, vide. A. 737. — vide quam iniquus sis, dum, A. 826.— vide quid agas, Eu. 224. — oh! illud vide, Eu. 670.—vide, amabo! Eu. 837. — vide ut otiosus it, Eu. 918. — vide quid agas, Eu. 963. — tu vide sis ne, Hea. 212. — hoc vide! utram malis, vide. Ne quid accusandus sis, vide. Vide sis, ne. Sy. Vide sis, Hea. 315, 326, 352, 369, 374. — aliud lenius, sodes, vide, Hea. 459. — vide, quod inceptet facinus, Hea. 600. — vide quid postulet, Hea. 872. — nunc vide, utrum vis? Ad. 196.—illud vide, ut in ipso articulo oppressit! vide si satis placet, Ad. 229, 240. vide, quam rem agas, Ad. 344. — vide, ne ille huc se irruat. Vide, ut discidit labrum, Ad. 552, 561.—vide exemplum disciplinæ! Ad, 770. — at vide quam immerito, He. 223. — unam hanc vide, He. 420. — vide, ne prave insistas, He. 454. — vide, ut, He. 842. — quo evadat, vide, Ph. 111. — vide, quid agas, Ph. 346. — vide; avaritia quid facit! Ph. 358. — vide, si quid potes, Ph. 552. — fient: me vide, Ph. 710. — quid opus facto sit, vide, Ph. 761. — impurum vide, quantum valet, Ph. 985. — vosmet videte jam, He. 664. — ne videam, A. 330.—neminem alium videam? A. 751. — duc me ad eam, ut videam, A. 819. — rogitas? non vides? Py. Videam? Eu. 675, 676. — commitigari videam sandalio caput! Eu. 1027. — videam nobis

nem, Eu. 645, 654, 667. — certum est, virginem vitiatam esse, Eu. 703. — parvam virginem amisisse, Eu. 765. — virginem eripiam. Do istam virginem, Eu. 772, 791. — virginem vitiare, Eu. 856. — virginem confeci, Eu. 926. — virginem scis civem? Eu. 950. — Rufamne illam virginem? Hea. 1063. — virginem vitiavit, Ad. 467. — virginem secum avehat! An sedere oportuit domi virginem tam grandem. Virginem vitiasti, Ad. 658, 677, 690. — peccatum in virginem est. Virginem despondi, Ad. 729, 738. — mox virginem arcessant, Ad. 893. — virginem non attigit, He. 136. — vidi virginem miseram. Indotatam virginem daret, Ph. 95, 120. — nuptum virginem locavi, Ph. 751. — de istac rogas virgine? Eu. 720. — de virgine istac, Eu. 867. — pro virgine dari nuptum, Ad. 347. — cum virgine una adolescens cubuerit, He. 138.

Virilis, e; animo virili præsentique ut sis, para, Ph. 956.

Virtus; virtus tua facit, ut, Hea. 56. — nunquam virtus superet tua, Ad. 258. — actoris virtus, Ph. 34. — imperatoris virtutem noveram, Eu. 777. — hæc sunt ad virtutem omnia, Hea. 207. — homo antiqua virtute, Ad. 443. — collaudavi secundum virtutes tuas, Eu. 1089. — virtutes narro, Ad. 538. — ornatus ex virtutibus, Ad. 177.

Vis; vis, egestas, Ad. 304. — vis est hæc quidem, Ad. 947. — ni vis boni in ipsa inesset forma, Ph. 107. — vim ut queas ferre, A. 278. — timeo, ne faciat vim Thaidi, Eu. 616. — si vim faciet, Eu. 767. — noveram vim militum. Ne vim facias, Eu. 777, 806. — ne vim fieri sinat, Eu. 962. — vim in me habeam, Hea. 710. — per vim vitium obtulerat, Ad. 309. — lacrymula, quam vix vi expresserit, Eu. 68. — hanc fac tradas, Eu. 319. — miles vi ereptum venit, Eu. 751. — sine vi faciat. Nisi si mavis eripi, Eu. 789, 795. — tractare vi, Hea. 101. — vi quod fit, Ad. 67. — summa vi defendam, Ad. 494. — vi cœpi cogere, He. 268. — ipse eripuit vi, He. 574. — vi compressisse, He. 829. — vi coactum te esse, invitum, lege, judicio, Ph. 214.

Viso; id viso, tune, an illi insaniant, A. 536. — si frater redierit, viso, Ad. 551. — ego hanc visam, A. 709. — idque adeo visam, Eu. 545. — visam domum, Eu. 1041. — visam, si domi est, Hea. 170. — nunc ad eam visam. Non visam uxorem Pamphili, He. 339, 341. — Demiphonem visam, Ph. 898. — vise, num sit, Eu. 663. — vise, redieritne jam, Ph. 445. — non visas? visendi causa, He. 342. — nostra it visere, He. 189. — voltisne eamus visere? Ph. 102. — nemo volnit visentem admittere, He. 237.

Vita; in dubio vita est, A. 348. — ne hoc gaudium contaminet vita, Eu. 552. — vita est eadem, ac fuit, Hea. 265. — si displicebit vita, Hea. 974. — gnatæ vita in dubium veniet, Ad. 341. — ita vita est hominum, Ad. 743. — vita invisa, Ad. 994. — quæ posthac futura est vita, He. 405. — vita expetenda, Ph. 164, 202. — cui opere vita erat, Ph. 363. — vita ut in tuto foret, Ph. 733. — habere vitæ modum, A. 95. — res dedit vitæ consuetudinem, Hea.

1029. — omnium qui vivant ornatissime! Ph. 852. — meo vivere modo, A. 153. — pauper vivere, A. 800. — sibi vivere, Eu. 481. — scio me vivere, Eu. 717. — ex illius more vivere, Hea. 203. — sit suave vivere, Hea. 482. — disce, quid sit vivere. Modo liceat vivere, Hea. 973, 983. — vivere libet, Ad. 446. — in qua civitate arbitrare vivere? Ad. 689. — nullam credo mulierem me miseriorem vivere, He. 566. — liberius videndi potestas. Alieno more vivendum est, A. 52, 152. — jurabat se unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — non vere vivitur, Hea. 154.

Vivus, a, um; vivus pereo, Eu. 73. — si me vivum vis, Hea. 1053. — illum vivum vellem, He. 464. — vivo patre, Hea. 103. — te vivo, Ph. 303. — illa viva, He. 62. — hac viva, He. 99.

Vix; vix drachmis decem, A. 452. — vix tandem sensi, A. 471. — vix id exoro, A. 593. — vix sum apud me, A. 939. — vix vi expresserit, Eu. 68. — tres minæ vix, Eu. 472. — vix elocuta est hoc, Eu. 599. — vix me contineo, Eu. 858. — ædes nostræ vix capient, Hea. 254. — vix suffero, Hea. 400. — decem dierum vix familia, Hea. 910. — vix humane patitur, Ad. 146. — vix sum compos animi, Ad. 311. — vix sedatum satis est, A. 778. — vix steti, He. 15. — vix me abstraxi, vixque huc contuleram, He. 297, 298. — vix contineor, He. 615. — vix de demenso suo comparsit, Ph. 43. — vix tandem, Ph. 234. — vix dum dimidium dixeram, Ph. 593.

Vocabulum; disciplinæ vocabula, Eu. 264.

Voco; me ad cœnam voca. Nau. Pol vero voco, Ph. 1052, 1053. — jam ferme moriens me vocat, A. 284. — ad cœnam vocant, Eu. 259. Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci, Ph. 26. — quem ad cœnam vocabo? A. 454. — spatium vocandi, Ph. 701. — jam lepidus vocor, Ad. 915. — qui vocare? Ad. 895. — Gnathonici vocentur, Eu. 264.

Volo, are; vola, He. 438.

Volo, vis, vult; paucis te volo. Siu eveniat, quod volo, A. 29, 165. — nihil volo aliud, A. 307. — vos volo, A. 346, 389. — ducas volo, A. 419. — a me opinionem hanc tuam esse ego amotam volo, A. 511. — ita volo, A. 551. — de te summam supplicium, ut volo, A. 624. — poterit fieri, volo, A. 701. — pervenire, quo volo, Eu. 124. — quæ volo imperabo, Eu. 492. — consilium volo capere, Eu. 614. — volo ego adesse hic advocatos, Eu. 763. — in eam partem volo, Eu. 875. — vos oratos volo, ne, Hea. 26. — ego te meum esse dici tantisper volo, Hea. 106, 162. — quid nunc facere te volo? Hea. 494. — plus spei video, quam volo, Hea. 659. — volo te dare operam; conficiam quod volo, Hea. 789, 803. — si quid me voles. Me. Sane volo, Hea. 873. — quid hoc, quod volo, Hea. 936. — tibi bene ex animo volo, Hea. 961. — quod peto et volo, Hea. 1029. — habeo propemodum, quam volo. Syro ignoscas volo, Hea. 1067, 1068. — ita, ut volo, est. Volo scire, Ad. 140, 155. — hem! sic volo. Istuc volo ipsum experiri, Ad. 170, 173. — scire equidem volo, Ad. 557. — hoc confit, quod volo, Ad. 950. — ma-

Eu 467. — ita ut volumus, Ad. 831. — quo nos volumus. Ducat, quam volumus, Ph. 640, 670. — si vos voltis perhiberi probos, Ad. 506. — si vos istuc voltis, Ad. 949. — si id voltis potius, Ad. 997. — voltisne vivere? Ph. 102. — ubi voltis, Ph. 906. — inter nos discidium volunt, A. 698. — primos se omnium rerum volunt, Eu. 248. — qui mihi male volunt, Eu. 655. — quid ego te volebam? Eu. 338. — video eccos quos volebam, Hea. 256. — quicum volebam, atque ut volebam, Ph. 758. — requiescere ubi volebat, Eu. 405. — oblitus hodie, ac volui, dicere, A. 843. — quid aliud volui dicere? Eu. 504. — pater adest, quem volui, Hea. 179. — ullamne ego rem unquam volui, quin? Hea. 1009. — nondum dixi, quod volui, He. 745. — ipse est, quem volui, Ph. 196. — ut volui uxorem ducere, Ph. 650. — quam joco rem voluisti a me tandem? Eu. 180. — quid voluisti? cogita, Hea. 638. — ita ut voluisti, Ph. 169. — quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. 291. — sese in ignem injicere voluit, A. 140. — voluit, nos duci falso gaudio, A. 180. — vigilans voluit, A. 974. — voluit facere contra, Eu. 624. — hoc voluit Deus, Eu. 874. — oratorem voluit esse me, Hea. 11. — nunquam mihi ipse voluit credere, Ad. 644. — nemo voluit admittere, He. 237; He. 329. — puerum voluit extinguere, He. 749. — hic respondere voluit, Ph. 20. — istuc volueram, Hea. 867. — ubi voles, arcesse, A. 850. — facturum quæ voles, A. 978. — ubi tu voles, Eu. 484. — si voles, lavato, Eu. 596. — nequicquam voles, Hea. 344. — voles patrem exorare, ut, Hea. 705. — si voles, desponsam esse dicito. Si quid me voles, Hea. 866, 873. — si voles cogitare, Ad. 821. — utere ut voles, He. 764. — faciet, ut voles. Quæ voles, faciamque, et dicam, Ph. 946, 953. — ah! volet, certo scio, Eu. 888. — quodcumque inciderit in mentem, volet, Hea. 484. — si me affinem volet, Ph. 581. — Phormionem, qui volet, lacessito, Ph. 1026. — quid facere in hac re te velim, A. 50. — quid ego te velim, A. 537. numquid vis aliud? Eu. 191. — fieri neque velim, Eu. 957. — arbitrari, quod res est, velim, Eu. 978. — vos credere velim, Eu. 1068. — ita se defatigent, velim, ut, Ad. 521. — velim me promerentem ames, Ad. 685. — memorare hic velim: te velim resciscere, He. 471, 473. — velim quidem herele, He. 784. — quid velim attendite, Ph. 25. — te visum aut auditum velim? Ph. 432. — ea velim facias, Ph. 449. — ita velim, mihi dici velim, Ph. 854. — expecto quid velis. Quid est, quod me velis? A. 34, 45. — id velis, quod possit, A. 307. — loquere, quid velis, A. 538; Hea. 622. — nolunt, ubi velis, Eu. 812. — facile pellas, ubi velis, Eu. 1079. — quo velis in tempore, Hea. 721. — quum velis, Hea. 1019. — si quid recte curatum velis, Ad. 373. — ut tu illam salvam magis velis, He. 259. — potestas consulendi, quid velis, Ph. 174. — dic, quid velis dari tibi in manum, Ph. 632. — si quid velis, huic mandes, Ph. 687, 688. — sin est, ut velis manere, Ph. 924. — quum velit tibi jure irasci, A. 395. — quid sibi Eunuchus velit, Eu. 45. — rogo, numquid velit? Eu.

FINIS INDICIS

ET SECUNDÆ PARTIS HUJUS POSTERIORIS VOLUMINIS.

